

Het Boek van de Hemel

Deel 4

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 4

5 september 1900 - 23 februari 1903

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaans Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikaan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

SG- de Goddelijke Wil - Lumen Luminis

Deel 4

5 september 1900 - 23 februari 1903

4- 1- 5 september 1900 - Hoop, voedsel voor de Liefde.

Omdat mijn aanbiddelijke Jezus zich de laatste dagen niet zoveel had laten zien, had ik zeer weinig hoop Hem opnieuw te ontmoeten.

Ik dacht zelfs dat alles voor mij voorbij was:

- de bezoeken van onze Heer en
- het zijn van offerziel.

Toch kwam de gezegende Jezus deze morgen.

Hij had echter een afschuwelijke doornenkroon op zijn Hoofd.

Hij kwam dicht bij mij en kreunde verlangend naar wat verfrissing.

Dus verwijderde ik heel voorzichtig die kroon en om Hem wat vreugde te bezorgen zette ik haar op mijn eigen hoofd.

Toen zei Hij: “Mijn dochter, er is sprake van ware liefde als die gedragen wordt door hoop en wel standvastige hoop.

De liefde verflauwt immers als je vandaag hoopt en morgen niet.

De liefde wordt immers gevoed door de hoop.

En in feite wordt de liefde sterker en levendiger

- naarmate zij meer voedsel krijgt.

En als dat ontbreekt wordt die arme liefde eerst zwak.

En als zij zonder steun blijft, sterft zij tenslotte helemaal.

Daarom moet je, hoe groot je moeilijkheden ook zijn, nooit de hoop opgeven, zelfs niet voor eventjes, uit angst Mij te verliezen.

Integendeel, je moet zo te werk gaan dat de hoop je, om alles te boven te komen, altijd met Mij verenigd houdt.

En dan zal de liefde eeuwig blijven duren.”

Hierna bleef Hij komen zonder me iets anders te zeggen.

4- 2- 6 september 1900 - De rol van offerziel.

Mijn liefste Jezus blijft komen. Van zodra Hij deze morgen kwam, wilde Hij een beetje van zijn bitterheid in mij uitstorten. **Toen zei Hij:**

“Mijn dochter, Ik wil een beetje slapen. Neem jij mijn taak over om te lijden, te bidden en gerechtigheid af te smeken.”

Dus viel Hij in slaap en ik begon dicht bij Jezus te bidden.

Toen Hij later wakker werd, liepen wij wat rond onder de mensen. Hij maakte me attent op verschillende samenzweringen om de revolutie te beginnen. Ik merkte vooral hoe zij een aanval beraamden om zo beter hun doel te bereiken, zodat niemand zich zou kunnen verdedigen en zich beschermen tegen de vijand. Zovele droevige taferelen!

Toch leek het dat de Heer hun niet de vrijheid gaf om dit te doen. En ze waren woedend omdat ze niet wisten waarom. Ondanks hun perverse wil, zagen hoe machteloos ze waren om het uit te voeren. Alleen de Heer was nodig om hun deze vrijheid toe te staan, want alles was gereed.

Hierna kwamen we terug.

Jezus vertoonde zoveel wonden en **Hij zei:**

“Zie hoeveel wonden zij Mij hebben toegebracht en hoe noodzakelijk de offerziel is en jouw lijden!

Zij besparen Mij immers in geen enkel moment hun beledigingen. En omdat de beledigingen continu zijn moeten het lijden en het gebed continu zijn, zodat Ik gespaard word.

Als je merkt dat je lijden wordt opgeschort, beef dan van angst! Wanneer mijn Pijnen niet verlicht worden, betekent dat niet dat Ik de vijanden die vrijheid toesta die zij zo wensen?”

Toen ik dat hoorde begon ik te smeken dat Hij me zou laten lijden. Intussen zag ik dat mijn biechtvader, met zijn bedoelingen, bij Jezus aandrang me te laten lijden.

Toen liet de gezegende Jezus me delen in zoveel Pijn dat ikzelf niet wist hoe ik in leven bleef. De Heer echter liet mij in mijn pijnen niet alleen.

Integendeel, het leek of Hij niet de moed had om me alleen te laten. En dus bracht ik verschillende dagen samen met Jezus door. Hij schonk me veel genaden en liet me veel begrijpen.

Toch ga ik niet verder en zwijg:
deels vanwege mijn lijden, deels omdat ik me niet kan uitdrukken.

4- 3 - 9 september 1900 - Jezus bereidt de ziel van Luisa voor op de H. Communie. De noodzaak van bloedvergieten.

Jezus blijft komen.

Ik bracht echter het grootste deel van de nacht door zonder Jezus. Toen Hij kwam zei Hij: “Mijn dochter, wat wens je dat je zo ongerust op Mij wacht? Heb je misschien iets nodig?”

Ik wist dat ik de H. Communie zou ontvangen en daarom zei ik:
“Heer, ik heb de hele nacht op U gewacht.

Ik vrees echter, omdat ik de Communie ga ontvangen, dat mijn hart niet goed voorbereid is om U te kunnen ontvangen.

Daarom is het nodig dat U naar mijn ziel kijkt,

- zodat zij voorbereid is om zich sacramenteel met U te verenigen!

En Jezus, zeer welwillend, bekeek mijn ziel

- om mij voor te bereiden om Hem te ontvangen.

Toen bracht Hij me buiten mezelf en samen met Hem zag ik onze Koningin-Moeder. Zij zei tot Jezus: “Mijn Zoon, deze ziel zal altijd bereid zijn om te doen en te lijden wat Wij ook maar willen.

En dit is als een koord die onze gerechtigheid aan banden legt.

Bespaar hen

- zoveel slachtpartijen en

- zoveel bloedvergieten door het volk.”

Jezus zei: “Mijn Moeder, het bloedvergieten is nodig, omdat Ik wil dat dit koninklijk geslacht van de troon gestoten wordt en dat kan niet zonder bloed.

En dit dient tevens om mijn Kerk te zuiveren die vreselijk verdorven is. Hoogstens kan Ik toestaan dat zij gedeeltelijk gespaard worden, afgezien van het lijden.”

Tegelijkertijd zag ik hoe het merendeel van de afgevaardigden overlegden hoe de koning ten val te brengen

Zij dachten erover één van die afgevaardigden die waren samengekomen te benoemen tot troonopvolger.

Hierna bevond ik me terug in mezelf.

Hoeveel menselijke ellende! Och Heer, heb medelijden met de blindheid waarin de arme mensheid is ondergedompeld!

Toen ik bleef kijken naar de Heer en de Koningin-Moeder, zag ik mijn biechtvader bij hen.

De zeer heilige Maagd zei: “Kijk, mijn Zoon, Wij hebben een derde partij, de biechtvader, die zich met Ons wil verenigen. Hij biedt zijn diensten aan om samen te werken door haar te laten lijden om de Goddelijke Gerechtigheid tevreden te stellen.

Ook dit is als het versterken van het koord waarmee U gebonden wordt om U te kalmeren. Bovendien, wanneer hebt U ooit kunnen weerstaan aan de verenigde krachten van:

- degene die lijdt en bidt en

- degene die met U samenwerkt

met als enig doel uw verheerlijking en het heil van de mensen!”

Jezus luisterde naar zijn Moeder. Hij hield rekening met de biechtvader, maar Hij sprak zich niet uit ten gunste van iemand. Hij beperkte zich liever om een deel te ontzien.

4- 4 - 10 september 1900 - Bedreigingen voor de verdorven wereld.

Deze morgen bevond ik me buiten mezelf.

En ik zag het vele kwaad en de zeer zware zonden die begaan worden, ook tegen de Kerk en de Paus.

Toen ik opnieuw terugkwam in mezelf, kwam mijn aanbiddelijke Jezus en **Hij zei:** “Wat vind je van de wereld?”

Niet wetend waar Hij heen wilde met deze vraag en onder de indruk van de dingen die ik had gezien, **zei ik:** “Gezegende Heer, wie kan U de verdorvenheid, de hardheid en het lelijke van de wereld beschrijven! Ik heb geen woorden om uit te leggen hoe slecht hij is.”

Hij maakte van de gelegenheid gebruik op mijn eigen woorden te reageren en **Hij zei:** “Heb je gezien hoe verdorven hij is? Je zei het zelf.

Er is geen enkele manier om hen tot overgave te brengen.
Na hen beroofd te hebben van hun brood, blijven ze even koppig
doorgaan, en zelfs erger.

Momenteel gaan ze verder met diefstallen en vechtpartijen.
En zij brengen hun naasten schade toe.
Daarom is het noodzakelijk dat Ik hun raak in hun lichaam.
Anders zullen ze zelfs nog meer verdorven worden.”

Door deze woorden van Jezus bleef ik met stomheid geslagen achter.
Het leek of ikzelf aanleiding had gegeven dat Hij zo verontwaardigd
werd over de wereld.

In plaats van hen te vergeven, schilderde ik het nog duisterder af.
Nadien deed ik alles wat ik kon om me te verontschuldigen,
maar Hij negeerde me. Het kwaad was al geschied.
Ach Heer, vergeef me dit gebrek aan liefde, en wees barmhartig!

4- 5- 12 september 1900 - De ‘zonde’ van Luisa. Revolutie- complotten tegen de Kerk.

Het gaat bijna op dezelfde manier verder.
Toen Hij deze morgen kwam stortte Hij zijn bitterheid uit.
Ik bleef achter met zoveel lijden dat ik de Heer begon te smeken om
kracht en het lijden een beetje te verlichten.
Ik kon het immers niet verdragen.

Intussen ging er een licht bij me op dat ik zondigde door dit te doen.
Bovendien, wat zou de gezegende Jezus zeggen!
Terwijl ik bij andere gelegenheden Hem smeekte iets in mij uit te
storten, zocht ik deze keer, toen Hij zijn bitterheid uitstortte zonder
mijn verzoek af te wachten, verlichting van ellende.

Het kwam me voor dat ik achteruitging en mijn slechtheid ging zo ver
dat ik me zelfs voor Hem niet inhield met tekortkomingen en zonden.
Niet wetend wat te doen om het goed te maken, besloot ik dus
inwendig dat ik deze keer

- zou afzien van de komst van onze Heer
om een groter offer te brengen, en
- en mezelf boete op te leggen, zodat mijn natuur niet nog eens zou

durven vragen om verlichting van het lijden.

En als Hij kwam zou ik Hem zeggen: “Kom niet, mijn Liefde, heb medelijden met mij, en verlicht mijn lijden niet.”

Dat deed ik, en ik bracht uren door van intens lijden, en zonder Jezus. Hoe bitter was dat voor mij! Maar Jezus kwam, uit medelijden met mij, zonder dat ik het gevraagd had.

En onmiddellijk zei ik Hem:

“Heb geduld, kom niet, want ik wil geen verlichting van het lijden.”

En Hij: “Mijn dochter, Ik ben tevreden met je offer, maar je hebt een verfrissing nodig, anders begeef je.”

En ik: “Nee Heer, ik wil geen hulp.”

Hij kwam dicht bij mijn mond en Hij stortte, bijna onder dwang, een paar druppels zoete melk vanuit zijn Mond in de mijne, zodat mijn lijden minder werd.

Wie schetst mijn verwarring, de schaamte die ik voelde!

Ik verwachtte een verwijt, maar Jezus toonde zich zo minzaam, zo lief alsof Hij mijn fout niet had opgemerkt.

Dit ziende zei ik: “Mijn aanbiddelijke Jezus, als U uw bitterheid eenmaal in mij hebt uitgestort en ik lijd, dan moet U de wereld sparen!

En Hij: “Mijn dochter, denk je dat Ik alles in jou heb uitgestort! Bovendien, hoe kun je de ganse kastijding verdragen die Ik over de wereld zal uitstorten!

Je ervaarde dat je het weinige dat Ik je gaf, niet kon verdragen.

Indien Ik je niet was komen helpen, zou je eronder bezweken zijn.

Welnu, wat zou er gebeuren als Ik alles in jou had uitgestort!

Lieve dochter, Ik geef je mijn woord!

Ik zal je voor een deel tevredenstellen.”

Hierna bracht Hij me buiten mezelf, te midden van de mensen.

Ik bleef het vele kwaad zien, vooral de intriges tegen de Kerk en

binnen de maatschappij om de Paus en priesters te vermoorden!

Het zien van deze dingen was voor mijn ziel een kwelling.

Ik dacht bij mezelf: “Als ze - en moge het nooit gebeuren - deze

intriges uitvoeren wat zal er dan gebeuren!
Hoeveel kwaad zal er dan geschieden!”

Jezus was zeer bedroefd en **Hij zei:**

“En wat met die opstand hier – wat zeg je daarvan?”

En ik: “Welke opstand? In mijn stad is er niets gebeurd.”

En Hij: “Herinner je je de opstand in Andria niet?” **Ik zei:** “Ja Heer.”

Hij zei: “Welaan dan, dat lijkt niets, maar dat is niet zo.

Dat was de aanleiding en een prikkel voor andere steden

- om in opstand te komen en bloed te vergieten en

- om geestelijken en mijn gebedshuizen te beledigen.

En omdat iedereen wil laten zien hoeveel beter hij het kwaad kan uitlokken zullen zij wedijveren wie het beste presteert.”

En ik: “Ach Heer, geef vrede aan uw Kerk en sta al die ellende niet toe.” Toen ik nog meer wilde zeggen, ging Hij weg en Hij liet me diep gekweld en bezorgd achter.

**4- 6 - 14 september 1900 - Jezus stort zijn bitterheid uit om zijn
Gerechtigheid te kalmeren. De heldhaftigheid van ware deugd.**

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus niet. Na lang wachten verscheen Hij in mijn binnenste. Hij gebruikte mijn hart als steunpunt en legde zijn armen er omheen.

Ondertussen rustte zijn allerheiligste Hoofd erop. Hij was diep gekweld, ernstig alsof Hij stilte eiste. Hij keerde de wereld de rug toe.

Na een moment van stilte, omdat de wijze waarop Hij verscheen niet toestond dat er gesproken werd, veranderde Hij van houding.

Hij zei:

“Ik had besloten niets van mijn bitterheid naar buiten te brengen.

Maar het is zo geëscaleerd dat als Ik niets zou doen, er een opstand zou uitbreken die zou uitlopen op revolutie en bloedige slachtpartijen.”

En ik: “Ja Heer, stort die bitterheid uit. Het is mijn enige wens dat U uw woede op mij uitwerkt en de mensen spaart.”

Dus stortte Hij een beetje uit.

Nadien, toen Hij wat opgelucht was, **voegde Hij eraan toe**:

“Mijn dochter, Ik liet toe dat Ik als een lam naar de slachtbank werd geleid en Ik uitte geen klacht tegen degenen die Mij slachtofferden. Hetzelfde geldt voor de enkele goeden van deze tijden.

Dit is evenwel de heldhaftigheid van de ware deugd.”

Opnieuw **vervolgde Hij**: “Ik ontlastte Mij van bitterheid, maar mag Ik desondanks nog wat doorgaan om Mij nog wat te ontladen?”

En ik: “Mijn Heer, dat hoeft U me zelfs niet te vragen, ik ben bereid. U kunt met mij doen wat U wilt.”

Dus ontlastte Hij zich nog eens en verdween. Hij liet mij lijdend achter. Ik was echter tevreden dat ik de pijnen van mijn geliefde Jezus had verlicht.

4- 7 - 16 september 1900 - Onrust in Andria.

Mijn liefste Jezus bleef komen.

Hij liet me delen in verschillende pijnen van zijn Passie.

Hij bracht mij buiten mezelf en toonde mij de omliggende steden.

Het leek mij vooral Andria te zijn.

Indien de Heer geen gebruik maakt van zijn Almacht om hen te kastijden, zal de onrust ernstig worden.

Vooraf omdat er sommige priesters oorzaak van deze onrust waren.

Dit verbitterde onze Heer immers nog meer.

Samen met de gezegende Jezus bezocht ik verschillende kerken.

Daar aanbad ik Hem en bracht ik eerherstel voor de vele

heiligschennissen in de kerken.

Jezus zei mij: “Mijn dochter, laat Me een beetje in jou uitstorten.

De bitterheid is zo hevig dat Ik die niet alleen kan verwerken.

Mijn Hart kan dit niet verdragen.”

Dus stortte Hij een beetje in mij uit en Hij verdween.

Toen Hij nadien terugkwam zei Hij er niets over.

4- 8 - 18 september 1900 - Liefde voor de naasten. Luisa smeekt Jezus om haar in de Hemel op te nemen.

Deze morgen bracht mijn aanbiddelijke Jezus me buiten mezelf.
Hij toonde mij de vele zonden tegen de naastenliefde.
Hoeveel verdriet veroorzaakten deze voor de zeer geduldige Jezus!
Het leek of die Hem persoonlijk werden aangedaan.

Zeer gekwetst **zei Hij toen**: “Mijn dochter,
- wie zijn naaste iets aandoet, benadeelt zichzelf, en
- wie zijn naaste vermoordt doodt zijn eigen ziel.
De naastenliefde maakt de ziel immers ontvankelijk voor alle
deugden. En als de naastenliefde ontbreekt wordt de ziel ontvankelijk
voor allerlei ondeugden.”

Hierna trokken wij ons terug.
Reeds verschillende dagen had ik zeer veel pijn gehad aan mijn
ribben en ik voelde me uitgeput.
De gezegende Jezus had medelijden met mij en **Hij zei**:
“Mijn geliefde, je wil graag komen, nietwaar?”

En ik: “Mijn Heer, als de Hemel toch maar wou dat deze pijn de
oorzaak was om naar U toe te komen! Hoe dankbaar zou ik daarvoor
zijn, hoe zou ik hem omarmen, als één van mijn trouwste vrienden!
Maar ik denk dat U me, zoals de andere keren, op de proef wil stellen.

Uw uitnodigingen veroorzaken opwinding.
En ik blijf dan teleurgesteld achter.
Zo maakt U mijn martelaarschap wreder en hartverscheurend.

Alstublieft, heb medelijden met mij en laat me niet langer op aarde
achterblijven. Neem dit ellendig wormpje bij U op.
ik heb daar immers recht op, want ik kom van bij U.”

Getroffen door wat ik zei, **zei mijn lieve Jezus**:
“Arme dochter, wees niet bang!
De dag dat je in Mij zal worden opgenomen zal zeker komen.

Weet echter, dat jouw voortdurend verlangen om bij Mij te komen,
vooral na mijn uitnodigingen, zeer heilzaam is voor jou.

Het doet je leven in hogere sferen, zonder een gevoel van lichaamsgewicht. Zo gelijk je op bloemen die zelfs geen wortels meer in de grond hebben.

Door zo te leven, zwevend in de lucht, maak je Hemel en aarde blij. Telkens je naar de Hemel kijkt word je enkel door hem geboeid. En je voedt je met alles wat hemels is. Als je dan naar de aarde kijkt, heb je medelijden en help je zoveel je kan.

Vergeleken met de geur van de Hemel neem je onmiddellijk de stank waar die van de aarde afkomstig is, en je verafschuwt dit. Zou ik jou in een situatie kunnen brengen die

- Mij en de Hemel meer aangenaam zou kunnen zijn
- meer heilzaam zou zijn voor jou en voor de wereld!”

En ik: “Toch wel, mijn Heer, U zou medelijden kunnen hebben en mijn verblijf hier beneden niet verlengen, om de vele redenen die ik heb, vooral dan vanwege de droevige tijden die er aan komen. Wie heeft de moed om zulk een bloedige slachtpartij te moeten zien! En bovendien moet ik U voortdurend missen. Dat valt mij zwaarder dan sterven.”

Terwijl ik dit zei zag ik rondom onze Heer een menigte engelen. Zij zegden: “Onze Heer en God, laat haar niet langer bij U aandringen. Stel haar tevreden, wij wachten vol verlangen op haar. Geraakt door haar stem zijn wij hier gekomen om naar haar te luisteren. En vol ongeduld willen wij haar met ons meenemen. En jij, uitverkorene, verheug je met ons in onze hemelse woning.”

De gezegende Jezus kwam in beweging, leek te willen afdalen, maar Hij verdween.

Toen ik terug tot mezelf kwam, had ik nog meer pijn. Het was zeer pijnlijk en ik had voortdurend krampen. Ik kon echter niet begrijpen dat ik toch tevreden was.

4- 9 - 19 september 1900 – Luisa vraagt uit gehoorzaamheid aan Jezus om haar pijn te verzachten.

De pijnlijke krampen werden steeds erger en ik wilde hen verbergen zodat niemand het zou merken. Ik wilde dit geheim houden, zonder mijn biechtvader te vertellen wat ik hierboven gezegd heb. Maar de krampen waren zo erg dat ik het onmogelijk kon verbergen.

En mijn biechtvader maakte gebruik van zijn gewone wapen, de gehoorzaamheid. Hij gebod me hem alles te vertellen. Nadat ik dat gedaan had, zei hij me dat ik uit gehoorzaamheid de Heer moest vragen me ervan te bevrijden op straffe van zonde.

Wat een gehoorzaamheid!

Het is altijd een gehoorzaamheid die tegen mijn plannen ingaat. Dus accepteerde ik met tegenzin deze nieuwe soort gehoorzaamheid.

Niettemin had ik niet de moed de Heer te vragen om me te bevrijden van zo'n dierbare vriend, wat het lijden inderdaad is. Ik hoopte immers zeer sterk de ballingschap van dit leven te verlaten.

De gezegende Jezus verdroeg dit en toen Hij kwam **zei Hij**:
“Je lijdt zeer veel. Wil je dat Ik je ervan bevrijd?”

Ik vergat voor een ogenblik de gehoorzaamheid en **ik zei**:
“Nee Heer, bevrijdt me er niet van – ik wil komen.
Bovendien weet U dat ik niet weet hoe U te beminnen.
Ik ben koud, ik doe geen grootse dingen voor U.
Ik bied U tenminste dit lijden aan, om voldoening te geven voor wat ik niet in staat ben te doen uit liefde voor U.”

En Hij: “En Ik, mijn dochter, Ik zal je bezielen met zoveel liefde en genade dat niemand Mij zo zal kunnen beminnen en naar Mij verlangen als jij. Ben je niet gelukkig!”

En ik: “Ja, maar ik wil komen.” Jezus verdween.

Toen ik opnieuw tot mezelf kwam herinnerde ik me terug de opgelegde gehoorzaamheid. En ik moest mijn schuld belijden aan mijn biechtvader.

Hij gebood dat hij absoluut niet wilde dat ik naar de Hemel ging en de Heer me zou bevrijden.

Het deed zeer veel pijn om te moeten gehoorzamen!

Het lijkt werkelijk of die gehoorzaamheid mijn geduld tot het uiterste op de proef stelde.

4- 10 - 20 september 1900 - Kruistekens om Luisa te genezen.

Ik bleef lijden. Nog erger, ik voelde van binnen meer dan ooit een wrevel, omdat mij werd verboden van te sterven.

Toen Jezus kwam, verweet Hij me dat ik had getalmd om te gehoorzamen. Tot dan leek Hij het verdragen.

Intussen zag ik mijn biechtvader. Jezus richtte zich tot hem, nam zijn hand en **Hij zei**: “Als u komt, geef haar een kruisje op de plaats van de pijn, want Ik wil haar laten gehoorzamen.” En Hij verdween.

Toen ik alleen achterbleef, voelde ik fellere pijn.

Toen kwam mijn biechtvader en toen hij mij zo lijdend aantrof verweet ook hij me mijn ongehoorzaamheid.

Toen ik hem zei wat ik gedaan had, en wat onze Heer tegen hem had gezegd, luisterde hij.

En hij gaf mij een kruisje op de plaats waar ik pijn had.

Na een paar minuten kon ik weer ademen en bewegen.

Ervoor kon ik het niet zonder zeer pijnlijke krampen.

Het komt me voor dat de gehoorzaamheid en de kruisjes mijn pijn aan banden hebben gelegd, zodat ik niet langer kan lijden.

Daarom blijf ik teleurgesteld wat betreft mijn plannen.

In feite heeft Vrouwe Gehoorzaamheid zoveel macht over mij dat ze me niets laat doen wat ik verlang.

Zelfs in het lijden zelf wil zij heersen.

En ik moet helemaal en volledig onder haar dominantie leven.

**4- 11 - 21 september 1900 - De macht van de gehoorzaamheid.
Gehoorzaamheid moet alles zijn voor Luisa.**

Wie kan mijn verdriet beschrijven dat ik beroofd ben van mijn dierbaarste vriend, het lijden!

Ja, ik bewonderde de wonderlijke heerschappij van de heilige gehoorzaamheid en ook de genade die de Heer mijn biechtvader had geschonken.

Door gehoorzaamheid en de zegeningen had hij mij immers bevrijd van een ziekte die volgens mij ernstig was en in staat was mijn lichaam uit te schakelen.

Ondanks dit had ik nu geen pijn en miste ik het lijden. Hierdoor had de gezegende Jezus immers medelijden en kwam Hij bijna altijd.

Toen onze Heer nu kwam klaagde ik:

“Mijn geliefd Goed, wat hebt U me aangedaan!

Via mijn biechtvader hebt U me bevrijd.

Nu ben ik evenwel de hoop verloren om de aarde nu te verlaten.

Bovendien, waarom gebruikt U zoveel listen en laat U mijn biechtvader bemiddelen, terwijl Uzelf me had kunnen bevrijden van die pijn!

Ach, misschien wilde U me dit niet echt aandoen, nietwaar!”

En Hij: “Ach mijn dochter, hoe snel ben je vergeten dat gehoorzaamheid alles was voor Mij.

En Ik wil dat zij ook alles is voor jou.

Bovendien liet Ik je biechtvader bemiddelen, opdat je hem net zo hoog zou achten als Mij.”

Na dit gezegd te hebben verdween Hij en liet me achter met veel bitterheid.”

Waarmee kan Vrouwe gehoorzaamheid op de proppen komen! Men moet haar kennen en lange tijd met haar te maken hebben,

- niet zomaar even,

om werkelijk te kunnen zeggen wie zij is.

Bravo, Vrouwe gehoorzaamheid!

Hoe verder men komt, des te meer maak je je bekend.

Om u de waarheid te zeggen, ik bewonder u en ik word zelfs gedwongen u te beminnen.

Ik kan het echter niet verhelpen dat ik me lichtgeraakt voel bij u, - vooral als u één van uw grote opdrachten komt brengen.

Daarom smee ik u, o lieve gehoorzaamheid, wees wat toegeeflijker en laat me een beetje lijden.

4- 12 - 22 september 1900 - Telkens Luisa bereid is haar leven te offeren, geeft Jezus haar de verdienste alsof ze werkelijk stierf.

Daar ik me zo bezwaard en verdrietig voelde omdat ik bij Hem wou komen, **zei mijn aanbiddelijke Jezus:**

“Mijn dochter, waarom blijf je zo bezig met je verdriet?”

En ik: “Ach mijn geliefde, hoe kan ik niet verdrietig zijn, als U me nog niet met U wil meenemen en me nog steeds op deze aarde achterlaat.”

En Hij: “Ach nee, Ik wil niet dat je deze droevige lucht verspreidt, omdat alles wat Ik in en buiten jou heb aangebracht totaal heilig is.

Immers, als iets of iemand naar je toekomt die niet oprecht en heilig is, voel je je niet goed en signaleer je direct de stank van wat niet heilig is.

Welnu, waarom zou je wat Ik binnen in jou heb aangebracht willen bedekken met deze droevige lucht?

Weet echter dat iedere keer als je je beschikbaar stelt om te sterven als slachtoffer, Ik je de verdienste geef alsof je werkelijk sterft!

Dit moet een grote troost voor jou zijn, vooral omdat je steeds meer op Mij gelijkt, daar mijn leven een voortdurend sterven was.”

En ik: “Ach Heer, mij lijkt de dood geen offer.

Integendeel mij lijkt het leven een offer.”

En toen ik nog iets wilde zeggen verdween Hij.

4- 13 - 29 september 1900 - Slachtofferzielen zijn een houvast en steun voor Jezus.

Ik maakte verscheidene dagen door van stilte tussen Jezus en mij en met nauwelijks lijden.

Hoogstens leek Hij:

- me verder op de proef te stellen,
 - me een beetje meer te oefenen in geduld,
- en wel op de volgende manier:

Hij kwam en **Hij zei**:

“Mijn dochter, vanuit de Hemel verlang Ik naar jou.

In de Hemel wacht Ik op jou.” En Hij verdween in een flits.

Dan kwam Hij terug en **Hij herhaalde**: “Beëindig nu je vurige verzuchtingen, want je doet Me voortdurend wegwijnen, tot bijna het bewustzijn verliezen.”

Op andere momenten **zei Hij**: “Je vurige liefde, je verlangens zijn een verkwikking voor mijn bedroefd Hart.”

Maar wie kan alles onder woorden brengen. Het leek of Hij poëzie beleefde en soms uitte Hij die poëzie door deze te zingen. Zonder mij echter de tijd te geven om iets te zeggen verdween Hij onmiddellijk.

Deze morgen toen mijn biechtvader de bedoeling had om mij de kruisiging te laten ondergaan, zag ik de Koningin-Moeder wenen. Zij leek een strijd te hebben met Jezus over de vraag of de wereld gespaard kon worden voor zoveel geselingen.

Hij leek te willen weigeren. En enkel om zijn Mama tevreden te stellen kwam Hij met haar overeen mij te laten lijden.

Later zei Hij, alsof Hij zich een beetje had gekalmeerd:

“Mijn dochter, het is waar dat Ik de wereld wil kastijden.

Ik heb de zweep in mijn hand om hen te slaan.

Maar het is ook waar dat, als zowel je biechtvader als jij bidden en lijden belangrijk vinden, wat altijd een steun is.

Je legt hierdoor een fundament om de wereld te sparen, ten minstens gedeeltelijk.

Als Ik geen steun of houvast vind, zal Ik zonder hindernis alles over het volk uitstorten.” Toen Hij dit gezegd had verdween Hij.

4- 14 - 30 september 1900 - Jezus vraagt aan Luisa om zijn bedroefde Moeder te troosten.

Deze morgen kwam mijn liefste Jezus niet.
Ik had veel geduld nodig om op Hem te wachten.
Ik kwam er zelfs toe om mijn gewone toestand los te laten, want ik had geen kracht meer om het verder uit te houden.

Hij kwam niet. Het lijden leek me te hebben verlaten.
Ik voelde mijn zintuigen binnenin mij: er bleef me niets over dan nog eens een poging te doen eruit te geraken.

Terwijl ik dit deed kwam de gezegende Jezus en trok mijn hoofd binnen de cirkel van zijn armen. Bij die aanraking voelde ik me niet meer in mezelf.

Ik zag dat onze Heer zeer verontwaardigd was over de wereld.
Toen ik probeerde Hem te kalmeren zei Hij:

“Bekommer je momenteel niet om Mij, maar wel om mijn Mama.
Troost Haar, want Zij is zeer bedroefd vanwege de zwaardere kastijdingen die Ik over de wereld ga uitstorten.”
Hoe bedroefd bleef ik achter!

4- 15 - 2 oktober 1900 – Een offerziel voor Italië en voor Corato

Bang dat mijn toestand niet langer de Wil van God was, zei ik,
bij de komst van mijn gezegende Jezus:

“Ik ben zo bang dat mijn toestand niet langer uw Wil is.

Ik zie immers dat de twee belangrijkste dingen, die mij beperken, mij ontbreken: het lijden en uw aanwezigheid.”

En Hij: “Mijn dochter, het is niet zo dat Ik je niet langer in deze toestand wil houden. Ik kom niet omdat Ik de wereld wil kastijden. En Ik zorg ervoor dat je niet lijdt.”

En ik: “Waarom laat U me dan in deze toestand?”

En Hij: “Jouw toestand als slachtofferziel en jouw voortdurend wachten op Mij, folteren Mij.

In feite zie jij Mij niet, maar Ik zie jou zeer goed.

En Ik bewaar al jouw zuchten, jouw pijnen, jouw verlangens naar Mij. Jouw gerichtheid op Mij is altijd een daad van eerherstel voor al degenen die:

- zich niet om Mij bekommeren,
- niet naar Mij verlangen, maar
- Mij verachten, en
- totaal gericht zijn op aardse dingen, bedekt met modder vol stank van de ondeugden.

Omdat jij totaal het tegenovergestelde bent van hen, zal jouw toestand altijd de Gerechtigheid bestrijden.

Het is bijgevolg voor Mij bijna onmogelijk om jou in deze toestand te houden en de bloedige oorlogen in Italië te beginnen.”

En ik: “Ach Heer, het is bijna onmogelijk voor mij om zonder lijden in deze toestand te blijven. Ik voel hoe mijn krachten het begeven.

De kracht om in deze toestand te blijven komt immers van het lijden. Aangezien dit ontbreekt zal ik op een dag dat U niet komt, proberen uit deze toestand te geraken.

Ik zeg U dit vooraleer het gebeurt, zodat U niet teleurgesteld zult zijn.”

En Hij: “Ja, ja, je zult deze toestand verlaten als Ik de slachting in Italië begin. Dan zal Ik jouw toestand volledig opschorten.”

Toen Hij dit zei, toonde Hij de hevigste oorlogen die er gaan ontstaan, zowel in de politiek als tegen de Kerk.

Het bloed vloeide in de steden alsof het regende.

Mijn arm hart kromp ineem van pijn toen ik dit zag.

Denkend aan mijn eigen stad **zei ik:** “Ach Heer, door te zeggen dat U mijn toestand volledig wil opschorten, geeft U me te verstaan dat U zelfs met het arme Corato geen medelijden zult hebben.

Zelfs Corato zult U niet sparen?”

En Hij: “Als de zonden een zekere grens bereiken, zodat zij geen slachtofferzielen verdienen en degenen die jou als slachtofferziel hebben gekregen geen belangstelling hebben,

dan sla Ik geen acht op haar – Ik bedoel op Corato.”

Na deze woorden verdween Hij
En ik bleef bezwaard en bedroefd achter.

4- 16 - 4 oktober 1900 - Jezus lijdt onder de kastijding van de mensen, omdat zij zijn evenbeeld zijn.

Na een dag van ontbering en nauwelijks lijden raakte ik ervan overtuigd dat onze Heer me niet langer in deze toestand wilde houden.

Gehoorzaamheid wilde me echter niets toestaan ook hierin niet.
En zij wenste dat ik zou blijven, zelfs als ik eraan zou sterven.
Moge de Heer altijd gezegend zijn
En moge zijn heilige en lieve Wil in alles geschieden.

Deze morgen, toen de gezegende Jezus kwam toonde Hij zich in een deerniswekkende toestand.

Hij leek te lijden in zijn ledematen en zijn Lichaam was in zoveel stukken gescheurd dat zij onmogelijk te tellen waren.

Met klagende Stem **zei Hij**:

“Mijn dochter, wat een gevoel, wat een gevoel!
Dit zijn onbeschrijfelijke pijnen, onbegrijpelijk voor de menselijk natuur. Het is het vlees van mijn kinderen dat wordt verscheurd.
En de pijn die Ik voel is zodanig dat het is alsof mijn eigen vlees wordt verscheurd.”

Toen Hij dit zei, kreunde en treurde Hij.

Ik was diep getroffen Hem zo te zien en ik deed mijn best om mijn medelijden te tonen en Hem te smeken zijn Pijnen met mij te delen.

Hij stelde mij gedeeltelijk tevreden en **ik kon Hem zeggen**:

“Ach Heer, heb ik U niet gezegd: “Begin niet aan kastijdingen, want wat me het meest pijn berokkent is dat U zelf geraakt zult worden in uw eigen ledematen!”

Ach, deze keer was er geen manier en geen gebed om U te kalmeren.

Maar Jezus had geen aandacht voor mijn woorden.

Er scheen iets in zijn hart om te gaan zodat Hij met iets anders bezig was. Plotseling bracht Hij me buiten mezelf naar plaatsen waar bloedige slachtingen plaats vonden.

O, wat speelden er zich veel smartelijke taferelen af in de wereld! Hoeveel kwellingen van menselijk vlees, aan stukken gescheurd, vertrappeld zoals je de aarde vertrappelt, zonder hen te begraven.

Hoeveel tragedies, hoeveel ellende!

En wat nog erger is, er staan nog veel ergere dingen te gebeuren! De gezegende Jezus keek ernaar en zeer getroffen, begon Hij bitter te wenen. Niet in staat me te bedwingen weende ik samen met Hem over de droevige toestand van de wereld
En mijn tranen vermengden zich met die van Jezus.

Na een poosje geweend te hebben, bewonderde ik nog een uiting van goedheid van de Heer.

Om mij te laten ophouden met wenen draaide Hij zijn Gelaat van mij weg en droogde onopgemerkt zijn tranen

Nadien keerde Hij zich opnieuw naar mij.

En **Hij zei** met een opgewekt Gelaat: “Mijn dochter, niet wenen – genoeg, genoeg! Hetgeen je ziet komt van mijn Gerechtigheid.”

En ik: “Ach Heer, dan is het juist dat ik zeg dat mijn toestand niet langer uw Wil is! Waarom slachtofferziel zijn als het me niet gegeven wordt om uw zo zeer geliefde ledematen te sparen en de wereld te vrijwaren van zoveel kastijdingen!”

En Hij: “Wat je zegt is niet juist. Ook Ik was slachtoffer, maar ondanks dat werd het Me niet gegeven om de wereld alle kastijdingen te besparen. Ik opende de Hemel voor hen, Ik verlostte hen van de zonde, ja; Ik droeg hun pijnen.

Maar het is rechtvaardig dat de mens een deel van die kastijdingen zelf op zich neemt, die hij door de zonde naar zich toetrekt.

En als er geen slachtofferzielen waren zou hij niet alleen de kastijding verdienen – nl. de vernietiging van zijn lichaam, maar ook de ondergang van zijn ziel.

Daarom zijn slachtofferzielen zo noodzakelijk:

wie baat wil hebben bij hen – want de mens heeft altijd een vrije wil – kan zich de pijn besparen en de haven van zijn redding bereiken.”

En ik: “Ach Heer, wat zou ik graag bij U willen komen vóór deze kastijdingen erger worden!”

En Hij: “Als de wereld zodanig verdorven wordt dat ze geen slachtofferziel meer verdient, zal Ik je zeker bij Mij op nemen.”

Toen ik dit hoorde zei ik: “Heer, sta niet toe dat ik hier moet blijven en getuige moet zijn van zulke smartelijke taferelen.

Jezus voegde er bijna verwijtend aan toe:

“In plaats van te smeken om hen te sparen, wilde je bij Me komen. Als Ik al de mijnen uit de arme wereld bij Mij op zou nemen, wat zou er dan gebeuren? Ik zou er inderdaad niets meer mee te maken hebben en Ik zou er geen acht meer op slaan.”

Hierna bad ik voor verschillende mensen.

Hij verliet me en ik kwam opnieuw terug bij mezelf.

4- 17 - 10 oktober 1900 - Deze Geschriften laten in duidelijke taal zien hoe Jezus de zielen bemint. De ziel kan alleen het lichaam verlaten vanuit pijn of vanuit de Liefde.

Al schrijvend dacht ik bij mezelf: “Wie weet hoeveel nonsens ik neerschrijf in deze geschriften.

Zij verdienen in het vuur geworpen te worden. Als de gehoorzaamheid het me toestond zou ik het doen, omdat ik iets voel in mijn ziel dat stoort, vooral als zij sommige mensen onder de ogen komen.

Op sommige plaatsen wekken zij de indruk alsof ik God liefheb en iets voor Hem doe, terwijl ik niets doe, Hem niet bemin en de koudste ziel ben van de wereld.

Aldus bezien ze me heel anders dan ik eigenlijk ben.

En dat is pijnlijk voor mij.

De gehoorzaamheid gebiedt mij echter om te schrijven.

Dit is één van de grootste offers voor mij.

En ik geef me helemaal aan haar over met de vaste hoop dat ze me wil vergeven en mijn zaak wil bepleiten bij God en de mensen.

Toen ik dit zei, bewoog de gezegende Jezus zich in mijn binnenste. Hij begon me te berispen.

Hij wou dat ik terugnam wat ik gezegd had.
Anders moest ik ophouden met schrijven.

Hij zei me dat ik door dit te zeggen niet meer in de Waarheid ben.
Het is echter essentieel voor een ziel om nooit de cirkel van de
Waarheid te verlaten:

“Wat is dit nu! – Je bemint Mij niet! Hoe durf je dit te zeggen!
Wil je niet voor Mij lijden?”

En ik, hevig blozend: “Jawel Heer.”

En Hij: “Hoe kom je erbij de waarheid te willen verlaten!”

Na deze woorden trok Hij zich terug in mijn binnenste, en Hij liet zich
niet meer horen. Ik bleef achter alsof ik een zware klap had gekregen.
Vrouwe gehoorzaamheid laat mij aan mijn lot over!
Als het niet voor haar was, zou ik dit niet hebben meegemaakt met
mijn geliefde Jezus. Hoeveel geduld vergt deze gezegende
gehoorzaamheid!

Nu neem ik de draad weer op van wat ik wou zeggen,
omdat de Heer me een beetje afgeleid heeft van wat ik begon.

Toen Hij kwam reageerde de gezegende Jezus op mijn gedachten:

“Deze geschriften dienen zeker te worden verbrand, maar weet je in
welk vuur?”

In het vuur van mijn ILiefde omdat er niet één bladzijde is die niet in
klare bewoordingen duidelijk maakt hoe Ik de zielen bemin, zowel jou
als de wereld.

En in deze geschriften van jou vindt mijn Liefde een uitlaatklep voor
mijn betrokkenheid en mijn smachtende Liefde.”

Hierna bracht Hij me buiten mezelf

Buiten mijn lichaam zei ik:

“Mijn geliefde en enig Goed, welke straf is het voor mij dat ik zo
dikwijls opnieuw terug moet in mijn lichaam.

Nu beschik ik immers niet over mijn lichaam. En enkel mijn ziel is
samen met U. Nadien ben ik dan opnieuw, ik weet niet hoe, gevangen
in mijn ellendige lichaam als in een donkere gevangenis.

En daar ben ik die vrijheid kwijt die me gegeven wordt als ik buiten
mijn lichaam ben.

Is dat geen straf voor mij – de ergste die maar mogelijk is?

En Jezus: “Mijn dochter, wat jij zegt is geen straf.

En het gebeurt niet door jouw schuld.

Je moet bovendien weten dat de ziel enkel om twee redenen het lichaam kan verlaten:

- in pijn, wat gebeurt bij een natuurlijke dood of
- in wederzijdse liefde van de ziel en Mij.

In feite, als deze liefde zo sterk is

- dat de ziel het niet uithoudt en
- dat ook Ik het niet langer uithoud zonder de vreugde van haar aanwezigheid, dan trek Ik haar naar Mij toe en dan breng Ik haar nadien terug in haar natuurlijke staat.

En de ziel, feller aangetrokken dan door elektriciteit, komt en gaat zoals het Mij behaagt.

En zo is wat jij beschouwt als een straf, subtiele liefde.”

En ik: “Ach Heer, als mijn liefde maar groot en vurig genoeg was, dan zou ik, geloof ik, de kracht hebben om bij U te blijven en zou ik niet terug moeten keren in mijn lichaam. Maar omdat zij zo zwak is, geraak ik in deze omstandigheden.”

En Hij: “Integendeel, Ik zeg je dat dit grotere liefde is,

- ontleend aan de liefde voor het offer,
- dat je uit liefde voor Mij en voor je broeders dat offer brengt en opnieuw terugkeert naar de ellende van het leven.”

Hierna bracht de gezegende Jezus me naar een stad waar zoveel gezondigd werd dat er iets als een mist, zeer dicht en stinkend naar de hemel opsteeg

En een andere dikke mist daalde vanuit de hemel neer die zoveel rampzaligs bevatte dat het voldoende leek om deze stad te verdelgen.

Ik zei toen: “Heer, waar zijn we? Wat zijn dit voor plaatsen?”

En Hij: “Dit is Rome. Daar wordt zoveel kwaad bedreven,

- niet alleen door leken,
- maar ook door religieuzen,
- dat zij deze mist verdienen om hun verblinding op te heffen, dat zij op hun eigen ondergang roepen.”

In een ogenblik overzag ik de ramp die zich voltrok en het leek of het Vaticaan ook zou delen in de schok.
Zelfs priesters werden niet gespaard.

Zeer ontsteld zei ik: “Mijn Heer, spaar uw geliefde stad, zovele van uw priesters, de Paus. O hoe graag bied ik mezelf aan om hun kwellingen te ondergaan, als U hen spaart.”

Jezus was ontroerd en Hij zei:

“Kom mee en Ik zal je laten zien hoe ver het menselijk kwaad gaat.”
Hij bracht me binnen in een paleis.

In een geheime ruimte waren vijf tot zes afgevaardigden, die tegen elkaar zeiden: “Wij zullen pas ophouden als we alle christenen hebben omgebracht.”

Het kwam me voor dat ze de koning wilden dwingen eigenhandig het bevel te ondertekenen:

- tot het ombrengen van christenen en
- met de belofte hun goederen in beslag te nemen.

Zij zegden dat, als hij hun dit zou toestaan het niet belangrijk was dat zij dat nu deden. Zij zouden dit uitvoeren op het juiste moment en onder de juiste omstandigheden.”

Hierna bracht Hij me ergens anders en Hij toonde me hoe één van de zogezegde leiders op sterven lag. Hij leek zo verbonden met de duivel, dat hij zelfs in die situatie zich niet van hem distantieerde. Hij kreeg al zijn kracht van de demonen die hem het hof maakten als één van hun trouwe vrienden.

Toen ze mij zagen raakten de demonen van streek en sommigen wilden me slaan, anderen wilden iets anders ondernemen.

Ik besteedde echter geen aandacht aan hun gedoe, omdat de redding van die ziel me meer in beslag nam. En ik deed mijn best om die man te benaderen.

O God wat een afschuwelijk gezicht – erger dan de demonen zelf!

In welke hartverscheurende toestand lag hij daar!

Hij riep meer dan medelijden op.

Hij was helemaal niet onder de indruk van onze aanwezigheid: integendeel, hij leek het grappig te vinden.

Jezus trok me direct weg van die plaats.
En ik begon bij Hem te pleiten voor de redding van die ziel.

4- 18 - 12 oktober 1900 - De machtigste vijanden van de mens zijn pleziertjes, rijkdom en eer.

Mijn aanbiddelijke Jezus blijft komen.
Deze morgen droeg Hij een kroon vol doornen.
Ik nam haar zeer voorzichtig af, zette haar op mijn hoofd en ik zei:
“Heer, help me haar erop te drukken.”

En Hij: “Deze keer wil Ik dat je haar er zelf in drukt.
Ik wil zien wat je kan en hoe je uit liefde voor Mij wil lijden.”
Ik drukte haar er flink in, vooral om Hem te tonen hoezeer ik wou
lijden omwille van Jezus.
Zij was zo ver ingeduwde dat Hij me zelfs, zeer ontroerd omhelsde.

Hij zei: “Genoeg, genoeg, want mijn Hart kan het niet meer
verdragen, je nog meer te zien lijden.” En daar ik zeer veel bleef
lijden, deed mijn geliefde Jezus niets dan komen en opnieuw gaan.

Hierna verscheen Hij in de gedaante van de Gekruisigde.
Hij deelde zijn pijnen met mij en Hij zei:

“Mijn dochter, de machtigste vijanden van de mens zijn:
de hang naar *pleziertjes, rijkdom en eer*.
Deze vijanden maken de mens ongelukkig, omdat zij zelfs
binnendringen in zijn hart en hem voortdurend verteren.
Zij verbitteren hem, zij trekken hem zodanig naar omlaag
dat hij al zijn geluk verliest.

Op Calvarië vernietigde Ik deze drie vijanden.
Ik verkreeg voor de mens de genade om die te overwinnen.
En Ik gaf hem het verloren geluk terug.

Maar de mens, altijd ondankbaar en onachtzaam, verwerpt mijn
Genade. Hij houdt zozeer van deze vijanden dat zij het mensenhart
voortdurend kwellen.” Nadat Hij dit zei, verdween Hij.
En ik zag de waarheid van deze woorden zo duidelijk, dat ik afschuw

voelde en haat voor deze vijanden.

Moge de Heer altijd gezegend zijn en moge alles voor zijn eer zijn.

4- 19 - 14 oktober 1900 - De gevaarlijke geseling van de middenklasse. Enkel onschuld verovert Gods Barmhartigheid en zwakt zijn terechte verontwaardiging af.

Deze morgen voelde ik me zo versuft dat ik mezelf niet begreep en niet in staat was op zoek te gaan naar mijn hoogste Goed zoals gewoonlijk.

Af en toe bewoog Hij in mijn binnenste en Hij liet zich zien. Hij omhelsde me, en vol mededogen zei Hij:
“Arme dochter, je hebt gelijk dat je niet zonder Mij verder kan. Hoe zou je kunnen leven zonder je Geliefde!”

Ontroerd door zijn woorden zei ik: “Ach, mijn Geliefde, wat is het leven toch een martelaarschap wegens de periode dat ik gedwongen zonder U te leven. U zegt Zelf dat ik gelijk heb, maar dan verlaat U mij.”

Hij verborg Zich heimelijk alsof Hij niet wilde dat ik zou horen wat Hij me zei en in mijn moeheid werd ik opnieuw alleen gelaten, niet in staat om nog iets te zeggen.
Toen Hij zag dat ik terug zo moe was, kwam Hij opnieuw tevoorschijn en Hij zei: “Jij bent mijn tevredenheid. In jouw hart vind Ik ware rust. Daarin rustend ervaar Ik de lieflijkste vreugde.”

Ik kwam opnieuw in beweging en ik zei: “Dat is voor mij ook zo, U bent mijn tevredenheid, volledig, zo dat alle andere dingen niets dan bitterheid zijn voor mij.”

Hij trok zich opnieuw terug en zo bleef ik halverwege steken in mijn woorden, nog meer versuft dan ervoor.
En zo verliep die morgen – het leek of Hij wat grapjes maakte.

Hierna voelde ik me buiten mezelf.

Ik zag onbekende mensen naderen gekleed als de middenklasse. Wij zagen die mensen: zij waren met afschuw vervuld en schreeuwden angstig en benauwd – vooral de kinderen.

Zij zegden: “Als ons dit overkomt, is het met ons gedaan!”

En zij voegden er aan toe: “Laat de jonge meisjes zich verbergen. Arme jeugd, als ze in deze handen vallen!”

Me tot de Heer wendend, **zei ik:** “Medelijden – barmhartigheid! Wend deze geseling van hen af, zo’n gevaar voor de ellendige mensheid! Laat onschuldige tranen U tot medelijden bewegen!”

En Hij: “Ach mijn dochter! Alleen vanwege hun onschuld houd Ik rekening met hen. Enkel de onschuld veroverst mijn barmhartigheid en zwakt mijn terechte verontwaardiging af.”

4- 20 - 15 oktober 1900 - Onenigheid tussen mijn biechtvader en Jezus over de kruisiging van Luisa.
--

Deze morgen na de Communie **liet de gezegende Jezus zijn stem horen:** “Mijn dochter, deze morgen heb Ik een sterke behoefte om verkwikt te worden. O alsjeblieft! Neem een beetje mijn pijnen op jou en laat Mij wat rusten in je hart.”

En ik: “Ja, mijn hoogste Goed, laat me uw pijnen voelen . E terwijl ik lijd in uw plaats kunt U met alle gemak Uzelf verkwikken en een heerlijke rust nemen. Ik vraag U alleen wat langer te wachten tot ik alleen ben, zodat niemand mij ziet lijden. Ik denk immers dat mijn biechtvader er nog is.”

En Hij: “Wat doet er het toe dat je biechtvader er is. Zou het niet beter zijn als er in plaats van één, twee personen zijn die Me verkwikken:
- jij lijdt en
- hij werkt samen met Mij met dezelfde bedoeling?”

Op dat ogenblik zag ik hoe mijn biechtvader de intentie van de kruisiging had. En direct zonder de minste aarzeling liet de Heer me delen in de pijnen van het kruis.

Toen ik nog maar pas dit lijden onderging, riep mijn biechtvader me op tot gehoorzaamheid, Jezus trok zich terug en ik probeerde me te onderwerpen aan degene die me de opdracht gaf

Onmiddellijk erna kwam mijn lieve Jezus opnieuw terug om me voor de tweede keer de pijnen van de kruisiging te laten ondergaan. Maar mijn biechtvader wilde dat niet.

Als ik Jezus gehoorzaamde – dat betekent lijden – zou Jezus komen. Als mijn biechtvader zou zien dat ik begon te lijden, zou hij me vanuit de gehoorzaamheid laten ophouden en dan zou Jezus zich terugtrekken!

Ik leed inderdaad veel pijn, toen ik zag hoe Hij zich terugtrok. Maar ik deed zo goed mogelijk mijn best om te gehoorzamen. En als ik soms zag dat mijn biechtvader er was, liet ik hen beiden hun gang gaan en wachtte wie zou winnen:
- of de gehoorzaamheid of onze Heer.

Ach, het leek me dat de gehoorzaamheid en Jezus elkaar bestreden:
- beiden machtig en in staat te strijden.

Na de strijd toen ik probeerde te zien wie er gewonnen had, kwam de Koningin-Moeder, ging naar mijn biechtvader en **zij zei**:
“Mijn zoon, deze morgen wilde Hij haar Zelf laten lijden. Laat Hem begaan, anders zal niemand de kastijding bespaard worden, zelfs niet gedeeltelijk.”

Opdat ogenblik leek het of mijn biechtvader afgeleid werd van de strijd en Jezus de winnaar was. Hij onderwierp me opnieuw aan de pijnen,
- maar zo hevig en met zo'n bittere krampen,
dat ik zelf niet weet hoe ik ben blijven leven.

Toen ik dacht dat ik stierf, riep de gehoorzaamheid me terug en ik geraakte nog maar net terug in mezelf.

De gezegende Jezus, wel verkwikt, maar nog niet tevreden, wilde het, toen Hij terug kwam, voor de derde keer herhalen.

Zich weer opladend met kracht won de gehoorzaamheid deze keer
En mijn geliefde Jezus werd verslagen.

Desondanks probeerde Hij het zo nu en dan:

- wie weet zou Hij terug winnen.

Hij gaf me geen rust. En ik moest Hem zeggen :

“Maar Heer, houd even op en laat me met rust – ziet U niet dat de gehoorzaamheid zich heeft bewapend en niet voor U wil onderdoen!
Dus heb geduld en als U het nog een derde keer wilt herhalen, beloof me dan dat U me zal laten sterven.”

En Jezus: “Ja kom.”

Ik vertelde dit aan de priester en ook hierin was de gehoorzaamheid onverbiddelijk, hoeveel **mijn liefste Goed me zelfs toeriep:** “Luisa, kom.”

Ik zei dat Hij me riep, maar het antwoord was kortaf “nee.”

Wat een mooie gehoorzaamheid is dat!

Omdat zij in alles wil optreden als de Vrouw, wil zij zich mengen in zaken die haar niet aangaan, zoals sterven.

Bovendien, zeer mooi hoor: zij

- stelt een arme ongelukkige bloot aan de gevaren van het sterven,
- laat haar met eigen handen de haven van het eeuwige geluk aanraken.

En om te laten zien dat zij in alles kan optreden **als ‘de Vrouwe’**,

- houdt zij haar tegen door de kracht die zij bezit en
- laat zij haar verblijven in de ellendige gevangenis van haar lichaam.

En **als iemand vraagt:** “Waarom dit alles?”

antwoordt ze aanvankelijk niet en dan zegt ze je zonder woorden:

“Waarom? Omdat ik de Vrouwe ben en ik heers over alles.”

Als je in vrede wil leven met deze gezegende gehoorzaamheid, lijkt het wel

- dat het geduld van een heilige nodig is en dat niet alleen, maar zelfs
- het geduld van Ons Heer zelf.

Anders ben je voortdurend met haar in conflict,
omdat zij tot het uiterste wil gaan.

Toen Hij zag dat Hij niets kon bereiken, kalmeerde de gezegende Heer ten opzichte van de gehoorzaamheid en Hij liet me alleen.

Hij milderde de pijnen die ik leed en **Hij zei**: “Mijn geliefde, door de pijnen die je hebt geleden, wilde Ik je de toorn van mijn Gerechtigheid laten ervaren door deze een beetje over jou uit te storten.

Als je duidelijk kon zien

- tot welke hoogte de mensen die lieten komen en
- hoe de woede van mijn gerechtigheid zich tegen hen heeft gekeerd, zou je beven als een riet en niets anders doen dan Mij smeken om de pijnen over jezelf uit te storten.”

Toen leek Hij mij te steunen in mijn lijden.

En om mij op te monteren, **zei Hij**: “Ik voel me beter en jij?”

En ik: “Ach Heer, wie kan U vertellen wat ik voel!

Het lijkt wel of ik binnenin een machine verpletterd ben geweest.

Ik voel dat mijn krachten zo zijn uitgeput, dat ik er niet bovenop kom als U me geen kracht erbij geeft.”

En Hij: “Mijn geliefde, het is noodzakelijk dat je de pijnen zeer intens voelt, tenminste af en toe:

- ten eerste *voor jezelf*, omdat, hoe goed een stuk ijzer ook kan zijn, als het een hele tijd niet in het vuur is gehouden, dan zal het altijd wat roest aantrekken,
- ten tweede, ***voor Mij***, omdat mijn toorn als Ik die lange tijd niet op jou koel, zo fel wordt dat Ik geen acht sla op de wereld en die niet in het minst zal sparen.

En als je mijn pijnen niet op jou zou nemen, hoe kan Ik dan mijn woord houden en tenminste gedeeltelijk de wereld sparen voor kastijdingen.” Hierna riep mijn biechtvader mij op tot gehoorzaamheid en dus kwam ik terug tot mezelf.

4- 21 - 17 oktober 1900 - Een lijdende ziel en een zeer nederige gebed doet Jezus al zijn kracht verliezen en maakt Hem zo zwak dat Hij zich verplicht voelt tegenover die ziel. Het verschijnen van de Gerechtigheid.

Mijn aanbiddelijke Jezus bleef komen.
Ik zag Hem zoveel lijden dat Hij medelijden opriep.
Hij wierp zich in mijn armen en **Hij zei**: “Mijn dochter, doorbreek de woede van mijn gerechtigheid, anders....”

Op dat ogenblik leek het of ik de Goddelijke Gerechtigheid zag, bewapend met zwaarden en pijlen van vuur als om schrik aan te jagen.
en ook de kracht waarmee Zij kan optreden.

Zeer angstig **zei ik**: “Hoe kan ik uw woede doorbreken als ik uw Kracht zie, zo hevig dat u in een enkel ogenblik Hemel en aarde zou kunnen vernietigen.

En Hij: “Toch kan een lijdende ziel en een zeer nederig gebed Mij al mijn kracht doen verliezen en me zo verzwakken dat Ik me laat binden door die ziel zoals zij het graag heeft.”

En ik: “Ach Heer, hoe lelijk toont de Gerechtigheid zichzelf.”

Jezus vervolgt: “Zij is niet lelijk.
Wanneer je haar zo bewapend ziet is dat vanwege de mensen
Maar in zichzelf is zij goed en heilig zoals mijn andere eigenschappen,
omdat er zelfs geen schaduw van kwaad in Mij kan zijn.

Het is waar dat haar verschijning hard, scherp en bitter lijkt, maar haar vruchten zijn zoet en heerlijk.” Na deze woorden verdween Hij.

4- 22 - 20 oktober 1900 - Net zoals gerechtigheid genoegdoening wenst voor wat onrechtvaardig is, zo wil liefde zich uitstorten en geliefd worden.

Deze morgen toonde Jezus me bij zijn komst zijn eigenschappen.

Hij zei me: “Mijn dochter, al mijn eigenschappen zijn voortdurend beschikbaar voor de mensen en zij vragen allen om een bijdrage.”

Toen vervolgde Hij: “Zoals de gerechtigheid herstel wenst voor wat onrechtvaardig is, zo wil mijn Liefde zich uitstorten en geliefd worden.

Vestig jezelf binnenin de Gerechtigheid en bid – herstel
En als je klappen krijgt verdraag die dan geduldig.
Kom dan in mijn Liefde en stort liefde in Mij uit,
anders zal ik door liefde bedrogen blijven,

Bijvoorbeeld, ik voel in deze tijd de noodzaak mijn Liefde die belemmerd wordt, uit te storten en als dit Mij niet wordt toegestaan, zou ik wegwijnen en in zwijm vallen.”

Toen Hij dit zei begon Hij me te kussen, me te liefkozen en me te overladen met zo'n tedere Liefde, dat ik het niet kan verwoorden. Hij wou dat ik deze beantwoordde en **Hij zei:** “Net zoals ik Me wil storten in jou uit Liefde, zo moet jij de behoefte hebben om je uit liefde voor Mij uit te storten in Mij, nietwaar!”

Nadat we onszelf uit liefde in elkaar hadden uitgestort verdween Hij.

4- 23 - 22 oktober 1900 - Twijfels van Luisa over wat haar overkomt. Zij wil weten of dit van God komt of van de duivel. Gehoorzaamheid heeft geen menselijke vermogen tot inzicht. Haar inzicht is goddelijk.

Deze morgen was ik zeer bedrukt en ik had schrik dat het niet de gezegende Jezus was die werkzaam was in mij, maar de duivel.

Desondanks kon ik niet nalaten Hem te zoeken en naar Hem te

verlangen. Toen Hij zich verwaardigde om te komen zei Hij:
“Wat geeft een mens de zekerheid dat de zon opkomt?
dat is toch zeker het licht dat de duisternis van de nacht verjaagt,
en de warmte in dat licht dat zich verspreidt.

Wat zou je zeggen als iemand zei dat de zon is opgekomen maar
desondanks wordt de duisternis van de nacht zelfs intenser en je voelt
geen warmte? Dat dit niet de ware zon was die opkwam maar een
valse,
omdat de effecten van de zon niet waarneembaar zijn.

Welnu, als je Mij ziet en het verdrijft de duisternis uit jou en het toont
je het licht van de waarheid, terwijl je de warmte voelt van mijn
genade, waarom wil je je hersens dan pijnigen met de
veronderstelling dat niet Ik degene ben die in jou werkzaam is!”

Omdat de gehoorzaamheid dat verlangt, ging ik de volgende dag
verder met de gedachte: “Als de kastijdingen waarover ik schreef in
deze boeken werkelijk zouden gebeuren, wie zou dan de moed
hebben om daarvan getuigen te zijn!”

En de gezegende Jezus maakte me heel goed duidelijk
- dat sommige zullen gebeuren terwijl ik nog op aarde ben,
- andere na mijn dood en
- sommige gebeuren maar gedeeltelijk.

Dus was ik een beetje opgelucht bij de gedachte dat ik het niet
allemaal zal meemaken.

Vrouwe gehoorzaamheid nu tevreden gesteld, nadat ze stuurs naar
me begon te kijken en klaagde en standjes uitdeelde.
Het komt me voor dat deze gezegende jonge Vrouwe zich geenszins
wil aanpassen aan het menselijk verstand.
Zij wil niet verwickeld raken in welke omstandigheden dan ook.
Integendeel, het lijkt wel alsof ze helemaal geen verstand heeft.
En het is onuitstaanbaar als je te maken hebt met iemand die geen
verstand heeft.

Om er een beetje mee om te kunnen gaan is het nodig je eigen
verstand te verliezen, omdat de jongedame blijft pochen:

“Ik heb geen menselijk verstand, daarom weet ik niet hoe me aan te
passen aan de menselijke manier van doen. Mijn verstand is goddelijk
en voor iemand die met mij in vrede wil leven, is het absoluut nodig

dat zij haar verstand verliest om het mijne te krijgen.”

Zo redeneert deze jonge vrouw. Wat kan men zeggen!

Het is beter te zwijgen omdat zij op een of andere manier altijd gelijk wil hebben en zij straalt als ze jou ongelijk kan geven.

4- 24 - 23 oktober 1900 - Ware Liefde blijft nooit alleen.

Deze morgen na de Communie liet mijn aanbiddelijke Jezus me mijn biechtvader ontmoeten die de bedoeling had me de kruisiging te laten ondergaan.

Ik voelde hoe mijn arme natuur tegenwerkte,

- niet omdat ik niet wilde lijden,

- maar om andere redenen die hier niet genoemd hoeven te worden.

Jezus leek te klagen over mij en Hij zei tot mijn biechtvader:

“Zij wil zich niet onderwerpen.”

Ik was geraakt door zijn klacht.

De priester herhaalde zijn opdracht, en ik onderwierp me.

Nadat ik een beetje geleden had,- ik zag dat de priester aanwezig was,

zei de Heer: “Mijn dochter, een symbool van de allerheiligste Drie-eenheid: Ik zelf, de priester en jij.

Van eeuwigheid af is mijn Liefde nooit alleen geweest, maar altijd in volmaakte en wederzijdse eenheid met de goddelijke Personen.

Ware liefde blijft immers nooit alleen.

Zij wekt meer liefde op en vindt haar vreugde wederkerig bemind te worden door de liefde die zij zelf heeft gegeven.

En als ze alleen is, dan is het

- ofwel geen goddelijke liefde

- of het lijkt liefde te zijn.

Je moest eens weten hoeveel vreugde Ik beleef en geniet wanneer Ik die Liefde,

- die van eeuwigheid heerst en

- die nog steeds heerst in de allerheiligste Drie-eenheid,

kan laten verder leven in de schepselen.

Daarom zeg Ik je ook dat Ik wil dat de intentie van de biechtvader overeenstemt met de Mijne,
- om deze liefde nog volmaakter te laten **verder leven, voortduren?**
symbool voor de allerheiligste Drie-eenheid.”

4- 25 - 29 oktober 1900 - Het meest wezenlijke en noodzakelijke in een ziel is de Liefde.

Na een paar dagen van ontbering en stilte kwam mijn gezegende Jezus deze morgen en ik zei:

“Het ziet er naar uit dat mijn toestand niet langer uw Wil is.”

En Hij: “Ja, ja, ... sta op en kom in mijn armen.”

Bij deze woorden vergat ik de pijnlijke toestand van de laatste dagen en ik rende in zijn armen. Ik zag zijn geopende zijde en ik zei:

“Mijn geliefde, U hebt me al enige tijd niet toegestaan uit uw zijde te drinken. Ik smeed U me dat vandaag toe te staan.”

En Jezus: “Mijn geliefde, drink alstublieft zoveel je wil en verzadig jezelf.” Wie beschrijft mijn tevredenheid en met welk een gretigheid dronk ik aan die goddelijke Bron!

Toen ik helemaal verzadigd was, en er zelfs geen druppel meer bij kon, hield ik op en **Jezus zei**:

“Ben je verzadigd? Zo niet, voel je dan vrij om door te gaan.”

En ik: “Voldaan, neen, omdat de dorst alleen maar toeneemt, naarmate je meer drinkt van deze Bron. Ik ben echter zo begrensd ben, en ik ben niet in staat meer te bevatten.”

Hierna zag ik andere mensen bij Jezus en **Hij zei**:

“Het meest wezenlijke en noodzakelijke in een ziel is de liefde.

Als er geen liefde is, gaat het net zoals in families of koninkrijken waar geen leiders zijn:

- alles gaat verkeerd,
- de mooiste dingen blijven in het duister,
- je kan geen harmonie ontwaren – de een wil dit, de ander dat.

Hetzelfde gebeurt in de ziel waarin geen liefde heerst:

- alles is in wanorde,
- de schoonste deugden zijn niet met elkaar in evenwicht.

Daarom wordt de Liefde de koningin genoemd:

- omdat zij regels stelt en orde handhaaft, en alles **regelt.**”

4- 26 - 31 oktober 1900 - De hemelse Moeder helpt Luisa om de Gerechtigheid te ontwapenen. Het heilzaamste en effectiefste geneesmiddel in de meest droevige levensomstandigheden is berusting.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf en ik ontmoette **de Koningin-Moeder** .

Toen Zij mij zag, begon Zij te spreken over

- Gerechtigheid en
- hoe het is om weerstand te bieden voor al de woede tegen de mensen.

Zij zei hier veel over, maar ik kan het niet verwoorden.

Intussen kon ik de hele hemel vol met zwaardpunten zien,

- gericht tegen de wereld.

Toen vervolgde Zij:

“Mijn dochter, je hebt dikwijls de goddelijke Gerechtigheid ontwapend, slechts tevreden met de klappen die je zelf kreeg.

Nu je het toppunt van de woede ziet, wees nu niet bang, maar wees moedig!

Treed binnen in deze Gerechtigheid en ontwapen Haar,
- met een hart vol heilige kracht.

Wees niet bang voor de zwaarden het vuur, of wat je ook tegenkomt.

Als je gewond geraakt, geslagen, verbrand, verworpen,

- stop er niet mee om je doel te bereiken.

Laat dit eerder een aansporing voor je zijn om verder te gaan.

Kijk, om dit te kunnen doen, ben Ik zelf je komen helpen:

Ik breng je een kleed en als jouw ziel dit draagt, zal je moed en kracht krijgen om niets te vrezen.”

Na deze woorden haalde Zij een kleed van onder haar mantel, geweven uit goud met strepen in verschillende kleuren. Zij bekleedde daarmee mijn ziel.

Nadien gaf Zij mij haar Zoon en Zij zei: “En nu plaats Ik mijn liefste Zoon, als een onderpand van mijn Liefde, onder jouw hoede, opdat je Hem bewaakt, bemint en Hem in alles tevreden stelt.

Probeer werkzaam te zijn in mijn naam, zodat Hij
- al zijn tevredenheid in jou vindt,
- niet te veel pijn heeft van het onbehagen dat al de anderen Hem bezorgen.”

Wie kan zeggen hoe gelukkig en gesterkt ik was, met dat kleed en het lieve Onderpand in mijn armen! Groter geluk kon ik echt niet wensen! Toen verdween de Koningin-Moeder . En ik bleef achter met mijn lieve Jezus.

We gingen wat rond over de aarde en we ontmoetten onder meer een ziel die een prooi was aan wanhoop. Uit medelijden gingen we naar haar toe en Jezus wilde dat ik met haar sprak om haar uit te leggen wat welk kwaad ze deed.

Via een Licht dat Jezus zelf me schonk, zei ik haar:
Het heilzaamste en effectiefste geneesmiddel in de meest droevige levensomstandigheden, is *berusting*.
Door wanhoop neem je vergif in om je ziel te doden in plaats van het geneesmiddel in te nemen.
Weet je niet *dat berusting*
- het geschiktste middel is tegen alle kwaad,
- het belangrijkste middel om ons te veredelen, te vergoddelijken, ons te transformeren in onze Heer, en
- het mogelijk maakt bitterheid te veranderen in zoetheid.

Wat was het leven van Jezus op aarde anders dan het uitvoeren van de Wil van de Vader!
Terwijl Hij op aarde was, was Hij verenigd met de Vader in de Hemel. Hetzelfde geldt voor een berustende ziel:

levend op aarde zijn haar hart en haar wil één met God in de Hemel!

Kun je iets mooiers en wenselijker bedenken dan dit?

Die ziel leek geraakt en begon te kalmeren.

En Jezus en ik trokken ons samen terug.

Moge alles zijn voor de glorie van God en moge Hij altijd gezegend zijn.

4- 27 - 2 november 1900 - Wie in Jezus verblijft zwemt in een zee van louter tevredenheid.

Deze morgen voelde ik me bedrukt en verdrietig.

Daarbij kwam nog dat de gezegende Jezus zich niet liet zien.

Na lang wachten kwam Hij uit mijn binnenste,

Hij opende zijn Hart en plaatste mij er binnenin.

Hij zei: “Blijf binnen in Mij :

alleen daar zal je ware vrede vinden en duurzaam geluk.

Er dringt immers niets in Mij binnen dat niet past bij

- vrede, en geluk.

Wie in Mij woont, zwemt louter in een zee van tevredenheid.

Als zij Mij verlaat,

- zelfs als de ziel nergens ongerust over is,

wanneer zij de beledigingen en het verdriet ziet dat ze Mij aandoen,

is ze reeds erbij betrokken en blijft ongerust.

Kom daarom regelmatig bij Mij binnen.

Vergeet alles en geniet van mijn vrede en geluk.

Ga dan terug weg en herneem je taak van eerherstel.”

Na deze woorden verdween Hij.

4- 28 - 8 november 1900 - Gehoorzaamheid brengt de ziel terug in haar oorspronkelijke toestand.

Zoals gewoonlijk stelde Hij zijn komst terug uit en ik voelde het volle gewicht van zijn afwezigheid op mij rusten.

Toen kwam Hij plots toch.

En ik weet niet waarom,, maar **Hij stelde me deze vraag:**

“Kan je Mij vertellen waarom de gehoorzaamheid zo wordt verheerlijkt en de eer krijgt om het goddelijk Beeld in te prenten in de ziel?”

Helemaal in de war wist ik niet wat te antwoorden.

Maar via een verstandelijk Licht wat Hij me schonk antwoordde de gezegende Jezus zelf. Het antwoord kwam via Licht en niet via woorden.

En hierdoor heb ik geen middelen om het uit te drukken.

De gehoorzaamheid wil echter dat ik toch probeer om het op papier te zetten. Ik denk dat ik grote onzin zal vertellen en dingen zal schrijven die niet coherent zijn. Maar ik stel al mijn vertrouwen in de gehoorzaamheid, vooral omdat dit dingen zijn die met haar te maken hebben.

Ik zal het proberen.

Hij leek mij te zeggen:

“Gehoorzaamheid is zo verheerlijkt omdat ze het vermogen heeft om de wortels van de menselijke begeerten uit te trekken.

Ze vernietigt in de ziel alles wat aards is en de materie betreft.

En het strekt haar tot grote eer dat zij de ziel terugbrengt naar haar oorspronkelijke toestand :

dat betekent de toestand waarin zij door God werd geschapen,

- in de oorspronkelijke gerechtigheid ,

voordat ze verdreven werd uit het aardse Eden.

En in deze verheven toestand voelt de ziel zich sterk aangetrokken tot alles wat goed is. Zij voelt hoe alles wat goed is, heilig en volmaakt, geworteld is in haarzelf.

En zij voelt grote afschuw, zelfs voor een schaduw van het kwaad.

Met deze gelukkige natuur,

- ontvangen uit de meest ervaren hand van de gehoorzaamheid,

vindt de ziel het niet langer moeilijk om de ontvangen bevelen op te volgen.

Bovendien moet degene die beveelt altijd opdragen wat goed is.

En zo weet de gehoorzaamheid het goddelijke Beeld duidelijk in te

prenten. En niet enkel dit :

zij transformeert de menselijke natuur in de goddelijke:

- Net zoals God goed is, heilig en zeer volmaakt en neigt naar alles wat goed is en het kwaad intens haat,
- zo heeft de gehoorzaamheid het vermogen de menselijke natuur te vergoddelijken en haar de goddelijke eigenschappen te geven.

En hoe meer de ziel zich laat vormen door deze zeer ervaren handen,
- des te goddelijker wordt ze en zo vernietigt zij haar eigen wezen.

Daarom wordt de gehoorzaamheid zo verheerlijkt en geëerd.

Ik onderwierp Mezelf aan haar en hierom werd Ik geëerd en verheerlijkt.

Hierdoor gaf Ik aan al mijn kinderen opnieuw de eer en de glorie die zij verloren waren door hun ongehoorzaamheid.”

Dit is min of meer wat ik kon uitleggen.

De rest voel ik van binnen, maar ik heb er de woorden niet voor.

Het niveau van het begrip van dit vermogen is immers zo hoog , dat mijn arme mensentaal zich hieraan niet kan aanpassen met woorden.”

4- 29 - 10 november 1900 - De meest volmaakte Liefde blijkt uit echt vertrouwen op de geliefde.

Toen Hij nog altijd weg bleef, voelde ik me ondergedompeld in zeer grote bitterheid. Mijn ziel werd gekweld op duizenden wijzen.

Toen voelde ik iets als een schaduw naast me. Ik hoorde de Stem van mijn aanbiddelijke Jezus, hoewel ik Hem niet kon zien.

Deze Stem zei me: “De meest volmaakte liefde blijkt uit echt vertrouwen in het voorwerp van je liefde.

En zelfs als zou blijken dat je het voorwerp van je liefde verloren bent, dan is het meer dan ooit de tijd om dit levend vertrouwen te bewijzen. Dit is het eenvoudigste middel om te bezitten wat je vurig bemint.”

Toen Hij dit gezegd had verdween zowel de schaduw als de stem.

Wie kan de pijn beschrijven die ik voel
omdat ik mijn geliefde Goed niet had gezien!

**4- 30 - 11 november 1900 - Door de Goddelijke Wil te verlaten,
verlies je de kennis van God en van jezelf.**

Het kwam me voor dat de gezegende Heer mij wilde leren geduld te beoefenen. Hij heeft geen medelijden, niet vanwege mijn tranen en niet vanwege mijn zeer smartelijke toestand.
Zonder Hem zie ik me ondergedompeld in de grootste ellende.

Ik geloof dat er geen ziel bestaat die slechter is dan ik.
Hoewel ik, als ik bij Jezus ben mezelf slechter vind dan ooit,
vindt mijn ziel toch het middel tegen alle kwaad,
- omdat ik bij Hem ben die alle Goeds bezit.

Maar als ik Hem niet bij me heb, is alles voorbij voor mij:
- dan is er geen oplossing meer voor mijn grote ellende.
Nog sterker, ik ben geobsedeerd door de gedachte
dat mijn toestand niet langer zijn Wil is.
En als ik niet in zijn Wil ben, voel ik me uit het Centrum
En dan bedenk ik dikwijls hoe ik er uit zal gaan.

In deze gesteldheid nu, voelde ik Hem achter mij.

Hij zei: Je bent moe hè!”

En ik: “ik voel me tamelijk moe.”

Hij vervolgde: “Ach mijn dochter ga niet uit mijn Wil!

Als je uit mijn Wil gaat zal je immers je kennis van Mij verliezen.

En als je Mij niet kent, ga je jezelf niet meer kennen.

In feite kun je alleen door de weerspiegeling van het Licht helder onderscheiden of iets goed is of slijk.

Als alles duister is, kunnen voorwerpen gemakkelijk verward worden.

Welnu, het Licht is mijn Wil. Het geeft kennis omtrent Mij .

En in de weerspiegeling van dit Licht kom je te weten wie jij bent.

En als je je zwakheid ziet, je pure niets zijn, dan klamp je je vast aan mijn armen en verenigd met mijn Wil, leef je met Mij in de Hemel.

Maar als je wil leven zonder mijn Wil, zal je
- ten eerste de ware nederigheid verliezen,
- en dan zal je op de aarde gaan leven
en je zal gedwongen worden de aardse zwaarte te voelen.
Je zal kreunen en zuchten, zoals alle andere ongelukkigen,
die zonder mijn Wil leven.”

Na deze woorden, trok Hij zich terug zonder Zich zelfs maar te laten zien. Wie kent de kwelling van mijn ziel!

4- 31 - 13 november 1900 - Luisa ziet veel menselijke ellende, de vernedering en plundering van de Kerk en zelfs het verval van de priesters.

Na verschillende dagen van zeer bittere ontbering en na de Communie te hebben ontvangen, zag ik in mijn binnenste drie Kinderen.

In hun schoonheid leken Ze zodanig op elkaar,
dat Ze alle drie op dezelfde dag leken te zijn geboren.

Mijn ziel was verrast en stomverbaasd dat ik zo veel schoonheid zag,
ingesloten in de cirkel van mijn zo armzalig binnenste.

Mijn verbazing werd zelfs nog groter toen ik zag dat deze drie Kinderen vele gouden koorden in hun handen leken te hebben.

Hiermee bonden Zij

- Zich helemaal aan mij vast en
- mijn hart stevig vast aan het Hunne.

Nadien, alsof elk zijn plaats innam, begonnen Zij met elkaar te spreken. maar ik kon het niet begrijpen. En ik kan de woorden niet vinden om hun zeer verheven taal te herhalen.

Ik kan enkel zeggen dat ik in één oogopslag

- de grote menselijke ellende zag,
- de ontaarding en ontmanteling van de Kerk en
- de achteruitgang van de priesters.

In plaats van Licht voor de mensen te zijn, zijn zij duisternis.

Zeer verbitterd door wat ik zag, zei ik: “Allerheiligste God,
- geef vrede aan de Kerk,
- laat Haar teruggegeven worden wat Haar is ontnomen;
- sta niet toe dat het kwaad in zijn vuistje lacht achter de rug van de goeden.”

Terwijl ik dit zei, zeiden de drie Kinderen samen:
“Dit zijn onbegrijpelijke geheimen van God.”

Na deze woorden verdwenen Zij en ik kwam opnieuw tot mezelf.

**4- 32 - 14 november 1900 - De Koningin-Moeder verkwikt Jezus.
Jezus neemt Luisa mee naar het Vagevuur.**

Deze morgen bracht mijn aanbiddelijke Jezus me bij zijn komst buiten mezelf. Hij vroeg me om wat verkwikking in zijn pijnen.

Omdat ik niets had zei ik:

“Mijn liefste, indien de Koningin-Moeder hier was, kon Zij U verkwikken met haar melk, maar ikzelf heb niets dan ellende.”

Opdat ogenblik kwam de allerheiligste Koningin en ik zei haar onmiddellijk: “Jezus voelt behoefte aan wat verkwikking, geef Hem uw zeer zoette melk, want dan zal Hij verkwikt zijn.”

Dus gaf onze liefste Mama Hem haar melk en mijn geliefde Jezus was helemaal verkwikt.

Toen richtte Hij zich tot mij en Hij zei: “Ik voel Me opgemonterd. Kom ook jij dicht bij mijn lippen en drink wat van die melk die Ik van mijn Moeder kreeg, zodat wij beiden worden verkwikt.”

Dus deed ik dat. Maar wie kan de kracht omschrijven van die melk die kokend heet uit Jezus kwam. En Hij bevatte zoveel daarvan dat het een oneindige bron leek, die niet minder hard zou stromen, ook al zouden zelfs alle mensen ervan drinken.

Hierna trokken we wat rond over de aarde en ergens leken er mensen rondom een tafeltje te zitten die zeiden:

Er zal oorlog komen in Europa en wat nog droeviger is, hij zal veroorzaakt worden door verwanten.”

Jezus luisterde, maar Hij zei hier niets over.

Daarom weet ik niet zeker of het waar is, omdat menselijk oordeel veranderlijk is, en wat zij vandaag zeggen ontkennen zij morgen.

Toen bracht Hij me binnen een tuin met een immens gebouw. Het leek een klooster te zijn. En het was bevolkt door zoveel mensen dat die niet te tellen waren.

Toen mijn aanbiddelijke Jezus die mensen zag, keerde Hij hun de rug toe, klampte zich totaal aan mij vast, legde zijn hoofd op mijn schouder, dicht bij mijn nek en Hij zei me:

“Mijn geliefde, zorg dat Ik hen niet zie, Ik zou zeer veel lijden.”

Ik hield me ook aan Hem vast en ik ging naar één van die zielen toe. Ik zei: “Vertel me tenminste wie je bent!

Zij antwoordde: “Wij zijn allen zielen die bezig zijn met de zuivering in het vagevuur. Onze bevrijding is afhankelijk van de genoegdoening via die vrome erfenissen die we nagelaten hebben aan onze nakomelingen.

Zij hebben geen genoegdoening gegeven en dus zijn we gedwongen hier te blijven, ver weg van onze God.

Wat een pijn is dit voor ons!

Want God is voor ons een noodzakelijk Wezen zonder wie wij niet kunnen bestaan. Wij sterven voortdurend en dit martelt ons op een meedogenloze wijze. Als we niet sterven is dat omdat onze ziel niet onderworpen is aan de dood.

In onze smart om de afwezigheid van Hem die ons hele leven uitmaakt, smeken we God:

de stervelingen een deeltje van onze pijnen te laten ervaren door hen te beroven van wat nodig is om lichamelijk het leven te behouden, - zodat zij voor hun eigen heil mogen leren hoe pijnlijk het is om te ontberen wat absoluut noodzakelijk is.”

Hierna bracht de Heer me ergens anders.

Uit medelijden met die zielen zei ik: “Och kom, o mijn goede Jezus, U keerde uw blik af van die gezegende zielen die zo naar U verlangden, terwijl het voldoende zou zijn voor deze zielen dat U Uzelf alleen maar laat zien om bevrijd te worden van de pijnen en naar de Hemel te gaan.

En Hij: “O mijn dochter, als Ik me aan hen getoond had, terwijl zij niet volledig gezuiverd zijn, zouden zij niet in mijn Aanwezigheid kunnen vertoeven. En in plaats van zich in mijn armen te storten zouden ze, verward, zijn teruggedeeind.

En Ik zou hun en mijn martelaarschap alleen groter hebben gemaakt. Daarom deed Ik dat.”

Na deze woorden verdween Hij.

4- 33 - 16 november 1900 - Jezus verwijdert het hart van Luisa en Hij geeft haar zijn Liefde als hart.

Deze morgen na de Communie toonde mijn aanbiddelijke Jezus mijn innerlijk, bezaaid met bloemen in de vorm van een hut.

Hij was er aanwezig en vermaakte zich uitbundig. Hij was zeer blij.

Toen ik Hem zo zag, zei ik: “Mijn liefste Jezus, wanneer neemt U dit hart van mij om het volkomen gelijkvormig te maken aan het Uwe, zodanig dat ik kan leven van het Leven van uw Hart?”

Terwijl ik dit zei, nam mijn hoogste en enige Goed een lans en stak me open op de plaats van mijn hart. Toen nam Hij het eruit met zijn handen en Hij bekeek het heel nauwkeurig om te zien of het

- leeg was van alles en

- die kwaliteiten bezat om binnenin zijn allerheiligst Hart te kunnen verblijven.

Ik keek er ook naar en tot mijn verbazing zag ik, ingeprent op de ene zijde: *het kruis, de spons en de doornenkroon.*

Maar toen ik de andere zijde en de binnenkant wilde bekijken,

- want het leek opgezwollen alsof het open kon barsten,

belette mijn geliefde Jezus dit en **Hij zei:**

“Ik wil je een versterving opleggen door je niet te tonen wat Ik allemaal in dit hart heb uitgestort. O ja, hier binnen in dit hart zijn al mijn genadeschatten die de menselijke natuur kan bevatten.”

Op dat ogenblik sloot Hij het op in zijn allerheiligst Hart en **Hij zei** **erbij:** “Jouw hart heeft een plaats ingenomen in mijn Hart. En Ik geef je mijn Liefde als hart. Zij zal jou Leven geven.”

En toen kwam Hij dichterbij die plaats en Hij ademde driemaal lichtjes naar binnen op de plaats van mijn hart.

Toen sloot Hij de wonde en **Hij zei:**

“Nu meer dan ooit tevoren ben je geschikt gemaakt om je te vestigen in het centrum van mijn Wil, omdat je enkel mijn Liefde als hart hebt. Je mag het zelfs niet één ogenblik verlaten. Mijn Liefde zal immers alleen dan het ware voedsel vinden in jou, als Ik mijn Wil volledig in jou vind.

Dans ma Volonté, mon Amour trouvera
- son contentement et sa vraie et fidèle conformité.»

In mijn Wil zal mijn Liefde
- zijn tevredenheid vinden en
- zijn ware en trouwe gelijkvormigheid.”

Toen naderde Hij mijn mond en Hij beademde mij nog eens driemaal. Hij stortte ook een zeer zoete drank in mij die me totaal dronken maakte. **Toen zei Hij** zeer enthousiast :

“Kijk jouw hart is in het Mijne. Daarom is het niet langer van jou.”

En Hij kuste me telkens weer en betoonde me op vele manieren zijn liefde. Maar wie kan dat verwoorden? Het is me onmogelijk het duidelijk te maken. Wie kan zeggen wat ik voelde toen ik weer tot mezelf kwam?

Ik kan alleen zeggen dat het aanvoelde alsof ik niet langer mezelf was:

- geen passies, geen neigingen, geen begeerte,
- volledig opgenomen in God.

Vergeleken bij de andere delen van mijn lichaam,
voelde de plaats van mijn hart duidelijk ijsig koud aan.

4- 34 - 18 november 1900 - De vereniging van ons hart met het Hart van Jezus laat ons overgaan naar de staat van volmaakte eenheid(versmelting).

Hij blijft mijn hart binnen zijn Hart houden.
En af en toe is Hij zo welwillend van mij dit te laten zien.
Hij is zo feestelijk alsof Hij een grote verovering heeft gedaan.

Als ik me buiten mezelf bevind deze dagen, zie ik
- op de plaats van het hart, in plaats van mijn hart,
het Licht dat de gezegende Jezus me schonk in zijn drievoudige adem.

Toen Hij deze morgen kwam, toonde Hij mijn hart en **Hij zei:**

“Mijn geliefde, wat wil je: mijn hart of het jouwe?
Als je het Mijne wil, zal je meer moeten lijden.

Weet echter, dat Ik dit gedaan heb,
opdat je over zou gaan naar een andere toestand.
Als je immers de eenmaking bereikt, ga je over naar een andere toestand n.l. de versmelting.

Om over te gaan naar deze toestand van volmaakte versmelting, heeft de ziel
- ofwel mijn Hart nodig om te leven
- of haar eigen hart volkomen getransformeerd in het Mijne.
Op een andere manier kan zij niet overgaan naar deze staat van versmelting.”

Zeer bang **antwoordde ik:** “Mijn zoete Liefde, mijn wil behoort niet langer aan mij toe, maar aan U – doe maar wat U wil en ik zal meer dan gelukkig zijn.”

Hierna dacht ik aan enige problemen van mijn biechtvader Jezus doorzag mijn gedachte en liet me zien hoe ik binnenin een kristal zat. Diit voorkwam dat anderen zagen wat de Heer in mij bewerkte.

Dan vervolgde Hij: “Alleen in de weerspiegeling van het licht kun je een kristal kennen en zien wat die bevat. Hetzelfde geldt voor jou: wie het licht van het geloof in zich draagt zal in contact komen met wat Ik in jou bewerk. Zo niet, dan ziet hij alles op een natuurlijke wijze.”

4- 35 - 20 november 1900 – Om te leven van het Hart van Jezus geeft Hij haar regels voor een volmaaktere levenswijze.

Buiten mezelf blijft mijn aanbiddelijke Jezus me tonen, hoe mijn hart in het Zijne is, - zo getransformeerd - , dat ik niet langer kan onderscheiden welk het mijne is en welk dat van Jezus.

Hij heeft het volmaakt gelijk gemaakt aan zijn eigen Hart;
Hij heeft er al de tekens van de Passie ingedrukt, en Hij legde mij uit dat zijn Hart
- vanaf het ogenblik van de Ontvangenis van het Woord van God
- deze tekens van de Passie al droeg.

Zijn Lijden op het einde van zijn Leven was een overvloeien naar buiten van wat zijn Hart voortdurend had geleden sinds zijn Conceptie.

Ik zag het ene exact hetzelfde als het andere.
Het leek of ik mijn geliefde Jezus bezig zag om de plaats voor te bereiden waar Hij het hart zou aanbrengen. En Hij versierde die plaats met de geur en de pracht van veel verschillende bloemen.

Terwijl Hij dit deed, **zei Hij:**
“Mijn geliefde, omdat jij moet leven van mijn Hart,
is het vereist dat je een volmaaktere levenswijze in acht neemt.

Daarom wil Ik van jou:

1). *volmaakte vereniging met mijn Wil:*

Je kan Mij immers enkel volmaakt beminnen als je Mij bemint met mijn eigen Wil. Nog beter, Ik zeg je dat als je Mij bemint met mijn eigen Wil, je Mij en je naasten tenslotte zal beminnen op dezelfde wijze als Ik.

2). *diepe nederigheid*: Je zal je tegenover Mij en de schepselen, opstellen als de kleinste van allen.

3). *zuiverheid in alles*.

De kleinste zonde tegen de zuiverheid,
- zowel in de liefde als in de daden,
wordt weerspiegeld in het hart en bevlekt het hart.

Daarom wil Ik dat jouw zuiverheid is zoals de dauw op de bloemen bij zonsopgang. De zon weerspiegelt er zijn stralen in en verandert deze kleine druppeltjes in vele kostbare parels. Dit brengt de mensen in verrukking..

Als

- al jouw werken, gedachten en woorden,
- elke hartenklop en genegenheid,
- al jouw verlangens en neigingen,
op dezelfde manier worden getooid met de hemelse dauw van de zuiverheid, zal je een zoete verrukking bewerken,
- niet alleen voor het menselijk oog,
- maar voor de hele Hemel.

4). *gehoorzaamheid die verbonden moet worden met mijn Wil*.

Deze deugd betreft de oversten die ik je op aarde gegeven heb. Gehoorzaamheid aan mijn Wil gaat Mij onmiddellijk aan.

Je kan zeggen dat het bij beiden de deugd van gehoorzaamheid betreft.

Er is echter een verschil:

- de ene betreft gehoorzaamheid aan God,
- de andere betreft de mensen.

Beiden hebben dezelfde waarde en de ene kan niet zonder de andere. Daarom moet je zowel de ene als de andere op dezelfde wijze beminnen.

Toen vervolgde Hij: Weet dat je van nu af aan met mijn Hart zal leven
En je moet de dingen zien zoals mijn Hart die ziet, zodat Ik vreugde
vind in jou. Wees daarom zorgzaam,
want ***dit is niet langer jouw hart maar het Mijne.***”

**4- 36 - 22 november 1900 - Jezus zet zichzelf op de plaats van
het hart en zegt haar welk voedsel Hij van haar wil.**

Mijn aanbiddelijke Jezus vertoont zich regelmatig.
Deze morgen, na de Communie, zag ik Hem binnenin mij
En ik zag ook onze twee harten zo vereenzelvigd met elkaar dat zij
één lijken.

Mijn liefste Jezus zei: “Vandaag heb Ik besloten je wat terug te
geven, niet jouw hart maar Mijzelf in plaats daarvan.”

Op dat ogenblik zag ik hoe Jezus zich plaatste waar het hart is.
Ik begon vanuit Jezus te ademen en ik voelde zijn Hart.
Hoe gelukkig voelde ik me in die omstandigheden.

Hierna vervolgde Hij: “Omdat Ik de plaats van het hart heb
ingenomen past het voor jou om altijd voedsel klaar te hebben om Mij
te voeden.

Dit voedsel is

- mijn Wil en
- alles waarin je je versterft en
- wat je wil ontberen uit liefde voor Mij.”

Wie kan zeggen wat er allemaal gebeurde in mijn binnenste tussen
Jezus en mij?

Ik geloof dat het beter is om te zwijgen
Anders heb ik het gevoel dat ik het kapot maak, omdat mijn tong niet
erg verfijnd is om te kunnen spreken over een zo groot genade die de
Heer mijn ziel geschonken heeft.

Er blijft mij niets over dan de Heer te danken die zich bekommerd
heeft over zo een ellendige en zondige ziel.

4- 37 - 23 november 1900 - Alle zielen zijn in Jezus.

In mijn gebruikelijke toestand bracht mijn lieve Jezus me buiten mezelf.

Toen Hij vanuit mijn binnenste kwam, toonde Hij zich zo groot dat Hij de hele aarde in zichzelf kon opnemen. Hij spreidde zijn omvang zo ver uit, dat mijn ziel het einde ervan niet kon vinden.

Ik voelde me opgelost worden in God,
- en niet alleen ikzelf, maar alle mensen.
Oh, hoe ongepast kwam het me voor,
- wat een belediging voor Ons Heer,
wanneer wij wormpjes, Hem durven beledigen,
- alhoewel wij in Hem leven.

Oh, als allen toch eens konden zien hoe wij in God zijn!
Oh, hoe voorzichtig zouden we zijn om niet de oorzaak te zijn van zelfs een schaduw van ongenoegen voor Hem.

Toen werd Hij zo omvangrijk dat Hij de hele Hemel in Zichzelf opnam.
Zo kon ik in God Zelf iedereen zien :
- Engelen en heiligen kon ik horen zingen,
- ik kon veel dingen verstaan omtrent eeuwig geluk.

Hierna zag ik stromen melk uit Jezus komen. Ik dronk hiervan.
Ik ben echter zeer beperkt ben en Jezus is zo groot, omvangrijk en eindeloos, zowel in grootte als in hoogte.
Ik kon dus niet alles in mij opnemen.
Veel ervan stroomde weg, hoewel dit toch in God- Zelf bleef.

Ik voelde ongenoegen en ik zou gewild hebben dat iedereen haastig dronk van deze stromen, maar het aantal pelgrim-zielen dat wilde drinken was zeer gering.

Onze Heer was hierdoor ook teleurgesteld . **Hij zei mij:**

“Wat je ziet is mij afgeremde Barmhartigheid
En dit ergert mijn Gerechtigheid nog meer.

Hoe kan Ik niet de Gerechtigheid laten optreden,
als zij zelf binnenin Mij mijn Barmhartigheid afremmen?”

Ik nam zijn handen, omhelsde hen en ik zei:
“Nee Heer, U kunt niet de gerechtigheid laten optreden.
Ik wil het niet en omdat ik het niet wil, wilt U het ook niet
Mijn wil is immers niet langer de mijne maar hij is de Uwe
En aangezien het de Uwe is, wilt U ook niet wat ik niet wil.

Hebt U me Zelf niet gezegd,
dat ik helemaal en totaal moet leven van uw Wil?

Mijn lieve Jezus werd ontwapend door mijn woorden.
Hij werd terug kleiner en Hij sloot zich op in mijn binnenste

En ik bevond me binnenin mezelf.

**4- 38 - 25 november 1900 - Het ligt in de aard van ware Liefde om
lijden om te zetten in Vreugde en bitterheid in Zoetheid.**

Omdat mijn zoete Jezus zo lang op zich liet wachten, begon ik bijna te
vrezan dat Hij niet meer zou komen. Maar tot mijn grote verrassing en
geheel onverwacht kwam Hij later toch.

Hij zei mij: "Mijn geliefde, wil je weten wanneer je echt iets doet voor
iemand van wie je houdt?

Dat is wanneer je, geconfronteerd met offers, bitterheid en lijden, de
kracht hebt om die om te zetten in zoetheid en vreugde.

Het is immers de aard van ware liefde om
- lijden om te zetten in vreugde en
- bitterheid in zachtheid.

Als de persoon het tegenovergestelde ervaart,
is dat een teken dat het niet een ware liefde is die werkt.

Oh, bij hoeveel werken horen Wij zeggen: "Ik doe dit voor God."
Maar als je bij tegenslagen terugkrabbelt,
dan toon je aan dat je niet voor God handelde,
- maar voor je eigen belang,
- of voor het plezier dat je eraan beleefde.

Vervolgens **voegde Hij eraan toe**:

"Over het algemeen wordt gezegd dat de eigen wil
alles bederft en zelfs de heiligste werken besmet.

Maar als deze eigen wil verenigd is met de wil van God,
is er geen andere deugd die deze kan overtreffen.
Want waar mijn Wil is, daar is het Leven dat Goed doet.

Maar waar mijn Wil niet is, daar is de dood aan het werk.
Dan handel je moeizaam alsof je in doodsstrijd verkeert.

**4- 39 - 3 december 1900 - De aard van de Heilige Drie-eenheid
bestaat uit de zuiverste, eenvoudigste en meest communicatieve
Liefde.**

Deze morgen bevond ik me buiten mijn lichaam en hield ik het Kind
Jezus in mijn armen.
Terwijl ik genoot van naar Hem te, en zonder dat ik wist hoe, kwam er
uit dit Kind dat ik aanschouwde een tweede tevoorschijn, en na een
kort moment een derde. Alle drie w aren gelijk, maar toch
verschillend.

Verbaasd over wat ik zag, **zei ik**:

"O! Hier raken we het allerheiligste Mysterie van de Heilige Drie-
Eenheid aan: terwijl U één bent, bent U ook drie!"

Het leek alsof Zij alle drie tegen mij spraken.
Maar terwijl de woorden uit elk van Hen kwamen,
vormden Zij slechts één Stem.

Die Stem zei: "Onze natuur bestaat uit Liefde:

- de zuiverste,
- de eenvoudigste en
- de meest communicatieve.

Het ligt in de aard van de ware Liefde om uit Zichzelf beelden voort te brengen die allemaal op Hemzelf gelijken:

- in Kracht,
- in Goedheid,
- in Schoonheid en
- in alles wat Hij bevat.

Om de Grootseid van onze Almacht te tonen, draagt onze Liefde het kenmerk van de verscheidenheid.

Onze Natuur is eenvoudig, zonder enige materie die onze volmaakte Eenheid zou kunnen verhinderen.

En door zich in Liefde te verenigen, vormt zij drie Personen. Door opnieuw te versmelten, vormt Zij één enkele God.

Ware Liefde heeft deze eigenschap: Zij heeft het vermogen

- om beelden te produceren die volkomen gelijk zijn aan zichzelf,
- of om het beeld aan te nemen van degene die Zij liefheeft.

Zo heeft de tweede Persoon van de Heilige Drie-eenheid gehandeld, die om het menselijk geslacht te verlossen,

- de natuur van de mens en zijn gelijkenis heeft aangenomen, en
- hem zijn Godheid heeft meegedeeld.

Terwijl de drie Stemmen met één Stem spraken, onderscheidde ik heel duidelijk mijn geliefde Jezus,

- in wie ik het beeld van de menselijke natuur herkende.

En enkel dankzij Jezus had ik het nodige vertrouwen om in de aanwezigheid van de Drie-Eenheid te blijven.

Wie zou dat anders hebben durven doen? O ja!

Het leek mij dat de Mensheid die Jezus op zich had genomen, en weg geopende had voor de mens,

- waardoor het zich kon verheffen tot de troon van de Godheid,
- om zo te kunnen converseren met de driemaal heilige God en
- om van Hem stromen van genade te ontvangen.

O, wat heb ik gelukkige momenten gekend!

Wat heb ik veel begrepen!

Om daar iets over te kunnen schrijven, zou ik dat moeten doen
- wanneer mijn ziel bij mijn geliefde Jezus is,
- wanneer het lijkt dat ze losstaat van mijn lichaam.

Wanneer ik opnieuw gevangen zit in mijn lichaam,
- houdt de duisternis van mijn gevangenis
mij verwijderd van mijn mystieke Zon en
- maakt het lijden van Hem niet te kunnen zien,
mij onbekwaam om deze dingen te beschrijven en
het doet mij leven alsof ik stervende ben.

Maar ik ben gedwongen om gebonden te leven,
- gevangen in dit ellendige lichaam.

"Ach, Heer, heb medelijden met een ellendige zondares,
die opgesloten en gevangen leeft!
Breek snel de muren van deze gevangenis, zodat ik
- naar U kan vliegen en
- nooit meer naar de aarde terugkeer."

**4- 40 - 23 december 1900 - In het bijzijn van de Heiligheid van de
Goddelijke Wil durven de hartstochten zich niet te tonen en
verliezen ze hun kracht.**

Na lange dagen van stilte tussen de gezegende Jezus en mij,
voelde ik een leegte in mijn binnenste.

Toen Hij deze morgen kwam, **zei Hij mij**: "Mijn geliefde, wat wil je Mij
zeggen, aangezien je zo graag met Mij wilt praten?"

Vol schaamte **zei ik**: "Mijn lieve Jezus, ik wil U zeggen dat ik vurig
- naar U verlang,
- naar U en Uw heilige Wil.

Als U mij dit schenkt,
zal U mij volkomen gelukkig en tevreden maken."

Jezus antwoordde: "Kortom, je vraagt Mij alles,
door Mij te vragen wat het grootste is in de Hemel en op aarde.

Wat Mij betreft, het is in deze heilige Wil:

- dat Ik je verlang en
- dat Ik je meer aan Mij wil laten gelijkvormig worden.”

En opdat mijn Wil je zoeter en smakelijker zou zijn,

- plaats je dan in haar Cirkel en
- bewonder haar verschillende kwaliteiten

door je te hullen:

- nu eens in haar Heiligheid,
- dan in haar Goedheid,
- dan terug in haar Nederigheid,
- dan terug in haar Schoonheid, en
- dan opnieuw in de vredige Rust die Zij voortbrengt.

En in de beslissingen die je neemt,

- zal je steeds meer nieuwe en ongehoorde kennis verwerven over mijn heilige Wil,
- zal je zo verbonden en verliefd blijven op mijn Wil, dat je er nooit meer uit zult komen.

Dat zal je een groot voordeel opleveren.

Door in mijn Wil te zijn, hoef je niet langer:

- tegen je hartstochten te vechten en
- voortdurend met hen in oorlog te zijn.

Buiten mijn Wil

- lijken de hartstochten weliswaar te sterven,
- maar ze komen altijd weer terug, sterker en levendiger dan voorheen.

Wanneer je in mijn heilige Wil leeft, sterven de hartstochten zachtjes, zonder strijd en zonder ophef.

Ze verliezen vanzelf hun leven. Want tegenover de Heiligheid van mijn Wil durven de hartstochten zich niet te vertonen.

Als de ziel de bewegingen van haar hartstochten ervaart, is dat een teken dat zij haar voortdurende verblijfplaats niet in mijn Wil heeft gevestigd.

Soms maakt ze uitstapjes in haar eigen wil, en zo wordt ze gedwongen de stank van de verdorven natuur te ervaren.

Als ze daarentegen in mijn Wil blijft:

- wordt ze van alles bevrijd en
- is haar enige zorg Mij lief te hebben en door Mij bemind te worden.

Daarna keek ik naar mijn gezegende Jezus en ik zag dat Hij de doornenkroon droeg. Ik nam har voorzichtig af en plaatste haar op mijn hoofd.

Jezus drukte haar op mijn hoofd en toen verdween Hij.
Ik bevond me terug in mijn lichaam met een vurig verlangen om in Zijn allerheiligste Wil te blijven.

4- 41 - 25 december 1900 - Luisa is getuige van de geboorte van Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me buiten mijn lichaam.

Nadat ik me een beetje had verplaatst, bevond ik me in een grot.

Ik zag de Koningin-Moeder die het kleine Kind Jezus baarde.
Wat een verbazingwekkend wonder! I

Het leek me alsof zowel de Moeder als de Zoon getransformeerd waren in zeer zuiver Licht. In dit Licht kon je zeer duidelijk de menselijke natuur van Jezus zien - die de Godheid in zich droeg.

Zijn Mensheid diende als een sluier om zijn Godheid te bedekken.
Zodat je, door de sluier van zijn menselijke natuur te scheuren, God vond.

Dit is het Wonder van alle wonderen: God en mens! Mens en God!
Welk wonder dat de Zoon,
- zonder de Vader en de Heilige Geest te verlaten:
- in ware liefde scheidt je immers nooit,
menselijk vlees aanneemt en onder ons komt wonen!

Op dit gelukkige moment leek het mij alsof de Moeder en de Zoon als het ware vergeestelijkt waren.

Terwijl beiden overliepen van liefde, kwam Jezus zonder enige belemmering uit de moederschoot.

Dat wil zeggen dat, terwijl deze zeer heilige lichamen werden omgevormd tot Licht, Jezus Licht zonder enige belemmering, uit het Licht van zijn Moeder kwam.

Beide lichamen bleven gezond en intact.
Daarna keerden ze terug naar hun natuurlijke staat.

Wie zou de schoonheid kunnen beschrijven van het kleine Kind, dat op het moment van zijn geboorte de stralen van zijn Godheid aan de buitenwereld liet zien!

Wie zou de schoonheid kunnen beschrijven van de Moeder die volledig in deze goddelijke stralen opging!

En de heilige Jozef?

Het leek mij dat hij niet aanwezig was bij de geboorte, maar dat hij in een andere hoek van de grot stond,
- volledig in beslag genomen door dit diepe mysterie.

En hoewel hij dit mysterie niet met zijn lichamelijke ogen zag,

zag hij het heel goed met de ogen van zijn ziel.

Want hij was in vervoering door een sublieme extase.

Op het moment dat het kleine Kind op de wereld kwam, wilde ik naar Hem toe vliegen om Hem in mijn armen te sluiten. Maar de engelen hielden me tegen. Ze zeiden dat het de eer van de Moeder was om Hem als eerste op te nemen.

De allerheiligste Maagd kwam,

- alsof ze geschokt was, weer bij zinnen.

En zij ontving haar Zoon in haar armen uit de handen van een engel.

In de uitbarsting van Liefde waarin zij zich bevond,

- drukte zij Hem zo stevig tegen zich aan,

dat het leek alsof zij Hem opnieuw in haar schoot wilde opsluiten.

Toen ze haar Kind een uitbarsting van haar vurige liefde wilde geven, legde ze Hem neer zodat Hij aan haar borst kon drinken. Ondertussen was ik helemaal tot niets herleid.

Ik wachtte tot ik geroepen zou worden, om geen nieuwe verwijten van de engelen te krijgen.

Toen **zei de Koningin tegen mij**: "Kom, kom het Voorwerp van jouw vreugde halen en verheug Hem ook.
Stort jouw liefde voor Hem uit."

Toen Zij dat zei, kwam ik dichterbij en de Moeder legde het Kind in mijn armen. Wie zou mijn geluk kunnen beschrijven, de kussen, de omhelzingen en de tederheid die we uitwisselden!

Nadat ik mijn liefde enigszins had uitgestort, **zei ik Hem**:
"Mijn Geliefde, U hebt de melk van onze Moeder gedronken, deel die met mij."

Zeer toegeeflijk goot Hij een deel van die melk uit Zijn mond in de mijne. Daarna **zei Hij mij**:
"Mijn geliefde, Ik ben verwekt en geboren in pijn.
En ik ben gestorven in pijn.

Met behulp van de drie spijkers waarmee ze Mij gekruisigd hebben, heb Ik de drie krachten gekruisigd van de zielen die branden van liefde voor Mij: het verstand, het geheugen en de wil.

Ik heb ervoor gezorgd dat deze zielen volledig tot mij aangetrokken blijven, aangezien de zonde
- hen invalide had gemaakt en
- hen ver van hun Schepper had verspreid,
zonder iets om hen tegen te houden.

Terwijl Jezus dit zei,
- wierp Hij een blik op de wereld en
- begon Hij te wenen om haar ellende.

Toen ik Hem zag wenen, **zei ik Hem**:

"Mijn lieve Kind, maak een nacht die zo vreugdevol is voor degenen die van U houden niet triestig met uw tranen. In plaats van uw tranen de vrije loop te laten, laten we onze liederen de vrije loop laten."

Terwijl ik dit zei, begon ik te zingen. Jezus liet zich afleiden door mijn gezang en hield op wenen. Na mijn lied zong Hij het Zijne met een

Stem die zo harmonieus was dat alle andere stemmen verdwenen voor Zijn zoete Stem.

Daarna bad ik tot het Kind Jezus voor mijn biechtvader, voor mijn dierbaren en ten slotte voor iedereen.
Jezus leek volkomen toegeeflijk.

Terwijl ik dit deed, verdween Hij en keerde ik terug in mijn lichaam.

4- 42 - 26 december 1900 - De voortdurende aanwezigheid van het kleine Kind hield Jozef en Maria in een voortdurende extase.

Ik bleef het heilig Kind zien. Aan de ene kant zag ik de Koningin-Moeder en aan de andere kant de heilige Jozef.
Zij waren bezig het goddelijke Kind diep te aanbidden.

Het leek mij dat de voortdurende aanwezigheid van het kleine Kind Jozef en Maria in een voortdurende extase hield.

En als ze toch iets anders konden doen, dan was dat door een wonder dat de Heer in hen verrichtte.

Anders zouden ze onbeweeglijk zijn gebleven en niet in staat zijn geweest om hun taken uit te voeren.
Ook ik bracht mijn aanbidding.

En daarna bevond ik me terug in mijn lichaam.

4- 43 - 27 december 1900 - God is niet onderhevig aan verandering. De duivel en de menselijke natuur veranderen voortdurend.

Deze morgen was ik enigszins bezorgd over mijn toestand.
Ik vreesde dat het niet de Heer was die in mij werkte.
Bovendien was Jezus niet zo vriendelijk om te komen.
Nadat ik lang op hem had gewacht, legde ik Hem, zodra ik hem zag, mijn vrees voor.

Hij zei mij: "Mijn dochter, om je in deze toestand te brengen, is in de eerste plaats mijn Kracht nodig. Wie zou je trouwens de Kracht en het Geduld hebben gegeven om zo lang in deze toestand te blijven, liggend op een bed?"

Doorzettingsvermogen is een duidelijk teken dat het werk van Mij komt. Want alleen God is niet onderhevig aan verandering, terwijl de duivel en de menselijke natuur zeer vaak veranderen:

- wat ze vandaag leuk vinden, zullen ze morgen verafschuwen.
- wat ze vandaag verafschuwen, zullen ze morgen leuk vinden en bevredigend.

4- 44 - 4 januari 1901 - De ongelukkige toestand van een ziel zonder God.
--

Na zeer bittere dagen van ontbering en onrust te hebben doorleefd, voelde ik in mij een mysterieuze hel.

Zonder de aanwezigheid van Jezus kwamen al mijn hartstochten aan het licht en verspreidde elk van hen zijn duisternis.

Ze bedekten me met duisternis, zodat ik niet meer wist waar ik was. Hoe ongelukkig is de toestand van een ziel zonder God!

Het volstaat te zeggen dat zonder God,
de ziel die nog op aarde leeft, de hel in zichzelf ervaart.
Dat was mijn toestand.
Ik voelde mijn ziel gekweld worden door helse pijnen.

Wie kan beschrijven wat ik heb meegemaakt!
Om niet te lang uit te weiden, ga ik verder.

Zo ontving ik deze morgen de Communie.
Terwijl ik mij in een toestand van extreme smart bevond, voelde ik
Onze-Lieve-Heer in mij bewegen.

Toen ik zijn Beeld zag, wilde ik kijken of het een houten beeld was of

een beeld van levend vlees.

Ik keek en zag dat het de Gekruisigde was in zijn levende Vlees.

Terwijl Hij mij aankeek, **zei Hij**: "Als Mijn beeld in jouw hart van hout was, zou jouw liefde slechts schijn zijn.

Want enkel ware en oprechte Liefde, verenigd met versterving, laat Mij herleven en gekruisigd worden in het hart van degene die Mij liefheeft. "

Toen ik de Heer zag, wilde ik me aan Zijn aanwezigheid onttrekken, omdat ik mezelf zo slecht zag.

Jezus vervolgde: "Waar wil je heen? Ik ben het Licht en waar je ook heen gaat, Mijn Licht omringt je van alle kanten."

In de aanwezigheid van Jezus, in het Licht van Jezus, in de Stem van Jezus, verdwenen mijn hartstochten.

Ik weet niet waar ze gebleven zijn. Ik werd als een klein meisje en vond mezelf terug in mijn lichaam, totaal veranderd.

Moge alles tot eer van God en tot welzijn van mijn ziel zijn!

4- 45 - 5 januari 1901 - De Mensheid van Jezus is speciaal geschapen om te gehoorzamen en ongehoorzaamheid te vernietigen. Luisa herstelt de krachten van Jezus.

Toen ik buiten mijn lichaam was, zag ik mijn biechtvader met de bedoeling mij aan de kruisiging te onderwerpen.

Wat mij betreft, ik was bang om mij daaraan te onderwerpen.

Jezus zei mij: "Wat wil je dat Ik doe?"

Ik kan niet anders dan gehoorzamen.

Want mijn Mensheid is juist geschapen:

- om te gehoorzamen en
- om ongehoorzaamheid te vernietigen.

Deze deugd is zo diep in Mij geworteld dat je kan zeggen dat gehoorzaamheid mijn natuur is.

Voor mij is het mijn dierbaarste en meest glorieuze eigenschap.

Zonder gehoorzaamheid

- zou Ik mijn Mensheid hebben verafschuwd
- en zou Ik Me er nooit mee verenigd hebben.

Wil je dan ongehoorzaam zijn?

Dat mag je doen, maar dan doe jij dat, niet Ik.

Verward door het zien van zo'n gehoorzame God, zei ik:

“Ik wil ook gehoorzamen.” Dus onderwierp ik me.

En de gezegende Jezus liet me delen in de pijn van het kruis.

Daarna gaf Hij me een kus. Er kwam een bittere adem uit zijn mond.

Hij stond op het punt zijn bitterheid over mij uit te storten, maar Hij

deed het niet omdat Hij wilde dat ik Hem erom zou vragen.

Ik zei Hem onmiddellijk:

"Wil je enige genoegdoening? Laten we dat samen doen. Verenigd met de Uwe zullen mijn genoegdoeningen hun uitwerking hebben.

Terwijl ik denk dat ze U zullen afstoten als ik ze alleen doe.

Dus nam ik zijn met bloed bedekte Hand .

En terwijl ik haar kuste, reciteerde ik:

- het Laudate Dominum en

- het Gloria Patri,

waarbij ik de verzen afwisselde met Jezus:

Hij begon en ik antwoordde.

Dit was:

- om eerherstel te bieden voor de vele slechte daden die begaan worden,

- met de bedoeling Hem te loven, zo vaak als Hij door deze slechte daden beledigd wordt.

Wat was het ontroerend om Jezus te zien bidden!

Ik deed hetzelfde met de andere Hand.

Daarna nam ik zijn Voeten met de bedoeling Hem te loven als eerherstel voor:

- alle verkeerde stappen die door mensen zijn gezet en

- alle kronkelige wegen die zij hebben bewandeld,

zelfs onder het mom van vroomheid en heiligheid.

Ten slotte nam ik Zijn Hart met de bedoeling Hem te loven,

zovele keren als het menselijk hart :

- weigert voor God te kloppen, of

- Hem niet liefheeft, of
- Hem niet begeert.

Mijn geliefde Jezus leek volledig hersteld door dit gezamenlijk eerherstel. Maar toch was Hij niet helemaal hersteld. Hij leek immers Zijn bitterheid in mij te willen uitstorten.

Ik zei Hem: “Heer, als U Uw bitterheid wilt uitstorten, doe dat dan alstublieft.”

Hij stortte Zijn bitterheid in mij uit en Hij voegde eraan toe:
"Mijn dochter, hoezeer beledigen de mensen Mij toch!

Maar er zal een tijd komen dat Ik hen zal straffen, zodat veel ongedierte (verachtelijke en verachtelijke mensen) aan het licht zal komen.

Er zullen straffen komen die zwermen muggen (verachtelijke mensen van kleine gestalte) zullen voortbrengen die hen zwaar zullen onderdrukken.

Daarna zal de paus naar buiten komen."

Ik zei: “Waarom zal de paus tevoorschijn komen?”

Jezus antwoordde: Hij zal tevoorschijn komen om de volkeren te troosten, omdat zij onderdrukt, vermoeid, teneergeslagen en verraden zullen zijn door zovele leugens.

Zij zullen de haven van de Waarheid zoeken. Vernederd zullen zij de Paus vragen om onder hen te komen om hen van zoveel kwaad te bevrijden en hen naar de haven van het heil te leiden."

Ik zei “Heer, zal dit gebeuren na de oorlogen waarover U mij bij andere gelegenheden hebt verteld?”

Jezus antwoordde: “Ja.”

Ik zei: “Wat zou ik graag naar u toe gaan vooraleer deze dingen gebeuren!”

Jezus zei mij: “En waar zal ik dan gaan wonen?”

Ik antwoordde: "Ach, Heer, er zijn zoveel goede zielen met wie u kunt spreken, dat ik mezelf in vergelijking met hen zo slecht vind! Zie ik hoe slecht ik ben!"

Zonder aandacht aan mij te schenken, verdween Jezus.
En ik keerde terug in mijn lichaam.

4- 46 - 6 januari 1901 - Jezus openbaart zich aan de drie koningen met Liefde, Schoonheid en Kracht.

Toen ik buiten mijn lichaam was, leek het alsof ik het moment zag waarop de heilige koningen in de grot van Bethlehem aankwamen.

Zodra zij in de aanwezigheid van het Kind waren, verheugde Hij zich erin de stralen van zijn Godheid naar buiten te laten schijnen. En Hij communiceerde met hen op drie manieren:

- met Liefde,
- met Schoonheid en
- met Macht.

Zo bleven zij verrukt en in beslag genomen in de aanwezigheid van het kleine Kind Jezus, zodat:

- indien de Heer de stralen van zijn Godheid niet verborgen had achter zijn Mensheid,
- de magiërs daar voor altijd zouden zijn gebleven, zonder zich nog te kunnen bewegen.

Zodra het Kind zijn Godheid terugtrok, kwamen de heilige magiërs weer bij zinnen. Zij waren zeer verbaasd over het zien van zo'n grote overmatige Liefde. Want in dit Licht had de Heer hen het mysterie van de Incarnatie duidelijk gemaakt.

Daarna stonden zij op en boden hun geschenken aan de Koningin-Moeder aan. Zij sprak lang met hen. Maar ik kan me niet alles herinneren wat zij zei.

Ik herinner me alleen dat zij hen sterk aanspoorde om te werken

- aan hun redding en
- aan de redding van hun volkeren.

Zij zei ook dat zijn niet hoefden bang te zijn van hun leven op het spel te zetten om dit doel te bereiken.

Daarna trok ik me terug in mezelf
En ik bevond me in het gezelschap van Jezus.

Hij wilde dat ik Hem iets zou zeggen, maar ik voelde me zo slecht en ik was zo in de war door zijn uitnodiging dat ik niets durfde te zeggen.

Toen Hij zag dat ik niets zei, ging Jezus verder met mij te spreken over de heilige Wijzen. **Hij zei mij:**

"Door mij op drie manieren aan de Wijzen te tonen,
heb ik drie effecten bij hen bereikt.
Want Ik spreek nooit onnuttig met zielen.
Zij ontvangen altijd iets dat hen ten goede komt.

Door *Mij met Liefde* aan hen te tonen,
- heb Ik hen de Genade van onthechting van zichzelf gegeven,
Door *Mij met Schoonheid* aan hen te tonen,
- heb Ik hen de genade van minachting voor aardse zaken gegeven,
Door *Mij met Kracht* te tonen, heb Ik voor hen de Genade verkregen
- dat hun harten volledig aan Mij verbonden bleven,
- dat zij de moed zouden hebben om hun bloed voor Mij te vergieten.

Jezus voegde eraan toe: "En jij, wat wil jij?
Zeg Me, bemin je Mij? Hoezeer zou je Mij willen beminnen?"

En ik, niet wetend wat ik moest zeggen en verwarder dan ooit,
antwoordde: "Heer, ik wil niets anders dan U. En als U mij vraagt
bemin je Mij?', dan heb ik geen woorden om U te antwoorden.

Ik kan U alleen maar zeggen dat ik in mij een drang voel die wil
dat niemand mij kan overtreffen in liefde voor U.
Ik wil U meer liefhebben dan wie dan ook, en zodanig dat niemand mij
kan overtreffen in liefde voor U.

Maar dat stelt mij niet tevreden. Om tevreden te zijn, wil ik U
liefhebben met Uw eigen Liefde en zo U kunnen liefhebben met de
Liefde waarmee U Uzelf liefhebt. O ja! Alleen dan zullen mijn angsten
over mijn Liefde voor U verdwijnen!

Tevreden met mijn dwaasheden, als ik dat zo mag zeggen, drukte Jezus me zo dicht tegen zich aan dat ik me innerlijk en uiterlijk in Hem veranderd zag. Hij gaf me een deel van zijn Liefde. Daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

Het leek me dat, hoe meer liefde ik krijg, hoe meer ik mijn Goede Jezus bezit. En als ik weinig liefheb, bezit ik Hem ook weinig.

4- 47 - 9 januari 1901 - Jezus wil dat Luisa met Hem verenigd is, als een zonnestraal die van de zon haar leven, haar warmte en haar pracht ontvangt.

Deze morgen voelde ik me totaal overweldigd,
- zo erg dat ik op zoek ging naar enige verlichting.
Mijn enig Goed liet me lang wachten op zijn komst.

Toen Hij kwam, **zei Hij mij**: "Mijn dochter, heb Ik uit liefde voor jou, niet jouw hartstochten, jouw ellende en jouw zwakheden op Mij genomen?
Zou je uit liefde voor Mij niet die van anderen op jou willen nemen?"

Hij voegde eraan toe:

"Wat Ik wil is, dat je altijd met Mij verenigd bent, als een zonnestraal

- die altijd in het centrum van de zon blijft vertoeven en
- die van de zon haar leven, haar warmte en haar pracht ontvangt.

Stel je voor dat een straal zich zou kunnen losmaken van het centrum van de zon. Wat zou er dan met haar gebeuren?

Zodra zij dat centrum zou verlaten, zou zij haar leven, haar licht en haar warmte verliezen. Zij zou terugkeren naar de duisternis en tot niets vervallen.

Zo is het ook met de ziel. Zolang zij met Mij, met mijn centrum, verenigd is, kan je zeggen, dat zij als een zonnestraal is

- die leeft,
- die het licht van de zon ontvangt en
- die gaat waar de zon wil.

Kortom, deze straal staat volledig ter beschikking en ten dienste van de wil van de zon. Maar als de ziel afleiding zoekt en zich van Mij afkeert, wordt zij volledig duister.

Zij wordt koud en voelt niet langer de hemelse beweging van het goddelijke Leven in zich. Dat gezegd hebbende, verdween Jezus.

4- 48 - 15 januari 1901 - Jezus zegt aan Luisa dat zij de oorzaak is van zijn grootste martelaarschap.

De afgelopen dagen heeft mijn geliefde Jezus zich, om het zo te zeggen, boos getoond tegenover de wereld.
Deze morgen kwam Hij niet.

Dus dacht ik bij mezelf: "Wie weet komt Hij niet omdat Hij enkele straffen wil uitzenden? Is het mijn schuld?
Omdat Hij straffen wil sturen, heeft Hij niet de goedheid om naar mij toe te komen. Dat is mooi!
Terwijl hij anderen wil straffen, legt hij mij de zwaarste straf op, namelijk dat ik van Hem verstoken blijf!"

Terwijl ik dat en andere soortgelijke dwaasheden tegen mezelf zei, verscheen mijn lieve Jezus en Hij zei mij:

"Mijn dochter, **jij bent de oorzaak van mijn grootste marteling**.
Want wanneer ik een straf moet opleggen, kan ik Mij niet aan jou tonen. Dat komt omdat je mij aan alle kanten bindt en omdat je niet wil dat ik iets doe.

Aan de andere kant, wanneer ik niet kom, val je me lastig met je klachten, je geklaag en je verwachtingen.

Dus terwijl ik bezig ben met straffen, ben ik gedwongen aan jou te denken en naar jou te luisteren. Mijn hart breekt als ik je zie in je pijnlijke toestand omdat je Mij moet missen.

De pijnlijkste marteling is die van de Liefde.
Hoe meer twee mensen elkaar beminnen, hoe pijnlijker het lijden dat wordt veroorzaakt, niet door anderen, maar door deze twee

personen zelf.

Wees dus gerust, blijf kalm. Vererger mijn lijden niet door jouw lijden.
Daarna verdween Jezus.

Ik bleef diep bedroefd achter bij de gedachte
- dat ik mijn geliefde Jezus dit lijden veroorzaak en
- dat ik, wanneer Hij niet komt, rustig moet blijven
om Hem niet zo veel te laten lijden.

Wie kan zo'n offer brengen! Dat lijkt me onmogelijk.
Ik zal dus gedwongen zijn om ons gezamenlijk martelaarschap te
blijven verder zetten.

**4- 49 - 16 januari 1901 - Jezus Christus legt Luisa de hiërarchie
in de naastenliefde uit.**

Ik zag Jezus nog steeds een beetje boos op de wereld.
Ik wilde Hem proberen te kalmeren, maar **Hijzelf** leidde me af
door mij te zeggen:

**"De naastenliefde die mij het meest behaagt, is deze
die je bewijst aan degenen die Mij het dichtst nabij zijn.**

De zielen die mij het dichtst nabij zijn, zijn **de zielen in het vagevuur.**
Want zij zijn bevestigd in mijn Genade en
er is geen tegenstelling tussen mijn Wil en de hunne.

Deze zielen leven voortdurend in Mij. Zij beminnen Mij zeer vurig.
En Ik ben gedwongen hen in Mij te zien lijden. Zij zijn machteloos om
zichzelf ook maar enige verlichting te kunnen geven.

Oh! Hoe verscheurd is mijn Hart door de situatie van deze zielen,
aangezien zij niet ver van Mij verwijderd zijn, maar zeer dichtbij zijn!
Ze zijn niet alleen dicht bij Mij, maar ze zijn ook in Mij.
Hoe aangenaam is het voor mijn Hart als iemand belangstelling voor
hen toont!

Stel dat je een moeder en een zus zou hebben,

die met jou zouden samenleven in een toestand van lijden, en die niet in staat zijn om zichzelf te helpen.

Stel je daarentegen voor dat er een vreemdeling buiten jouw huis zou wonen, ook in een toestand van lijden, maar die zichzelf kan helpen.

Zou je het niet beter vinden dat er meer aandacht wordt besteed aan het verlichten van het lijden van je moeder of zus, dan aan dat van de vreemdeling die zichzelf kan helpen?

Ik antwoordde: "O, zeker, Heer!"

Hij voegde eraan toe:

*Vervolgens is de naastenliefde die mijn Hart het meest behaagt, **deze welke je bewijst aan zielen die**, hoewel ze nog op deze aarde leven, bijna gelijken op de zielen in het vagevuur.*

Dat wil zeggen dat zij ***Mij beminnen, altijd mijn Wil doen en geïnteresseerd zijn in mijn Belangen alsof het hun eigen belangen zijn.***

Als zulke zielen onderdrukt worden, in nood verkeren of in een toestand van lijden zijn, en je helpt hen, dan is die naastenliefde aangenamer voor Mij, dan wanneer je dat voor anderen zou doen. Daarna trok Jezus zich terug.

Toen ik terug in mijn lichaam was, leek het me dat er iets van wat Jezus tegen me had gezegd niet helemaal waar was. Toen hij terugkwam, liet mijn geliefde Jezus me begrijpen dat wat Hij mij had gezegd wel degelijk in overeenstemming was met de waarheid.

Hij moest me enkel nog spreken over ***de ledematen van zijn Lichaam die van Hem gescheiden zijn***, dat wil zeggen de zondaars.

Hij zei mij dat degenen die zich bezighouden met het terugbrengen van deze zielen, zeer aangenaam zijn voor zijn Hart.

Het verschil is dit:

Stel dat een zondaar in een ongelukkige situatie verkeert. Iemand zorgt voor hem, niet om hem te bekeren, maar om hem te troosten en materieel te helpen.

De Heer zou het aangenamer vinden als je dat zou doen voor zielen die met Hem verenigd zijn in de orde van de Genade.
Want als deze zielen lijden, houdt dat altijd verband
- ofwel met Gods Liefde voor hen,
- of met hun liefde voor God.

Aan de andere kant, als zondaars lijden, ziet de Heer in hen de afdruk van de zonde en hun koppige wil.
Zo leek ik het te begrijpen.

Voor het overige laat ik het aan degene die het recht heeft om over mij te oordelen, om te beslissen of wat ik zeg al dan niet in overeenstemming is met de waarheid.

4- 50 - 24 januari 1901 - De mensheid vindt in Mij een zeer krachtig schild dat haar verdedigt, beschermt, verontschuldigt en voor haar bemiddelt. Jezus legt de reden voor zijn afwezigheid uit.

Na de afgelopen dagen in stilte te hebben doorgebracht en soms ook verstoken te zijn geweest van mijn geliefde Jezus, klaagde ik Deze morgen , toen Hij kwam, zei ik Hem:

"Heer, hoezo kom je niet? Wat is er veel veranderd!
Het is duidelijk dat U mij Uw liefdevolle aanwezigheid ontzegt,
- hetzij als straf voor mijn zonden, hetzij
- of omdat U mij niet langer in deze toestand van slachtoffer wil zien.

Ik smEEK U, laat mij uw Wil kennen!
U kon U niet tegen mij verzetten toen U van mij het offer van mijn ziel als slachtoffer wilde.
Nu kan U dat nog minder, omdat U mij niet langer waardig acht om slachtoffer te zijn en U mij deze taal wil ontnemen.

Jezus onderbrak me en **Hij zei**:

"Mijn dochter,
toen Ik Mijzelf tot Offerziel maakte voor het menselijk ras door al hun zwakheden op Mij te nemen, hun ellende en alles wat de mens van de

Godheid verdiende voor zijn gedrag,,
stond Ik voor de Godheid als het hoofd van de menselijke familie.

Zo vindt de mensheid in Mij een krachtig schild ,
- die haar verdedigt, beschermt, verontschuldigt en
- voor haar bemiddelt.

"Door jouw slachtofferrol ben je voor Mij het hoofd van de huidige generatie.

Wanneer Ik een straf moet opleggen
- voor het welzijn van de volkeren en om hen tot Mij terug te roepen,
en Ik, zoals gewoonlijk, naar jou kom,
- dan voel ik me alleen al door naar jou toe te komen hersteld
en nemen mijn Pijnen af.

Het is alsof Ik iemand ben die hevige pijn lijdt en schreeuwt van de pijn. Als zijn pijn ophoudt, voelt die persoon geen behoefte meer om te schreeuwen en te jammeren.

Zo is het ook voor Mij. *Als mijn Lijden afneemt, voel Ik natuurlijk niet langer de behoefte om straffen uit te delen.*

Als jij Mij daarentegen ziet lijden, wil je Mij natuurlijk sparen en mijn Lijden op jou nemen.

Bovendien kan je in mijn aanwezigheid anders dan je rol als slachtoffer vervullen. Als je dat niet zou doen, wat onmogelijk is, zou Ik ontevreden over je zijn.

Dat is de reden voor mijn afwezigheid. Het is niet omdat Ik je wil straffen voor je zonden. Ik heb andere middelen om je te zuiveren.

Ik zal je echter voor dit alles belonen. In de dagen dat Ik kom, zal Ik mijn bezoeken verdubbelen. Ben je daar niet blij mee?

Ik antwoordde: "Nee, Heer, ik wil altijd bij U zijn! Wat de reden ook is, ik accepteer niet om ook maar één dag zonder U te zijn."

Terwijl ik dit zei, verdween Jezus en keerde ik terug in mijn lichaam.

4- 51 - 27 januari 1901 – De fundering van het geloof ligt in de fundering van de naastenliefde.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, verscheen mijn geliefde Jezus even. Ik weet niet waarom, maar **Hij zei tegen mij:**

"Mijn dochter, *de fundering van het katholieke geloof ligt in de fundering van de naastenliefde*

- die de harten verenigt en
- die hen doet leven in Mij."

Vervolgens wierp Hij zich in mijn armen en Hij wilde dat ik Zijn krachten herstelde. Ik deed mijn best en daarna deed Hij hetzelfde voor mij. Daarna verdween Hij.

4- 52 - 30 januari 1901 - De deugden, de verdiensten van Jezus, vormen vele torens van Kracht, waarop iedereen kan steunen op de weg naar de eeuwigheid. Het gif van het eigenbelang.

(1) Toen de gezegende Jezus deze morgen kwam, bracht Hij mij buiten mijzelf in het midden van zovele mensen van verschillende standen: priesters, nonnen, leken.

Jezus uitte een pijnlijke klacht:

(2) "Mijn dochter, *het gif van het eigenbelang* is in alle harten binnengedrongen. Zij zijn als een spons doordrenkt geraakt van dit gif. Dit pestilentiële gif is doorgedrongen:

- in de kloosters, in de priesters, in de leken.

Mijn dochter, wie zich niet schikt naar het Licht van de Waarheid en de kracht van de deugd, bezwijkt voor een verachtelijk eigenbelang. De meest sublieme en verheven deugden vallen door dit gif als breekbaar glas in stukken uiteen."

(3) En terwijl Hij dit zei, weende hij bitter.

Wie kan nu de kwelling van mijn ziel beschrijven toen ik mijn geliefde Jezus zag wenen. Ik wist niet wat te doen om hem te laten ophouden met wenen. en **ik zei onzinnige dingen:**

“Mijn liefste, ween niet!

Als anderen

- u niet liefhebben, u beledigen en
- verblind zijn door het gif van eigenbelang, zodat ze er volledig door doordrongen zijn, dan ben ik er die
- u bemin, u prijs en
- alles wat aardse is als vuilnis beschouwt, en
- alleen naar U verlang.

Dus U zou tevreden moeten zijn met mijn liefde en moeten ophouden met wenen. En als U zich vol bitterheid voelt, stort dit dan uit bij mij. Ik ben daar blijer mee dan u te zien wenen.”

(4) Toen Hij mij hoorde, hield Hij op met wenen en stortte zich een beetje uit. Nadien deelde Hij mij de Pijnen van het Kruis mee.

Hij voegde eraan toe:

(5) “Mijn Deugden en Verdiensten die ik voor de mens verworven heb in mijn Passie, zijn vele vestingstorens, waarop iedereen kan steunen op de weg naar de Eeuwigheid.

Maar de ondankbare mens

- ontvlucht deze vestingstorens,
- steunt op de modder en
- begeeft zich op de weg naar de verdoemenis.”

(6) Toen verdween Jezus en ik bevond mij terug in mijzelf.

4- 53 - 31 januari 1901 - Geduld is de kiem van doorzettingsvermogen. Dit leidt tot standvastigheid. Een geduldige ziel is standvastig en stabiel in het goede! Zonder deze geheime sleutel zouden de andere deugden niet tot bloei komen om de ziel leven te geven en te veredelen.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en mijn lieve Jezus kwam niet. Nadat ik lang op Hem had gewacht, **zei Hij mij,** zodra ik Hem zag:

"Mijn dochter, ***Geduld staat boven Zuiverheid.***

Want zonder geduld

- is de ziel gemakkelijk ontspoord.
- is het moeilijk voor de ziel om zuiver te blijven.

Wanneer een deugd een andere nodig heeft om te kunnen bestaan, zegt men dat de tweede de eerste overtreft.

Men kan zeggen dat geduld

- niet alleen *de bewaker is van de Zuiverheid*,
- maar ook *de ladder is om de berg van de Kracht te beklimmen*.

Als iemand zich zonder de ladder van Geduld zou verheffen, zou hij onmiddellijk van de hoogten in de afgrond storten.

Bovendien *is Geduld de kiem van Doorzettingsvermogen. Deze leidt tot Standvastigheid.*

O, hoe standvastig en stabiel is de geduldige ziel in het goede!

Zij bekommert zich niet om regen, vorst, ijs of vuur.
Haar enige doel is het volbrengen van het goede dat zij begonnen is.

Er kan geen grotere dwaasheid bestaan dan die van iemand
- die vandaag iets goeds doet omdat het hem bevalt, en
- morgen terug opgeeft omdat hij er geen zin meer in heeft.

Wat zou je zeggen

- van een oog dat op het ene moment ziet en het volgende moment niet meer?
- van een tong die nu eens spreekt en dan weer zwijgt?

Ach ja! Mijn dochter, *enkel Geduld is de geheime sleutel die de schat van de deugden kan openen.*

Zonder deze geheime sleutel zouden de andere deugden nooit tot bloei komen om de ziel leven te geven en te veredelen.

4- 54 - 5 februari 1901 - Luisa ziet twee maagden in dienst van de Gerechtigheid: Volharding en Verberging

Deze morgen bracht de gezegende Jezus mij buiten mijn lichaam.
Hij verscheen in een toestand die zelfs de stenen zouden doen medelijden hebben. Oh, ***wat leed Hij!***

Het leek alsof Hij het niet meer kon verdragen en Hij hulp zocht om zich een beetje te ontlasten.

Ik voelde mijn arm hart breken van tederheid.

Onmiddellijk nam ik zijn doornenkroon af ik en plaatste haar op mijn hoofd om Hem wat verlichting te geven.

Daarna zei ik Hem: "Mijn lief Goed, het is al een tijdje geleden dat U voor mij het lijden van het kruis hebt hernieuwd. Ik smeed U om dit vandaag voor mij te hernieuwen. Zo zal U meer verlichting vinden."

Hij antwoordde mij:

"Mijn geliefde, het is noodzakelijk dat wij toestemming vragen aan de Gerechtigheid. De zaken zijn zover gekomen dat de Gerechtigheid niet kan toestaan dat je lijdt."

Ik wist niet hoe ik dit aan de Gerechtigheid moest vragen.

Toen meldden zich twee maagden, die in dienst van de gerechtigheid leken te zijn.

De ene heette 'Volharding' en de andere 'Verberging'

Toen ik hen vroeg mij te kruisigen, nam de Volharding mijn hand en spijkerde die vast, zonder de operatie te voltooien.

Toen **zei ik:** "O, Heilige Verberging, voltooi het werk om mij te kruisigen!

Zie je niet dat de Volharding mij in de steek heeft gelaten!

Laat me zien hoe veel beter jij bent in het verbergen."

Toen voltooide zij het werk van mijn kruisiging, maar met zoveel pijn dat ik zeker van de pijn zou zijn gestorven als de Heer mij niet in zijn armen had ondersteund.

Daarna **zei de gezegende Jezus mij:**

"Dochter, het is noodzakelijk dat je ten minste af en toe deze pijn ondergaat. Als je dat niet deed, pas dan maar op voor de wereld! Wat zou er dan met haar gebeuren!"

Daarna bad ik tot Jezus voor verschillende mensen.

En ik keerde terug in mijn lichaam.

4- 55 - 6 februari 1901 - Richt je op Mij en kijk naar Mij. Je moet je volledig op Mij richten om Mij volledig in jou aan te trekken. Ik wil in jou mijn volmaakt welbehagen vinden.

Toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus naar mij toe en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer mijn Genade in meerdere mensen werkzaam is, viert zij nog meer feest.

Het is net als bij die koninginnen: hoe meer jonge meisjes er zijn
- die op hun minste gebaar reageren en
- die een kroon om hen heen vormen,
hoe meer zij zich verheugen en feestvieren.

Jij, richt je op Mij en kijk naar Mij.

Je zal zodanig door Mij gegrepen worden dat alles wat materieel is je onverschillig zal laten.

Je moet je volledig op Mij richten om Mij volledig in jou aan te trekken, want Ik wil in jou mijn volmaakt welbehagen vinden.

Zo vind Ik in jou al het geluk dat Ik in een menselijk wezen kan vinden, en zal wat anderen Mij aandoen Mij niet zozeer mishagen.

Terwijl Hij dit zei, sloot Hij zich in mij op, waar Hij volledig tevreden was. Hoe gelukkig zou ik mij voelen als ik mijn geliefde Jezus volledig in mij zou kunnen aantrekken!

4 - 56 - 10 februari 1901 -- Gehoorzaamheid kijkt ver vooruit. Eigenliefde is zeer kortzichtig.

Mijn aanbiddelijke Jezus blijft komen.

Hij verscheen met Ogen die straalden van een zeer helder en zuiver Licht. Ik was betoverd en verrast door dit verblindende Licht.

Toen Hij zag hoe betoverd ik was, zonder dat ik iets tegen Hem zei, **zei Jezus mij:**

"Mijn geliefde, gehoorzaamheid reikt zeer ver en overtreft in schoonheid en scherpte zelfs het licht van de zon.

Egoïsme daarentegen heeft een zeer kort zicht, zodat ze geen stap kan zetten zonder te struikelen. Denk niet dat deze zielen die altijd lawaai maken en scrupuleus zijn, ver vooruitkijken.

Ze denken ver te kunnen kijken, maar dat is een net dat hun eigenliefde voor hen uitspreidt.

Omdat ze erg kortzichtig zijn, zorgt *de eigenliefde* er namelijk eerst voor dat deze zielen ten val komen. Vervolgens wekt zij duizend problemen en scrupules bij hen op. Wat ze vandaag in hun scrupules en vrees haten, hervallen ze morgen terug in.

Zo wordt hun leven gereduceerd tot een voortdurende verstrikking in deze kunstmatige netten, die hun eigenwaarde zo goed voor hen kan spannen.

Integendeel, **gehoorzaamheid, die heel ver vooruitkijkt, doodt de eigenliefde.**

Omdat zij zeer ver vooruitkijkt en uiterst nauwkeurig is, *voorziet de gehoorzame ziel onmiddellijk waar zij een misstap kan begaan.* En met een grootmoedig hart onthoudt zij zich daarvan en geniet zij van de heilige vrijheid van de kinderen van God.

Zoals duisternis andere duisternis aantrekt, zo **trekt het Licht ander Licht aan.**

Het Licht dat in de gehoorzame ziel is, trekt het Licht van het Woord aan. Samen weven zij het Licht van alle deugden.

Verbaasd hoorde ik dit **en ik zei:** "Heer, wat zegt u? Het lijkt mij dat deze nauwgezette manier van leven voor mij heiligheid is."

Met een ernstigere toon **voegde Jezus eraan toe:**

"Ik zeg je zelfs, dat wat ik je zojuist heb beschreven, het ware kenmerk van gehoorzaamheid is.

En de andere manier, deze nauwgezette manier van leven, is het ware kenmerk van eigenliefde.

Deze laatste manier van leven wekt bij Mij meer verontwaardiging dan liefde.

Want wanneer het Licht van de Waarheid ons een tekortkoming laat zien, hoe klein ook, moet er correctie plaatsvinden.

Wanneer het kortzichtig gevoel van eigenwaardede overhand heeft,
- houdt dit de ziel onderdrukt en
- belet haar zich te ontwikkelen op het pad van ware Heiligheid.

4 - 57 - 17 februari 1901 - De mens wordt eerst in Mij geboren. Ik vraag hem een klein stukje van de weg af te leggen. Aan het einde van die weg ontvang Ik hem opnieuw in Mij en laat Ik hem eeuwig met Mij leven.

Deze morgen voelde ik me helemaal onderdrukt en ziek.
Zodra ik mijn geliefde Jezus zag,
liet Hij mij vele mensen zien die in ellende verkeerden.

Jezus verbrak de stilte die Hij al enkele dagen had bewaard
Hij zei mij:

"Mijn dochter, de mens wordt eerst in Mij geboren.
Zo draagt hij de afdruk van de Godheid in zich.
Wanneer hij uit Mij komt om in de moederschoot geplaatst te worden,
vraag Ik hem een klein stukje weg af te leggen.

Aan het einde van die weg, door Mijzelf door hem te laten vinden,
neem Ik hem weer in Mij op en laat Ik hem eeuwig met Mij leven.

Zie je hoe edel de mens is!
Kijk waar hij vandaan komt, waar hij naartoe gaat en wat zijn lot is.
Hoe heilig moet deze mens dan zijn,
- die voortkomt uit een zo heilige God!

Maar terwijl hij zijn weg terug naar Mij aflegt, vernietigt de mens in zichzelf het Goddelijke dat hij ontvangen heeft.

Hij vernietigt zichzelf, zodat wanneer Ik hem ontmoet om hem in Mij op te nemen, hem bijna niet meer herken.
Ik zie niet langer de goddelijke afdruk in hem.
Ik zie zelfs niets meer van Mijzelf in hem.

Omdat Ik hem niet meer herken, veroordeelt mijn Gerechtigheid hem om verdwaald het pad van de verdoemenis te gaan.

Hoe ontroerend was het om Jezus hierover te horen spreken!
Wat een dingen liet Hij me begrijpen!
Maar mijn lijden verhindert mij om verder te schrijven.

4- 58 - 8 maart 1901 -Jezus legt Luisa uit dat Hij door het Kruis als God is herkend. Hij leert haar dat er het Kruis van het Lijden en het Kruis van de Liefde is.

Ik ga door in mijn arme toestand en in de stilte van de gezegende Jezus. Deze morgen voelde ik me meer dan ooit bedrukt
En toen Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, het zijn niet de Werken, noch de Predikingen en zelfs niet de kracht van de Wonderen, die ervoor hebben gezorgd dat Ik duidelijk herkend werd als de God die Ik ben.

Toen Ik aan het Kruis werd gehangen en daarop werd omhoog geheven als op mijn eigen Troon, toen werd Ik erkend als God.

Alleen het Kruis heeft aan de wereld en aan de gehele hel geopenbaard wie Ik werkelijk was.
Toen waren allen geschokt en herkenden zij hun Schepper.

Het is dus het Kruis dat:
- God aan de ziel toont en
- onthult of de ziel werkelijk in God is.

Je kan zeggen dat het Kruis
- alle intieme delen van de ziel blootlegt en
- aan God en de mensen toont wat daarin te vinden is.

Hij voegde eraan toe:

"Ik verteer de zielen op twee Kruisen:
- het ene is het Kruis van het Lijden en
- het andere is het Kruis van de Liefde.

In de Hemel beminnen alle negen engelenkoren Mij.

Toch heeft elk zijn specifieke functie.

De speciale functie van de Serafijnen is bijvoorbeeld Liefde
En hun koor is meer direct gericht op het ontvangen van de
weerspiegelingen van mijn Liefde. Zodat mijn Liefde en die van hen,
door elkaar te doorstralen, elkaar voortdurend omhelzen.

Zo is het ook met de zielen op aarde. Ik geef hen bijzondere taken.
Aan deze geef Ik het martelaarschap van het Lijden, en
aan die anderen het martelaarschap van de Liefde.

Deze twee martelaarschappen zijn bekwame meesters om de zielen
te offeren en om ze waardig te maken voor mijn welbehagen.

4- 59 - 19 maart 1901 - Jezus legt Luisa de beste manier om te lijden uit.

Deze morgen voelde ik me erg bedrukt en leed ik,
vooral omdat ik mijn lieve Jezus moest missen.

Na lang wachten, zodra ik Hem zag, zei Hij mij:

"Mijn dochter, de ware manier van lijden bestaat erin niet te kijken
- van wie het lijden komt,
- noch naar wat men lijdt,
maar naar het goede dat eruit voortkomt.

Dat was mijn manier van lijden. Ik heb niet stilgestaan

- noch bij de beulen,
- noch bij het lijden,
maar bij het goede dat Ik met dit lijden wilde bereiken.

Voor het welzijn van degenen die mij lieten lijden en door het goede te
zien dat er voor de mensen uit zou voortkomen,
heb Ik al het andere opzij geschoven.

Onverschrokken heb Ik de loop van mijn Lijden gevolgd.

"Mijn dochter, deze manier van handelen is de gemakkelijkste en
meest vruchtbare manier om te lijden:

- niet alleen om geduldig te lijden,
- maar ook om te lijden met een moedige en onoverwinbare ziel."

4- 60 - 22 maart 1901 - Luisa ziet de stad Rome en de ernstige zonden die daar begaan worden. Jezus wil straffen sturen en Luisa verzet zich daartegen.

Ik doe verder in mijn staat van ontbering, en als gevolg daarvan met een onbeschrijfelijke bitterheid.

Deze morgen kwam mijn geliefde Jezus en nam mij uit mijn lichaam mee. Het leek alsof ik in Rome was. Wat een spektakel was er te zien in alle sociale klassen!

Zelfs in het Vaticaan waren er vreselijke dingen te zien.

En wat te zeggen van de vijanden van de Kerk!

Hoezeer brandden zij van woede tegen haar!

Wat een bloedbaden beraamden zij!

Maar ze konden ze niet uitvoeren omdat Onze-Lieve-Heer hen tegenhield alsof ze gebonden waren.

Wat me het meest beangstigde, was dat ik zag dat mijn lieve Jezus op het punt stond hen de vrijheid te geven om te handelen.

Wie kan beschrijven hoe ontzet ik was!

Toen **Jezus** mijn ontzetting zag, **zei Hij mij:**

"Dochter, de straffen zijn absoluut noodzakelijk. Het verval en de kanker zijn in alle klassen van de samenleving doorgedrongen.

IJzer en vuur zijn nodig om te voorkomen dat iedereen verloren gaat.

Daarom zeg ik je, dat je met Mijn Wil moet instemmen:

Ik beloof je dat ik een deel ervan zal sparen."

Ik zei: "Mijn liefste Goed, ik heb het hart niet om mij in te stemmen met U om de wereld te straffen."

Jezus antwoordde:

"Aangezien ik dit absoluut moet doen, zal ik als je niet instemt, niet komen zoals gewoonlijk. En ik zal je niet waarschuwen wanneer ik de straffen zal uitstorten.

Dan zal ik mijn Woede de vrije loop laten en

- jij zal het niet weten,

- ik zal degene niet zien, die mij met alle middelen verhindert mijn gerechtvaardigde verontwaardiging te uiten.

En jij zal niet het geluk hebben,
om Mij een deel van de wereld te laten sparen.

Bovendien door niet te komen en door in jou niet die genade te storten die Ik had moeten uitstorten, zal dat voor Mij een extra bron van bitterheid zijn.

Ik zal, zoals tijdens deze laatste dagen toen Ik niet zo vaak kwam, de genade dan in Mijzelf houden."

Terwijl Hij dit zei, leek Hij zich te willen ontladen.
En toen Hij mijn mond naderde, stortte Hij een zeer zoete melk uit.
Daarna verdween Hij.

4- 61 - 30 maart 1901 - Jezus spreekt tot Luisa over de Goddelijke Wil en Volharding.

Jezus bleef mij Zijn aanwezigheid onthouden en ik voelde me verveeld en vermoeid. Mijn zwakke natuur wilde zich bevrijden van deze staat van ontbering.

Mijn aanbiddelijke Jezus had medelijden met mij.
Hij kwam naar mij toe. **Hij zei:**

"Mijn dochter, wanneer je je terugtrekt uit mijn Wil,
begin je terug uit jezelf te leven.
Als je daarentegen vast blijft houden aan mijn Wil,
leef je altijd door Mij, door volledig aan jezelf te sterven."

Hij voegde eraan toe: "Mijn dochter, wees geduldig.

Onderwerp je in alles aan mijn Wil:

- niet voor een tijdje,
- maar voor altijd, voor altijd.

Want *alleen volharding in het* goede toont aan dat de ziel werkelijk deugdzaam is. Alleen volharding verenigt alle deugden.

Je kan zeggen dat ***enkel volharding:***

- *God en de ziel,*
 - *de deugden en de genaden,*
- voor altijd verenigt.

Als een ketting omringt zij hen. En door hen allemaal met elkaar te verbinden, vormt zij de zeer veilige knoop van de Verlossing.

Waar geen volharding is, is er veel te vrezen.
Nadat Jezus dit gezegd had, verdween Hij.

**4- 62 - 31 maart 1901 - Wispelturigheid en instabiliteit.
Palmzondag - Wanneer het ware Licht van de Waarheid een ziel binnengaat en bezitneemt van haar hart, is die ziel niet onderhevig aan wispelturigheid.**

Deze morgen voelde ik me vol bitterheid. Ik vond mezelf zo slecht dat ik bijna niet durfde op zoek te gaan naar mijn hoogste en enige Goed. Zonder mijn ellende te kennen, was de Heer toch zo goed om te komen.

Hij zei mij: "Mijn dochter, is het Mij die je wil?
Welnu, Ik ben gekomen om je blij te maken.
Laten we samenblijven, maar in stilte."

Nadat we enige tijd samen waren geweest, bracht Jezus mij uit mijn lichaam. Ik zag dat de kerk **Palmzondag** vierde.

Jezus verbrak zijn stilzwijgen en **Hij zei mij:**
"Wat een onstandvastigheid, wat een wispelturigheid!"

Vandaag riepen ze "**hosanna!**" en riepen ze mij uit tot hun Koning.
Een andere dag zullen ze roepen: **'Kruisig Hem, kruisig Hem!'**

Mijn dochter,
wat mij het meest stoort, is wispelturigheid en onstandvastigheid.
Want dat is een teken dat de waarheid niet in de ziel woont.

Dit kan ook zo zijn op het gebied van religie.
Het kan gebeuren dat de ziel daarin haar voldoening, haar troost en haar persoonlijk belang vindt.
Dit verklaart waarom zij zich in een bepaalde gemeenschap bevindt.

De volgende dag kunnen diezelfde dingen minder aantrekkelijk lijken.
En dan kan de ziel zich in een andere groep bevinden.

En dan wijkt zij af van de religie en geeft zij zich zonder spijt over aan een sekte.

Wanneer het ware Licht van de Waarheid een ziel binnendringt en bezitneemt van haar hart, is die ziel niet onderhevig aan wispelturigheid.

Zij offert zelfs alles op uit liefde voor de Waarheid, opdat alleen de Waarheid in haar heerst. Zo veracht zij met een onoverwinnelijke geest alles wat niet tot de Waarheid behoort.

Terwijl Jezus dit zei, weende Hij omwille van de toestand van de huidige generaties, die erger zijn dan de generaties van zijn tijd. Zij zijn onderhevig aan wispelturigheid en veranderlijkheid, afhankelijk van de richting van de wind.

4- 63 - 5 april 1901 - Heb ook medelijden met mijn Moeder. Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijn. Medelijden met haar hebben, is medelijden met Mij hebben. Op Golgotha, tijdens de Kruisiging, ziet Luisa alle generaties in Jezus.

Terwijl ik in mijn staat van ontbering voortging, lijkt het mij dat ik deze morgen Jezus enige tijd in het gezelschap van de Koningin-Moeder heb gezien.

En omdat mijn geliefde Jezus de doornenkroon droeg, nam ik hem van Hem af en toonde ik Hem mijn volledige medeleven.

Terwijl ik dat deed, zei Hij mij:

"Heb ook medelijden met mijn Moeder.

Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijn.

Medeleven met haar hebben, is medeleven met Mij hebben."

Toen leek het alsof ik me ***op de berg Golgotha bevond, op het moment van de Kruisiging van Onze-Lieve-Heer.***

Terwijl Jezus aan het kruis leed, zag ik op de een of andere manier in Hem alle vroegere, huidige en toekomstige generaties.

En aangezien Jezus alle generaties in Zich bevat,
- onderging Hij alle beledigingen die door ieder van ons zijn begaan,
en

- leed Hij voor iedereen in het algemeen en voor elk in het bijzonder.

Ik zag ook mijn zonden en

- het lijden dat Jezus in het bijzonder voor mij onderging.

Ik zag ook de remedie die Jezus aan ieder van ons toediende,

- zonder enige straf voor ons kwaad en

- voor ons eeuwig heil.

Wie zou alles kunnen beschrijven wat ik zag in de gezegende Jezus met betrekking tot alle mensen, van de eerste tot de laatste!

Wanneer ik buiten mijn lichaam ben, zie ik de dingen duidelijk en scherp, maar wanneer ik in mijn lichaam ben, zie ik ze allemaal verward. Om geen onzin te zeggen, houd ik daarom op.

4- 64 - 7 april 1901- Luisa ziet de Verrijzenis van Jezus. Hij spreekt tot haar over de Gehoorzaamheid. Door middel van gehoorzaamheid kan de ziel in zichzelf de volmaakte Verrijzenis tot de deugden vormen.

Mijn geliefde Jezus blijft mij van zijn aanwezigheid beroven.

Ik voel een grote bitterheid.

En ik voel me alsof er een mes in mijn hart is gestoken. Dat doet me zoveel pijn dat ik wil wenen en schreeuwen als een kind.

Ach! Echt, het lijkt wel alsof ik een kind ben geworden dat,

- zodra het zich van zijn moeder verwijdert, weent en schreeuwt

- tot de gehele familie op stelten staat!

En er is geen remedie om het te laten ophouden met wenen, tenzij het zich terug in de armen van zijn moeder bevindt.

Dat is wat ik ben: een echt kind in deugdzaamheid.

Als ik dat zou kunnen, zou ik hemel en aarde op zijn kop zetten om mijn hoogste en enig Goed te vinden.

Ik kom enkel tot rust als ik Jezus in mijn bezit heb.

Arm klein kind dat ik ben!

Ik voel me nog steeds gehuld in de luiers van de kindertijd.

Ik kan niet alleen lopen, ik ben erg zwak! Ik heb niet het vermogen van volwassenen die zich laten leiden door hun verstand.

Daarom is het voor mij zo noodzakelijk om bij Jezus te blijven.
Terecht of ten onrechte, ik wil het niet weten.
Wat ik wil weten, is dat ik Jezus wil.
Ik hoop dat de Heer deze arme kleine wil vergeven
die soms domme dingen doet.

Terwijl ik in deze toestand verkeerde,
zag ik kort mijn geliefde **Jezus op het moment van zijn Verrijzenis.**

Zijn Gelaat straalde van een onvergelykbare Schoonheid.
Het leek mij alsof de zeer heilige Mensheid van Onze-Lieve-Heer,
- hoewel van levend Vlees -,
stralend en transparant was. Zo kon je in Hem duidelijk zijn Godheid
verenigd met zijn Mensheid zien.

Terwijl ik Hem zo verheerlijkt zag, in een Licht dat van Hem uitging,
leek het *alsof* **Hij mij zei:**

"Mijn Mensheid heeft veel glorie ontvangen door volmaakte
gehoorzaamheid. Deze heeft de oude natuur volledig vernietigd.
En hierdoor heeft zij Mij de nieuwe, verheerlijkte en onsterfelijke
natuur teruggegeven.

Zo kan de ziel door gehoorzaamheid in zichzelf de volmaakte
wederopstanding tot de deugden vormen.

Dit gaat als volgt:

- Als de ziel bedroefd is,
zal gehoorzaamheid haar doen herrijzen tot vreugde,
- als zij onrustig is, zal gehoorzaamheid haar doen herleven in vrede,
- als zij wordt bekoord, zal gehoorzaamheid haar een sterkere ketting
verschaffen om de vijand te binden. En *zij zal haar doen herleven,
zegevierend over de duivelse valstrikken.*
- Als de ziel wordt belaagd door hartstochten en ondeugden,
zal gehoorzaamheid deze vernietigen
en haar doen herleven in de deugden.

Dat is wat gehoorzaamheid in de ziel doet.

En wanneer de tijd gekomen is,

zal zij ook de opstanding van het lichaam bewerkstelligen.

Daarna verdween het Licht en verdween Jezus.
Ik bleef achter met zo'n pijn omdat ik Hem terug kwijt was.
Ik voelde me alsof ik door een brandende koorts werd overvallen.
Hierdoor werd ik onrustig en geraakte ik in een delirium..

Ach, Heer, geef mij de kracht om deze afwezigheid te verdragen,
want ik voel dat ik het bewustzijn verlies!

4- 65 - 9 april 1901 - Als de vurigheid en de deugden van de ziel niet goed geworteld zijn in de Mensheid van Jezus, dan verdorren ze snel in tijden van beproeving.

Ik was in de hoogste staat van delirium. Ik zei onzin en ik geloof dat ik daar ook enkele van mijn gebreken bij mengde.

Mijn arme natuur voelde het volle gewicht van mijn toestand.
In bed blijven liggen leek me erger dan de toestand van veroordeelden in de gevangenis. Ik wilde me uit deze toestand bevrijden.

Bovendien bleef ik maar mijn refrein herhalen: dat mijn toestand niet meer in overeenstemming was met de Wil van God, omdat Jezus niet kwam.

Ik vroeg me af wat ik moest doen toen mijn geduldige Jezus uit mijn binnenste kwam. Met een ernstige en streng ogende Blik die me angst inboezemde, **zei Hij mij**:

"Wat denk je dat Ik zou gedaan hebben als Ik in jouw situatie was geweest ?"

In mijn binnenste **dacht ik**: "Zeker de Wil van God."

Jezus vervolgde: "Welnu, doe dat dan!" Daarna verdween Hij.

Onze Heer had dat met zo'n ernst gezegd dat ik de hele Kracht van zijn Woorden voelde:

- niet alleen hun scheppende Kracht,
- maar ook hun vernietigende Kracht.

Door deze Woorden was ik innerlijk zo geschokt, bedrukt en vol bitterheid, dat ik niets anders deed dan wenen.

Ik herinnerde me vooral de ernst waarmee Jezus tegen me had gesproken, zodat ik Hem niet durfde te zeggen: "Kom."

Dus op die dag, in die toestand, deed ik mijn meditatie zonder Hem te roepen. Toen Hij halverwege de dag kwam, zag Hij er zacht uit, totaal veranderd ten opzichte van hoe Hij er 's morgens uitzag.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wat een verwoesting, wat een verwoesting staat ons te wachten!"

Terwijl Hij dit zei, voelde ik dat mijn innerlijk totaal veranderd was. Ik begreep dat het vanwege de straffen was dat Hij niet kwam, en niet om een andere reden.

Ondertussen zag ik vier eerbiedwaardige personen die weenden vanwege de Woorden die Jezus had gesproken.

Om zich te verstrooien, **zei Jezus,** gezegend zij Hij, enkele woorden over de deugden:

"Er is een bepaalde ijver en er zijn bepaalde deugden,
- die gelijken op jonge boompjes die rond bepaalde volgroeide bomen groeien en
- die, omdat ze niet goed geworteld zijn in hun stam, verdorren als gevolg van een harde wind of een beetje strenge vorst. Het kan echter zijn dat ze na enige tijd weer groen worden, maar
- omdat ze worden blootgesteld aan weersinvloeden en veranderingen,
zullen ze nooit volwassen bomen worden.

Zo zijn ook deze ijver en deze deugden, die niet goed geworteld zijn
- in de stam van de boom van de Gehoorzaamheid, dat wil zeggen
- in de stam van de boom van mijn Mensheid, die geheel uit Gehoorzaamheid bestond.

In moeilijkheden en beproevingen verdrogen ze. Ze slagen er nooit in vruchten voort te brengen voor het eeuwige Leven.

4- 66 - 19 april 1901 - Luisa klaagt over de afwezigheid van Jezus. Jezus troost haar en legt haar dingen uit over de genade.

Ik breng mijn dagen nog steeds door zonder mijn geliefde Jezus. Hooguit komt Hij als een schaduw of een flits, waardoor mijn arm hart vol bitterheid achterblijft.

Ik voel Zijn afwezigheid zo sterk dat al mijn zenuwen, mijn vezels, mijn botten en zelfs de druppels van mijn bloed voortdurend in mij worstelen en mij zeggen:

"Waar is Jezus? Hoe ben je Hem kwijtgeraakt?
Wat heb je gedaan waardoor Hij niet meer komt?
Hoe moeten we hier zonder Hem blijven?
Wie zal ons troosten nu we de bron van alle troost verloren hebben?
Wie zal ons sterken in onze zwakheid?
Wie zal ons corrigeren en onze fouten aan het licht brengen als we dit Licht niet meer hebben?"

Dit Licht was meer dan een elektrische stroom. Het drong door tot in onze meest intieme schuilplaatsen en met de meest onuitsprekelijke zachtheid corrigeerde en genas het onze wonden. Zonder Jezus is alles ellende. Alles is troosteloosheid, alles is duisternis. Hoe moeten we verder?

Ondanks dat voelde ik me diep van binnen berusten.

Ik vervolgde mijn weg en offerde zijn afwezigheid op uit liefde voor Hem, als mijn grootste offer.

Al het andere was een voortdurende strijd voor mij en kwelde mij.

Ach, Heer, wat kost het me veel om U te hebben gekend en wat een hoge prijs laat U me betalen voor uw vroegere bezoeken!

Terwijl ik me in deze toestand bevond, verscheen **Hij** even.

En Hij zei mij: "*Mijn Genade is een deel van Mijzelf.*"

Jij bezit Mijn genade. En alles wat zij in jouw wezen vormt, kan noodzakelijkerwijs niet zonder Mij blijven.

Dit is de reden

- waarom alles in jou naar Mij roept en
- waarom je voortdurend gekweld wordt.

Doordrongen en vervuld van een deel van Mijzelf, vinden zielen alleen vrede en zijn ze alleen tevreden wanneer ze Mij bezitten:

- niet slechts gedeeltelijk,
- maar volledig.

Toen ik klaagde over mijn moeilijke situatie, **voegde Jezus eraan toe**:

"Tijdens mijn Passie heb ook Ik een extreme verlatenheid ervaren, hoewel mijn wil altijd verenigd was met de Wil van mijn Vader en de Wil van de Heilige Geest."

Ik wilde dit lijden om het kruis in alle aspecten te vergoddelijken.

Zo zeer zelfs dat, als je naar Mij kijkt en naar het Kruis, je in beide kan zien:

- dezelfde Pracht,
- dezelfde Lessen
- dezelfde Spiegel waarin je jezelf voortdurend kunt aanschouwen, zonder dat je enig verschil ziet tussen jezelf in het Ene of het Andere spiegelen.

4- 67 - 21 april 1901 - Straffen zijn nodig om te voorkomen dat de mens nog verder vergaat.

Ik ga verder in mijn gebruikelijke toestand. Zodra ik mijn lieve Jezus zie met een kruis in zijn hand, op het punt om het op de wereld te werpen, **zegt Hij mij**:

"Mijn dochter, de wereld is nog steeds verdorven. Maar er zijn momenten waarop zij zo verdorven is dat - als Ik niet een deel van mijn Kruis over haar zou uitstorten, alle mensen zouden omkomen in de verdorvenheid.

Zo was het ook in de tijd dat Ik naar de wereld kwam. Alleen het kruis heeft velen gered van de verdorvenheid, waarin zij waren ondergedompeld.

Zo is het ook in deze tijd. De corruptie heeft zo'n niveau bereikt dat als Ik

- niet de plagen, de doornen en de kruisen over hen zou uitstorten en
- hen niet hun bloed zou laten vergieten,

dan zouden de mensen ondergedompeld blijven in de golven van corruptie.

Terwijl Hij dit zei, leek Hij dit Kruis over de wereld te werpen en volgden de straffen elkaar op.

4- 68 - 22 april 1901 - De navolging van het Leven van Jezus.

Ik voelde me zeer bedroefd, verward en bijna wanhopig om mijn geliefde Jezus terug te zien. **Hij** kwam onverwachts en **Hij zei mij:**

"Weet je wat Ik van jou verwacht?"

Ik wil dat je in alles op Mij gelijkt,

- zowel in je daden als in je bedoelingen.

Ik wil dat je respectvol bent tegenover iedereen.

Want respect voor iedereen geeft vrede aan jezelf en aan anderen.

Ik wil dat je jezelf als de kleinste van allen beschouwt.

Ik wil dat je altijd in je geest nadenkt over al mijn instructies en

Ik wil dat je hen in je hart bewaart. Wanneer de gelegenheid zich voordoet, zullen jouw geest en hart dan altijd klaar zijn om mijn instructies te gebruiken en hen in praktijk te brengen.

Kortom, *Ik wil dat je leven 'een overvloeien' is van het Mijne is.*

Terwijl Hij dit zei, zag ik achter de Heer een vorst en een vuur neerdalen op de aarde en schade toebrengen aan de gewassen.

Ik zei Hem: "Heer, wat doet U? Arme mensen!"

En zonder mij aandacht te schenken, verdween Hij.

4- 69 - 13 juni 1901 - Kruisen en beproevingen zijn het Brood van de eeuwige zaligheid.

Na een lange stilte van zijn kant, zei mijn lieve Jezus mij een paar woorden over de plagen die Hij wil uitstorten.

Deze morgen voelde ik me bedrukt en moe:

- vanwege mijn moeilijke situatie en vooral
- vanwege de voortdurende afwezigheid van Jezus.

Hij verscheen even **en zei tegen mij**: "Mijn dochter, kruisen en beproevingen zijn het brood van de eeuwige zaligheid."

Ik begreep dat:

- hoe meer je lijdt,
- hoe overvloediger en smakelijker het Brood zal zijn dat ons in de hemelse verblijfplaats zal voeden.

Met andere woorden,

- hoe meer we lijden,
- hoe zekerder we zijn van toekomstige glorie.

4- 70 - 18 juni 1901 - Jezus eist zijn glorie van elk deel van ons wezen. Van de staat van vereniging gaan we over naar de staat van versmelting.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, zag ik mijn lieve Jezus zeer kort. Ik begon te klagen over mijn slechte toestand als gevolg van zijn afwezigheid.

Ik vertelde Hem

dat ik een soort fysieke en morele vermoeidheid voelde, alsof

- ik mijn arme natuur verpletterd voelde en
- ik me aan alle kanten zwak voelde worden.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wees niet bang omdat je je aan alle kanten verzwakt voelt.

Weet je niet dat alles voor Mij moet worden opgeofferd,

- niet alleen de ziel, maar ook het lichaam?

Weet je niet dat Ik van alle delen van je wezen mijn glorie eis?

Weet je niet dat, vanuit de staat van eenheid,

je overgaat naar een andere toestand, de toestand van 'versmelting'

Het is waar dat, aangezien Ik de wereld moet straffen, Ik je niet bezoek zoals gewoonlijk.

Maar Ik gebruik dit lijden ook voor jou, voor jouw voordeel,
- dat niet alleen is, om je met Mij verenigd te houden,
- maar ook om je te laten verteren door mijn Liefde.

In feite als Ik niet naar jou toekom
en jij je zwak voelt door mijn afwezigheid,
word je dan niet 'verteerd' door Mij?

Je hebt geen reden om je te beklagen.
Ten eerste omdat, wanneer je Mij ziet, dan zie je Mij altijd vanuit je
innerlijk tevoorschijn komen. Dit is een duidelijk teken dat Ik bij jou
ben.

Anderzijds is er geen dag voorbijgegaan waarop je kan zeggen
dat je Mij niet gezien hebt.

Vervolgens **voegde Hij er** met een zachtere en vriendelijkere stem
aan toe:

"Mijn dochter, Ik raad je ten zeerste aan om geen enkele handeling uit
te voeren die niet weerspiegelt:

- geduld, berusting, zachtheid,
- evenwicht en rust in alles.

Anders zou je Mij oneer aandoen.

Het is net als een koning die in een paleis woont, dat van binnen rijk
is, maar aan de buitenkant helemaal gebarsten, verkleurd en op
instorten staat.

Zou je niet zeggen: "Hoe kan het dat een koning in een paleis woont
dat er zo vervallen uitziet, dat men zelfs bang is om er in de buurt te
komen?"

Wat voor soort koning woont er in dit paleis?"

Zou dat geen schande zijn voor deze koning?

Bedenk dat als er iets onzedelijks uit jou voortkomt,
zouden mensen hetzelfde zeggen over jou en over Mij.
Ik zou me schamen, want Ik woon in jou.

4- 71 - 30 juni 1901 - De tekenen waaraan je kan herkennen of de Genade in de ziel aanwezig is.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn zeer lieve Jezus kortstondig, volledig versmolten met mij.

Hij zei mij: "Mijn dochter, wil je weten wat de tekenen zijn waaraan je kan zien of een ziel mijn Genade bezit?"

Ik antwoordde: "Heer, doe wat uw allerheiligste Goedheid behaagt!"

Hij vervolgde: Het eerste teken om te weten of de ziel mijn Genade bezit, is dat alles wat zij buiten haarzelf en afkomstig van God, kan horen of zien, haar innerlijk een goddelijke zoetheid en zachtheid doet voelen, die met niets menselijks of aards te vergelijken is.

Het is als bij een moeder die, enkel reeds door de ademhaling of de stem van haar kind in hem de vrucht van haar schoot herkent. En dit doet haar jubelen van vreugde.

Het is ook zoals bij twee intieme vrienden die, terwijl ze met elkaar praten, elkaar:

- dezelfde gevoelens, dezelfde interesses,
 - dezelfde vreugde en hetzelfde verdriet delen.
- Als ze zien dat ze dezelfde interesses hebben,
- voelen ze een groot plezier en een grote vreugde, en
 - putten zij er zoveel liefde uit dat ze zich niet van elkaar kunnen losmaken.

Hetzelfde geldt voor de innerlijke genade die in de ziel woont.

Wanneer de persoon uiterlijk de vrucht ziet, van wat er innerlijk in hem leeft, dan voelt hij een zo grote en zoete vreugde dat hij het niet kan uitdrukken.

Het tweede teken is dat de spraak van de ziel die de Genade bezit

- vredevol is en
- de kracht bezit om vrede te brengen bij anderen,

Dezelfde woorden, uitgesproken door iemand die de Genade niet bezit maken geen indruk en brengen geen vrede.

Vervolgens, mijn dochter, **ontdoet de Genade de ziel van alles.**

Met de mensheid van de persoon vormt zij een sluier die de ziel bedekt. En als deze sluier wordt weggenomen, ontdek je het paradijs dat in deze ziel verborgen ligt.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat in deze ziel ware nederigheid, gehoorzaamheid en andere deugden, aangetroffen worden. Er blijft immers niets anders van de persoon over dan een eenvoudige sluier.

Je ziet duidelijk dat er in haar alleen Genade is, die werkt en alle deugden in stand houdt. De genade stelt de ziel in staat om in een voortdurende openheid voor God te blijven.

4- 72 - 5 juli 1901 - Jezus is het begin, het midden en het einde van alle verlangens van Luisa.

Terwijl ik een zekere vrees koesterde over de toestand van mijn ziel, kwam mijn geliefde Jezus onverwachts naar me toe. **Hij zei me:**

"Mijn dochter, vrees niet, want Ik alleen ben het begin, het midden en het einde van al je verlangens."

Na deze woorden vond ik rust in Jezus.

Moge alles tot eer van God zijn en gezegend zij Zijn heilige naam!

4- 73 - 16 juli 1901 - Het kwaad begint in de mens wanneer hij het verstandige leeftijd bereikt. Hij zegt dan tegen zichzelf: "Ik ben iemand." Door te geloven dat hij iemand is, verwijderd de mens zich van Mij. Het verschil tussen de liefde van Jezus en de menselijke liefde. Om de Hemel binnen te gaan, moet de ziel volledig in Jezus worden getransformeerd.

Na enkele dagen afwezigheid was Jezus zo vriendelijk om vanochtend te komen en mij uit mijn lichaam te halen.

Terwijl ik in de aanwezigheid van de gezegende Jezus was, zag ik vele mensen en het kwaad van de huidige generatie.

Mijn geliefde Jezus keek hen met mededogen aan en Hij wendde zich toen tot mij. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wil je weten waar het kwaad in de mens begint? Het begint wanneer de mens op een leeftijd is waarop hij zichzelf nog nauwelijks kent, dat wil zeggen wanneer hij de verstandelijke volwassenheid bereikt. Hij zegt dan tegen zichzelf: "Ik ben iemand."

"Door te geloven dat hij iemand is, verwijdert de mens zich van Mij.

Hij vertrouwt niet op Mij, die het Al ben.
Al zijn vertrouwen en kracht put hij uit zichzelf.
En daardoor kan hij alle goede principes verliezen. En als hij zijn goede principes kwijt is, wat zal er dan van hem terechtkomen?

Stel het je zelf voor, mijn dochter.
Als hij zich bovendien van Mij, die al het goede in zich heeft, verwijdert, wat kan een mens die een oceaan van kwaad is geworden dan nog voor goeds verwachten?

Zonder Mij is alles corruptie en ellende, zonder een schaduw van het ware Goede. Zo is de huidige samenleving.

Toen ik dit hoorde, voelde ik een zo grote smart, dat ik het niet kan uitdrukken.
Om mij te troosten, bracht Jezus mij naar een andere plaats.

En toen ik alleen was met mijn geliefde Jezus, zei ik Hem:
"Zeg mij, bemint U mij?" **Hij antwoordde**: "Ja."

Ik vervolgde: "Ik ben niet tevreden met alleen 'ja'.
Ik zou graag willen dat U mij beter uitlegt hoezeer U mij bemint."

Hij zei: "Mijn liefde voor jou is zo groot dat zij niet alleen geen begin heeft gehad, maar ook geen einde zal hebben.
Aan deze paar woorden kan je zien hoe groot, sterk en constant mijn liefde voor jou is."

Ik dacht daar even over na en ik zag een enorme kloof tussen mijn liefde en de Liefde van Hem.

Verward zei ik:
"Heer, wat een verschil is er tussen mijn liefde en de Uwe!

Niet alleen heeft mijn liefde een begin gehad, maar in mijn verleden zie ik leegtes in mijn ziel omdat ik U niet heb liefgehad."

Vol mededogen **zei Jezus mij:**

"Mijn geliefde, er kan geen gelijkenis zijn tussen de liefde van de Schepper en die van het schepsel.

Ik wil je echter iets vertellen

- dat je troost zal bieden en
- waar je nog nooit aan hebt gedacht:

Gedurende haar hele leven moet elke ziel Mij voortdurend beminnen, zonder enige onderbreking.

Door Mij niet altijd te beminnen,

laat zij in zichzelf leegtes achter voor elke dag, elk uur, elke minuut waarin zij verzuimd heeft Mij te beminnen.

Niemand kan de Hemel binnengaan vooraleer hij deze leegtes opgevuld heeft.

De ziel kan hen opvullen:

door Mij dubbel te beminnen gedurende de rest van haar leven, of,
- als ze daar niet in slaagt,
door het vuur van het vagevuur.

Wat jou betreft, wanneer je van Mij beroofd bent,

- zal het gemis van het geliefde object jouw liefde verdubbelen.
En daardoor slaag je erin de leegtes in jouw ziel te vullen.

Ik zei Hem: "Mijn zoete Geliefde, laat mij met U meegaan naar de Hemel. En als U niet wil dat het voor altijd is, laat het dan tenminste voor een tijdje zijn. Ik smEEK U, maak me gelukkig."

Hij antwoordde mij:

"Weet je niet dat om deze zalige verblijfplaats binnen te gaan, de ziel volledig in Mij moet worden getransformeerd, zodat zij als een andere Christus is?"

*Hoe zou je er anders uitzien temidden van de andere zaligen?
Je zou je schamen om hier tussen hen te staan."*

Ik antwoordde: "Het is waar dat ik heel anders ben dan U.
Maar als U wilt, kunt U mij maken zoals ik moet zijn."

Om mij tevreden te stellen, sloot Jezus mij volledig in Zichzelf in,
- zodat ik mezelf niet meer zag, maar alleen Hem.
En op die manier stegen Wij op naar de Hemel.

Toen Wij op een bepaalde plaats aankwamen,
stonden Wij voor een onbeschrijfelijk Licht.

Voor dit Licht ervaarde ik een nieuw leven, een onvergelojkbare
vreugde, die ik nog nooit eerder had gevoeld.
Wat voelde ik me gelukkig!
Het leek zelfs alsof ik me in de volheid van alle gelukzaligheid bevond.

Terwijl we voor dit Licht uitgingen, voelde ik een grote angst.
Ik wilde de Heer loven en Hem danken, maar
omdat ik niet wist wat ik moest zeggen, reciteerde ik drie Gloria Patri
waarop Jezus en ik samen antwoordden.

Nauwelijks was ik daarmee klaar, of als bij een bliksemflits
bevond ik me weer in de ellendige gevangenis van mijn lichaam.

Ach, Heer, hoe kort heeft mijn geluk geduurd!
Het lijkt me dat de klei van mijn lichaam te hard is en dat er een harde
klap nodig is om het te breken, want het verhindert mijn ziel om zich
los te maken van deze ellendige aarde.

Ik hoop dat een hevige schok niet alleen deze klei zal breken,
maar ook verpulveren.
Dan, zonder huis om op deze aarde te verblijven,
zal U medelijden met mij hebben.
En U zal mij voor altijd verwelkomen in de hemelse verblijfplaats,
voor de rest van mijn leven of, als ik dat niet haal, via het vuur van het
vagevuur.

**4- 74 - 20 juli 1901 - De stem van Luisa's ziel klinkt zacht in het
oor van Jezus.**

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand en mijn geliefde Jezus
kwam niet. Nadat ik me veel moeite had getroost en bijna de hoop

had opgegeven van Hem terug te zien, kwam Hij onverwachts.

Hij zei mij: "Mijn dochter, jouw stem is zoet voor mij, zoals de stem van de moeder voor het jong vogeltje zacht is wanneer zij terugkeert na wat voedsel te hebben gezocht.

Wat doet het vogeltje als zijn moeder terugkomt?

Als hij de stem van zijn moeder hoort,

voelt hij zich gerustgesteld en viert hij feest.

Nadat de moeder het voedsel in zijn bek heeft gelegd,

kruipt hij onder de vleugel van zijn moeder om

- zich te verwarmen,

- zich te beschermen tegen de weersomstandigheden en

- om veilig uit te rusten.

O, wat is het heerlijk voor het vogeltje om onder de vleugel van zijn moeder te zitten!

Dat ben jij voor Mij. Jij bent de vleugel

- waaronder Ik Me warm,

- die Mij weer kracht geeft,

- die Mij verdedigt.

Jij laat Mij veilig rusten.

O, wat is het heerlijk om onder deze vleugel te verblijven!

Toen Jezus dit gezegd had, verdween Hij.

Wat mij betreft, ik was helemaal in de war en vol schaamte, omdat ik wist hoe slecht ik ben.

Maar gehoorzaamheid wilde mijn verwarring nog vergroten, door mij te dwingen dit op te schrijven.

Moge de zeer heilige Wil van God altijd geschieden.

4- 75 - 23 juli 1901 - Ware naastenliefde is: jezelf tot niets herleiden om anderen leven te geven en het kwaad van anderen op zich nemen en zich aan hen geven als hun eigendom.

Ik had veel twijfels over mijn toestand.

Toen mijn geliefde Jezus kwam, **zei Hij mij:**

"Dochter, wees niet bang. Wat Ik je aanbeveel, is om altijd in

overeenstemming te blijven met mijn Wil.

Want wanneer de Goddelijke Wil in de ziel aanwezig is, zal
- noch de duivelse wil,
- noch de menselijke wil
de kracht hebben om de ziel binnen te dringen
en ermee te spelen."

Daarna leek het mij alsof ik **de gekruisigde Jezus** zag.

Hij liet mij deelnemen:

- niet alleen aan zijn lijden,
- maar ook aan bepaald lijden van een andere persoon.

De Heer voegde eraan toe:

"Dat is ware naastenliefde: jezelf tot niets herleiden om anderen leven te geven. Het is het kwaad van anderen op zich nemen en jezelf aan hen geven als hun eigendom."

4- 76 - 27 juli 1901 - De twijfels van de biechtvader. Het antwoord van Jezus.

Mijn biechtvader had bepaalde twijfels geuit.
Toen de gezegende Jezus kwam, was Hij bij mijn biechtvader.

Jezus zei hem: "Mijn werk is altijd gebaseerd op de Waarheid.
En hoewel het soms duister lijkt, verborgen onder raadsels,
kan je toch niets anders,
dan zeggen dat het in overeenstemming is met de Waarheid.
Hoewel de mens het niet duidelijk begrijpt, doet dat niets af aan de
waarheid ervan.
Het maakt veel duidelijker hoe mijn goddelijke manier van werken is.

Omdat hij eindig is, kan de mens het oneindige niet omarmen of
begrijpen. Het kan hoogstens enkele glimpjes ervan begrijpen en
omarmen.

Zijn de vele dingen die ik in de Schrift heb gezegd en mijn manier van
werken bij de heiligen echt duidelijk begrepen?

O, hoeveel dingen zijn in duisternis en in raadsel gebleven!
Hoeveel begaafde en geleerde geesten hebben zich vermoeid

om ze te interpreteren!

En wat hebben ze ervan begrepen?

Een groot niets in vergelijking wat er nog te weten valt.

Brengt dat de Waarheid in gevaar? Helemaal niet.

Het laat haar zelfs nog meer schitteren.

Daarom moet je oog trachten te onderscheiden:

- of het om echte deugdzaamheid gaat,

- of in alles gevoeld wordt dat je in de waarheid bent,

ook al is er soms duisternis.

Voor het overige moet je rustig blijven en in heilige vrede leven.

Nadat Jezus dit gezegd had, verdween Hij.

En ik keerde terug in mijn lichaam.

4- 77 - 30 juli 1901 - Een blik op de wereld. De meeste mensen zijn blind.

Terwijl ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond, bracht de gezegende Jezus mij buiten mijn lichaam, te midden van een menigte mensen. Wat een blindheid! Bijna iedereen was blind en enkelen waren bijziend.

Er waren enkel een paar mensen met een scherp zicht.

Zij onderscheidden zich als zonnen te midden van de sterren, volledig in beslag genomen door de goddelijke Zon.

Dit zicht was hun geschonken omdat ze zich hadden gefixeerd op het Licht van het Mens-geworden Woord.

Vol mededogen **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, hoezeer heeft hoogmoed de wereld geruïneerd!

De hoogmoed heeft dat kleine lichtje van de rede vernietigd

dat iedereen bij zijn geboorte in zich draagt.

Weet echter dat de deugd die God het meest verheerlijkt, de nederigheid is.

De deugd die de mens het meest verheerlijkt

- voor God en

- voor de mensen,

is eveneens nederigheid."

Nadat Jezus dit gezegd had, verdween Hij. Later kwam Hij buiten adem en bedroefd terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, er staan drie verschrikkelijke straffen op het punt te gebeuren." Daarna verdween Hij als een bliksemflits, zonder mij de tijd te geven om ook maar één woord tegen Hem te zeggen.

4- 78 - 3 augustus 1901 - De ziel die de Genade bezit, is machtig over de hel, over de mensen en over God.

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus niet.

Na lang wachten kwam **de Heilige Maagd** en nam Jezus bijna met geweld mee. Want Hij vluchtte weg.

Toen **zei de Heilige Maagd tegen mij:**

"Mijn dochter, wees niet moe van Hem te roepen, wees volhardend. Deze vlucht van Jezus is het teken dat Hij straffen wil sturen. Daarom vlucht Hij voor het zicht van zijn geliefden. Je mag niet ophouden.

Want de ziel die de Genade bezit, is machtig

- over de hel,

- over de mensen en

- over God zelf.

Aangezien de Genade een deel van God is, heeft de ziel die haar bezit dan niet een grote macht over wat zij bezit?

Nadat ik me veel moeite had getroost, gedwongen door de Koningin-Moeder, kwam Jezus.

Hij zag er echter indrukwekkend en ernstig uit, zodat niemand Hem durfde aan te spreken. Ik wist niet hoe ik Hem van die indrukwekkende uitstraling kon bevrijden.

Ik dacht eraan om naar Hem toe te gaan om met Hem te praten. Ik deed dit ook en **ik vertelde Hem onzin** zoals:

"Mijn lieve Schat, laten we elkaar beminnen.

Als wij elkaar niet beminnen, wie zal ons dan beminnen?

Als U geen genoeg neemt met mijn liefde,

met wiens liefde zal je dan ooit genoeg nemen?

Geef me alsjeblieft een duidelijk teken dat je tevreden bent met mijn liefde. Anders verlies ik het bewustzijn en dan sterf ik."

Wie zou alle dwaasheden kunnen beschrijven die ik heb gezegd!
Ik denk dat het beter is om daar maar overheen te stappen.
Het lijkt er echter op dat ik erin geslaagd ben om die imposante houding van Jezus te doorbreken.

Hij zei mij: *"Ik zal tevreden zijn met jouw liefde wanneer zij de golven van de ongerechtigheden van de mensen overstijgt.*

Denk er daarom aan om jouw liefde te laten groeien, dan zal Ik nog meer tevreden over je zijn."

Daarna verdween Hij.

4- 79 - 5 augustus 1901 - Versterving is het oog van de ziel.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, liet mijn gezegende Jezus lang op zich wachten.

Ik voelde me sterven door zijn afwezigheid.

Hij kwam onverwachts en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zoals de ogen het gezichtsvermogen van het lichaam zijn, zo is versterving het gezichtsvermogen van de ziel.

Je kan zeggen dat versterving het oog van de ziel is."

Daarna verdween Hij.

4- 80 - 6 augustus 1901 - Door Mij in alles lief te beminnen, maak je Mij gelukkig en tevreden. De liefde van de zaligen in de Hemel is een goddelijk bezit. De liefde van de zielen die op deze aarde rondwandelen, is als een bezit dat Jezus aan het verwerven is.

Deze morgen, nadat ik de Eucharistie had ontvangen, toonde mijn geliefde Jezus zich zeer lijdend en beledigd
Dit zette mij aan tot medeleven.

Ik drukte Hem tegen me aan en **ik zei Hem:**

"Mijn liefste Goed, hoe beminnelijk en begeerlijk bent U!

Hoe komt het dat de mensen u niet beminnen?
Hoe kunnen ze U beledigen? Als je U bemint, vind je alles.
U beminnen houdt alle Goeds in
Als je U niet bemint ontgaat ons alle Goeds.

Maar wie bemint U?

Alstublieft, mijn allerliefste Schat, zet de beledigingen van de mensen opzij en laten we even samen onze liefde uitwisselen.

Toen riep Jezus alle leden van het hemels Hof bijeen
om getuige te zijn van onze liefde en **Hij zei:**

"Alle liefde van de Hemel zou Mij niet bevredigen als jouw liefde er niet mee verenigd was.

Deze hemelse liefde is immers mijn bezit en niemand kan Mij dat ontnemen. De liefde van degenen die op deze aarde wandelen is echter als een bezit dat Ik aan het verwerven ben.

De Genade is een deel van Mijzelf en mijn Wezen is zeer actief.
En wanneer de Genade stroomt om de harten binnen te gaan,
kunnen de zielen die onderweg zijn op aarde, ermee handelen,
hetgeen haar eigenschappen versterkt.

Ik ervaar daar zo'n vreugde bij dat, als Ik dat zou moeten missen,
Ik daardoor grote bitterheid zou ervaren. Daarom zou zonder jouw
liefde, alle liefde van de Hemel mij nauwelijks bevredigen.

Wees verstandig en handel goed met mijn Liefde, zodat *je, door Mij in
alles te beminnen, Mij gelukkig en tevreden maakt.* "

Wie zou kunnen zeggen hoe verbaasd ik was toen ik dat hoorde.
Hoeveel heb ik begrepen over de Liefde!
Maar mijn tong stamelt alleen maar. En daarom stop ik hier.

4- 81 - 21 augustus 1901 - De hemelse Moeder leert Luisa het geheim van Geluk.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam.

Ik ging op zoek naar Jezus en ik vond de Moeder-Koningin.
Omdat ik me bedrukt en moe voelde, zei ik haar.

"Mijn lieve Moeder, ik ben de weg kwijt om Jezus te vinden, ik weet niet meer waar ik heen moet en wat ik moet doen om Hem te vinden."
Ik zei dit al wenend.

Zij zei mij:

"Mijn dochter, volg mij en je zal de weg vinden, evenals Jezus zelf.

Ik zal je zelfs het geheim leren om

- altijd bij Jezus te blijven en
- altijd tevreden en gelukkig te leven, zelfs op deze aarde.

Dit is hoe: Houd in je gedachten vast

dat alleen Jezus en jij in deze wereld bestaan en niemand anders.

Onthoud dat Jezus

- de enige is die je moet behagen,
- de enige is met wie je tevreden moet zijn en
- de enige is die je moet beminnen.

Alleen van Hem mag je verwachten dat je in alles bemind en tevredengesteld wordt.

Door op deze manier te leven, samen met Jezus,
zal je je niet meer laten imponeren als je omringd bent

- minachting of lof,
- door familieleden of vreemden,
- vrienden of vijanden.

Jezus alleen zal al je geluk zijn en

Jezus alleen zal je in alles genoeg zijn.

***Mijn dochter, zolang alles wat hier op aarde bestaat niet volledig uit je ziel verdwijnt,
zal je geen echt en eeuwigdurend geluk kunnen vinden.***

Terwijl zij dit zei, kwam Jezus als een bliksemflits tevoorschijn en stond Hij midden onder ons. Ik greep Hem vast en nam Hem mee.
Daarna bevond ik me terug in mijn lichaam.

4- 82 - 2 september 1901 - Jezus spreekt over de Kerk en de huidige samenleving.

Deze morgen zag ik mijn geliefde Jezus samen met de Paus.

Het leek alsof Jezus tegen hem zei: "Al jouw lijden tot nu toe, is niets anders dan alles wat Ik heb doorgemaakt, vanaf het begin van mijn Passie totdat Ik ter dood werd veroordeeld.

Mijn kleine zoon,
je kan niets anders doen dan jouw kruis naar Golgotha dragen."
Terwijl Hij dit zei, leek het alsof de gezegende Jezus
- een kruis nam en
- het op de schouders van de Paus legde
en hem hielp het te dragen.

Jezus voegde eraan toe: "Mijn Kerk lijkt op een stervende, vooral wat betreft de sociale omstandigheden. Het lijkt alsof haar vijanden vol spanning wachten op haar laatste adem.

Maar houd moed, mijn kleine zoon:
- nadat je op de berg bent aangekomen,
- wanneer het kruis wordt opgeheven,
zullen allen ontwaken.
De Kerk zal haar stervend uiterlijk afwerpen.
En zij zal haar volle kracht terugvinden.

Enkel het kruis is daarvoor het middel,
zoals *enkel het Kruis het enige middel was*
- om de leegte te vullen die de zonde had veroorzaakt en
- om de oneindige afstand tussen God en de mens te overbruggen.

In deze tijden **zal enkel het Kruis**
mijn moedige en stralende Kerk in staat stellen,
- om het hoofd op te heffen,
- om haar vijanden te verwarren en op de vlucht te jagen.
Nadat Jezus dit gezegd had, verdween Hij.
Kort daarna keerde mijn geliefde Jezus terug.

Vol verdriet zei Hij: "Mijn dochter, wat ben ik bedroefd over de huidige samenleving! Ze bestaat uit mijn ledematen en ik kan niet anders dan hen beminnen.

Het is alsof iemand een geïnfecteerde en gewonde arm of hand heeft.

Haat hij dat lichaamsdeel daarom? Vindt hij het afschuwelijk?

Nee, helemaal niet! Integendeel, hij geeft het alle nodige zorg.

Wie weet hoeveel hij uitgeeft om het te genezen?

Dat gewonde lichaamsdeel doet zijn hele lichaam pijn lijden en houdt het onderdrukt en gekweld totdat het genezen is.

Dat is mijn situatie.

Ik zie mijn geïnfecteerde en gewonde ledematen en ik lijd eronder.

Daardoor voel ik Mij geneigd om hen nog meer te beminnen.

O, hoe verschilt mijn Liefde van die van mijn schepselen!

Ik ben gedwongen hen te beminnen omdat zij van Mij zijn.

Maar zij beminnen Mij niet als één van hen.

En als zij Mij beminnen, dan is dat enkel voor hun eigen voordeel.

4- 83 - 4 september 1901 - De vurigheid van het Hart van Jezus voor de Glorie van de goddelijke Majesteit en voor het welzijn van de zielen.

Mijn aanbiddelijke Jezus blijft komen. Toen ik Hem deze morgen zag, voelde ik een drang om Hem te vragen of Hij mij mijn zonden had vergeven.

Ik zei Hem: "Mijn lieve Geliefde, hoezeer verlang ik ernaar dat U mij met uw eigen mond zegt of U mij al mijn zonden hebt vergeven!"

Jezus kwam dicht bij mijn oor en met zijn Blick leek hij mij helemaal te doorgronden.

Hij zei mij: "Alles is vergeven en ik vergeef je al je zonden. Er blijven enkel nog enkele kleine zonden over die je haastig en zonder je toestemming hebt begaan. Ook die vergeef ik je."

Daarna lijkt het alsof Jezus achter mij ging staan.

En toen Hij mijn nieren aanraakte, versterkte Hij hen volledig.

Wie zou kunnen beschrijven wat ik voelde na deze aanraking!
Ik kan alleen maar zeggen dat ik *een verfrissend Vuur en Zuiverheid* voelde, *vergezeld van een grote Kracht*.

Nadat Hij mijn nieren had aangeraakt, vroeg ik Hem hetzelfde te doen voor mijn hart. Om mij tevreden te stellen, deed Hij dat.

Toen leek het me dat de gezegende Jezus moe was door mij.

En ik zei Hem:

"Mijn lief Leven, U bent moe door mij, nietwaar?"

Jezus antwoordde: "Ja. Wees in elk geval dankbaar voor de genade die Ik je geef. Want dankbaarheid is de sleutel waarmee je voor je eigen plezier de schatten van God kunt openen. Weet echter dat wat Ik heb gedaan, je zal helpen om

- je te behoeden voor corruptie,
- je te versterken, en
- je ziel en lichaam voor te bereiden op de eeuwige glorie."

Daarna leek het alsof Hij mij uit mijn lichaam gebracht.

Hij liet me een menigte mensen zien:

- het goede dat zij hadden kunnen doen maar niet hebben gedaan, en bijgevolg
- de glorie die God had moeten ontvangen maar niet heeft ontvangen.

Diepbedroefd **zei Jezus**: "Mijn geliefde, mijn Hart brandt voor mijn Glorie en voor het welzijn van de zielen.

Het goede dat de mensen nalaten te doen, creëert leegten

- ten opzichte van mijn Glorie en hun ziel.

Zelfs als ze geen kwaad doen,
door niet het goede te doen dat ze zouden kunnen doen,
lijken deze mensen op die lege kamers die hoewel mooi,
niets hebben dat bewondering wekt of in het oog springt.

Bijgevolg ontvangt de eigenaar er geen glorie van.

Als ze één goede daad verrichten en een andere verzuimen,
zijn deze mensen als die kale kamers,
waarin je nauwelijks een paar willekeurig neergezette voorwerpen ziet.

"Mijn geliefde,

kom in Mij om deel te nemen aan het lijden van het Vuur in mijn Hart.

Hij ondergaat dit

- ter ere van de goddelijke Majesteit en
- voor het welzijn van de zielen.

Probeer deze leegtes in mijn Glorie op te vullen.

Je kunt dat doen door geen enkel moment van je leven voorbij te laten gaan, zonder dat het verenigd is met mijn Leven.

Met andere woorden, bij al jouw handelingen, of het nu gaat om

- gebed of lijden,
- rust of werk,
- stilte of gesprek,
- verdriet of vreugde,
- of zelfs het voedsel dat je eet,
- kortom,

bij alles wat je doet en wat je overkomt,

zal je de intentie toevoegen om Mij door deze handelingen, alle Glorie te geven die Mij toekomt.

Je voegt daar de intentie aan toe:

- om in te springen voor het goede dat de zielen zouden moeten doen, maar niet doen, en
- om de glorie te compenseren die daardoor niet ontvangen is.

Als je dat doet, zal je als het ware de leegtes opvullen in de Glorie, die Ik van de mensen moet ontvangen.

En mijn Hart zal daardoor een verfrissing van zijn Vuur ervaren.

Uit deze verfrissing zullen stromen van genade voortvloeien

- ten voordele van de stervelingen,
- waardoor zij meer kracht zullen krijgen om het goede te doen.
Daarna keerde ik terug in mijn lichaam.

4- 84 - 5 september 1901 - Moed, vrees niet! Als je je echt inspant om te doen wat Ik wil, zelfs als je soms tekortschiet, zal Ik dat aanvullen.

Toen mijn geliefde Jezus terugkeerde, voelde ik bijna de angst dat ik niet zou voldoen aan de genade die de Heer mij schenkt.

Dit was naar aanleiding van de woorden die Hij mij eerder had gezegd en die in mij waren blijven hangen: "**Wees tenminste dankbaar.**"

Jezus zag dat ik bang was en Hij zei mij:

"**Wees moedig**, mijn dochter, **wees niet bang**.

De Liefde zal alles goedmaken.

Bovendien, als je je echt inspant om te doen wat Ik wil, zelfs als je soms tekortschiet, zal Ik dat aanvullen.

Wees dus niet bang.

Weet echter

- dat ware Liefde vindingrijk is en
- dat echte vindingrijkheid kan alles bereiken.

Wanneer een echte Liefde in een ziel aanwezig is,

- een liefde die treurt om het lijden van de geliefde alsof het zijn eigen leed is,

- een liefde die het op zich neemt om te lijden wat de geliefde zou moeten lijden,

dan is die liefde het meest heroïsch: zij lijkt het meest op mijn Liefde.

Het is namelijk erg moeilijk om iemand te vinden die bereid is zijn eigen leven op te offeren.

"Als er in je hele wezen niets anders is dan Liefde, zal je, als je er op de ene manier niet in slaagt Mij te behagen, dat op een andere manier wel kunnen.

Ik zeg je bovendien dat, als je deze drie soorten liefde bezit, zal het voor Mij zijn

zoals voor iemand die door iedereen wordt beledigd, gekwetst en geschonden. Maar onder de zovele mensen is er *ene* die hem *bemint*, *medelijden met hem heeft* en *alles goedmaakt*.

Wat doet deze persoon? Hij richt zijn blik op de geliefde persoon, en

- hij vindt in hem alle eerherstel,
- hij vergeet alle beledigingen en schenkt zijn gunsten en genaden juist aan diegenen die hem beledigen.

4- 85 - 9 september 1901 - De kracht van onze intenties in onze daden.

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus niet.

Terwijl mijn geest **het Mysterie van de Doornenkroning** overwoog, herinnerde ik mij dat bij het overwegen van dit Mysterie op andere momenten, de Heer de doornenkroon van zijn Hoofd had genomen om haar op het mijne te plaatsen.

Ik zei inwendig tegen mezelf:

"Ach, Heer, ik ben niet langer waardig om uw doornen te dragen!"

Jezus kwam onverwachts en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, *wanneer je lijdt onder mijn eigen doornen, verlicht je Mij.* Terwijl je eronder lijdt, voel Ik me volledig bevrijd van dit lijden.

Anderzijds, *wanneer je jezelf vernedert* en denkt dat je het niet waard bent om te lijden, vergoed je Mij voor alle zonden van *hoogmoed* die in de wereld worden begaan."

Ik zeg Hem: "Ach, Heer,

- voor alle druppels Bloed en Tranen die U hebt vergoten,
- voor alle Doornen waaronder U hebt geleden,
- voor alle Wonden die U hebt ontvangen,
wil ik U evenveel glorie geven als alle mensen U hadden gegeven indien de zonde van hoogmoed niet had bestaan.

Ik wil U ook alle Genade vragen die nodig is voor alle mensen om de zonde van hoogmoed te vernietigen.

Terwijl ik dit zei, zag ik dat Jezus de hele wereld in Zich omvatte, net zoals een machine al zijn onderdelen in zich bevat. Alle mensen bewogen zich in Jezus, en Jezus bewoog zich naar hen toe.

Het leek alsof Jezus de glorie van mijn intentie ontving en dat de mensen naar Hem terugkeerden, om het goede te ontvangen dat ik voor hen had gevraagd.

Ik was stomverbaasd.

Toen Jezus mijn verbazing zag, **zei Hij mij**:
"Dit lijkt je allemaal verrassend, nietwaar?
Wat je hebt gedaan lijkt onbeduidend, maar dat is het niet.

Hoeveel Goeds kan er gedaan worden als deze intentie herhaald wordt, maar het wordt niet gedaan!" Na deze Woorden, verdween Hij.

4- 86 - 10 september 1901 - Onze daden met deze van Jezus verenigen, betekent zijn Leven op aarde verder zetten.

Ik blijf doen wat de gezegende Jezus me heeft geleerd op de vierde dag van deze maand, hoewel ik soms verstrooid ben.
Wanneer ik het soms vergeet lijkt het of Jezus de wacht houdt in mijn binnenste en het zelf in mijn plaats doet.
Als ik dit zie schaam ik me en verenig ik me onmiddellijk met Hem en ik bied Hem aan wat ik op dat moment doe.

Al is het maar een blik of een woord, ik doe het en **ik zeg**:
"Heer, ik verenig mijn mond met de Uwe.
Ik wil U met mijn mond alle glorie geven, die de mensen U zouden moeten geven met hun mond en het niet doen.
En ik vraag voor de mensen de genade om een goed en heilig gebruik te maken van hun mond."

Welnu, terwijl ik dit alles deed kwam Hij en **Hij zei**:
"Dit is het verderzetten van mijn Leven, dat Ik leefde:
- voor de glorie van mijn Vader en
- voor het heil van de zielen.

Als je hierin volhardt
- zal jij mijn Leven zijn, en Ik dat van jou,
- zal jij mijn Adem zijn en Ik die van jou."

Hierna legde Jezus zich op mijn hart te rusten en ik op zijn Hart.
En het leek of Jezus zijn adem aan mij ontleende
en ik die van mij aan Jezus ontleende.

Wat een geluk, wat een vreugde, wat een hemels leven ervaarde ik in die toestand. Moge de Heer altijd gedankt en gezegend zijn die zoveel weldaden aan deze zondaar schenkt.

4 - 87 - 14 september 1901 - Het begin en het einde van onze daden moet de Liefde van God zijn.

Ik bracht verschillende dagen door zonder Jezus te zien. Toen ik nu wilde beginnen met mijn meditatie, werd mijn geest afgeleid door iets anders. Via een innerlijk Licht begreep ik dat wanneer de ziel het lichaam verlaat, zij in God binnengaat. God is echter zeer zuivere Liefde. Dus gaat de ziel enkel dan binnen in God wanneer zij één en al liefde is.

In feite ontvangt God geen enkele ziel in zichzelf als zij niet volkomen gelijk is aan Hem. Wanneer Hij deze gelijkenis ziet, dan ontvangt Hij haar en laat haar delen in al zijn kwaliteiten. Het lijkt me dat we zonder in de Hemel te zijn, in God kunnen verblijven, zoals wij hier beneden in onze kamer verblijven

Het lijkt me dat we dat zelfs tijdens ons verblijf hier op aarde kunnen. Dit zal ons het lijden besparen en ook het vuur van het vagevuur. Zo zullen wij op het einde van ons aardse leven onmiddellijk, zonder vertraging, binnengeleid worden in god, ons hoogste Goed.

Het lijkt me als volgt:

- het voedsel van het vuur is het hout,
- een teken dat het hout zeker in vuur is opgegaan is, is, dat er geen rook meer komt.

Het begin en einde van al onze daden moet het vuur van Gods Liefde zijn.

Het hout dat het vuur voedt zijn: *de kruisen, de verstervingen*

De rook die oprijst uit het hout en het vuur zijn:

de begeerten, de slechte neigingen die dikwijls opnieuw opkomen.

Een teken dat alles verteerd is door het vuur in ons, is:

- dat onze begeerten op hun plaats blijven en
- dat we niet langer aangetrokken worden door iets dat niet God is.

Il semble que grâce à ce feu de l'Amour de Dieu, nous sommes libérés

- pour habiter en notre Dieu sans aucun obstacle.

Nous arriverons ainsi à jouir du paradis dès cette terre.

Het lijkt me dat we dankzij dit vuur van de Liefde van God, bevrijd worden, om zonder hindernissen, in God te wonen.
En zo zullen wij reeds op deze aarde de vreugde van het Paradijs kunnen genieten.

4- 88 - 15 september 1901 – Glorie aan het Kruis. Elke Triomf en Glorie zullen komen door het Kruis. Anders zouden de remedies de kwalen zelf verergeren.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus in volle Glorie.
Zijn Wonden straalden nog sterker dan de zon
En Hij had een kruis in de hand.

Ik zag ook een wiel in vier hoeken gedeeld, dat erop steunde.
Het leek dat één van deze hoeken uit het licht vluchtte en dat die kant in duisternis was.
In deze duisternis leefden de mensen als verlaten door God.
Er waren daar bloedige oorlogen tegen de Kerk en tussen henzelf.

Ach, het leek of de dingen die de gezegende Jezus in het verleden had gezegd had er in een snel tempo aankwamen.

Welnu, bij het zien van dit alles werd Ons Heer bewogen door medelijden. Hij naderde het donkere gedeelte.
Hij raakte met het kruis dat Hij in de hand het duistere deel aan.
En **Hij sprak** met welluidende stem: “Glorie aan het Kruis!”

Het leek of dat Kruis het Licht herstelde en de mensen terug meer leven gaf. Zij smeekten om bijstand en hulp.

Jezus herhaalde: “Alle glorie en overwinning is aan het Kruis.
Anders zal de hulp het kwaad alleen maar erger maken.
Daarom, het Kruis, het Kruis!”
Hoe bedroefd bleef ik achter, bezorgd om wat er zou gebeuren!

4- 89 - 2 oktober 1901 - Jezus neemt Luisa mee naar de Hemel en de engelen vragen Hem haar aan de mensen te tonen. Zij zwemt in God en probeert het Innerlijke van God te verstaan.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus en bracht me buiten mezelf, te midden van het volk. Wie kan iets zeggen over het kwaad, de gruwelen die zichtbaar waren!

Zeer bedroefd **zei Hij**:

“Mijn dochter, wat een stank stijgt er op vanaf de aarde.

Eigenlijk zou de aarde één moeten zijn met de Hemel.

In de Hemel wordt niets anders gedaan dan:

- Mij beminnen, prijzen en danken.

De echo van de Hemel zou deze van de aarde in zich moeten opnemen en zo één geheel vormen.

Maar de aarde heeft zich onverdraaglijk gemaakt.

Kom daarom en verenig jezelf met de Hemel
en schenk Mij voldoening in de naam van allen.”

Plotseling bevond ik me te midden van de engelen en de heiligen.

Ik weet niet hoe maar ik voelde hoe er in mij werd opgenomen wat de engelen en heiligen zongen en zeiden.

En ik leverde net als zij mijn aandeel namens de gehele aarde.

Hierna **zei mijn lieve Jezus**, zeel tevreden tot iedereen:

“Zie een boodschap van een engel van de aarde!

Hoe tevreden voel ik Mij!”

En bij deze woorden nam Hij me in zijn armen, bijna als een beloning. Hij kuste me telkens weer en toonde me aan het hele hemels Hof als degene die Hem de heerlijkste voldoening gaf.

Toen de engelen dit zagen **zeiden ze**: “Heer, wij smeken U, toon de mensen wat U hebt teweeggebracht in deze ziel, via een wonderbaar teken van uw almacht, voor uw glorie en het heil van de zielen.

Houdt de schatten die U in haar gestort hebt niet verborgen.

Als zij zelf in een andere mens uw Almacht zien en er mee in contact komen, kan dit zorgen voor:

- verbetering voor wie in het kwaad leven en

- een grotere aansporing voor wie goed wil zijn.”

Toen ik dit hoorde werd ik door vrees bevangen.
Ik herleidde mezelf helemaal tot niets tot ik mezelf zag als een klein miniem visje en ik wierp me in Jezus' Hart.

Ik zei: "Heer, ik wil enkel U en in U verdwijnen.
Dit heb ik altijd van U gevraagd en ik smeeek U dit in mij te versterken."

Na deze woorden sloot ik mezelf op in Jezus alsof ik in de eindeloze zee van het binnenste van God zwom.

Toen zei Jezus tot iedereen:

"Heb je dit gehoord? Zij wil niets anders dan Mij en in Mij verborgen zijn. Daar is zij het meest tevreden mee.

Als Ik zo'n zuivere intentie zie, voel Ik me meer tot haar aangetrokken.
Bij het zien van haar ongenoegen als Ik mijn werk aan de mensen zou tonen met een wonderbaar teken, zal Ik om haar niet te bedroeven, niet toestaan wat jullie me hebt gevraagd."

Het kwam me voor dat de engelen bleven aandringen,
maar ik besteedde nergens meer aandacht aan.
Ik zwom enkel in God.

En ik probeerde om het binnenste van God te verstaan.
Maar nee – ik leek wel een kindje, dat in zijn handje een immens groots ding wil vasthouden. Als hij het grijpt ontsnapt het hem. En hij krijgt het nauwelijks voor elkaar om het aan te raken.
Dus kan hij niet zeggen hoe zwaar het is of hoe groot.

Of ik leek op een ander kindje dat de moeilijkheid van de studie niet beseft en toch verlangt dat hij alles in korte tijd zal leren.
Maar het kent nauwelijks de eerste letters van het alfabet.

Op dezelfde manier kan de mens enkel zeggen:

"Ik heb Hem aangeraakt, Hij is prachtig, Hij is groots, Hem ontbreekt niets van al het Goede.
Maar hoe prachtig Hij is, hoeveel grootse dingen Hij bevat, hoeveel Goeds, dat kan ik niet zeggen."

Dat betekent dat de mens van God enkel de eerste letters van het alfabet kan spreken, maar hij moet een diepere studie laten vallen.

Zelfs in de Hemel hebben mijn dierbare broeders engelen en heiligen, als schepselen, niet het vermogen hun Schepper in alles te begrijpen. Zij lijken op vaten gevuld met God, die als men hen een beetje wil bijvullen, overlopen.

Ik denk dat ik veel nonsens vertel. Dus ik stop hier.

4- 90 - 3 oktober 1901 - Luisa biedt zich op een bijzondere manier aan. Er is geen grotere belemmering voor de vereniging met God dan de menselijke wil.

Na de Communie zat ik te denken wat ik voor speciaals aan Jezus kon aanbieden: hoe mijn liefde te bewijzen en Hem meer vreugde te bezorgen;

Dus zei ik: “Mijn zeer geliefde Jezus, ik bied U mijn hart aan:

- om U te behagen en
- om U eeuwig te prijzen.

Ik bied U alles van mezelf aan,

- zelfs de kleinste deeltjes van mijn lichaam.

Ik plaats hen als muren rondom U:

- om iedere belediging die U wordt aangedaan af te weren, en om deze, op mij te laten neerkomen,
- vanaf nu tot aan de Dag van het Oordeel, indien dit mogelijk is en aangenaam voor U.

Ik wens:

- dat mijn offerande volledig is, en
- dat ik U genoegdoening geef in de naam van allen.

Dus ik wil:

- alle beledigingen die U aangedaan worden op mezelf nemen,
- u alle pijnen offeren die ik te doorstaan heb,

om u alle glorie te geven:

- die *de heiligen in de Hemel* U zouden gegeven hebben indien ze nog op aarde zouden zijn.
- die *de zielen in het vagevuur* U hadden moeten geven
- die *alle mensen van verleden, heden en toekomst,* U verschuldigd zijn.

Ik bied U dat aan voor alle mensen samen en voor elk in het bijzonder.”

Toen ik ophield met spreken **zei de gezegende Jezus**, zeer ontroerd door mijn offer: “Mijn geliefde, je kan niet begrijpen hoezeer Ik tevreden ben door deze offerande van jou.

Je hebt al mijn Wonden verzacht, en Mij voldoening gegeven voor alle beledigingen van verleden, heden en toekomst.

Ik zal er tot in de eeuwigheid rekening mee houden, als een zeer kostbaar juweel dat Mij eeuwig eer zal brengen. Telkens als Ik ernaar zal kijken zal het je nieuwe en grotere eer brengen.

Mijn dochter, er bestaat geen grotere belemmering

- voor de vereniging van de mens en Mijzelf en
 - die mijn Genade tegenwerkt,
- dan zijn eigen wil.

Door Mij jouw hart aan te bieden als eerherstel,
- heb je jezelf ontledigd.

Door jezelf te ontledigen, kan Ik Mezelf in jou uitstorten.

En dan zal uit jouw hart een lofprijzing naar Mij toekomen,

- die dezelfde klanken overbrengt
- als de lofprijzing die mijn Hart voortdurend aan de Vader brengt,
- om eerherstel te brengen
voor de Glorie die de mensen Hem niet geven.”

Toen Jezus dit zei, zag ik dat door mijn offer, stromen uit elk deeltje van mij over de gezegende Jezus werden uitgestort.

En Hij stortte die met kracht en meer overvloedig:

- over het gehele hemels Hof,
- over het Vagevuur en
- over alle mensen.

O Goedheid van mijn Jezus, U neemt zo ‘n karig offer aan en U beloont het met zoveel Genade!

O. wonder van heilige en vrome intenties!

Als wij daarvan gebruik maken bij al onze werken,

- zelfs de meest onbeduidende,

welk een heen en weer gaande stroming brengen wij dan niet te weeg!

Hoeveel eeuwige bezittingen zullen we niet verwerven!
Hoeveel meer glorie brengen we niet aan de Heer!

4- 91 - 8 oktober 1901 - Als de ziel in vereniging met Jezus werkzaam is, hebben haar daden hetzelfde effect als Zijn Werkzaamheid. Waarde van de intentie.

Deze morgen had ik zeer veel moeite om op mijn aanbiddelijke Jezus te wachten. Terwijl ik op Hem wachtte, deed ik zoveel mogelijk mijn best om alles wat ik deed te doen vanuit het binnenste van onze Heer, met de bedoeling Hem alle glorie en eerherstel te geven die zijn allerheiligste Mensheid Hem gaf.

Terwijl ik dit deed kwam mijn gezegende Jezus en **Hij zei**:

“Mijn dochter, wanneer een ziel mijn Mensheid gebruikt, als het middel om te handelen:

- of het nu om een gedachte, een ademhaling
 - of welke daad dan ook gaat,
- dan zijn dat als vele juwelen,
- die uit mijn Mensheid komen en
 - die verschijnen voor de Godheid.

En omdat zij komen vanuit mijn Mensheid hebben zij hetzelfde effect als mijn Handelingen toen Ik op aarde was.”

En ik: “Ach Heer, ik voel twijfel opkomen.

Hoe kan het:

- dat de eenvoudige intentie waarmee iets gedaan wordt, ook de kleinste dingen die, op zichzelf beschouwd onbeduidend, leeg zijn,
- dat louter de intentie om het te doen in vereniging met U en om U alleen te behagen, die daden vult. En U brengt die op een hoger niveau. En zij blijken iets zeer groots te zijn!”

“Ach mijn dochter, de werkzaamheid van de mens is leeg, al is het nog zo'n groot werk. Enkel de vereniging met Mij en de eenvoudige

bedoeling om Mij te behagen, vult die.

En omdat mijn Werkzaamheid, al is het maar een Ademhaling, al de werken van de mensen samen op een oneindig hoog niveau brengt, daarom wordt het zo groots.

Bovendien weet je niet dat iemand die gebruikt maakt van mijn Mensheid als het middel voor zijn daden,
- zichzelf voedt met de vruchten van mijn eigen Mensheid en
- zich voedt met mijn eigen Voedsel.

Bovendien, is het niet:
- de goede intentie die een mens heilig maakt en
- de slechte intentie, die hem doet ontaarden.

Je doet niet altijd andere dingen. Dezelfde daden maken:
- de ene heilig en
- een andere ontaard.”

Terwijl Hij dit zei zag ik binnenin de Heer een bloeiende boom,
- vol met prachtige vruchten.
Ik zag hoe de zielen die werkzaam waren in zijn Mensheid, om alleen God te behagen, binnenin Hem op die boom aanwezig waren.

Zijn Mensheid diende tot verblijf van deze zielen.
Maar hoe klein was hun aantal!

4- 92 - 11 oktober 1901 - Stilte van Jezus. Het meest noodzakelijke voedsel is Vrede.

Na verschillende dagen van ontbering en stilte, bleef Jezus, toen Hij deze morgen kwam, zwijgen.
Hoewel ik Hem bijna altijd bij mij hield, zoveel ik maar kon, kon ik het zelfs niet voor elkaar krijgen Hem ook maar één woord te laten spreken. Het leek of er binnenin iets was dat Hem met bitterheid vulde, zo sterk, dat het Hem zwijgzaam maakte.
Het was iets waarvan Hij niet wou dat ik het wist.

Welnu, toen Jezus bij mij was, leek het mij dat ik de Koningin-Moeder zag. Toen Zij zag dat Jezus bij me was **zei Zij**:

“Jij houdt Hem bij jou? God zij dank dat Hij bij jou is, want als Hij zijn terechte woede wil uitstorten, hou jij Hem wel tegen, als Hij bij jou is!

Mijn dochter, bid dat Hij de geselingen zal tegenhouden,
- want de kwaadwilligen staan op het punt te handelen. Maar zij voelen zich gebonden door een hogere Macht die hen tegenhoudt.

En zelfs als de goddelijke Gerechtigheid het zal toestaan. -
Omdat zij niet kunnen handelen wanneer zij dit willen, zal er toch iets goeds zijn: zij zullen het goddelijk Gezag over hen erkennen en **zeggen**:

‘Wij deden dit, omdat ons van hierboven de macht werd gegeven’.

Mijn dochter, wat een oorlog wordt er gevoed in de morele wereld:
Het is afgrijselijk om te zien.

Toch moet het eerste voedsel
- in de maatschappij,
- in de gezinnen en
- in iedere ziel
gezocht worden in de vrede.

Zonder de vrede wordt al het andere voedsel ongezond
- al zijn het op zichzelf deugden, zoals liefde of berouw.
Zonder vrede brengen zij geen gezondheid noch ware heiligheid.

Juist dit voedsel, zo noodzakelijk en heilzaam, wordt in de hedendaagse wereld genegeerd en zij willen niets dan chaos en oorlog. Mijn dochter, bid, bid.”

4- 93 - 14 oktober 1901 - Jezus toont zich in een flits en Hij maakt Luisa iets duidelijk over de Goddelijke Eigenschappen.

De gezegende Jezus komt in het voorbijgaan bijna in een flits
En in die flits draagt Hij iets over vanuit zijn Innerlijk:
- nu eens een bijzonder aspect van één van zijn Eigenschappen,

- dan weer van een ander.
Hoeveel maakt Hij me duidelijk in zo'n flits!

Maar als die flits voorbij is, blijft mijn geest in duisternis achter.
En hij is niet in staat te herhalen wat hij heeft begrepen in die lichtflits.
Bovendien gaat het over dingen die te maken hebben met de Godheid
en de menselijke tong heeft moeite om het te herhalen.
En hoe meer zij het probeert, hoe sprakelozer zij wordt.

Nog sterker, wat dit betreft word je telkens een pasgeboren baby.
Maar de gehoorzaamheid verlangt dat ik probeer te zeggen wat ik kan.
Hier komt het dan:

Het lijkt me dat God alle Goeds in zichzelf bevat.
En als je dat Goede ziet wat God in zichzelf bevat,
- hoef je niet ergens anders te zoeken
naar de oneindigheid van zijn grenzen
Nee, Hij alleen is genoeg om al het Zijne te vinden.

Welnu, in een flits toonde Hij een bijzonder aspect van zijn
Schoonheid. Maar wie kan zeggen hoe schoon Hij is!

Ik kan alleen zeggen dat
- al de engelachtige en menselijke schoonheid,
- de schoonheid van alle soorten bloemen en vruchten,
- de schitterende azuren sterrenhemelen die ons verrukken en
spreken
van een verheven Schoonheid als wij deze aanschouwen,
slechts schaduwen zijn, vergeleken bij
- zijn Schoonheid of
- een Ademtocht vanuit zijn Schoonheid, die zijn Innerlijk bevat.

Zij zijn dauwdruppels vergeleken bij de onmetelijke wateren van de
zee. Ik ga verder want mijn geest kan het niet meer aan.

In nog een flits toonde Hij een bijzonder aspect van zijn Liefde.
Maar hoe kan ik, sukkelaartje, spreken over deze driemaal heilige
Eigenschap, die de bron is van alle andere eigenschappen.
Ik zal alleen zeggen wat ik begreep van de menselijke natuur.

Dus ik begreep dat:

als God ons scheidt, dan stort Hij deze eigenschap van de liefde in ons. En Hij vervult ons daarmee helemaal.

Als de ziel daaraan beantwoordt en als ze vol is van de Adem van de Liefde van God, dan wordt haar eigen natuur helemaal getransformeerd in Liefde tot God.

Maar als de ziel wordt afgeleid door haar liefde

- voor mensen, of
- voor pleziertjes of interesses of welke dingen dan ook,
dan verdwijnt die Goddelijke Adem uit de ziel.

En als de ziel zich verliest in van alles,
geraakt de goddelijke Liefde uitgeput.

De ziel kan echter de Hemel niet binnengaan

- als zij niet bestaat uit puur goddelijke zeer zuivere Liefde.

Daarom zal de ziel, als zij gered wordt,

deze Adem die zij bij haar schepping ontving, opnieuw terugkrijgen door het vuur van de zuiverende vlammen van het Vagevuur.

En enkel als ze er overvol van is, zal ze van daar weggaan.

Dus, wie weet hoe buitengewoon lang ze wordt opgehouden in die plaats van boete.

Welnu, als het schepsel zo moet zijn, wat moet God dan wel niet zijn!

Ik denk dat ik veel nonsens uitkraam, maar dat verwondert me niet.

Ik ben immers helemaal geen onderlegd iemand.

Ik ben altijd zo onwetend.

En als er waarheid zit in deze geschriften, komt dat niet van mij, maar van God. Ik zal altijd dat klein onwetend ding blijven dat ik ben.

4- 94 - 21 oktober 1901 - De oprechte intentie. Alles wat niet voor God gedaan wordt, wordt verstrooid als stof door een krachtige wind.

Toen Jezus deze morgen kwam, leek de gezegende Jezus een cirkel te maken met zijn armen om mij er bijna in op te sluiten.

Terwijl Hij me omhelsde, **zei Hij**:

“Mijn dochter, als de ziel alles doet voor Mij blijft alles in deze cirkel. Niets gaat eruit: geen zuchtje, geen harteklop, geen gebaar.

Alles komt bij Mij binnen en in Mij telt alles mee.

En als beloning stort Ik het terug in de ziel maar met dubbel zoveel genade. En als de ziel het terug in Mij stort en Ik in haar, krijgt ze een enorm kapitaal aan Genade.

Dit is mijn manier om vreugde te brengen:

- het schepsel geven wat ze Mij heeft gegeven alsof het haar eigendom was,
- en altijd iets toevoegen van het Mijne.

Wie vanuit zijn ondankbaarheid, Mij belet te geven wat Ik wil,

- misgunt Mij onschuldige vreugde.

Als je dan niet voor Mij werkzaam bent, gaat alles uit Mijn cirkel, verstrooid als stof door een krachtige wind.”

4- 95 - 25 oktober 1901 – Het gemis maakt duidelijk waar iets vandaan komt en hoe kostbaar het verlorene is.

Verschillende dagen van angst en twijfels over mijn toestand zijn me overkomen. Ik geloof dat alles voortkomt uit mijn fantasie.

Soms raakt mijn geest er zo op gefixeerd dat ik begin te klagen en te treuren bij de Heer:

“Wat een pijn, wat een ongenade is me overkomen:
het slachtoffer te zijn van mijn fantasie.

Ik geloofde dat ik U zag, maar in plaats daarvan was het allemaal hallucinatie van mijn fantasie. Ik geloofde dat ik uw Wil volbracht door zo lang in dit bed te blijven, maar wie weet is dit ook een vrucht van mijn fantasie geweest.

Heer, alleen al deze gedachte hierover doet pijn. Het beangstigt me.

Uw Wil verzachtte alles. Dit verbittert me echter tot op het bot. O alstublieft! Geef me de kracht om uit deze verbeelding los te komen.”

Ik raakte zo gefixeerd dat ik me niet kon verstrooien. Het was zo erg dat ik een punt bereikte dat ik dacht dat deze fantasie voor mij een plaats bereidde in de hel.

Ik probeerde dan daaruit te ontsnappen door te zeggen: “Welaan dan, ik zal mijn fantasie gebruiken om Hem in de hel te kunnen liefhebben.”

Terwijl ik zo vast bleef zitten wilde de gezegende Jezus de pijn van mijn situatie versterken. Hij bewoog in mijn binnenste en Hij zei: “Besteed hier geen aandacht aan.

Anders zal Ik je verlaten en je duidelijk maken

- of Ik het ben die kom

- of dat het je fantasie is die deze beelden oproept.”

Desondanks werd ik niet ongerust en ik zei:

“Ach ja, Hij zal dat niet durven doen – Hij is zo goed.”

Toch deed Hij het in feite wel.”

Onnodig te zeggen wat ik verschillende dagen beleefde zonder Jezus. Het zou te lang worden.

Enkel de herinnerring eraan doet mijn bloed in mijn aderen stollen., Daarom ga ik verder.

Welnu, nadat ik alles aan mijn biechtvader had gezegd, leek het of hij mijn bemiddelaar werd.

Toen we samen begonnen te bidden dat Hij zo goed zou zijn om te komen, voelde ik dat ik het bewustzijn verloor.

En Hij liet zich zien van heel ver weg, bijna met een dreigende blik, want Hij wilde niet komen.

Ik durfde niet, maar mijn biechtvader drong aan en beloofde tevens dat hij mij zou laten delen in de kruisiging.

Dus kwam Hij, om mijn biechtvader tevreden te stellen dichterbij en liet mij delen in de pijnen van het Kruis.

Toen zei Hij, alsof Hij vrede met me had gesloten:

“Het was nodig dat Ik je beroofde van mijn aanwezigheid,

anders zou je niet overtuigd geraken of Ik het was of je fantasie.

Ontbering is heilzaam om duidelijk te maken
- waar iets vandaan komt en
- hoe kostbaar het verlorene is.
en om het terug meer te waarderen als je het terug krijgt.”

4- 96 - 22 november 1901 – Het 'zelf' draagt het merkteken van alle verval, terwijl zonder het 'zelf' alles veilig is.

Na zeer bittere dagen van tranen, ontbering en stilte kan mijn arm hart niet meer verder. De kwelling buiten mijn centrum, buiten God te zijn is zo groot, dat ik voortdurend geteisterd word door ondoordringbare golven van een krachtige storm, die zo'n windkracht heeft, dat ik ieder moment sterf en nog erger, ik kan niet sterven.

In deze toestand liet Hij zich even zien en **Hij zei**:
“Mijn dochter, als iemand andermans wil doet in alles betekent dit, dat ze vertrouwen heeft in die persoon.
Daarom leeft ze vanuit die wil en niet vanuit haar eigen wil.
Zo ook, als de ziel in alles mijn Wil doet zeg Ik dat zij geloof heeft.

Dus de Goddelijke Wil en het geloof zijn zaken voortgekomen uit dezelfde stam. Omdat geloof een-voudig is, brengen geloof en goddelijke Wil een derde tak voort, de een-voud.
En zo krijgt de ziel weer in alles de kenmerken van een duif.
Wil je dan mijn duif zijn?”

Bij een andere gelegenheid **zei Hij**:
“Mijn dochter, parels, goud, juwelen, de kostbaarste dingen worden zorgvuldig bewaard in een of ander kistje met dubbele sloten.
Waarom ben je dan bang als Ik je zorgvuldig bewaar in het kistje van de heilige gehoorzaamheid: de veiligste bewaarplaats met niet één maar twee sleutels op de deur om het inbreken van een dief te voorkomen, en zelfs welke fout dan ook!

Alleen het 'zelf' draagt het merkteken van alle verval.
Zonder het 'zelf' is alles veilig.”

4- 97 - 27 december 1901 - Jezus deelt de allerheiligste Drie-Eenheid aan de mensen uit. Verdeeldheid onder priesters.

Het is niet nodig over mijn armzalige toestand te spreken, over hoe ik mezelf tot niets teruggebracht.

Het zou me met bitterheid vullen en de wonden van mijn ziel openen. Daarom laat ik alles in stilte verder gaan en biedt het de Heer aan.

Deze morgen kwam mijn biechtvader.

Ik was aan het wenen over het verlies van mijn aanbiddelijke Jezus. Hij droeg me op de Heer te smeken dat Hij zo goed zou zijn om te komen. Hij leek te komen en omdat mijn biechtvader de bedoeling had me te laten kruisigen deelde Hij met mij de pijnen van het kruis.

Tegelijkertijd **zei Hij tot mijn biechtvader:**

“Ik deelde de allerheiligste Drie-Eenheid uit: dat betekent:

Ik schonk de mensen de Macht, de Wijsheid en de Liefde van de goddelijke Personen.

U, als mijn vertegenwoordiger, moet niets anders doen, dan mijn werk verderzetten in de zielen. En als je er geen belang in stelt, breek je het werk af dat Ik heb gestart. Dan voel Ik Mij tekortgedaan in de realisering van mijn Plannen. En Ik word gedwongen de macht, de wijsheid en de liefde terug te nemen die Ik je wil geven als je het werk wil doen dat Ik je heb toevertrouwd.”

Hierna leek het of Hij me buiten mezelf bracht. Vanuit de verte kon ik een menigte mensen zien waaruit een ondraaglijke stank opsteeg.

Jezus zei: “Mijn dochter, welke onenigheden zullen de priesters tussen hen veroorzaken. En dit zal de laatste stoot zijn om onenigheden en revoluties onder het volk te verwekken.”

Hij zei dit zo vol bitterheid dat het medelijden opriep.

Hierna kwam de herinnering aan mijn toestand opnieuw naar boven en **ik zei:** “Zeg me, mijn Heer, wilt U me vanuit de gehoorzaamheid opdragen mijn toestand van dit moment los te laten. Ik lijd immers niet meer zoals vroeger en zo voel ik me nutteloos.

Hij antwoordde: “Dat is juist!”

Maar Hij was zo bedroefd en mijn hart was zo rusteloos dat ik eigenlijk niet wilde horen wat Hij zei.

Dus antwoordde ik: “Maar, Heer, het is niet dat ik er mee wil ophouden. Maar ik wil uw heilige Wil kennen, omdat mijn toestand tot nu toe zo was dat U naar me toe kwam en uw Lijden met me deelde Dit is nu geëindigd. En daarom vrees ik dat U zelfs niet wil dat ik in bed blijf.” En Jezus: “Je hebt gelijk.”

Maar nee! Ik voelde mijn hart breken door de antwoorden die de gezegende Jezus me gaf en ik sprak verder:

“Maar Heer, zeg me tenminste, wat is een grotere glorie voor U Moet ik blijven zelfs al zou ik sterven of geeft U me de opdracht te stoppen?” Jezus zag dat ik niet zou ophouden en Hij veranderde zelfs van onderwerp.

Hij zei: “Mijn dochter, Ik voel me beledigd door iedereen.

Kijk, zelfs toegewijde zielen

- hebben aandacht voor nauwkeurig onderzoek of iets zonde is of niet,
- maar zich beteren, de zonde uitbannen doen ze niet.

Dat is een teken dat er geen berouw, noch liefde is

Berouw en liefde zijn immers beide zeer doeltreffende medicijnen.

Gebruikt voor de ziel, genezen ze haar volledig.

En de ene ondersteunt en versterkt de andere.”

Ik bleef echter maar denken aan mijn armzalige situatie en ik wilde het onderwerp weer aansnijden om de Wil van de Heer duidelijk te kennen. Maar Jezus verdween.

Opnieuw terug in mezelf, was ik totaal verward over wat me te doen stond. Om zeker te zijn liet ik alles afhangen van de gehoorzaamheid, die me opdroeg verder te gaan.

Moge de Wil van de Heer altijd geschieden.

4- 98 - 29 december 1901 - Tegenspoed is noodzakelijk voor iemand die in de schaduw van Jezus leeft.

IK was zeer bang en ik zag mijn aanbiddelijke Jezus maar zeer eventjes.

Hij keek naar mij en **Hij zei**:

“Mijn dochter, voor wie Mij navolgt is het noodzakelijk dat de winden van de tegenspoed om haar heen waaien. Dan kan de ziekmakende lucht rondom haar niet in haar binnendringen, zelfs niet in mijn schaduw.

Deze aanhoudende wind zal deze ziekmakende lucht steeds doen bewegen en altijd op een afstand houden. Hij zal zorgen voor zeer zuivere en heilzame lucht.”

Na deze woorden verdween Hij, en ik begreep zeer veel hieromtrent, Het lijkt mij niet nodig dit nader te verklaren. Ik denk immers dat de betekenis gemakkelijk te begrijpen is.

4- 99 - 6 januari 1901 - Belangrijke uitwerking van de vereniging van ons leven met het Leven van Jezus. Iets over de dood.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Na lang wachten, kwam mijn dierbaarste Jezus voor een ogenblikje.

Hij kwam dicht bij mij en **Hij zei**:

“Mijn dochter, wie probeert in alles hetzelfde leven te leiden als Ik, voegt eigenlijk nog een zeer speciale geur toe aan alles wat Ik deed in mijn Leven om zo de Hemel en de hele Kerk te parfumeren. Zelfs het kwaad zelf neemt deze hemelse geur waar.

Alle heiligen verspreiden elk voor zich een andere speciale geur. Al deze verschillende geuren verblijden de Kerk en de Hemel, vooral omdat zij zo verschillend zijn.

Er is nog meer: Als iemand probeert mijn Leven verder te zetten door zo goed mogelijk te doen wat ik deed, maar het lukt niet.

En daar waar het niet lukt heeft hij echter nog steeds het verlangen en de intentie om dit toch te doen, dan houd Ik dit in mijn Handen alsof Ik mijn hele Leven verder zette in deze ziel, niet in het verleden, maar alsof Ik nu leef.

Dit is een kostbare schat in mijn Handen.

Want als Ik de waarde van alles wat Ik deed verdubbel,

dan stel Ik dat ter beschikking voor het heil van de hele mensheid.
Dus, zou jij niet één van hen willen zijn?

Ik was zeer beduusd en wist niet wat te antwoorden. Jezus verdween.
Maar even later kwam Hij terug en ik zag veel mensen die zeer bang
waren voor de dood.

Toen ik dit zag, zei ik: “Mijn liefste Jezus, dat moet een gebrek zijn
van mij, niet bang zijn voor de dood.

Ik zie dat anderen zo bang zijn terwijl ik, integendeel, enkel denk
dat de dood mij voor altijd met U zal verenigen en een einde zal
maken aan het martelaarschap van mijn wrede scheiding van U.

De gedachte aan de dood geeft mij, niet alleen geen angst, maar
lucht me op. Zij geeft mij vrede en ik voel me feestelijk.
Ik negeer al de andere gevolgen die de dood met zich meebrengt.”

En Jezus: “Dochter, in werkelijkheid is die hevige angst om te sterven
dwaasheid. Ik heb immers aan allen:

- al mijn Verdiensten,
 - al mijn Deugden en
 - al Werken geschonken
- als een paspoort voor de Hemel.

En zij kan aan Mijn Geschenken nog de hare toevoegen.
Hoe kan je dan nog angst hebben voor de dood?

Met dit zeer veilige paspoort kan de ziel binnengaan waar zij ook wil.
En dankzij dit paspoort respecteert iedereen haar en laat haar binnen.

Wat jou betreft: je hebt helemaal geen angst voor de dood door jouw
omgang met Mij en omdat je ervaren hebt hoe liefdevol en dierbaar de
vereniging is met het hoogste Goed.

Weet echter dat het verlangen om te sterven om met Mij verenigd te
zijn, het eerbetoon is dat Mij het meeste welgevallig is.

Dit is de mooiste gezindheid waarmee de ziel zichzelf kan zuiveren
om zonder uitstel naar de Hemel te gaan.”

Na deze woorden verdween Hij.

4- 100 - 11 januari 1901 - Om volmaakt te zijn moet de liefde drievoudig zijn. De wet van de scheiding.

Deze morgen na de Communie zag ik mijn aanbiddelijke Jezus eventjes. Van zodra ik Hem zag zei ik:

“Mijn liefste, zeg me toch, bemint U me nog?”

En Hij: “Ja, maar Ik bemin en ben jaloers, Ik ben jaloers en Ik bemin. Meer nog, Ik zeg je, om volmaakt te zijn moet de liefde drievoudig zijn.

Voor Mij zijn er deze voorwaarden voor de Liefde:

Ten eerste: Ik bemin je als Schepper, als Verlosser en als Geliefde.

Ten tweede: Ik bemin je in mijn Almacht, van waaruit Ik jou schiep en alles uit liefde voor jou.

Zo spreken de lucht, het water, het vuur en al het andere van mijn Liefde voor jou en dat Ik dat alles schiep uit liefde voor jou.

Ik bemin je als mijn evenbeeld en Ik bemin je als persoon.

Ten derde, Ik bemin je van alle eeuwigheid (ab aeterno), Ik bemin je in de tijd en Ik bemin je voor eeuwig.

En dit is slechts een ademtucht die voortkwam uit mijn Liefde.

Stel je eens voor hoe groot mijn Liefde is!

Welnu jij bent verplicht om Mij deze drievoudige liefde terug te geven:

- Mij beminnen *als jouw God* in Wie je alles van jezelf verzegelt, Niets mag uit jou komen wat geen liefde voor Mij is.

- Je zal Mij beminnen *namens jezelf* en vanwege het goede dat jij ontvangt.

- Je zal Mij beminnen *in de naam van allen en in allen.*”

Hierna bracht Hij me buiten mezelf.

Ik bevond me in het midden van vele mensen die zegden:

“Als deze wet wordt aangenomen: ‘arme vrouw’!

Alles zal zich tegen haar keren.”

Allen wachten ongerust op de pro's en contra's.

Op een andere afgezonderde plaats waren vele mensen te zien die

onder elkaar discussieerden.

Eén van hen nam het woord en verzocht om stilte.

Na veel onenigheden ging hij naar buiten en hij zei:

“Ja inderdaad, ten gunste van de vrouw.”

Toen zij dit hoorden vierden allen die buiten waren, feest
Degenen die binnen waren, bleven zeer verward achter,
zodanig dat ze zelfs niet de moed hadden om naar buiten te gaan.

Ik denk dat ze spraken over de echtscheidingswet.

En ik begreep dat deze niet werd aangenomen.

4- 101 - 12 januari 1902 - De blindheid van de mensen. Jezus spreekt over de echtscheiding. Tegenspraak is een kostbare parel.

Het lijkt of mijn aanbiddelijke Jezus weer een beetje meer komt.
Deze morgen bracht Hij me buiten mezelf en toonde me het grote
kwaad van de maatschappij.

Hij toonde mij ook grotendeels wat hij met bitterheid vervulde.

En Hij stortte een groot deel hiervan in mij uit.

Toen zei Hij: “Mijn dochter, kijk nu toch eens waar de blindheid van
de mensen toe leidt.

Zij komen ertoe wetten voor te stellen die zondig zijn, zich tegen hen
keren en tegen hun eigen sociaal welzijn zijn.

Mijn dochter, daarom roep Ik je op tot meer lijden.

Zo kan jij je samen met Mij aanbieden aan de goddelijke

Gerechtigheid,

en kunnen degenen die deze echtscheidingswet moeten bestrijden,
Licht ontvangen en effectieve Genade om te overwinnen.

Mijn dochter, Ik laat toe dat

- zij oorlog voeren,

- er revoluties uitbreken en dat

- het bloed van nieuwe martelaren over de wereld stroomt.

Dit is een eer voor Mij en voor mijn Kerk.

Maar deze wet is:

- een belediging voor mijn Kerk, en
- voor Mij walgelijk en onverdraaglijk.”

Terwijl Hij dit zei, zag ik een man die deze wet bestreed

- moe en aan het einde van zijn krachten,
- op het punt zich terug te trekken.

Samen met de Heer bemoedigden Wij hem en hij antwoordde:
“Ik zie mezelf bijna altijd alleen strijden en niet in staat het doel te bereiken.”

En ik zei: “Houd moed, want tegenspraak is als vele parels, die de Heer zal gebruiken als decoraties in de Hemel.”
En hij vatte moed en zette de onderneming voort.

Hierna zag ik iemand anders, totaal uitgeput en bezorgd, niet wetend wat te doen. Iemand zei hem: “Weet je wat je moet doen? Ga weg – ga weg uit Rome.”

En hij: “Nee, dat kan niet, ik heb het mijn Vader beloofd.
Al kost het mijn leven, maar weggaan – nooit.”

Later trokken we ons terug.
Jezus verdween en ik bevond me terug in mezelf.

4- 102 - 14 januari 1902 - Iemand is Jezus niet waardig als hij zich niet van alles ontledigt. Waarin bestaat ware verrukking.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn aanbiddelijke Jezus.

Hij zei: “Mijn dochter, enkel degene die zich heeft leeg gemaakt van zichzelf en van alles en zich totaal gevuld heeft met Mij, is Mij werkelijk waardig en maakt zich zo tot een voorwerp van enkel goddelijke Liefde.

Het gaat zover dat mijn Liefde zijn leven zal worden.
En hij zal Mij liefhebben, niet met zijn liefde, maar met mijn eigen Liefde.”

Toen vervolgde Hij: “Wat betekenen de woorden:
“Hij stoot de machtigen van hun troon en verheft de kleinen”?

Dat de ziel die zich volledig leeg maakt, zich helemaal vult met God. En als zij God lief heeft samen met God Zelf, verheft God de ziel tot eeuwige Liefde.
Dit is de ware en grootste verrukking en tevens ware nederigheid.”

Toen ging Hij verder: “Het ware teken dat men deze Liefde bezit is dat de ziel zich alleen bekommert om haar liefde voor God, om Hem bekend te maken en te zorgen dat iedereen Hem bemint.”

Toen Hij zich terugtrok in mijn binnenste hoorde ik Hem bidden:
*“Eeuwig heilige en ondeelbare Drie-Eenheid, Ik aanbid U zeer diep, Ik bemin U vurig.
Ik dank U voortdurend namens allen en in de harten van allen.”*

Ik bleef luisteren en hoorde Hem bijna continu bidden in mijn binnenste en ik bad samen met Hem.

<p>4- 103 - 25 januari 1902 - De koorts van de liefde laat de ziel opstijgen naar de Hemel.</p>
--

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus, nadat ik veel had doorgemaakt en direct toen ik Hem zag, zei ik: “Mijn geliefde God, ik kan niets meer verdragen, neem mij naar de Hemel voor altijd of blijf voor altijd bij mij op aarde.”

Hij zei: “Laat Mij onderzoeken waarheen de koorts van je liefde heeft geleid. Net zoals de lichamelijke koorts, wanneer die hoog oploopt, het vermogen heeft het lichaam te stoppen en het te doen sterven, zo ook heeft de koorts van de liefde, als die buitengewoon hoog oploopt, het vermogen het lichaam te verteren en de ziel te laten opstijgen ten Hemel.”

Bij deze woorden nam Hij mijn hart in zijn Handen en **Hij vervolgde:**
“Mijn dochter, de hevigheid van de liefdeskoorts heeft dat punt nog niet bereikt. Er is nog iets meer nodig.”

Toen wilde Hij zijn bitterheid in mij uitstorten, maar ik zei Hem niets
En bijna verwijderd **voegde Hij er lief aan toe**:

“Ken je je plicht niet?”

Het eerste wat je moet doen als je Mij ziet is je ervan overtuigen of er niets is in Mij dat Mij kwelt en Mij verbittert en Mij vragen het in jou uit te storten.

Dit is de ware liefde – de pijnen ervaren van de geliefde om te kunnen zien dat de beminde volkomen tevreden is.”

Vol schaamte zei ik: “Heer, stort het uit.”

Hij deed dat en Hij verdween.

4- 104 - 26 januari 1902 - De Koningin-Moeder wordt verrijkt met de voorrechten van de allerheiligste Drie-Eenheid.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik deze morgen een oneindig Licht voor me. En ik begreep dat in dat Licht de allerheiligste Drie-Eenheid woonde. Voor dat licht zag ik tevens de Koningin-Moeder.

Zij werd totaal opgenomen in de allerheiligste Drie-Eenheid en zij nam de drie goddelijke Personen in zichzelf op, zodanig dat zij verrijkt werd met de drie eigenschappen van de allerheiligste Drie-Eenheid: de Macht, de Wijsheid en de Liefde.

God bemint de mens als een deeltje van Zichzelf en als een deeltje dat van Hem vandaan komt. En Hij verlangt vurig dat dit deeltje van Zichzelf bij Hem terugkomt. Zo bemint ook de Koningin-Moeder die in deze Eigenschappen deelt, de mensen met een hartstochtelijke Liefde.

Met dit voor ogen zag ik mijn biechtvader en ik smeekte de allerheiligste Maagd om bij de allerheiligste Drie-Eenheid voor hem ten beste te spreken.

Zij boog en bracht mijn gebed bij Gods troon en ik zag hoe een Lichtstroom vanaf de goddelijke Troon neerdaalde. Mijn biechtvader werd hier helemaal in opgenomen
Nadien bevond ik me terug in mezelf.

4- 105 - 3 februari 1902 - Luisa biedt haar leven aan, opdat de echtscheidingswet niet zou worden aangenomen.

In mijn gebruikelijke toestand vond ik mij buiten mezelf aan met mijn aanbiddelijke Kindje Jezus in mijn armen. Eerst stortte Hij een beetje van zijn bitterheid in mij uit en dan wilde Hij weggaan. Ik hield Hem stevig vast in mijn armen en ik zei: “Mijn liefste kleine, Leven van mijn leven, wat doet U nu? Wilt U weggaan?”

En wat moet ik dan doen?

Ziet U niet dat zonder U zijn voor mij een voortdurend sterven is? Bovendien zal uw Hart, dat de Goedheid zelf is, niet de moed hebben om dit te doen. En ik zal U nooit laten vertrekken.”

En ik hield Hem zo stevig vast alsof mijn armen kettingen geworden waren.

Niet in staat Zich te bevrijden, bleef Hij bij mij, zwijgend.

En toen ik zag dat het kwaad in de maatschappij verder bleef woedden, zei ik: “Mijn liefste Goed, zeg me eens, wat zal er gebeuren met die echtscheidingswet waarover ze spreken?

Zullen ze deze zondige wet gaan indienen of niet?”

Hij zei: “Mijn dochter, het innerlijk van de mens bevat een gezwel vol bederf en verrotting alsof dit het stadium van vertering bereikt.

En niet in staat om dit nog langer te verdragen, wil hij deze tumor wegsnijden – maar niet om te genezen.

Hij wil eerder een gedeelte van deze etter naar buiten laten komen en zo de hele maatschappij te bezoedelen en infecteren.

De goddelijke Zon

zweeft als in het centrum van de maatschappij en roept voortdurend:

“O, weet je niet meer:

- uit welke zuivere bron je gekomen bent?

- met welke lichtkrans Ik je teruggeroepen heb naar het juiste pad?”

Hoe kan dit gebeuren? Je hebt niet enkel jezelf bezoedeld.

Maar je komt zover dat je handelt tegen je natuur in.

Je wil de natuur die Ik je gaf en door Mij is vastgesteld, veranderen.”

Hij zei nog veel meer, maar ik kan het niet herhalen.

Hij sprak met zo'n bitterheid dat ik het niet kon verdragen. Hem zo te zien en ik zei: “Heer, laten we ons terugtrekken.

Ziet U niet hoe de mensen U verbitteren en U bijna geen vrede gunnen?”

Dus trokken we ons terug naar mijn bed. En omdat ik mijn goede Jezus wat wou opvrolijken zei ik:

"Omdat U zo treurig zou zijn als de mensen dit zouden doen, bied ik U mijn leven aan om te lijden en zo te verkrijgen dat ze hier niet toe komen.

En opdat mijn aanbod op geen enkele wijze zal worden afgewezen verenig ik het met uw Offer om die genade zeker te krijgen."

Terwijl ik dit zei, kwam het me voor dat de Heer mijn aanbod wilde aanbieden aan de Goddelijke Gerechtigheid.

Hij verdween en ik bevond me in mezelf.

Het bleek dat de mensen ten minste een paar artikelen van deze wet wilden goedkeuren, omdat zij niet in staat waren de wet in zijn geheel aan te nemen zoals zij graag wilden.

4- 106- 8 februari 1902 - Betekenis van Jezus' Lijden.

Deze morgen liet mijn aanbiddelijke Jezus mij bij zijn komst delen in een deel van zijn Passie.

Terwijl ik leed, zei de Heer om me te bemoedigen:

"Mijn dochter, het primaire doel van de Passie is Glorie, Lofprijzing, Eerbetoon, Dankzegging en Eerherstel geven aan de Godheid. Bovendien is er de redding van de zielen en al de genaden die nodig zijn, om dit doel te bereiken. Dus als iemand deelt in de Pijnen van mijn Passie heeft haar leven deze zelfde betekenis.

En dat niet alleen, zij krijgt dezelfde gestalte als mijn Mensheid. En omdat mijn Mensheid verenigd is met mijn Godheid, heeft de ziel die deelt in mijn Lijden, ook contact met de Godheid en kan zij krijgen wat ze maar wil.

Nog sterker, haar pijnen zijn als sleutels om de goddelijke Schatten te ontsluiten. Dit gebeurt zolang ze hier op aarde leeft.

Er wordt haar ook een bijzondere glorie gereserveerd boven in de Hemel, haar geschonken door mijn Mensheid en Godheid.

Zo zal zij gelijken op mijn eigen Licht en Glorie.

Ook bekomt het hele hemels Hof een bijzondere glorie

Deze zal haar door deze ziel gegeven worden door datgene wat Ik haar heb meegedeeld.

Hoe meer de zielen in de pijnen op Mij gaan gelijken, des te meer Licht en Glorie zal er in feite vanuit de Godheid komen En hierdoor deelt het hele hemels Hof in deze glorie.”

Moge de Heer altijd gezegend zijn.
En moge alles zijn voor zijn eer en glorie.

4- 107 – 9 februari 1902 - Jezus stelt zich ter beschikking van de ziel. Luisa vraagt om het wonder dat de echtscheidingswet niet zal worden goedgekeurd.

Bij zijn komst deze morgen liet Jezus me overvloedig delen in zijn pijnen; zo hevig dat ik het gevoel had of ik ging sterven. Welnu, in deze toestand was de gezegende Jezus ontroerd en aangedaan bij het zien van mijn lijden.

Hij vestigde zich in mijn binnenste, sloot me in zijn armen en **Hij zei:** “Mijn dochter, zoals jij bereid was voor Mij te lijden, zo stel Ik Mij beschikbaar om je te belonen.
Zeg me, wat wil dat Ik doe? Ik ben bereid om te doen wat je wil.”

Ik bedacht hoe verdrietig Hij zou zijn als de echtscheidingswet zou worden aangenomen en al het kwaad dat daardoor over de maatschappij zou komen.

En **ik zei:** “Mijn liefste Goed, omdat U zich verwaardigt Uzelf beschikbaar te stellen, wil ik dat U een wonder bewerkt vanuit uw Almacht: laat de wil van de mensen geketend worden, zodat zij niet in staat zullen zijn deze wet aan te nemen.”

De Heer leek mijn voorstel aan te nemen en **Hij zei:** “Bijna al de slachtofferzielen die er ooit op aarde waren en die nu in de Hemel zijn, hebben enkele zeer stralende sterren op hun kroon zodat zij zich duidelijk onderscheiden op hun plaats.

Deze sterren zijn een teken van grote glorie die zij aan God hebben gebracht en ook van een groot goed voor de mensheid door hen.

Jij wilt dat Ik een wonder doe zodat deze echtscheidingswet niet wordt goedgekeurd en dit niet zal gebeuren.

Welaan dan, uit Liefde voor jou zal Ik dit wonder doen en dit zal de meest stralende ster zijn op jouw kroon.

Dat betekent dat je door jouw lijden mijn Gerechtigheid hebt weerhouden. En na zoveel kwaad dat zij begaan hebben, heb je in deze droeve tijden ook dit kwaad voorkomen dat zij zelf wilden.

Zo kan aan God meer Glorie gebracht worden en meer heil voor de mensen.”

4- 108 - 17 februari 1902 - Jezus legt uit wat de dood is.

Deze morgen vond ik na lang wachten uiteindelijk mijn liefste Jezus. En klagend zei ik: “Mijn geliefde God, hoe kunt U me zo lang laten wachten? Weet U niet dat ik zonder u niet kan leven en dat mijn ziel een voortdurend sterven doormaakt?”

En Hij: “Telkens als je Me zoekt, stel je je beschikbaar om te sterven, omdat de dood in waarheid immers betekent standvastige en blijvende vereniging met Mij.

Zo was mijn leven – een voortdurend sterven uit liefde voor jou en deze voortdurende dood was de voorbereiding voor het grote offer om voor jou op het kruis te sterven.

Weet dat wie in mijn Mensheid leeft en zich voedt met de werken van mijn Mensheid zelf tot een grote boom wordt, vol overvloedige bloemen en vruchten die het voedsel zijn voor God en de ziel. Wie buiten mijn Mensheid leeft diens werken zijn verfoeilijk voor God en onvruchtbaar voor zichzelf.”

Hierna stortte God zowel bitterheid en zoetheid samen in mij uit; daarna wandelden we wat rond onder de mensen, maar ik kon mijn ogen niet afhouden van het gelaat van mijn geliefde Jezus.

Hij zag dit en zei: “Mijn dochter, wie zich laat lokken door de werken van zijn Schepper verlaat tijdelijk de werken van de schepselen.” Hij verdween en ik bevond me in mezelf.

**4- 109 - 19 februari 1920 - De ziel is als een doek waarop het
Goddelijk Evenbeeld komt te staan.**

In mijn gebruikelijke toestand vertoonde mijn aanbiddelijke Jezus zich slapend in mijn binnenste, terwijl Hij veel goddelijke licht uitstraalde. Ik was gelukkig dat ik Hem zag, maar ook ontevreden dat ik de zoetheid en de zachtheid van zijn scheppende Stem niet kon horen.

Na lang wachten liet Hij zich weer zien en toen Hij mijn ontevredenheid zag **zei Hij**: “In mijn dienstwerk in het openbaar is het gebruik van mijn Stem nodig om Mijzelf verstaanbaar te maken, maar in mijn persoonlijk werk is mijn tegenwoordigheid alleen voldoende voor alles.

In feite is Mij zien en de harmonie zien van mijn eigenschappen om die in zichzelf te kopiëren hetzelfde. Dus de aandacht van de ziel moet uitgaan naar Mij en naar de innerlijke werkzaamheden van het Woord in alles.

Want als Ik de ziel naar Mij toe trek zou je kunnen zeggen dat zij een goddelijk Leven leidt, tenminste voor de tijd dat Ik haar in mijn tegenwoordigheid houd.

Mijn eigenschappen verschaffen de verschillende kleuren en de ziel is als een doek waarop in haar binnenste het goddelijk Evenbeeld komt te staan.

Het gaat net zoals met hoge bruggen:
hoe hoger ze zijn, des te dieper onder hen komt de regen neer.
Zo ook stelt de ziel zich voor mijn Aanwezigheid op, daar waar zij hoort te staan: in de diepte, in haar niets-zijn.
Dan voelt zij zich alsof er niets van haar overblijft.
En dan stort de Godheid stromen van genade over haar uit.
En Hij neemt haar tenslotte in Zich op.

Daarom moet zij tevreden zijn met alles:
- tevreden als Ik spreek,
- tevreden als Ik niet spreek.”

Terwijl Hij dit zei voelde ik me alsof ik opgenomen werd in God.
En toen bevond ik me terug in mezelf.

4 -110 - 21 februari 1902 - Jezus sprak eenvoudig, zodat zowel de geleerden als de meest onwetenden het konden begrijpen. De predikanten van deze tijd wringen zich in allerlei bochten en vermengen hun toespraak met zoveel spitsvondigheden dat de mensen honger behouden en zich vervelen.

In mijn gebruikelijke toestand toonde mijn aanbiddelijke Jezus zich in mijn binnenste als in rust. Maar terwijl Hij leek te rusten leek het of Hij beledigd werd en dit niet kon verdragen. Het leek alsof Hij ontwaakte.

En **Hij zei**: “Mijn dochter, heb geduld!
Laat Mij deze bitterheid in jou uitstorten, want zij geeft Mij geen rust.”

En bij deze woorden stortte Hij in mij uit wat Hem verbitterde en aanvaardde het aangename ervan om zo te kunnen rusten. Toen bleef Hij in mijn binnenste en Hij verspreidde veel Licht, om zo een web van Licht te vormen dat alle mensen in zich opnam. Sommigen echter ontvingen meer van dat licht, anderen minder.

Welnu, terwijl ik dit zag, **zei onze Heer**: “Mijn geliefde, *als Ik zwijg* is het een teken dat Ik wil rusten. Dat betekent: jouw rust in Mij en de Mijne in jou. *Als Ik spreek* is dat een teken dat Ik activiteit wil: jouw hulp bij de redding van de zielen. Want omdat zij mijn evenbeeld zijn, beschouw Ik wat voor hen wordt gedaan als voor Mij gedaan.”

Toen Hij dit zei zag ik verscheidene priesters.

Jezus vervolgde alsof Hij klaagde bij hen:
“Mijn spreken was eenvoudig zodat zowel de geleerden als de meest onwetenden het konden begrijpen, zoals duidelijk blijkt in het heilig Evangelie.

Maar de predikanten van deze tijd wringen zich in allerlei bochten en vermengen hun toespraken met zoveel spitsvondigheden dat de mensen honger behouden en zich vervelen. Het toont duidelijk dat zij het niet ontlenen aan de Bron die Ik ben.”

4- 111 - 24 februari 1902 - De Koningin-Moeder. Ster van de zee op aarde, Sterrenlicht in de Hemel - Over de echtscheidingswet.

In mijn gebruikelijke toestand kwam de Koningin-Moeder

Zij zei: “Mijn dochter, mijn verdriet was, zoals de profeten zeggen, een zee van Smarten.

In de Hemel zijn deze veranderd in een zee van Glorie. Uit elk verdriet van mij is de vrucht geboren van evenzovele schatten van genade.

En net zoals op aarde noemen ze mij 'Sterrenlicht' voor al de heiligen. Zij scheppen immers vreugde in dit Licht dat mijn Smarten teweegbrengt.”

Intussen kwam mijn aanbiddelijke Jezus en **Hij zei:** “Mijn geliefde, niets is Mij meer dierbaar en behaagt Mij meer dan een oprecht hart dat Mij liefheeft en als het Mij ziet lijden vraagt dat zij mag lijden wat Ik lijd.

Dit bindt Mij zo aan haar en heeft zoveel macht over mijn Hart dat Ik haar als beloning alles van Mezelf geef.

En Ik geef haar de grootste genade en wat ze ook wil.

En als Ik dat niet zou doen, terwijl Ik mezelf wegschenk, voel Ik dat Ik, voor alles wat Ik niet geef eigenlijk diefstal pleeg.

Dat betekent dat Ik zoveel verplichtingen op Mij neem.”

Nadien bracht Jezus mij buiten mezelf en **Hij vervolgde:**

“Mijn dochter, er zijn bepaalde beledigingen die de beledigingen die Ik verdroeg in mijn Passie ver overtreffen.

Vandaag heb Ik er verschillende verdragen, zo erg dat als Ik niet een gedeelte ervan in jou uitstort, mijn Gerechtigheid Mij zou dwingen om hevige geselingen op de aarde neer te laten komen.

Laat Mij daarom een beetje in jou uitstorten.”

Nadat Hij deze in mij had uitgestort hoorde ik Hem, ik weet niet hoe, spreken over beledigingen en **ik zei:** “Heer, die echtscheidingswet waarover zij spreken: is het zeker dat zij die niet zullen goed keuren?”

Hij antwoordde: “Op dit moment is het zeker.

Over vijftien of twintig jaar, als Ik je staat van offerziel intrek of je naar de Hemel roep, kunnen ze dat wel doe

Maar voor nu heb Ik het wonder reeds volbracht van

- het ketenen van hun wil en
- hen in de war brengen

De woede van de demonen en van degenen die deze wet wensen en er zeker van zijn dat ze die bekomen, is zo groot dat ze indien mogelijk ieder gezag zouden vernietigen en overal een slachting zouden aanrichten.

Zou je dus om deze woede te temperen en deze slachtingen gedeeltelijk te voorkomen jezelf enigszins bloot willen stellen aan hun boosheid?”

En Ik: “Ja als U met me meegaat.”

Dus gingen we naar een plaats waar demonen waren en mensen die razend leken, woedend, gek.

Zodra ze mij zagen, kwamen zij als wolven op me af. Sommigen wilden mij slaan, anderen mijn vlees verscheuren. Zij hadden me willen vernietigen, maar hadden er de kracht niet toe. Ondanks het feit dat ik zeer veel leed, vreesde ik hen echter niet, omdat Jezus bij mij was.

Hierna bevond ik me terug in mezelf, maar vol van verschillende pijnen. Moge de Heer altijd gezegend zijn.

4- 112 - 2 maart 1902 - De uitwerking van het Geloof.

Deze morgen voelde ik me bedroefd. Het was alsof de Heer me opnieuw wilde beroven van zijn tegenwoordigheid en daarom lijdend van me wegnam. Ik voelde me ook een beetje ontmoedigd. Na lang wachten kwam Hij toen heel eventjes en Hij zei:

“Mijn dochter, wie zich voedt met Geloof krijgt Goddelijk Leven. En door het Goddelijk Leven te bekomen, vernietigt hij het menselijk leven. Dat wil zeggen:

- hij vernietigt in zich de kiem die de erfzonde teweeg bracht en
- hij verwerft terug de volmaakte natuur zoals zij uit mijn Handen voortkwam, gelijk aan de Mijne.

En hiermee gaat hij de engelachtige natuur en adel overtreffen.”
Na deze woorden verdween Hij.

4- 113 - 3 maart 1902 - Kastijdingen zijn noodzakelijk.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn aanbiddelijke Jezus niet.
En ik voelde me sterven door zijn afwezigheid.
Toen rond middernacht kwam Hij, door medelijden met mij bewogen.
Hij kuste me en Hij zei:

“Mijn dochter, het is nodig dat Ik soms niet kom. Hoe kan ik anders uiting geven aan mijn Gerechtigheid? En als de mensen zien dat Ik hen niet straf, zullen ze enkel steeds brutaler worden.

Daarom zijn oorlogen, bloedbaden noodzakelijk. De aanvang en de middelen zullen zeer pijnlijk zijn, maar uiteindelijk zal je zeer blij zijn. Bovendien weet je dat het allerheiligste is: berusting in mijn Wil.”

4- 114 - 5 maart 1902 – Het slecht voorbeeld van de leiders

Deze morgen bevond ik me buiten mezelf en rondgaand op zoek naar mijn aanbiddelijke Jezus, vond ik Hem.
Maar tot mijn verbazing zag ik dat er veel doornen in zijn voetzolen staken. Deze bezorgden Hem veel pijn en hierdoor kon Hij niet lopen.

Zeer bedroefd wierp Hij zich in mijn armen. Hij verlangde naar rust en Hij hoopte dat ik deze doornen eruit zou halen.

Ik drukte Hem tegen me aan en ik zei: “Mijn lieve Liefde, als U de afgelopen dagen was gekomen zou U niet zoveel doornen in uw voeten hebben. Indien er in gezeten hadden, dan had ik hen er onmiddellijk uitgetrokken. Dit is het resultaat als U niet komt.”

Terwijl ik dit zei, haalde ik die doornen eruit. Het Bloed stroomde uit de Voeten van de gezegende Jezus en Hij leed hevige pijn.

Hierna was Hij een beetje opgelucht.

Hij wou ook wat bitterheid uitstorten en Hij zei: “Mijn dochter, welke corruptie onder de mensen – hoe begaan zij kromme wegen!

Het slechte voorbeeld van de leiders heeft hen corrupt gemaakt. Zelfs diegene die slechts weinig gezag heeft, moet een geest van onbaatzuchtigheid bezitten. Dit moet het licht zijn dat hem onderscheidt als leider.

En zijn rechtvaardigheid zal bij de toeschouwers als een bliksemstraal inslaan, zodat zij aangetrokken zijn om zijn goed voorbeeld te volgen.” Na deze woorden verdween Hij.

4- 115 - 6 maart 1902 - Jezus wordt beroofd van elke Heerschappij, van zijn Majesteit en elk Oppergezag.

Toen mijn aanbiddelijke Jezus deze morgen kwam toonde Hij zich helemaal naakt en Hij probeerde als het ware te schuilen in mijn binnenste. **Hij zei:**

“Mijn dochter, zij hebben Mij ontdaan van elke Heerschappij, van elke Majesteit en van elk Oppergezag.

En om mijn rechten over de mensen opnieuw terug te krijgen is het noodzakelijk dat Ik hen ontkleed en hen bijna volledig vernietig.

Hierdoor zullen zij erkennen dat waar God niet aanwezig is als Heerser, als Koning en Oppergezag, alles zal leiden naar hun eigen ondergang en daarom naar de bron van alle kwaad.”

4- 116 - 7 maart 1902 - In de Goddelijke Aanwezigheid verkrijgt en vermenigvuldigt de ziel in zichzelf de Goddelijke Wijze van handelen.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn lieve Jezus maar eventjes. **Hij zei:**

“Mijn dochter, als Ik de ziel in mijn tegenwoordigheid breng, krijgt zij de gave om in zichzelf de goddelijke wijze van handelen over te nemen en te vermenigvuldigen.

En wanneer zij later in contact komt met mensen, dan voelen deze de Kracht van dit goddelijk Handelen in deze ziel.”

Hierna was ik bezorgd of de dingen die ik in mijn innerlijk verricht, aangenaam zijn voor de Heer.

Hij vervolgde:

“Waarom ben je bang als jouw leven geënt is op het Mijne?
Bovendien is alles wat jij in je binnenste doet, ingegeven door Mij.

En dikwijls:

- heb Ikzelf het samen met jou gedaan en
- heb Ik je ingegeven hoe het te doen om Mij te behagen.

Andere keren heb Ik de engelen geroepen en zij hebben samen met jou gedaan wat jij deed in jouw innerlijk.

Dit betekent dat wat je doet Mij blij maakt en dat Ik zelf het je geleerd heb. Ga daarom vooruit en wees niet bang.”

Zo werd ik gerustgesteld.

4- 117 - 10 maart 1902 - Liefdespijn is vreselijker dan de hel.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me buiten mezelf, op zoek naar mijn aanbiddelijke Jezus. Maar ik kon Hem niet vinden. Ik ging weer op zoek, riep om Hem, maar het was alles tevergeefs.

Niet wetend wat ik anders kon doen, stond mijn arm hart doodsangsten uit. En er drong zo'n scherpe pijn binnen dat ik het niet kan uitleggen.

Ik kan alleen zeggen dat ik niet weet hoe ik in leven ben gebleven.

In deze pijnlijke situatie, nog steeds op zoek naar Hem, kon ik het niet nalaten van opnieuw naar Hem te zoeken tot ik Hem tenslotte vond.

Ik zei Hem: “Hoe kunt U me zo wreed behandelen, Heer?
Kijkt Uzelf eens of ik deze pijnen kan verdragen.”

En volkomen uitgeput gaf ik me over in zijn armen.

Vol medelijden keek Jezus naar mij en **Hij zei:**

“Mijn geliefde dochter, je hebt gelijk. Kalmeer, want Ik ben bij jou.
En Ik zal je niet verlaten.

Arme dochter, hoezeer lijd je. Liefdespijn is vreselijker dan de hel.

Wat tiranniseert een mens het meest – de hel of een liefde die afgewezen en misprezen is? Wat kan een ziel meer tiranniseren dan de hel? Een geliefde Liefde.

Als je eens wist hoezeer Ik lijd bij het zien hoe jij getiranniseerd wordt door deze liefde voor Mij! Om Mij niet zoveel te laten lijden moet je kalmer zijn als Ik je beroof van mijn tegenwoordigheid.

Stel je eens voor: als Ik al zoveel lijd als Ik iemand zie lijden die Mij niet liefheeft en Mij beledigt, hoeveel meer lijd Ik dan als Ik iemand zie lijden die Mij wel liefheeft?”

Toen ik dit hoorde zei ik ontroerd:

“Heer, zeg me tenminste of U wilt dat ik probeer uit deze toestand te geraken zonder te wachten op mijn biechtvader, als U niet komt.”

Hij vervolgde: “Nee, Ik wil niet dat je uit deze toestand geraakt vóór je biechtvader komt. Laat alle angst los. Ik neem plaats in je binnenste en Ik houd jouw handen in de Mijne. En door het contact met mijn Handen zul je weten dat Ik bij jou ben.”

Dus als het verlangen naar Jezus terug opkomt voel ik hoe zijn Handen de mijne omklemmen. Bij dat goddelijk Contact word ik kalm. En ik zeg: “Het is waar, Hij is bij mij.”

Op andere momenten als het verlangen om Hem te zien sterker wordt voel ik hoe mijn handen vaster omklemd worden door de Zijne.

En **Hij zegt**: “Luisa, mijn dochter, hier ben Ik: zoek Mij nergens anders.”

En zo lijkt het dat ik kalmer ben.

4- 118 - 12 maart 1902 - Er dreigen straffen.

Ik bleef mijn aanbiddelijke Jezus op dezelfde manier zien, dat wil zeggen in mijn binnenste.

Ik zag Hem binnenin mij

- met zijn rug echter naar de wereld gekeerd en

- met in zijn hand een gesel die Hij op de schepselen liet neerkomen.

Het leek dat er kastijdingen op de oogst neerkwamen.

Ook stierven er mensen.

Terwijl Hij geselde **sprak Hij dreigende woorden**,

waarvan ik me enkel deze kan herinneren:

“Ik wil dit niet, maar jullie zelf hebben Mij uitgedaagd om jullie te verdelgen. Welnu, Ik zal jullie verdelgen.”

Na dit gezegd te hebben, verdween Hij.

4- 119 - 16 maart 1902 - Je moet niet je eigen vertroosting zoeken, of de waardering en het plezier van iemand anders, maar enkel de vreugde van God.

O, hoe moeilijk is het als Hij maar eventjes komt.

Het is een voortdurende zielenmart en angst dat Hij niet meer komt.

O, God, wat een pijn! Ik weet niet hoe ik leef, ik leef en ik sterf tegelijk.

Toen liet Hij zich eventjes zien in een meelijwekkende toestand, met een gebroken arm.

Zeer bedroefd **zei Hij**: “Mijn dochter, kijk toch eens wat de mensen Mij aandoen. Hoe kan je nu willen dat Ik hen niet kastijd?”

Bij deze woorden leek Hij een groot kruis te nemen, waarvan de armen hingen boven zes of zeven steden.

En er volgden verschillende kastijdingen.

Toen ik dit zag leed ik zeer veel en in een poging mij wat af te leiden van die pijn, **vervolgde Hij**: “Mijn dochter, je lijdt zeer veel wanneer Ik je beroof van mijn aanwezigheid.

Dit is noodzakelijk voor jou.

Je bent immers lange tijd in aanraking geweest bent met de Godheid.

Door dit contact ben je ermee vereenzelvigd.

Je hebt genoten van het goddelijk Licht.

En hoe meer iemand heeft genoten van het licht, des te beter voelt hij

- het gemis van dat Licht, en

- de last, de ergernis en de pijn die duisternis met zich meebrengt.”

Toen **herhaalde Hij**: “Het belangrijkste echter voor iedereen is: dat je in iedere gedachte, woord en werk:

- niet zijn eigen vertroosting moet zoeken of
- de waardering en het plezier van iemand anders,
- maar enkel en alleen de vreugde van God.”

4- 120 - 18 maart 1902 – Ongerustheid doet Jezus lijden.

Deze morgen voelde ik me rusteloos, vanwege de afwezigheid van mijn aanbiddelijke Jezus

Na het ontvangen van de H. Communie, begon ik, terwijl Hij in mijn hart kwam, meteen **veel nonsens** uit te kramen:

“Mijn liefste Goed, ik zal niet kalm blijven wanneer U niet komt.

Als U ziet dat ik kalm blijf, is dat gunstig voor U en denkt U er niet aan om te komen. Het is dus nodig om iets te ondernemen, anders kan ik het niet aan.”

Toen Hij me hoorde, kwam Hij in beweging in mijn binnenste.

Hij verscheen met een glimlach vanwege mijn nonsens. En **Hij zei**:

“Jij wilt me dus laten lijden. In feite lijd Ik meer als Ik weet dat je ongerust bent. En geen poging doen om te kalmeren is hetzelfde als willen dat Ik meer lijd.”

En ik, krankzinnig als ik was, **Ik zei**: “Het is beter dat U lijdt, omdat U door uw eigen Lijden meer medelijden kunt hebben met mijn leed. Bovendien is het lijden dat U overkomt vanuit de zonde bedenkelijk. Het is voldoende dat het dat niet is.”

En Jezus: “Maar als Ik kom dwing je Mij om niet te kastijden, terwijl kastijdingen zo noodzakelijk zijn. In dat geval moet je je aan Mij aanpassen en willen wat Ik wil.”

En ik: “Welke kastijdingen? Wilt U mensen laten sterven?

Laat hen sterven. Zij moeten hoe dan ook naar U toe komen en naar hun vaderland gaan. Als U hen maar redt is het goed.

Wat ik wil is dat U hen vrijwaart van besmettelijke ziekten.”

De Heer besteedde geen aandacht aan mij en Hij verdween.

Toen Hij terugkwam verscheen Hij steeds met zijn rug naar de wereld.

En hoe ik ook probeerde, ik kreeg het niet voor elkaar dat Hij ernaar keek. Toen ik Hem wilde dwingen **zei Hij**: “Dwing Me niet, anders dwing je Mij je te beroven van mijn aanwezigheid.”
Dus bleef ik achter met wroeging.
En ik voel dat ik veel fouten heb gemaakt.

4- 121 - 19 maart 1902 – De mensen zijn corrupt geworden uit hun eigen vrije wil. Jezus wil geen medelijden meer tonen.

Ik had nog steeds wroeging en toch bleef de Heer komen.
Ik wilde herstellen wat ik de dag ervoor had gedaan en **ik zei**:
“Heer, laat ons gaan kijken wat de mensen nu doen. Zij zijn uw evenbeeld – wil U geen medelijden met hen hebben?”

En Hij: “Nee, Ik wil niet gaan. Zij hebben zichzelf uit eigen beweging verknoeid. En Ik zal toelaten dat hun voedsel geïnfecteerd is.
Als jij wilt gaan helpen, troosten, iets doen, ga je gang – Ik ga niet.”

Dus verliet ik mijn geliefde Jezus en ik begaf me onder de mensen.
Ik hielp iemand om goed te sterven.
Toen zag ik waar de bedorven lucht vandaan kwam en ik deed verschillende boetedoeningen om die te verwijderen.
En dan kwam ik terug.
De gezegende Jezus bleef zich tonen maar in stilte.

4- 122 - 23 maart 1902 - De basis van ware heiligheid is zelfkennis.

Na heel veel strijd, kwam mijn liefste Jezus en **Hij zei**:
“Mijn dochter, de basis van ware heiligheid is de zelfkennis.”
En ik: “Echt waar?”

En Hij: “Zeer zeker! Zelfkennis ledigt de ziel en laat haar zich concentreren op de Kennis die zij van God ontvangt. Op deze wijze wordt haar handelen één met het goddelijk Handelen omdat er niets overblijft van haar eigen wezen.

Toen vervolgde Hij: “Als je:

- innerlijk vervuld bent van God alleen en
- enkel bezig bent met Hem en alles wat Hem toebehoort, deelt God alles van Hem zelf met de ziel.

Als de ziel zich innerlijk

- nu eens met God bezighoudt en
- dan terug met andere dingen, deelt God zichzelf maar gedeeltelijk mee aan de ziel.”

4- 123 - 27 maart 1902 - Lessen van Jezus over de Gerechtigheid.

Ik bevond me buiten mezelf en ik ging op zoek naar mijn liefste Jezus. Op mijn tocht zag ik Hem in de armen van de Koningin-Moeder. Vermoeid als ik was, rukte ik Hem, zeer stout, weg uit haar armen. Ik nam Hem in mijn armen en ik zei: “Mijn liefde, is dat nu die belofte dat U me niet zou verlaten, terwijl U de laatste dagen bijna niet, om niet te zeggen helemaal niet gekomen bent.

En Hij: “Mijn dochter, Ik was bij jou. Je hebt Mij enkel niet duidelijk gezien. Als jouw verlangens zo vurig waren geweest dat zij de sluier die je belet Mij te zien zouden verbranden, dan zou je Me zeker gezien hebben.”

En alsof Hij me een vermaning wilde geven, **vervolgde Hij**:
 “Je moet niet alleen oprecht zijn maar ook rechtvaardig.

Gerechtigheid houdt in:

- Mij liefhebben, prijzen, verheerlijken, danken, zegenen,
- Mij eerherstel brengen, aanbidden,
- niet alleen namens jezelf, maar voor alle andere mensen.

Dit zijn de rechten van de Gerechtigheid,

- die Ik van iedere mens verlang en
 - die Mij toekomen als Schepper.
- En iemand die Mij één van deze rechten ontzegt,
- kan nooit rechtvaardig genoemd worden.

Denk daarom aan het vervullen van je plicht van gerechtigheid. Want in gerechtigheid zal je het begin, het middel en het einde van de heiligheid vinden.”

4- 124 - 30 maart 1902 - Het kleed van Licht van de verrezen Mensheid van Jezus.

Deze morgen toen ik me buiten mezelf bevond, zag ik heel eventjes mijn aanbeddelijke **Jezus tijdens zijn Verrijzenis**: gekleed met Licht, zo stralend dat de zon verduisterd bleef in dat Licht.

Ik was verrukt en ik zei: “Heer als ik niet waardig ben uw verheerlijkte Mensheid aan te raken, laat me dan tenminste uw kleed aanraken.”

Hij zei: “Mijn geliefde, wat zeg je? Nadat Ik opnieuw opgestegen was, had Ik geen stoffelijk kleed meer nodig.

Meer nog: mijn klederen zijn als de zon, uit zeer zuiver Licht, dat:

- mijn Mensheid bedekt en
- eeuwig straalt en
- onuitputtelijke vreugde schenkt aan al de zintuigen van de hemelingen.

Dit is toegestaan aan mijn Mensheid omdat geen enkel deel van mijn Mensheid niet bedekt was met smaad, pijnen en wonden.”

Na deze woorden verdween Hij

En ik kon noch zijn Mensheid, noch zijn kleed vinden.

Of beter gezegd, als ik zijn heilig gewaad in mijn handen nam, verdween het en ik kon het niet meer vinden.

4- 125 - 4 april 1902 - Door het moreel goede te vernietigen wordt ook het materiële en tijdelijk goede vernietigd. De macht van de rede en van de nederigheid

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand blijft mijn aanbeddelijke Jezus komen, maar bijna altijd in stilte.

Beter gezegd, Hij zegt iets betreffende de Waarheid.

Zolang Jezus bij mij is begrijp ik het en het lijkt of ik het zal kunnen herhalen. Maar als Hij verdwijnt voel ik hoe dat Licht van de Waarheid dat mij was gegeven, opnieuw weggenomen wordt.

En ik ben dan niet in staat iets te herhalen.

Deze morgen had ik veel strijd te voeren bij het wachten op Jezus en toen Hij kwam bracht Hij me buiten mezelf.
Hij toonde zich heel verontwaardigd.

Om Hem te behagen deed ik verschillende akten van berouw, maar geen van hen scheen Jezus te behagen.
Ik deed mijn uiterste best om die acten van berouw te variëren,
- wie weet was er één die Hij graag hoorde.

Tenslotte zei ik Hem: “Heer, ik heb spijt van de beledigingen van mezelf en van alle mensen op aarde.

En ik heb berouw en ik ben bedroefd met als enige reden dat we U, ons hoogste Goed, die alle liefde waardig bent, hebben beledigd.”
Dit laatste scheen de Heer te behagen en te bevredigen.

Hierna bracht Hij me naar het midden van een weg waar twee mannen als beesten de bedoeling hadden al het moreel goede te vernietigen.

Zij leken sterk op leeuwen en dronken van hartstocht
Alleen al als je hen zag veroorzaakten zij schrik en angst.

De gezegende Jezus zei:

“Als je Mij een beetje wil behagen, ga dan naar die mannen, trotseer hun woede en overtuig hen van het kwaad dat zij aanrichten.”
Ofschoon ik een beetje bang was, ging ik toch.

Van zodra zemij zagen wilden ze me overweldigen, maar ik zei:

“Laat me eerst spreken en doe dan met mij wat jullie maar willen.
Jullie moeten weten dat als jullie bereiken wat jullie wensen, namelijk het vernietigen van elk moreel goed betreffende godsdienst, deugd, ondergeschiktheid en sociaal welzijn, zonder jullie fout te beseffen, zullen jullie ook al het lichamelijke en tijdelijk goede vernietigen.

In feite worden de lichamelijke kwalen evenveel verdubbeld,
als er moreel goede dingen vernietigd worden.

Dus zonder het te beseffen gaan jullie in tegen jullie zelf.

Want jullie vernietigen al die vergankelijke en voorbijgaande goede dingen waarvan jullie zoveel houden.

En dat niet alleen, jullie zoeken naar datgene wat jullie leven kapot maakt en jullie veroorzaken bij de overlevenden bittere tranen.”

Toen maakte ik een groots gebaar van nederigheid, hetgeen ik zelfs niet kan herhalen.

En zij bleven achter als iemand die herstelt van een toestand van krankzinnigheid. En zij waren ook zo zwak dat zij zelfs niet de kracht hadden om me aan te raken.

Dus passeerde ik hen ongehinderd en ik begreep dat er geen kracht is die de Kracht van de rede en de nederigheid kan weerstaan.

4- 126 - 16 april 1902 - Hoe omgaan met hartstocht - Alles hangt af van het beheersen van de eerste opwellingen.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus niet.

Dus toen ik Hem niet zag komen zei ik: “Wat doe ik eigenlijk in deze situatie, als degene die mij gevangenhoudt niet meer komt?”

Het is beter als ik er een eind aan maak voor eens en voor altijd.”

Toen ik dit zei, kwam mijn zoete Jezus even en Hij zei: “Mijn dochter alles hangt af van het beheersen van de eerste opwellingen.

Als de ziel daar attent op is, zal alles goed gaan.

Zo niet, dan zullen de hartstochten, bij de eerste opwellingen die niet worden beheerst, naar boven komen en zij zullen doorheen de goddelijke Vesting breken.

Deze omgeeft de ziel als een omheining die haar goed beschermt.

Zij jaagt de vijanden bij haar weg, die altijd proberen haar in de val te laten lopen en de arme ziel kwaad te doen.

Als zij echter, van zodra zij het merkt,

- naar binnen keert, zich vernedert,

- spijt heeft en het moedig verhelpt,

sluit de goddelijke vesting zich weer rond de ziel.

Als zij het daarentegen niet verhelpt, zal de goddelijke Vesting, beschadigd als die is, alle ondeugden binnen laten.

Als je daarom wilt dat de vesting het niet begeeft,
- zelfs niet voor een ogenblik,
wees dan attent op de eerste opwellingen, gedachten en woorden
- die niet juist en heilig zijn.

Want als je de eerste hebt laten ontsnappen,
is het niet langer de ziel die het heft in handen heeft,
maar dan overheersen eerder de hartstochten,

4- 127 - 25 april 1902 - Het Kruis is een Sacrament.

Deze morgen bevond ik me buiten mezelf.
Ik was op zoek naar mijn lieve Jezus en ik vond Hem
Hij was echter in zeer medelijden wekkende toestand.
Het was hartverscheurend. Zijn Handen waren verwond, verkramp
vanwege de scherpe pijn. Het was zo erg dat je hen niet kon
aanraken.

Ik probeerde zijn vingers te strekken en zijn wonden te verzorgen
maar ik kon het niet, omdat Jezus weende van de pijn.

Niet wetend wat te doen, drukte ik Hem tegen me aan en ik zei:
“Mijn liefste Goed, het is al even geleden dat U me liet delen in de pijn
van uw Wonden. Misschien is het daardoor zo verergerd.
Ik bid U, laat me delen in uw pijnen, zodat uw lijden wordt verzacht als
ik zelf lijd.

Toen ik dit zei kwam er een engel met een spijker in de hand.
En hij doorboorde mijn handen en voeten.
Toen hij de nagels in mijn handen stak, ontspanden de vingers van
mijn lieve Jezus en zijn Wonden genazen.

Terwijl ik leed, zei de Heer: “Mijn dochter, het Kruis is een Sacrament.
Elk Sacrament heeft een speciale uitwerking:

- het ene verwijdert de zonde,
- een ander geeft genade,
- weer een ander verbindt de ziel met God,

- een ander geeft kracht
en veel andere uitwerkingen.

Maar enkel het Kruis verenigt al deze uitwerkingen en werkt in de ziel zo doeltreffend, dat het haar in zeer korte tijd gelijkend maakt met de Oorsprong, van waar zij kwam.”

Hierna trok Hij zich terug in mijn binnenste, alsof Hij wat rust wilde nemen.

4- 128 - 29 april 1902 - Iemand die alles van God verlangt moet alles van zichzelf aan God geven.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus even en **Hij zei**:
“Mijn dochter, iemand die alles van God verlangt moet alles van zichzelf aan God geven.”

En Hij zweeg zonder voorlopig nog iets te zeggen.

Omdat Hij zo dicht bij mij was **zei ik**:

“Heer, heb medelijden met mij. Ziet U niet hoe alles droog is en verwelkt? Het komt me voor dat ik zo droog ben geworden omdat ik nooit een druppel regen kreeg.” **En Hij**: “Des te beter.

Weet je niet dat, hoe droger het hout is,

hoe gemakkelijker het vuur het verteert en het omzet in vuur!

Eén enkele vonk is voldoende om het te ontvlammen.

Maar als het vol sappen zit en niet goed droog is, is er

- een groot vuur nodig om het te ontvlammen en

- veel tijd nodig om het in vuur om te zetten.

Hetzelfde geldt voor de ziel:

- als alles droog is, is één enkele vonk genoeg om haar volledig in vuur en vlam te zetten van goddelijke Liefde.”

En ik: “Heer, U houdt me voor de gek. Hoe bedenkelijk is dan alles. En bovendien wat moet U dan verbranden als alles droog is?”

En Hij: “Ik houd je niet voor de gek.

Je begrijpt de woorden niet: “als alles droog is in de ziel”:

- zelfvoldaanheid is een vocht,
- bevrediging is een vocht,
- je eigen voorkeur is een vocht,
- zelfoverschatting is een vocht.

Anderzijds, als de ziel in droge toestand werkzaam is, dan kan het vocht niet aan de oppervlakte komen

Het goddelijk Vuur treft de ziel dan leeg aan:

- zo eenvoudig als op het moment dat God haar schiep
- van zijn eigen Materie, zonder een vreemd vocht dat in haar stroomt.

Het is dan gemakkelijk om de ziel te transformeren in zijn eigen Goddelijk Vuur.

Nadien vul Ik haar met een sfeer van vrede,

- die behouden blijft door innerlijke gehoorzaamheid en
- die beschermd wordt door uiterlijke gehoorzaamheid.

Deze vrede baart God in de ziel, God in zijn totaliteit, dat wil zeggen:

- in alle werken, in alle deugden en
- in alle Handelwijzen van het vleesgeworden Woord.

Zodanig dat je in de ziel kan zien:

- de eenvoud van het Woord,
- zijn nederigheid,
- de afhankelijkheid van zijn kinderleven,
- de volmaaktheid van zijn deugden als volwassene,
- de versterving en de kruisiging van zijn dood.

Bovendien begint de transformatie altijd op dezelfde wijze: *Wie Christus in zijn totaliteit wil, moet zich volledig aan Christus geven.*

4- 129 - 16 mei 1902 - Twee verheven toestanden van de ziel.

Na een hevige strijd kwam mijn liefste Jezus deze morgen.

Van zodra ik Hem zag, drukte ik Hem vast tegen me aan en ik zei:

“Mijn liefste Goed, deze keer houd ik U zo stevig vast dat U mij niet meer kan ontsnappen.

Opdat moment voelde ik me volkomen vervuld van God

- alsof ik door Hem werd overspoeld.

Het was zo hevig dat de vermogens van mijn ziel als het ware geketend werden en niet meer werkzaam. Zij keken slechts toe.

Nadat ik enige tijd in deze onwerkzame maar toch zoete en aangename toestand was gebleven, **zei mijn aanbiddelijke Jezus:**

“Mijn dochter, soms vervul Ik de ziel zozeer met Mijzelf,

- dat de ziel in Mij oplost en passief wordt.

Op een ander moment maak Ik gedeelten binnen in haar leeg. En in mijn tegenwoordigheid verandert de ziel op een wonderbare wijze.

Zij volbrengt daden van lofprijzing, dankzegging, liefde of eerherstel, zodat ze deze leegte die Ik in haar teweegbreng opnieuw opvult.

Toch zijn deze twee toestanden allebei verheven.

En zij geven elkaar de hand.”

4- 130 - 22 mei 1902 - De allerheiligste Maagd dringt bij Jezus aan om Luisa te laten lijden.

In mijn gewone toestand kwam de gezegende Jezus niet.

Oh, hoezeer moest ik lijden en hoeveel nonsens zei ik.

Het heeft geen nut dit te vertellen.

Toen ik uitgeput was, voelde ik iemand naast mij.

Ik kon zijn gelaat echter niet zien.

Ik probeerde Hem al tastend te vinden en ik vond Hem:

- bewusteloos, met zijn Hoofd op mijn schouder.

Ik keek naar Hem en herkende mijn lieve Jezus.

Het leek me dat Hij door al mijn onzin verzwakt was.

Toen ik zag dat Hij terug bij bewustzijn kwam, wilde ik Hem ik nog veel meer onzin vertellen.

Maar **Jezus zei:** “Rustig, rustig!

Zeg niets meer, anders zal jij de oorzaak zijn dat Ik bewusteloos val.

Jouw stilte zal zorgen, dat Ik terug op krachten kom. Dan zal Ik tenminste in staat zijn je te kussen, te omhelzen en tevreden te stellen.”

Dus hield ik me stil en we kusten elkaar verschillende keren.
Jezus toonde me op vele manieren zijn Liefde.
Maar ik ben niet in staat het uit te leggen.

Hierna bevond ik me buiten mezelf. Ik bleef zoeken naar mijn
zielsbeminde. Ik vond Hem niet en toen keek ik op naar de hemel,
- wie weet zou ik Hem daar terugvinden.
Ik zag de Koningin-Moeder en Jezus Christus met zijn rug naar Haar
toe, met elkaar discussiëren.

Jezus wilde niet luisteren naar zijn Moeder.
Daarom stond Hij met zijn rug naar haar toe.
Hij was zeer kwaad en het leek of het vuur van zijn verontwaardiging
uit zijn mond kwam.
Ik begreep enkel dat de Heer die dag: alles wat de mens tot voedsel
diende, wilde vernietigen met het vuur van zijn verontwaardiging.

Maar de allerheiligste Maagd wilde dat niet en **Jezus zei**:
“Maar hoe kan ik lucht geven aan dit brandend vuur van mijn
verontwaardiging?”
En **de Moeder zei**: “Er is iemand bij wie U lucht hieraan kunt geven
(en ze wees naar mij)
Ziet U niet hoe zij altijd bereid is aan onze verlangens te voldoen?”

Toen Hij dit hoorde keerde Jezus zich terug naar zijn Moeder,
alsof zij het eens geworden waren.

Zij riepen de engelen en zij gaven elk van hen een vonk van dat vuur
dat uit Jezus Christus kwam. En de engelen brachten die bij mij.
Zij plaatsten er een in mijn mond
en de andere op mijn handen, mijn voeten en mijn hart.

Ik leed, ik voelde me verteerd worden, verergerd door dat vuur,
maar ik berustte erin alles te lijden.

De gezegende Jezus en zijn Moeder aanschouwden mijn lijden en
Jezus leek een beetje tot rust gebracht.

Op dat ogenblik bevond ik me in mezelf en mijn biechtvader stond op
het punt me zoals gewoonlijk op te roepen tot gehoorzaamheid.
Plotseling wilde hij mij echter in plaats daarvan de kruisiging laten

ondergaan. Jezus stemde ermee in om zijn Pijnen met mij te delen. Het leek of mijn biechtvader het werk voltooide dat de Koningin-Moeder was begonnen.

Moge alles voor Gods Glorie zijn en moge Hij altijd gezegend zijn.

**4- 131 - 2 juni 1902 - De troon van Jezus bestaat uit deugden.
De ziel die deugden bezit laat Hem regeren in haar hart.**

Na een hevige strijd deze morgen, kwam mijn gezegende Jezus in mijn binnenste in beweging en ik zag dat Hij binnen in mij was en het leek of Hij door iemand anders werd omhelst en ondersteund.

Ik was verbaasd en **Jezus zei:**

Mijn dochter, het binnenste van de ziel is gevuld met begeerten. Naarmate de ziel vordert in het vernietigen van deze hartstochten, worden ze vervangen door deugden, vergezeld van verschillende genaden. Terwijl de deugden zich perfectioneren, nemen mijn genaden toe.

Aangezien mijn troon bestaat uit deugden, biedt de ziel die de deugden bezit:

- Mij een troon aan zodat Ik in haar hart kan regeren en
- strekt zij voor Mij haar armen uit om Mij voortdurend te omhelzen en het hof te maken, totdat Ik Mijn vreugde vind in haar gezelschap.

Het is een feit dat de ziel zich kan bezoedelen, maar de deugd blijft altijd intact. Zolang de ziel de deugd weet te bewaren, is zij er in het bezit van.

Maar wanneer de ziel de deugd verliest, is het alsof er een terugkeer plaatsvindt.

Dit wil zeggen: de deugd keert terug naar Mij, vanwaar zij is gekomen. Wees dus niet verbaasd als je Mij zo in je innerlijk hebt gezien.

4- 132- 15 juni 1902 - Liefde is geen eigenschap van God, maar zijn ware Natuur. De ziel die Jezus werkelijk bemint kan niet verloren gaan.

In mijn gebruikelijke toestand bracht mijn aanbiddelijke Jezus me buiten mezelf en **Hij zei:**

“Mijn dochter, al mijn deugden kunnen hoedanigheden en eigenschappen genoemd worden, maar Liefde kan geen eigenschap van Mij genoemd worden, maar mijn ware Natuur.

Dus alle deugden vormen tesamen mijn Troon en mijn Hoedanigheden, maar Liefde is mijn ware Zelf.”

Toen ik dit hoorde herinnerde ik me hoe ik de dag ervoor had gezegd tegen iemand die bang was of hij wel gered zou worden, dat iemand die Jezus Christus echt bemint zeker kan zijn van zijn redding.

Ikzelf geloof dat de Heer onmogelijk een ziel die Hem bemint met heel haar hart, van zich af kan stoten. Daarom, laat ons eraan denken Hem te beminnen en we hebben onze redding in handen.

Dus vroeg ik mijn beminnelijke Jezus of ik door dit te zeggen onjuist gesproken had en **Hij vervolgde:**

“Mijn geliefde, je zegt dit met reden, omdat dit eigen is aan de liefde: uit twee objecten wordt er één gevormd; uit twee willen één.

Dus de ziel die Mij bemint wordt één met Mij, één enkele Wil.

Hoe kan ze dan van Mij gescheiden worden?

Bovendien, mijn natuur is Liefde

En als zij waar dan ook wat sprankels liefde vindt in de menselijke natuur, verenigt zij die onmiddellijk met de eeuwige Liefde.

Net zoals het onmogelijk is

- uit één ziel twee zielen te vormen of

- uit één lichaam twee lichamen,

zo is het ook onmogelijk voor iemand die Mij werkelijk liefheeft, dat hij verloren gaat.”

4- 133 - 17 juni 1902 - Versterving brengt glorie voort.

Deze morgen zag ik mijn geliefde Jezus maar eventjes.

Hij leek een beschreven papier in zijn hand te houden, waarop je kon lezen:

“Versterving brengt glorie voort. Wie de bron van alle vreugden wil vinden, moet alles wat God zou kunnen mishagen uit de weg gaan.”
Na deze woorden verdween Hij.

4- 134 - 29 juni 1902 - Jezus spreekt over Frankrijk.

Deze morgen zag ik mijn aanbiddelijke Jezus maar even, en, ik weet niet waarom, maar **ik hoorde Hem zeggen**:
”Arm Frankrijk, je hebt jezelf verheven en de heiligste wetten vernietigd en met voeten getreden door uw God te ontkennen.

Je hebt jezelf gemaakt tot een voorbeeld voor andere naties om hen te verleiden tot het kwaad. En uw voorbeeld heeft zo'n aantrekkingskracht dat de andere naties op het punt staan zich te ruïneren.
Weet echter dat je, als kastijding hiervoor, verslagen zult worden.”

Hierna trok Hij zich terug in mijn binnenste en ik hoorde Hem te midden van zijn vele pijnen smeken om hulp, medelijden en erbarmen.
Het was aangrijpend om Jezus te horen hulp vragen aan de mensen.

4- 135 - 1 juli 1902 - Ware offerzielen moeten zich beschikbaar houden voor het Lijden van Jezus. Samenzweringen tegen de Kerk en de Paus.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf, geknield voor een altaar, samen met nog twee mensen.
Intussen verscheen Jezus Christus boven dit altaar en **Hij zei**:
“Ware offerzielen moeten zich verenigen met mijn Leven. Zij moeten hun vreugde vinden in Mij en zich blootstellen aan mijn eigen Lijden.”

Terwijl Hij dit zei, nam Hij een pixis en Hij gaf ons alle drie de H. Communie.

Achter dat altaar leek er een deur te zijn, die uitkwam op een straat vol mensen en vol demonen. Zij was zo vol dat je er niet kon lopen zonder van alle kanten geduwd te worden. En omdat zij vol zeer scherpe doornen zaten, kon je onmogelijk bewegen zonder dat die doornen diep in het vlees drongen.

Ik wilde tot iedere prijs ontsnappen aan die duivelse woede en ik slaagde er bijna in.

Maar iemand, ik weet niet wie, belette me dat met **de woorden**:

“Alles wat je ziet zijn samenzweringen tegen de Kerk en de Paus. Zij willen dat de Paus Rome verlaat en dan het Vaticaan binnen vallen en het bezetten.

Als jij deze pijnen wil uit de weg gaan,

- zullen deze mensen en demonen in kracht toenemen, en

- zullen zij met deze doornen de Kerk zeer erg verwonden.

Maar als je ervoor kiest om dit lijden te ondergaan,

dan zullen beiden verzwakken.”

Toen ik dit hoorde hield ik op. Maar wie weet wat ik meemaakte en leed! Ik dacht dat ik nooit meer uit de kluwen van de duivelse geesten zou geraken. Nadat ik daar bijna een hele nacht gebleven was, bevrijdde de Goddelijke Bescherming mij uit hun handen.

4- 136 - 3 juli 1902 - Jezus spreekt over zijn Eucharistisch Leven.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf in een kerk. En omdat ik mijn aanbiddelijke Jezus niet kon vinden ging ik aankloppen bij het tabernakel opdat Hij de deur voor mij zou openen. Hij opende de deur niet. Ik werd dan overmoedig en ik deed haar zelf open. Ik vond daar mijn enige Goed.

Wie beschrijft mijn tevredenheid!

Ik bleef als in extase kijken naar een onuitsprekelijke Schoonheid!

Toen Jezus mij zag, wierp Hij zich in mijn armen en **Hij zei**:

“Mijn dochter, iedere periode van mijn Leven krijgt van de mens een verscheidenheid en bijzondere daden en graden van navolging, liefde, eerherstel e.d.

Maar de periode van mijn Eucharistisch Leven is een Leven van: verborgenheid, transformatie en voortdurende voleinding. Ik kan zeggen dat Ik, na mijn overmatige Liefde waarin Ik zelfs verteerd werd, in mijn oneindige Wijsheid geen ander uiterlijk teken kon vinden, om de mens mijn Liefde te bewijzen.

En net zoals mijn Menswording, Leven en Lijden aan het kruis, liefde, lofprijzing, dank en navolging oproept, zo krijgt mijn Sacramenteel Leven van de mens: extatische liefde, een liefde waardoor je jezelf verliest in Mij, een liefde van volmaakte vereniging.

En als de ziel wordt verteerd in mijn Sacramenteel Leven kan ze zeggen dat ze voor het aanschijn van de Godheid dezelfde taken uitvoert, die Ik voortdurend volbreng voor God, uit Liefde voor de mensen.

En deze vereniging zal de ziel doen overgaan naar eeuwig leven.”

4- 137 - 7 juli 1902 - Voortdurende vernedering met Christus zal leiden tot eeuwigdurende verheffing met Christus.

Deze morgen voelde ik me, omdat Jezus niet kwam, zeer verward en vernederd. Na hevige strijd toonde Hij zich heel even en Hij zei: “Luisa, altijd vernederd met Christus.”

Blij en vol verlangen om met Christus vernederd te worden zei ik: “Altijd, o Heer.”

Hij herhaalde: “En het 'altijd' van de vernedering met Christus, zal leiden tot het 'altijd' van de verheffing met Christus.”

Dus begreep ik dat:

- hoe meer de ziel vernederingen ondergaat met Christus en uit liefde voor Hem en
- hoe meer deze vernederingen voortduren,
- hoe meer de Heer deze ziel zal verheffen.

En Hij zal deze verheffing eeuwigdurend maken ten overstaan:
- van het hele hemelse Hof,

- van de mensen en tenslotte zelfs
- van de demonen zelf.

4- 138 - 28 juli 1902 - Een geest van onophoudelijk Gebed

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf.

Ik vond mijn aanbeddelijke Jezus die mij de problemen van de wereld niet wilde tonen.

Hij zei: “Mijn dochter, trek je terug – verlang er niet naar om het zeer ernstig kwaad dat in de wereld heerst, te zien.”

Bij deze woorden trok Hijzelf me weg.

Hij droeg mij en **Hij herhaalde:**

“Wat Ik je aanraad is een geest van voortdurend gebed.

De voortdurende poging van de ziel om met Mij te spreken, hetzij:

- met haar hart, in gedachte, met haar mond of zelfs
- met een eenvoudige intentie,

maakt haar zo mooi in mijn Ogen dat de tonen van haar hart harmoniëren met de tonen van mijn Hart.

Ik ben er zo toe aangetrokken om met deze ziel te spreken, dat Ik haar:

- niet enkel de werken ad extra (uiterlijk) van mijn Mensheid openbaar,
- ook iets openbaar van de werken ad intra (inwendig), die de Godheid in mijn Mensheid deed.

En niet alleen dit. De Schoonheid die door een geest van voortdurend gebed ontstaat is zodanig groot, dat de duivel:

- er als door een bliksem wordt door neergeveld.
- gedwarsboomd wordt in zijn valstrikken die hij deze ziel spant.”

Na deze Woorden, verdween Hij en ik bevond me terug in mezelf.

4- 139 - 31 juli 1902 – In ware liefde is geen eigenbelang.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn aanbeddelijke Jezus verschillende keren. Maar Hij was altijd stilzwijgend.

Ik voelde me verward en wilde Hem niets vragen. Het leek me echter dat Hij me iets wilde vertellen dat zijn heilig Hart verwondde.

Toen Hij de laatste keer kwam, **zei Hij**:

“Mijn dochter, ware liefde moet zonder eigenbelang zijn

- van de kant van de gever en
- van de kant van de ontvanger.

Als er van eigenbelang sprake is brengt deze modder rook teweeg die

- de geest verblindt en
- verhindert dat de invloed en de uitwerking van de goddelijke Liefde ontvangen worden.

Daarom voel je:

- bij vele werken die worden verricht, zelfs heilige,
 - bij veel liefdadigheidswerk,
- als het ware een leegte.
En de vruchten van de naastenliefde die bewezen wordt,
worden niet ontvangen.”

4- 140 - 2 augustus 1902 - Tijdens zijn gehele Leven deed Jezus alles opnieuw, voor allen in het algemeen en voor elk afzonderlijk.

Deze morgen liet mijn aanbiddelijke Jezus mij een hevige strijd voeren. Plots kwam Hij en Hij verspreidde een stralenkrans van Licht. Ik werd met dat Licht bekleed en ik weet niet hoe, maar ik bevond me binnenin Jezus Christus.

Wie kan zeggen wat ik begreep binnenin zijn allerheiligste Mensheid!
Ik kan alleen zeggen dat zijn Godheid zijn Mensheid in alles leidde.

De Godheid kan in één enkel ogenblik meer daden stellen dan die van elk van ons tijdens ons gehele leven samen, zoveel als Hij wil.

Ik begreep zeer duidelijk dat de Godheid werkzaam was in de Mensheid van Jezus Christus. En hierdoor deed de gezegende Jezus, gedurende zijn gehele Leven voor allen tezamen en voor elk persoonlijk, alles opnieuw wat elkeen tegenover God verplicht is te doen. En Hij aanbad God voor elk persoonlijk.

Hij dankte, gaf eerherstel en verheerlijkte Hem voor iedereen,

Hij prees, leed en bad namens iedereen.
En ik begreep dat alles wat iedereen moest doen,
reeds ervoor gedaan was in het Hart van Jezus Christus.

4 - 141- 10 augustus 1902 - Ontberingen, weklachten en de noodzaak van kastijdingen.

Ik ben zozeer bedroefd vanwege het verlies van mijn hoogste Goed.
Mijn arm hart wordt voortdurend verscheurd en sterft ieder ogenblik.

Toen mijn biechtvader kwam, vertelde ik hem over mijn armzalige toestand. Hij begon Jezus te roepen en hij maakte zijn intentie duidelijk om mij te laden lijden. Jezus was niet akkoord.

Mijn geest was aan het zweven en gedurende een paar seconden zag ik een flits heen en weer gaan die terug verdween.
En ik keerde terug in mezelf zonder Hem te zien.

O God, wat een pijn! Zulke pijnen kan je zelfs niet tot uitdrukking brengen. Na veel strijd kwam Hij tenslotte toch.

Toen ik bij Hem klaagde **zei Hij**: “Mijn dochter, als je de reden van mijn afwezigheid niet wist, zou je reden hebben om te klagen over mijn afwezigheid. Maar je weet dat Ik niet kom, omdat Ik de wereld wil kastijden. Dus je klaagt onterecht.”

En ik: “Wat heb ik met de wereld te maken!”

En Hij: “Dat heb je wel, want als Ik kom **zeg je**:
“Heer, ikzelf wil u voldoening geven namens hen, ik wil voor hen lijden.” En omdat Ik zeer rechtvaardig ben, kan Ik de voldoening voor een schuld niet van de één en van de ander ontvangen.
En als Ik de voldoening van jou wil aannemen, wordt de wereld steeds maar brutaler.

In deze opstandige tijden zijn kastijdingen zo noodzakelijk.
En als Ik het zo niet zou doen,
zou de duisternis zo dik worden dat allen verblind geraken.”

Terwijl Hij dit zei, bevond ik me buiten mezelf.

En ik zag de hele aarde vol duisternis, met nauwelijks enkele sporen licht. Wat zal de arme wereld overkomen?

Er is veel na te denken over de zeer droevige dingen die zullen gebeuren.

4- 142 - 3 september 1902 – Al de Verdiensten van zijn ganse Leven, gaf Jezus aan alle mensen. Hij gaf hen op een speciale en overvloedige wijze aan degene die offerziel is uit liefde voor Hem.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik deze morgen een ziekte naar het lichaam opkomen, maar zo hevig dat ik een gevoel had dat ik stierf.

Ik was bang dat ik op het punt stond over te gaan van de tijd naar de eeuwigheid, te meer daar de gezegende Jezus nauwelijks kwam of hoogstens als een schaduw.

Als Hij zou komen zoals gewoonlijk, zou ik in feite helemaal niet bang zijn.

Ik vroeg de Heer om mij te schenken:

- zijn Intelligentie, om voldoening te kunnen geven voor het kwaad dat ik gedaan kon hebben met mijn gedachten;
- zijn Ogen om voldoening te geven voor het kwaad dat ik gedaan kon hebben met mijn ogen;
- zijn Mond, zijn Handen en Voeten, zijn Hart en geheel zijn heilig Lichaam, om voldoening te geven
- voor al het kwaad dat ik kon gedaan hebben en
- voor al het goede dat ik had moeten doen, maar niet deed.

Terwijl ik dit deed kwam de gezegende Jezus geheel feestelijk gekleed om mij in zijn armen te sluiten en **Hij zei**: “Mijn dochter, al mijn Verdiensten gaf Ik aan alle mensen en op een speciale en overvloedige wijze, aan degene die offerziel is uit liefde voor Mij.

Let op, Ik geef aan jou alles wat je wil, en niet alleen aan jou, maar aan wie je maar wil.”

Denkend aan mijn biechtvader **zei ik Hem**:

“Heer, als U me opneemt bid ik U mijn biechtvader tevreden te

stellen.” **En Hij:** “Hij is inderdaad beloond voor de liefde die hij jou betoond heeft. En omdat hij goed heeft meegewerkt zal Ik hem meer belonen, als je naar Me toekomt in de sfeer van de eeuwigheid.”

Mijn ziekte werd steeds heviger, maar ik was gelukkig omdat ik voor anker ging in de eeuwigheid. Intussen kwam mijn biechtvader en riep me op tot gehoorzaamheid.

Ik had alles stil willen houden, maar hij dwong me alles te zeggen. En hij kwam tenslotte met het gebruikelijke refrein dat ik, vanuit de gehoorzaamheid, niet geacht werd te sterven. Maar ondanks alles bleef mijn ziekte duren.

4- 143 - 4 september 1902 - De biechtvader vraagt aan Jezus om Luisa niet te laten sterven.
--

Terwijl ik me ziek bleef voelen, voelde ik ook een zekere rusteloosheid vanwege deze vreemde gehoorzaamheid. Het was alsof ik niet de vlucht kon nemen naar mijn hoogste en enige Goed. Daarbij komt nog dat mijn biechtvader, toen hij de H. Mis ging opdragen, mij niet de H. Communie wilde uitreiken vanwege het voortdurende kokhalzen waar ik last van had.

Mijn biechtvader had me echter gezegd dat ik uit gehoorzaamheid aan Jezus Christus moest vragen om mijn maag aan te raken. Toen Hij kwam, raakte Hij mijn maag aan en het voortdurende kokhalzen hield op.

Maar de ziekte ging niet voorbij. Jezus zag mijn ongerustheid en **Hij zei:** “Mijn dochter, wat doe je? Weet je niet dat je naar het vagevuur moet gaan als de dood je verrast en je ongerust aantreft?”

Als jouw gedachten inderdaad niet verenigd zijn met de Mijne,
als jouw wil niet één is met mijn Wil,
als jouw verlangens niet mijn Verlangens verenigd zijn,
dan heb je noodzakelijker wijze een zuivering nodig
om volledig in Mij getransformeerd te worden.

Wees daarom aandachtig!
Denk er alleen aan om met Mij verenigd te blijven.
En Ik zal voor het overige zorgen.”

Terwijl Hij dit nu zei, zag ik de Kerk en de Paus. En een deel ervan leunde op mijn schouders. Ik zag ook mijn biechtvader, die bij Jezus aandrong om me nu niet bij Zich op te nemen.

De gezegende Heer zei:

“Het kwaad is zo ernstig en de zonden lopen zo hoog op, dat de wereld het niet meer verdient om offerzielen te bezitten, dwz. zielen die de wereld ondersteunen en beschermen voor mijn Aanshijn.

Als dit niveau van slechtheid stijgt tot het mijn Gerechtigheid uitdaagt,.
Dan zal Ik je zeker met Mij meenemen.”
Dus begreep ik dat de dingen voorwaardelijk zijn.

4- 144 - 5 september 1902 - Jezus, de engelen en heiligen dringen bij Luisa aan om met hen mee te gaan. De biechtvader verzet zich ertegen.

Ik bleef me ziek voelen en mijn biechtvader hield voet bij stuk.
Nog erger, hij werd boos:
- omdat ik hem niet gehoorzaamde wat betreft niet te sterven en
- omdat ik de Heer bad aan mijn lijden een einde te maken.

Anderzijds voelde ik me door Jezus, de heiligen en de engelen aangespoord met hen mee te gaan en nu eens voelde ik me bij Jezus, dan weer bij het hemels Hof.

In deze toestand voelde ik me verscheurd, zelf niet wetend wat te doen. Toch was ik kalm, bang dat, als Hij me mee zou nemen, ik niet klaar zou zijn om direct met Hem mee te gaan.
Dus gaf ik mezelf helemaal over in zijn Handen.

In deze toestand, zag ik mijn biechtvader samen met anderen bidden dat ik niet zou mogen sterven.

Jezus zei me: “Mijn dochter, Ik voel me onder druk staan. Zie je niet dat ze niet willen dat Ik je meeneem?”

En ik: “Ik voel me ook onder druk staan. Zij verdienen echt een straf voor het kwellen van een arme mens.”

En Jezus: “Wat voor straf wil je dat Ik hun geef?”

Ik wist niet hoe te reageren op die onuitputtelijke bron van Liefde.

En ik zei: “Mijn lieve Heer, heiligheid vraagt offers: maak hen heilig. Zij zullen in elk geval hun doel bereiken mij bij zich te houden. En ik zal hen heilig zien worden doordat ze het geduld opbrengen om de pijn te voelen die heiligheid nu eenmaal met zich meebrengt.”

Toen Jezus dit hoorde was Hij zeer tevreden. Hij kustte me en **Hij zei:** “Goed zo, mijn geliefde, je was in staat het beste te kiezen, - voor hun heil en voor mijn glorie.

Nu moeten wij ons overgeven en Ik heb voor Mijzelf een andere gelegenheid op het oog om je snel bij Mij op te nemen. En Ik geef ze geen kans om ons onder druk te zetten.”

Toen verdween Jezus en ik bevond me in mezelf. Mijn lijden was grotendeels verzacht en ik had terug nieuwe krachten alsof ik herboren was. God alleen kent de pijn, de kwelling van mijn hart. Ik hoop tenminste dat Hij de hardheid van dit offer wil aanvaarden.

4- 145 - 10 september 1902 - De voorrechten van de Liefde

Ik dacht dat de gezegende Jezus terug op dezelfde manier verder ging. Na het besluit dat Hij me voorlopig niet bij zich op zou nemen, begon, tot mijn teleurstelling, opnieuw de strijd om Hem te zien en meestal slechts voor een ogenblik.

Deze morgen voelde ik me zeer moe en uitgeput door mijn inspanningen van het voortdurende verlangen en wachten. Hij kwam en Hij bracht me buiten mezelf. **Hij zei:** “Mijn dochter, als je moe bent kom dan aan mijn Hart. Drink en je zal verkwikt worden.”

Dus naderde ik dit goddelijk Hart en ik dronk met volle teugen melk gemengd met zeer zoet bloed.

Hierna zei Hij: “De eigenschappen van de Liefde zijn drievoudig:

- Zij is een standvastig en zonder grenzen,
- Zij is sterk en
- Zij is tegelijkertijd verbonden met God en met de naaste.

Als deze eigenschappen niet in de ziel leven,
kan je zeggen dat zij niet de ware liefde bezit.”

4 - 146 - 22 oktober 1902 - Italië.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus enkele ogenblikken.
Hij was zeer verontwaardigd.

Hij zei: “Als Italië
de meest stinkende vuiligheid tot de bodem heeft leeggedronken,
zodat ze erin verdrinkt en ze zullen zeggen 'Zij is dood, ze is dood',
dan zal ze opnieuw verrijzen.”

Een beetje kalmer geworden **vervolgde Hij:**

“Mijn dochter, als Ik iets wil van mijn schepselen, schenk Ik hen:
de natuurlijke hoedanigheden, om op die manier hun natuur zodanig
te veranderen dat zij willen wat Ik wil.
Blijf daarom kalm in de toestand waarin je bent.”

Na deze woorden verdween Hij.

Ik bleef achter met de bezorgdheid over hetgeen Hij me gezegd had.

4- 147 - 30 oktober 1902 - Jezus Christus kwam om God en mens opnieuw te verenigen.

Deze morgen voelde ik me vervreemd, in een zee van zorgen en tranen vanwege het gevoel van totale verlatenheid door mijn hoogste Goed.

Ik werd verteerd door pijn.

Toen zag ik hoe mijn gezegende Jezus mijn hoofd ondersteunde met zijn Hand en iets als een Licht vol Woorden van Waarheid er binnenin.

Ik kan me het volgende bijna niet herinneren:

“Toen de mensheid de band van gehoorzaamheid verbrak,
die God had aangebracht tussen Hemzelf en de mens,
- en enkel die band verenigde God en mens,
werd de mensheid verdeeld.

Jezus Christus nam onze natuur aan.

Hij stelde Zichzelf aan als ons Hoofd.

Hij kwam om de verdeelde mensheid opnieuw te verenigen

Uit gehoorzaamheid aan het Willen van de Vader kwam Hij

- om God en de mens opnieuw te verenigen.

Maar deze niet te scheiden eenheid wordt verder versterkt
naargelang onze gehoorzaamheid aan de goddelijke Wil.”

Hierna zag ik mijn lieve Jezus niet meer.

En het Licht verdween samen met Hem.

**4- 148 - 1 november 1902 - Ware ernst wordt gevonden in de
godsdienst. En ware godsdienst bestaat in het kijken naar zijn
naaste in God en kijken naar God in zijn naaste.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik voelde dat ik uit mezelf trad.

Ik trof een kind aan dat weende en ook verschillende mensen.

Eén van hen, wat ernstiger, nam een zeer bittere drank en gaf deze
aan dit kind dat weende. Het had het zeer moeilijk om dit door te
slikken en leek bijna te stikken.

Ik wist niet wie hij was en ik nam k hem uit medelijden in mijn armen.

Ik zei: “Hij is toch een ernstige mens en hij deed dit met jou.

Arm kleintje, kom maar hier, want ik wil je tranen afdrogen.”

Hij zei: “Ware ernst wordt gevonden in de godsdienst.

En ware godsdienst bestaat in het kijken:

- naar zijn naaste in God en

- naar God in zijn naaste.”

Toen kwam Hij dicht bij mijn oor, zodat zijn Lippen mij aanraakten.

Zijn Stem echode in mijn binnenste en Hij vervolgde:

“Het woord ‘godsdienst’ is voor de wereld een belachelijk woord.
En het lijkt niets waard.

Toch is voor Mij, elk woord dat verband houdt met religie,
een kracht van oneindige waarde.

Daarom maakte Ik gebruik van het woord
- om in het hele universum het geloof te bevorderen.
En iemand die dit in praktijk brengt,
- dient Mij tot mond om mijn Wil aan de mensen bekend te maken.”

Toen Hij dit zei begreep ik zeer goed dat het Jezus was.

Bij het horen van zijn heldere stem die ik zo lang niet gehoord had,
voelde ik me weer opstaan uit de dood.
Ik wachtte tot Hij was uitgesproken om Hem te vertellen over mijn
buitengewone behoeften.
Maar nee, van zodra ik zijn Stem niet meer hoorde, verdween Hij.
En ik bleef troosteloos en bedroefd achter.

4- 149 - 5 november 1902 - De Levensboom, geworteld in het Hart van Jezus.

Deze morgen toonde mijn aanbiddelijke Jezus zich in mijn binnenste
en het leek of er een boom geplant stond in zijn Hart.
Deze was er zo diep ingeworteld dat de wortels ontsprongen aan het
centrum van zijn Hart.
Kortom, de boom leek samen met de menselijke natuur van Jezus
geboren te zijn.

Ik was stomverbaasd over
- zijn schoonheid,
- zijn kenmerken en
- de hoogte die tot aan de hemel leek te reiken
De takken strekten zich uit tot aan de uiteinden van de wereld.

Toen Hij zag hoe verbaasd ik was, **zei de gezegende Jezus:**

“Mijn dochter, deze boom werd ontvangen tegelijkertijd met Mij,
- in het centrum van mijn Hart.

En vanaf dat moment voelde Ik in het binnenste van mijn Hart
al het goede en slechte dat de mens zou doen,
dankzij *deze Boom van de Verlossing*, ook genaamd *de Levensboom*.

In feite zullen alle zielen die verenigd blijven met deze Boom,
het genadeleven in de tijd ontvangen.
En als de Boom hen goed verzorgd heeft,
zal hij hen het leven in de eeuwige glorie bezorgen.

Toch heb Ik nog zorgen.
Zelfs al kunnen ze de boom niet ontwortelen, noch de wortel
aantasten, proberen velen takken af te snijden.
Zo ontvangen sommige zielen geen leven meer.
En zij willen Mij ook alle glorie en vreugde ontnemen,
die deze Levensboom Mij kon geven.”

Terwijl Hij dit zei, verdween Hij.

4- 150 - 9 november 1902 - Verschil tussen de werkzaamheid van Jezus en die van de mens.

Ik was vol verlangen naar mijn aanbiddelijke Jezus.
Ik zag Hem in mijn gedachten, toen zijn vijanden Hem sloegen, in zijn
gelaat spuwden en Hem blinddoekten.

Met bewonderenswaardig geduld onderging Hij alles.
Meer nog, Hij keek zelfs niet naar hen. Hij was in zijn innerlijk zo sterk
geconcentreerd op de vruchten die dat lijden zouden opbrengen.

Ik bewonderde alles met verbazing en **Jezus zei:**
“Mijn dochter, in mijn handelen en mijn lijden keek Ik nooit naar de
buitenwereld maar altijd naar binnen.
Om het even wat het was, als Ik de vruchten zag, wilde Ik alles lijden,
vol verlangen en met vurigheid.

Daarentegen kijkt de mens, als hij het goede doet, niet naar het goede dat er binnenin schuilt.

En als hij geen vruchten ziet, raakt hij gemakkelijk verveeld en hij jaagt zich op. En dikwijls stopt hij met het goede te doen.

Als hij lijdt verliest hij gemakkelijk het geduld. En als hij slecht handelt en niet kijkt binnenin dit kwaad, dan doet hij het zeer gemakkelijk.

Toen vervolgde Jezus: “Mensen willen zich niet realiseren dat het leven gepaard gaat met verschillende omstandigheden, nu eens met lijden dan weer met vertroosting.

Nochtans geven de planten en de bloemen hiervan een voorbeeld. Zij blijven immers onderhevig aan wind, sneeuw, hagel en hitte.”

4- 151 -16 november 1902 - Het Woord van God is vreugde. De opdracht van de bisschop betreffende de komst van de biechtvader.

Ik bracht de afgelopen nacht door in grote ellende.

Ik zag mijn biechtvader bezig met mij te verbieden en te bevelen.

De gezegende Jezus kwam eventjes en **Hij zei:**

“Mijn dochter, het Woord van God is vreugde.

Iemand die ernaar luistert maar het in zijn werken geen vrucht laat dragen, laat er een donkere schaduw op vallen en bedekt het met modder.”

Ik leed veel en ik probeerde geen aandacht te besteden aan wat ik zag. Toen kwam zeer plotseling mijn biechtvader. Hij zei dat de bisschop, zeer beslist, had bepaald dat de priester niet meer hoefde te komen om mij uit mijn gebruikelijke toestand te bevrijden.

Ik moest daar zelf uit geraken,

- iets waarin ik al achttien jaar lang niet in geslaagd was.

- zelfs niet onder alle tranen en gebeden, geloften en beloften aan de Allerhoogste.

In feite beken ik voor God dat alle lijden wat ik heb doorgemaakt geen echte kruisen voor mij waren, maar vreugden en genaden van God.

Het enige echte kruis was voor mij de komst van de priester.
In het besef van de onmogelijkheid om hieruit te geraken na vele jaren ervaring, werd mijn hart verscheurd van angst:

- dat ik niet zou kunnen gehoorzamen en
- dat ik alleen maar zeer bittere tranen zou storten, en
- dat ik God, die alleen de diepte van mijn hart ziet, zou smeken om medelijden te hebben met mij in deze situatie.

Biddend in tranen zag ik een lichtflits en **een stem zei**:

“Mijn dochter, Ik maak hem duidelijk dat Ik het ben.

Door hem te gehoorzamen, en na hem blijken van gehoorzaamheid te hebben gegeven zal hij Mij gehoorzamen.”

Toen ik zei: “Heer, ik ben zo bang dat ik niet zal kunnen gehoorzamen” **vervolgde Hij**:

“Gehoorzaamheid maakt vrij en ketent vast.

En omdat zij ketent, verbindt zij de goddelijke Wil met de menselijke en maakt die één. Zo stelt de ziel geen daden met het vermogen van haar wil maar met die van de Goddelijke Wil.

Bovendien ben jij het niet die zal gehoorzamen, maar Ik zal gehoorzamen in jou.”

Toen voegde Hij er heel treurig aan toe: “Mijn dochter, heb Ik je niet gezegd dat jou in deze toestand van offerziel houden en de slachting in Italië starten, bijna onmogelijk is voor Mij?”

Dus werd ik een beetje kalmer hoewel ik niet wist hoe ik deze gehoorzaamheid voor elkaar moest krijgen.

4- 152 - 17 november 1902 - De onmogelijkheid om het bewustzijn te verliezen. Het is een besluit van de Wil van God om een priester in te zetten opdat Luisa terug uit haar lijdens-toestand geraakt.

Toen het gewone uur aanbrak waarop ik verrast werd door mijn gebruikelijke toestand, was mijn geest niet langer in staat het bewustzijn te verliezen tot mijn grote bitterheid – een bitterheid die ik nooit eerder in mijn leven had ervaren.

Mijn Leven, mijn Schat, Degene die al mijn vreugde uitmaakte, mijn lieve Jezus kwam niet. Ik probeerde mijn gedachten te verzamelen zo goed als ik kon, maar mijn geest was zo helder dat ik het bewustzijn niet kon verliezen en ook niet kon slapen
Dus kon ik niets anders dan mijn tranen de vrije loop laten.

Ik volgde zo goed ik kon in mijn binnenste hetgeen ik deed in de staat van bewusteloosheid van mijn zintuigen.
Stuk voor stuk herinnerde ik me zijn Onderrichtingen, zijn Woorden en de manier waarop ik verondersteld werd altijd met Hem verenigd te blijven.

Maar dit waren evenzovele pijlen die mijn hart bitter verwondden met de gedachten: “Ach, na Hem vijftien jaar lang ieder dag gezien te hebben, soms meer, soms minder, soms drie of vier keer, soms één keer.

Soms sprak Hij tot jou, andere keren bleef Hij zwijgen.

Maar je zag Hem toch.

En nu, ben je Hem kwijt. Je ziet Hem niet meer. Je hoort niet langer zijn zoete, weldoende stem. Alles is voorbij voor jou.”

En mijn arm hart raakte zo vol bitterheid en verdriet dat ik kan zeggen dat mijn brood verdriet was en mijn drank de tranen. En ik was daarvan zo vol dat mijn keel geen druppel water binnen kreeg.

Daar kwam nog een andere doorn erbij.

Zo dikwijls had ik tegen mijn aanbiddelijke Jezus gezegd: “Ik ben zo bang voor mijn toestand:

- dat het alleen maar van mij komt,
- dat het allemaal mijn fantasie is,
- dat het eigenwaan is.”

Hij antwoordde mij:

“Weg met deze angsten, want je zal zien dat er dagen zullen komen, dat je ondanks inspanningen en offer om het bewustzijn te verliezen, je het niet voor elkaar zult krijgen.”

Maar ondanks dit alles voelde ik kalmte binnenin.

Ik gehoorzaamde immers, hoewel het me mijn leven kostte.

Dus dacht ik dat alles zo zou blijven doorgaan en ik overtuigde me zelfs dat omdat de Heer mij niet langer in die toestand wilde, Hij de bisschop had gebruikt om mij tot die gehoorzaamheid te brengen.

Na twee dagen wilde ik 's avonds beginnen met mijn aanbidding van Jezus aan het kruis, toen er een lichtflits ontstond in mijn geest.

Ik voelde mijn hart zich openen en **een stem zei me**:

“Ik zal je een paar dagen op non-actief zetten en dan laat Ik je weer vallen.” **En ik**: “Heer, laat me dicht bij U komen als U me laat vallen!”

En **de stem zei**: “Nee, het is een besluit van mijn Wil om de priester te gebruiken om je weer bij te laten komen uit die lijdens-toestand.

En als zij willen weten waarom, laten ze dan bij Mij komen en het aan Mij vragen. Mijn Wijsheid is niet te begrijpen en heeft veel ongebruikelijke wegen voor de redding van de zielen.

Hoewel het zelfs onbegrijpelijk is, laat hen dan diep gaan als zij de reden willen vinden, want zij zullen die vinden:

- schitterend als de zon.

Mijn Gerechtigheid is als een wolk zwanger met hagel, donder en bliksem en jij fungeert als een dam zodat zij zich niet ontladst over de mensen.

Dus laat hen niet willen vooruitlopen op de tijd van mijn toorn.”

En ik: “Alleen voor mij werd deze kastijding voorbehouden, zonder de hoop daarvan bevrijd te worden.

U hebt andere zielen zo veel genaden gegeven

Zij hebben zozeer geleden uit liefde voor U, toch hadden zij het werk van een priester niet nodig.”

De stem ging verder: “Je zult ervan bevrijd worden – niet nu, maar als het bloedbad in Italië begint.”

Dit was voor mij nog een reden voor verdriet en bittere tranen.

Het was zo erg dat mijn zo lieve Jezus uit medelijden met mij, in mijn binnenste in beweging kwam en a.h.w. een sluier legde over wat Hij me gezegd had.

Zonder zich te laten zien, **liet Hij me zijn stem horen die zei**:

“Mijn dochter, kom bij Mij, kwel jezelf niet zo.

Laat ons de gerechtigheid even buiten beschouwing laten en laat ons ruimte maken voor de liefde, anders bezwijk je.

Luister naar Mij – Ik heb je veel te leren.

Denk je dat Ik opgehouden ben tot jou te spreken? Nee.”

En omdat ik weende en twee rivieren van tranen uit mijn ogen kwamen, **vervolgde Hij**:

Ween niet, mijn geliefde, maar luister naar Mij.

Deze morgen wil Ik samen met jou de H. Mis bijwonen, en Ik zal je leren hoe dat moet.”

En dus hield Hij op met spreken en ik volgde Hem: maar omdat ik Hem niet kon zien werd mijn hart voortdurend verscheurd door pijn.

Om mijn wenen te stoppen riep Hij me van tijd tot tijd,

- nu eens legde Hij me de betekenis van de Passie uit,

- dan weer leerde Hij me hoe hetzelfde te doen wat Hij in zijn innerlijk deed tijdens zijn Passie – hetgeen ik nu niet ga neerschrijven

Dat bewaar ik voor een andere keer als het God belieft.

Zo ging ik nog twee dagen verder.

4- 153 - 21 november 1902 - Jezus gebruikt de natuur van Luisa om binnenin haar, zijn Lijden verder te zetten.

Daar ik mijn bewustzijn niet kon verliezen noch kon slapen, kon mijn arme natuur het niet meer volhouden.

Maar net toen ik meer dan ooit overtuigd was dat ik Hem niet meer zou zien, kwam mijn liefste Jezus zeer plotseling en Hij deed me het bewustzijn verliezen – ik was als door de bliksem geslagen.

Wie beschrijft mijn angst! Ik had geen controle meer over mezelf ik was niet langer in staat terug tot bewustzijn te komen.

Jezus zei: “Mijn dochter, wees niet bang, Ik ben gekomen om je te sterken, zie je zelf niet

- hoe je niet meer verder kan en

- hoe je natuur zonder Mij tekortschiet?”

En **ik zei al wenend** tegen Hem:

“Ach, mijn Leven, zonder U ben ik dood. Ik voel geen levenskracht

meer. U vormt altijd mijn hele wezen te vormen en als ik U niet heb heb ik gebrek aan alles. Als U inderdaad wegblijft, zal ik sterven van verdriet.”

En Hij: “Mijn geliefde dochter, je zegt dat Ik jouw leven ben en Ik zeg jou dat jij mijn Leven bent. Net zoals Ik gebruik maak van mijn Mensheid om te lijden, zo maak Ik gebruik van jouw natuur om het verloop van mijn lijden in jou te laten verder gaan.

Daarom ben je helemaal van Mij – nog sterker: je bent mijn Leven.”

Toen Hij dit zei herinnerde ik me de gehoorzaamheid en **ik zei:** “Mijn lieve God, wilt U me laten gehoorzamen door me toe te staan uit mezelf terug bij te komen?”

En Hij: “Mijn dochter, Ik de Schepper heb het schepsel gehoorzaamd door je op non-actief te zetten in deze dagen. Nu is het aan dat schepsel zijn Schepper te gehoorzamen door zich te onderwerpen aan mijn Wil. Voor mijn Goddelijke Wil telt het menselijke verstand niet. En het beste verstand gaat voor de allerheiligste Wil in rook op.”

Met hoeveel bitterheid bleef ik achter!

Maar ik gaf me over, en ik deed de Heer een gelofte mijn wil nooit te verwijderen van de Zijne zelfs niet voor een seconde.

Ze hadden me verteld dat ik zou sterven, als ik verrast werd door die toestand en niet vanzelf weer bij zou komen.

Ik bereidde me dus voor op de dood. Ik beschouwde dit als een groot geluk en ik smeekte de Heer mij in zijn armen te nemen.

Terwijl ik dit deed, deed mijn biechtvader me weer bijkomen en dit gaf me nog meer bitterheid.

Toen de Heer me zo vol bitterheid zag, **sprak Hij binnenin mij:** “Zeg hem Mij twee dagen tijd te geven om hem de tijd te geven om te weten wat te doen.”

Toen ging mijn biechtvader weg en liet me gebroken achter en a.h.w. vol bitterheid. Jezus liet zijn stem opnieuw horen en **Hij zei:**

“Arme dochter, wat maken ze je bitter, Ik voel hoe mijn hart wordt verscheurd als Ik jou zo zie.

Houd moed, wees niet bang, mijn dochter, en herinner je dan dat je door tussenkomst van de gehoorzaamheid uit deze toestand werd bevrijd.

Als ze dat niet meer willen, zal ook Ik je laten gehoorzamen.
Is dat niet de doorn die je het meest pijnigt
- niet te kunnen gehoorzamen? En ik: “Ja.”

“Welaan dan, Ik heb je beloofd dat Ik je zal laten gehoorzamen.
Daarom wil Ik niet dat je nog verbitterd raakt. Zeg hun echter:
Willen ze een spelletje met Mij spelen? Wee degene die een spelletje met Mij willen spelen en strijden tegen mijn Wil.”

En ik: “Hoe kan ik verder zonder U?

In feite zie ik U niet als ik niet overvallen word door die toestand.”

En Hij: “Omdat het niet jouw wil is deze toestand van opoffering te verlaten, zal Ik andere wegen vinden om Mijzelf te laten zien en bij jou te zijn.

Ben je niet gelukkig?” Dus de volgende morgen vertoonde Hij zich, zonder dat ik het bewustzijn verloor.

Hij gaf me een paar druppels melk om me te verkwikken, want ik was buitengewoon zwak.

4- 154 - 22 november 1902 - Luisa staat op het punt te sterven, maar ...

Op 22 november, toen ik me nog steeds ziek voelde kwam de gezegende Jezus en Hij zei: “Mijn geliefde, wil je komen?”

En ik: “Ja, laat me niet langer op deze aarde.”

En Hij: “Ja, Ik wil je voor altijd tevredenstellen.” Toen Hij dit zei, voelde ik hoe mijn maag en mijn keel afgesloten werden zodat er niets meer binnen kon. Ik kon nauwelijks ademen, ik voelde me zeer benauwd.

Toen zag ik hoe Jezus de engelen riep en **Hij zei hun**:
“Nu de offerziel bij ons komt, schort de vestingen op, zodat de mensen kunnen doen wat ze willen.” **En ik**: “Heer, wie zijn dat?”
En Hij: “Zij zijn de beschermengelen van de steden.

Zo lang de steden worden bijgestaan door de vestingen van de goddelijke bescherming via de engelen, kunnen zij niets doen. Maar als deze bescherming wordt opgeheven doordat zij ernstig zondigen, en zij aan hun lot worden overgelaten, kunnen zij in opstand komen en andere soorten kwaad bedrijven.”

Ik voelde me kalm en alleen met mijn lieve Jezus, verlaten door alle mensen. Ik dankte de Heer van harte en ik smeekte Hem zo lief te zijn om niemand bij mij te laten komen om mij lastig te vallen.

In deze toestand kwam mijn zus en toen ze zag dat ik ziek was liet ze mijn biechtvader komen. Krachtens de gehoorzaamheid liet hij mijn keel een beetje opengaan. En toen gebod hij vanuit de gehoorzaamheid van niet te sterven.

Wie te maken heeft met mensen is een sukkelaar!
Zonder besef van de diepte van de diepste van alle pijnen en kwellingen van een arme ziel, voegen zij aan haar pijnen nog groter verdriet toe.
Het is gemakkelijker mededogen, hulp en verlichting te krijgen van God dan van mensen – het lijkt eerder dat zij meer geprikkeld geraken.

Maar moge de Heer altijd gezegend zijn die alles beschikt voor zijn glorie en voor het heil van de zielen.

4- 155 - 30 november 1902 - Luisa heeft angst dat haar toestand het werk van de duivel is. Jezus leert haar hoe te weten of Hij het is of de duivel.

Vol angst, twijfels en opwinding dat alles het werk van de duivel zou zijn, **zei mijn aanbiddelijke Jezus mij** toen Hij kwam:
“Mijn dochter, Ik ben de Zon en Ik vervul de wereld van Licht

En als Ik naar een ziel ga, ontstaat er nog een zon in haar, zodat die lichtstralen voortdurend door elkaar heen schieten.

Welnu, tussen deze twee zonnen ontstaan wolken door:

- verstervingen, vernedering, tegenslag, lijden e.d.

Als het echte zonnen zijn, hebben zij zoveel kracht dat zij,

- door voortdurend door elkaar heen te schieten, deze wolken overheersen en hen omzetten in licht.

Als het echter duidelijk valse zonnen zijn, hebben de wolken ertussenin de kracht deze zonnen om te zetten in duisternis.

Dit is het duidelijkste teken waaruit blijkt of Ik het ben of de duivel. Nadat iemand dit teken heeft gekregen, kan hij zijn leven geven voor de Waarheid, die Licht is en geen duisternis.”

Ik heb zitten overdenken of deze tekens in mij aanwezig zijn. Ik zie zoveel gebreken in mij dat ik geen woorden heb om mijn slechtheid uit te drukken. Toch verlies ik de moed niet, integendeel. Ik hoop dat de barmhartigheid van de Heer medelijden wil hebben met dit arm schepsel.

<p>4- 156 - 3 december 1902 - Verwarring over gehoorzaamheid. Jezus stelt Luisa gerust.</p>
--

Deze morgen was ik in mijn toestand zoals gewoonlijk.

Mijn angst duurde verder en toen de gezegende Jezus kwam, zei ik: “Leven van mijn leven, waarom laat U me niet gehoorzamen aan de bevelen van de overste?”

En Hij: “En jij, mijn dochter, zie je niet waar de tegenstand vandaan komt? Het is de menselijk wil die zich niet verenigt met de Goddelijke, opdat zij elkaar kussen en één worden.

En als deze twee willen in strijd zijn met elkaar, zal de menselijke wil noodzakelijkerwijs verliezen, omdat de goddelijke Wil de meerdere is. Bovendien, wat willen zij anders?”

Ik heb je gezegd dat Ik je in die toestand van lijden breng als zij dat willen. Zoniet dan laat Ik je gehoorzamen.

Maar als Ik je vanuit de gehoorzaamheid in die toestand van lijden breng en je buiten hun komst om, terug bij zinnen laat komen,
- omdat dit niet van hen afhangt maar helemaal van Mij,
dan beslis Ik dat.

Of Ik je één minuut in die toestand wil houden of een half uur, of Ik je laat lijden of niet – dat is ‘mijn’ zorg en als zij het anders willen, betekent dat, dat ze Mij de wetten over hoe en wanneer willen dicteren.

Ik ben Degene die dingen moet doen en dit zou zijn:
- zich te veel willen mengen in mijn oordelen en
- optreden als mijn leraar,
terwijl de mens wordt verondersteld te aanbidden, niet te onderzoeken.”

Ik bleef achter, niet in staat om te antwoorden.
Toen Hij zag dat ik niet antwoordde **vervolgde Hij**: “Ik betreur het ten zeerste dat zij zich niet willen laten overtuigen.

Richt jij echter, bij tegenstellingen en vernederingen niet je blik op hen, maar op Mij, die een teken van tegenspraak was.
En als je hen verdraagt zal je meer op Mij gelijken.

Zo zal jouw natuur niet in verwarring kunnen komen en je zal kalm en rustig blijven. Ik wil dat je van jouw kant je best zult doen om hen te gehoorzamen. Laat het voor het overige aan Mij over zonder in verwarring te geraken.”

4- 157 - 4 december 1902 - Jezus maakt de redenen duidelijk van zijn optreden.

Ik dacht na over deze gehoorzaamheid en **ik zei**: “Zij hebben gelijk, mij zo te laten gehoorzamen. Bovendien, het is niet zo erg dat de Heer mij toestaat te gehoorzamen zoals zij het wensen.

Dus zeggen zij:

- of Hij laat jou gehoorzamen, of

- Hij geeft de reden dat de biechtvader komt om je terug uit die toestand te halen.”

Terwijl ik hierover nadacht kwam mijn aanbiddelijke Jezus in mijn binnenste in beweging en **Hij zei**: “Mijn dochter, Ik wou dat zij de reden van mijn handelen zelf zouden vinden. In mijn Leven, vanaf het moment van mijn geboorte tot aan mijn dood, kan alles gevonden worden. Het leven van de hele Kerk ligt er immers in besloten.

De moeilijkste vragen worden opgelost wanneer ze worden vergeleken met de overeenkomstige gebeurtenissen in mijn leven.

- de meest verwarrende zaken worden eenvoudiger,
- de meest obscure vragen, die de menselijke geest bijna verloren laten lopen in het duister, vinden in het licht van mijn Leven, een helder en duidelijk Licht.

Hun vraag betekent dat zij mijn Leven niet als leidraad nemen voor hun handelingen. Anders zouden zij de reden hebben gevonden. Maar aangezien zij zelf de reden niet hebben gevonden, is het noodzakelijk dat ik spreek en het duidelijk maak.

Hierna stond Hij op en ontzagwekkend – zo erg dat ik bang werd, **zei Hij**: “Wat is de betekenis van 'ostende te sacerdote' “
[ga je tonen aan de priester]

Toen werd Hij zachter en **Hij vervolgde**:
“Mijn macht strekt zich uit over alles en vanuit elke plaats waar Ik was, kon Ik de meest opzienbarende wonderen verrichten. Toch wilde Ik bij bijna alle wonderen persoonlijk aanwezig zijn.

Toen Ik bv. Lazarus opwekte uit de dood, ging Ik daarheen, liet Ik de grafsteen weg halen en liet Ik de windels losmaken. En toen wekte Ik hem met het gezag van mijn stem opnieuw tot leven.

Bij de opwekking van het jonge meisje, nam Ik haar bij de hand met mijn Rechterhand en riep haar opnieuw tot leven. En bij vele andere gelegenheden die vermeld worden in het evangelie en die iedereen kent, wilde Ik daar persoonlijk aanwezig zijn.

Dit geeft de manier aan waarop de priester zich moet gedragen omdat het toekomstig leven van de Kerk werd ingesloten in mijn Leven. De dingen die ik zojuist heb genoemd, hebben van ver betrekking op jou. Maar jouw speciale omstandigheid zullen zij vinden op Calvarie.

Ik, priester en slachtoffer, opgeheven aan het kruishout, wilde dat er een priester aanwezig was, om Mij bij te staan in mijn toestand van slachtoffer – en dat was de H. Johannes die de Kerk in wording vertegenwoordigde.

In hem zag Ik iedereen:

pausen, bisschoppen, priesters en alle gelovigen samen.

En terwijl hij Mij bijstond, bood hij Mij aan als slachtoffer:

- voor de glorie van de Vader en
- voor de glorie van de Kerk in wording.

Het feit dat een priester Mij als slachtoffer bijstond was niet toevallig.

Alles was een diep mysterie ab aeterno (van eeuwigheid af),

- vastgesteld in de Goddelijke Geest,

Het is mijn bedoeling dat als Ik een ziel kies als offerziel voor de ernstige noden in de Kerk, een priester

- haar aanbiedt aan Mij,
- haar bijstaat voor Mij,
- haar helpt en
- haar aanmoedigt om te lijden.

Als dit wordt begrepen, is dat zeer goed. Zij zullen zelf de vruchten plukken van het werk dat ze aanbieden.

Net zoals de H. Johannes: hoeveel heeft hij niet ontvangen omdat hij Mij bijstond op de Calvarieberg!

Als ze het niet begrijpen,

- doen ze niets anders dan mijn werk voortdurend in conflict brengen,
- ze belemmeren mijn mooiste ontwerpen.

Mijn Wijsheid is oneindig.

Wanneer Ik een ziel een kruis stuur voor haar heiliging,

is dat niet alleen gunstig voor die ene ziel,

- maar voor vijf, tien, zoveel zielen als Ik wil,
- zodat niet slechts één ziel, maar al deze zielen samen geheiligd worden.

In feite was Ik niet alleen op Calvarië: behalve een priester had Ik mijn Moeder, Ik had vrienden en ook vijanden en bij het zien van het wonder van mijn geduld geloofden velen in Mij als de God die Ik was en zij bekeerden zich.

Als Ik alleen was geweest zouden zij dan deze grote genade gekregen hebben? Zeker niet.”

Maar wie kan alles verwoorden wat Hij zei of uitleggen wat het exact betekent?

Ik legde dit uit zo goed als ik kon,
- op de manier waarop ik het in mijn onbehendigheid kon zeggen.
Ik hoop dat de Heer de rest doet door een beetje licht te schenken, zodat zij kunnen begrijpen wat ik niet zo goed kan duidelijk maken.

4- 158 - 5 december 1902 - Luisa ziet een vrouw die weent over de toestand van de mensen. Zij vraagt Luisa haar toestand van offerziel niet los te laten.

In mijn gebruikelijke toestand deelde de gezegende Jezus zijn Pijnen met mij en tijdens dit lijden zag ik een vrouw die hevig weende. Zij zei: “De koningen werken samen en de mensen komen om. Ze zien dat ze niet geholpen worden en niet beschermd maar eerder ontdaan van alles. Ze lopen verloren. En koningen zonder mensen kunnen niet bestaan.

Maar wat me het meest verdrietig maakt is dat de vestingen van de Gerechtigheid ontbreken en dat zijn de slachtofferzielen:
- de enige steun die de Gerechtigheid tegenhoudt in deze zeer droevige tijden. Geef jij tenminste uw woord dat je jouw slachtofferrol niet opgeeft!”

Ik weet niet waarom maar ik was zo vast besloten dat ik antwoordde: “Dat kan ik niet beloven – nee, ik wil dat blijven zolang de Heer het wil. Maar van zodra Hij zegt dat de tijd voor deze boete voorbij is, zal ik zelfs geen seconde meer doorgaan.”

Toen ze hoorde hoe onwrikbaar mijn besluit vaststond, weende ze

nog meer, alsof ze met haar geweten me bijna aan wilde zetten om 'ja' te zeggen. Maar nog resoluter zei ik: "Nee, nee."

En wenend zei ze: "Dus er is geen ontkomen meer aan Gerechtigheid, kastijdingen en slachtpartijen." Toen ik dit aan mijn biechtvader vertelde, zei hij dat ik uit gehoorzaamheid mijn 'nee' terug moest nemen.

4- 159 - 7 december 1902 - Frankrijk en Italië erkennen Jezus niet meer. Jezus ontslaat Luisa van haar slachtofferrol. Zij aanvaardt dit niet en strijdt ervoor dat de echtscheidingswet niet doorgaat.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me in zeer dikke duisternis. Daarin waren duizenden mensen die niets zagen door die duisternis, - zo erg dat ze zelf niet konden begrijpen wat ze aan het doen waren. Het leek een deel van Italië en een deel van Frankrijk te zijn.

Oh, hoeveel dwalingen zag je in Frankrijk – erger dan in Italië! Het leek of ze hun verstand verloren hadden, de belangrijkste gave van de mens, die hem onderscheidt van de dieren. Maar hij is slechter geworden dan de dieren.

Dicht bij deze duisternis was een lamp zichtbaar. Ik ging ernaar toe en ik ontdekte mijn lieve Jezus, zo treurig en verontwaardigd over die mensen dat ik trilde als een blad aan een boom
Ik zei alleen maar: "Heer, word kalm en laat mij lijden door uw verontwaardiging over mij uit te storten."

Hij zei: "Hoe kan Ik kalmeren als ze Mij buiten willen sluiten, alsof ze niet door Mij geschapen zijn? Zie je niet dat Frankrijk Mij heeft afgestoten en het eervol vindt dat ze Mij niet langer erkennen? En hoe Italië Frankrijk na wil doen, hoe sommigen daar hun ziel overleveren aan de duivel om te bereiken dat de echtscheidingswet doorgaat – en na zoveel pogingen verpletterd en verward achter bleven.

In plaats van te kalmeren en mijn verontwaardiging over jou uit te storten, ontsla Ik jou uit jouw rol van offerziel.
Mijn Gerechtigheid heeft verschillende keren geprobeerd en alle

kracht aangewend om die kastijding, door de mens zelf gewild, niet te gebruiken. Desondanks wil hij die nog steeds. Het is nodig dat de Gerechtigheid de ziel die de Gerechtigheid tegenhoudt op niet-actief te stellen en de kastijding te laten neerkomen.”

En Ik: “Heer, als U me op niet-actief wilde stellen vanwege andere kastijdingen zou ik dat gemakkelijk geaccepteerd hebben, omdat het terecht is dat het schepsel zich in alles schikt naar uw heilige Wil Maar dit aanvaarden vanwege dit zo ernstige kwaad... die opschorting kan mijn ziel niet verwerken. Bekleed me liever met uw macht en sta me toe me te begeven te midden van die mensen, die dit willen.”

Terwijl ik dit zei, bevond ik me te midden van hen Zij leken te beschikken over duivelse krachten, vooral één van hen die woedend leek.

Omdat ik alles in het tegendeel wilde veranderen, bleef ik maar praten. Maar ik kreeg het nauwelijks voor elkaar om hem enkele flitsen van redelijkheid te bezorgen, terwijl ik hem uitlegde welke fout zij maakten.

Hierna bevond ik me weer in mezelf met zeer sterk zeldzaam lijden.

4- 160 - 8 december 1902 -De biechtvader wendt het gezag van de Kerk aan om Jezus in Luisa gekruisigd te houden en haar met Hem te kruisigen om de echtscheidingswet te voorkomen.

Deze morgen kwam mijn aanbiddelijke Jezus en Hij zei: “Mijn dochter, vandaag wil Ik je op niet-actief stellen zonder je te laten lijden.”

Ik werd bang en ik klaagde bij Hem. Hij vervolgde:

“Wees niet bang, Ik zal bij jou zijn.

Als je slachtofferziel bent, word je blootgesteld aan de Gerechtigheid. En behalve het andere lijden moet je lijden onder duisternis en mijn afwezigheid, kortom alles wat de mens verdient vanwege zijn zonden. Maar als Ik je taak als slachtoffer opschort, zal alles wat Ik jou schenk barmhartigheid en liefde zijn.”

Ik voelde me bevrijd (uit mijn toestand) zelfs al kon ik mijn geliefde Jezus zien. En ik begreep zeer goed, dat het niet zijn Komst was, die

de komst van mijn biechtvader noodzakelijk maakte om mij weer bij te laten komen maar eerder het lijden dat Jezus me toezond.

Ik ben niet in staat te zeggen waarom, maar mijn ziel voelde een pijn, terwijl mijn natuur een grote voldoening voelde en ik zei: “Ik wil mijn biechtvader het offer besparen dat hij moet komen.”

Maar terwijl ik daarover nadacht zag ik samen met onze Heer een priester in het wit gekleed. Ik dacht dat het de Paus was en mijn biechtvader was bij hem. Zij smeekten Hem me te laten lijden om de echtscheidingswet te verhinderen.

Maar Jezus besteedde geen aandacht aan hen.

Dus trok de biechtvader,

- voorbijgaand aan het feit dat hij geen aandacht kreeg,

met buitengewone aandrang, zo hevig,

- dat het leek of hij het niet was,

Jezus in zijn armen en bracht Hem met geweld binnenin mij. Hij zei:

“U zult binnenin haar gekruisigd blijven terwijl U haar kruisigt, maar deze echtscheidingswet wensen wij niet. “

Jezus bleef als geketend binnenin mij, gekruisigd door dit bevel en ik voelde zeer bitter de pijnen van het kruis.

Toen zei Hij: “Dochter, het is de Kerk die het wil en haar gezag verenigd met de macht van het gebed, verplicht Mij.”

4- 161 - 9 december 1902 - Luisa wordt met Jezus gekruisigd. Het gevaar van de echtscheidingswet.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf met Jezus Christus, alsof ik vastgenageld was met Hem.

En omdat ik leed zweeg ik.

Tegelijkertijd zag ik mijn biechtvader met zijn engelbewaarder.

Hij zei hem: “Dit sukkelaartje lijdt veel, zo erg dat ze niet kan spreken. Geef haar een beetje rust, want als twee geliefden samen uitstorten wat zij in hun binnenste hebben, staan zij elkaar toe wat zij wensen.”

Dus voelde ik hoe mijn lijden verzacht werd.
Eerst vertelde ik Jezus over bepaalde behoeften van mijn biechtvader.
En ik heb Jezus gebeden om hem volledig met God te verenigen.
Want als iemand dat bereikt, heeft God er geen moeite mee om hem te geven wat hij wil. Hij kan niets anders zoeken dan wat God behaagt.

Toen zei ik: “Heer, wat moet er met die echtscheidingswet – zal men die uitvaardigen in Italië?”

En Hij: “Mijn dochter, dat gevaar bestaat, tenzij een of andere Chinese bliksemstraal hun plan zal verijdelen.”

En ik: “Wat zegt U, Heer? Is dit misschien iemand uit China, die als zij op het punt staan om het te doen, een banbliksem in hun midden zal gooien om hen te doden zodat zij, bang geworden, zullen vluchten?”

En Jezus: “Als je het niet begrijpt is het beter dat je zwijgt.”
Ik was helemaal in de war en durfde niets meer te zeggen omdat ik de betekenis niet begreep.
Mijn engelbewaarder zei tot mijn biechtvader, dat hij aan de intentie van de kruisiging, het uitstorten van de bitterheden van Jezus in mij, zou toevoegen. “Als je dit verkrijgt, zal je deze zaak winnen en zij zullen het niet kunnen doen.”

4- 162 - 15 december 1902 - Luisa blijft samen met Jezus op het kruis. De mens staat op het punt verpletterd te worden door het gewicht van de Goddelijke Gerechtigheid.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, bevond ik me buiten mezelf. Ik trof mijn aanbiddelijke *Jezus op de grond aan, gekruisigd*. En iedereen *vertrapte* Hem.

Om te voorkomen dat ze dit deden ging ik op Hem liggen om aldus op te vangen wat zij onze Heer aandeden.

In deze toestand zei ik: “Heer, waarom staat U niet toe dat dezelfde nagels die U doorboren ook mij doorboren?”

Op dat ogenblik lag ik gekruisigd met dezelfde nagels die de gezegende Jezus doorboorden. Hij onder en ik bovenop. In deze

toestand bevonden we ons te midden van degenen die de echtscheiding wilden.

Jezus zond hen vele lichtstralen voortkomend uit het lijden dat Hij en ik doormaakten. En zij waren verbijsterd en verward.

Ik begreep ook dat als het de Heer behaagt dat ik doorga met lijden en zij dat willen doen, dat zij dan zullen vernederd worden en niets zullen kunnen besluiten. Hierna verdween Hij en ik bleef, lijdend, alleen achter.

Toen kwam Hij weer terug, maar niet gekruisigd.

Hij wierp zich in mijn armen, maar Hij was zo zwaar dat mijn armzalige armen Hem niet konden houden.

En ik stond op het punt Hem op de grond te laten vallen.

Hoe ik ook probeerde, ik kon dat gewicht niet dragen en mijn pijn was zo groot dat ik het uitschreeuwde.

Hij zag het gevaar van de val aankomen en ook mijn verdriet en Hij weende samen met mij. Wat een hartverscheurende scene!

Mezelf forcerend kuste Ik toen zijn Gelaat. Hij kuste mij ook en ik zei Hem: “Mijn Leven en mijn Kracht, uit mezelf ben ik zwak en kan ik niets, maar met U kan ik alles. Sterk daarom mijn zwakheid door uw eigen Kracht in mij uit te storten en ik zal in staat zijn het gewicht van uw persoon te dragen.

Dit is de enige manier om elkaar deze pijn te besparen:

- voor mij is dat U laten vallen en
- voor U is dat de pijn van de val.”

Toen Jezus dit hoorde zei Hij:

“Mijn dochter, begrijp je de betekenis van mijn zwaarte?

Weet dat dit het enorme gewicht van de Gerechtigheid is

- dat Ik niet meer kan verdragen en
- dat jij niet meer kunt dragen.

En de mens staat op het punt verpletterd te worden door het gewicht van de Goddelijke Gerechtigheid.”

Toen ik dit hoorde begon ik te wenen.

Om me af te leiden, want vóór Hij kwam was ik zeer bang dat ik wat betreft bepaalde dingen niet zou kunnen gehoorzamen, vervolgde

Hij: “En jij, mijn geliefde, waarom ben je zo bang dat Ik je niet laat gehoorzamen?”

Weet je niet dat als Ik

- een ziel naar Mij toetrek,
 - Mij met haar verenig en Mij met haar vereenzelvig, en
 - mijn geheimen aan haar openbaar,
- dat de eerste toonaard
- die het mooiste geluid voortbrengt en
 - die het geluid van alle andere tonen bepaalt,
- de gehoorzaamheid is?

En als de andere tonen niet in harmonie zijn met de eerste toon,
dan zullen zij onharmonisch klinken.

Dat klinkt Mij nooit aangenaam in de oren.

Wees daarom niet bang.

Bovendien, niet jij maar Ikzelf zal in jou gehoorzamen.

En omdat het aan Mij is te gehoorzamen, laat Mij dit doen zonder je
zorgen te maken. Want alleen Ik weet precies

- wat er moet gebeuren en
- hoe Mijzelf bekend te maken.”

Na deze woorden verdween Hij en ik bevond me terug in mezelf.
Moge de Heer altijd gezegend zijn.

**4- 163 - 17 december 1902 - Om slachtofferziel te zijn is
voortdurende vereniging met Jezus noodzakelijk.**

Toen mijn aanbiddelijke Jezus deze morgen kwam smeekte ik Hem te
bedaren en *ik zei*:

“Heer, als ik het gewicht van uw Gerechtigheid niet zelf kan dragen,
zijn er zoveel goede zielen waaronder U die zwaarte kan verdelen,
- elk een gedeelte.

Dan is het gemakkelijker om het gewicht te dragen
En de mensen zullen gespaard worden.”

En Hij: “En jij, mijn dochter, weet je niet dat als mijn Gerechtigheid de
last van de kastijding van iemand, overdraagt op een andere ziel, zij
voortdurend met Mij verenigd moet zijn.

Dan wordt alles wat zij doet, lijdt, bemiddelt en verkrijgt, haar
geschonken wordt uit kracht van de vereniging met Mij in haar.

De ziel doet immers niets anders dan afzien van haar eigen wil, die zij verenigt met de Mijne.

En mijn Gerechtigheid kan dit niet doen zonder de ziel eerst de nodige genaden te schenken om te kunnen lijden ter wille van iemand anders.”

En ik: “Maar hoe kan de vereniging met U blijvend zijn in mij? Ik zie hoe slecht ik ben!”

Hij onderbrak me en Hij vervolgde: “Dwaze dochter, wat zeg je? Voel je Me niet voortdurend binnenin jou?”

Merk je niet dat

- de voelbare bewegingen van Mij in je binnenste en
- het voortdurend gebed dat bij je opkomt, niet tegen te houden zijn? Is dat jij of Ik die binnenin jou woont?

Hoogstens zie je Me soms niet. Maar dat betekent geenszins dat jouw vereniging met Mij niet blijvend is.”

Ik bleef verward achter en wist niet wat te antwoorden.

4- 164 - 18 december 1902 - Jezus laat Luisa opnieuw met Hem lijden om degenen die echtscheiding willen te verslaan.

Van zodra ik me in mijn gebruikelijke toestand bevond kwam de gezegende Jezus. Hij leed zo erg dat Hij medelijden opwekte.

Toen **zei Hij zeer bedroefd:** “Mijn dochter, lijd opnieuw samen met Mij om de halsstarrigheid te verdrijven van degenen die de echtscheiding willen. Laat ons nog eens proberen.

Jij wilt toch altijd klaarstaan om te doorstaan wat Ik wil, hè. Geef je Mij je toestemming? En ik: “Ja Heer, doe gerust wat U wil.”

Van zodra ik ‘ja’ zei, legde Jezus zich gekruisigd in mijn binnenste. Mijn lichaam was kleiner dan het zijne en daarom rekte Hij me zo ver uit dat zijn Persoon in mij paste.

Toen stortte Hij zijn bitterheid uit: zeer weinig, maar zo bitter en met zoveel pijn, dat ik niet alleen de nagels voelde van de kruisiging,

maar ik voelde mijn hele lichaam doorstoken met vele nagels, zodat ik me helemaal verpletterd voelde.

Hij liet me een tijdje alleen in die toestand.

En toen bevond ik me te midden van demonen die, toen ze me zo zagen lijden, zegden:

“Tenslotte gaat deze vervloekte dame het terug winnen zodat we de echtscheidingswet er niet door krijgen. Vervloekt zij je bestaan. Je probeert ons te schaden en onze zaken te versplinteren door onze vele hulpmiddelen te vernietigen en die onbruikbaar te maken.

Maar we zullen je hiervoor laten betalen. We zullen bisschoppen priesters en anderen tegen jou in het harnas jagen, zodat je de volgende keer deze gril om het lijden te aanvaarden wel zult nalaten.”

En bij deze woorden stuurden ze een wolk van vlammen en rook op me af. Ik voelde zoveel lijden binnenin mij dat ik mezelf niet meer kon begrijpen.

De gezegende Jezus kwam terug
Toen de demonen Hem zagen, vluchten zij weg

En Hij vernieuwde in mij hetzelfde lijden, maar nog heviger dan tevoren. Hij herhaalde dit nog twee keer.
Hoewel ik bijna voortdurend bij Jezus was, zei ik Hem niets, omdat dit lijden zo hevig was.

Alleen af en toe zei Hij:

“Mijn dochter, het is nodig dat je nu lijdt. Heb geduld!
Wil je niet voor mijn Belangen opkomen alsof het jouw eigen belangen zijn?” En Hij ondersteunde mij in zijn armen, want mijn menselijke natuur kon het gewicht van dat lijden alleen niet dragen.

Toen zei Hij: “Geliefde, wil je het kwaad zien dat geschiedde tijdens die dagen toen ik deze toestand van offerziel voor jou opschoortte.”
Op dat ogenblik zag ik, ik weet niet hoe, de Gerechtigheid.
Ik kon haar zien vol Licht, vol Genade, kastijdingen en duisternis.
En ik zag dat tijdens de de dagen dat mijn lijden werd opgeschort, stromen duisternis naar de aarde afdaalden.

Degenen die kwaad wilden bedrijven en kwaad spraken, waren zelfs nog blinder geworden en hadden kracht gekregen om het uit te voeren, zich kerend tegen de Kerk en tegen de Godgewijden.

Ik was verbaasd en **Jezus zei**: “Je dacht dat het niets was, zodat je er geen moeite voor deed – maar dat was niet zo.

Heb je gezien

- hoeveel kwaad eruit voortkwam en
- hoeveel kracht de vijand kreeg,

zoveel, dat zij voor elkaar kregen wat zij niet konden in de tijd toen Ik je voortdurend in deze toestand hield?”

Hierna verdween Hij.

4- 165 - 24 december 1902 - Uitwerking van het lijden. De prijs van de hoogmoed.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf en ik trof onze Heer aan die *een kruis* bij zich had, vol doornen.

Hij legde het op mijn schouder en Hij droeg me op het tot midden in een mensenmenigte te dragen

- als bewijs van zijn Barmhartigheid en
- om de goddelijke Gerechtigheid te behagen.

Het was zo zwaar dat ik diep gebogen liep en mezelf bijna voortsleurde, Terwijl ik het droeg verdween Jezus en toen ik een bepaalde plaats bereikte, **zei degene die me begeleidde**: “Laat het kruis los en doe je kledij uit, want onze Heer komt terug. En Hij moet zien dat je klaar bent voor de kruisiging.”

Ik deed mijn kleren uit, maar hield die in mijn handen vanwege de schaamte die mijn menselijke natuur voelde.

En **ik zei bij mezelf**: Ik zal hen wegleggen van zodra Hij komt.”

Op dat moment kwam Hij terug en toen Hij me aantrof met mijn kleren in mijn hand **zei Hij**: “Je hebt zelfs niet gezorgd dat Ik je volledig ontkleed aantrof, zodat Ik je direct kan kruisigen.

Welaan dan, we zullen het uitstellen tot een andere keer.”

Ik bleef verward en bedroefd achter, niet in staat een woord uit te spreken en Jezus nam me, om me te troosten bij de hand en **Hij zei**: “Zeg me eens, wat wil je dat Ik je geef?”

En ik: “Heer, lijden.” **En Hij**: “En wat nog meer?”

En ik: “Ik kan U niets vragen dan lijden.”

En Jezus: “En liefde – wil je die?”

En ik: “Nee, lijden, want door me lijden te geven zult U me meer liefde geven. Ik weet dit uit ervaring.

Genade, de vurigste Liefde en alles van U, kan je enkel verkrijgen door het lijden. En om al uw medeleven te krijgen, vreugde en voldoening,
is er maar één middel: lijden uit liefde voor U.”

En Hij: “Mijn geliefde, Ik wilde je testen om in jou het verlangen te ontsteken te lijden uit liefde voor Mij.”

Hierna zag ik mensen die zichzelf meer beschouwden dan anderen.

De gezegende Jezus zei: “Mijn dochter, iemand die zich verbeeldt voor Mij en voor de mensen iets voor te stellen, is niets waard.

Wie gelooft dat hij niets voorstelt is alles waard.

Ten eerste voor Mij, want als hij iets doet, denkt hij niet dat hij het doet omdat hij het kan, uit eigen kracht en vermogen, maar eerder omdat hij van God de genade, de hulp en het licht krijgt.

Daarom kan je zeggen dat hij het doet dankzij Goddelijke Kracht. En wie Goddelijke Kracht in zich draagt is al alles waard.

Ten tweede voor de mensen, omdat dit handelen vanuit Goddelijke Kracht hem volledig anders te werk doet gaan.

Hij zendt alleen het Licht uit van de Goddelijke Kracht die in hem leeft, zodat de meest verdorvenen, zonder het te willen de kracht van dit Licht voelen en zich hieraan onderwerpen.

Daarom is hij alles waard, ook voor de mensen.

Wie gelooft dat hij iets voorstelt, is integendeel

- niet alleen niets waard,
- maar walgelijk in mijn Ogen.

En vanwege zijn uiterlijk vertoon en speciaal gedrag,
- want hij gelooft dat hij iets is en drijft de spot met anderen,
wijzen de mensen hem na als voorwerp van bespotting en
vervolging.”

**4- 166 - 26 december 1902 - Rampen, vervolging en
tegenkantingen dienen tot rechtvaardiging van de mens.**

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me zeer bedrukt en angstig
voor vervolging, tegenkantingen en rampen:

- niet enkel voor mezelf, want ik maak me geen zorgen over mezelf
omdat ik een arm schepsel ben dat niets waard is,
- maar voor mijn biechtvader en andere priesters.

Dus voelde ik mijn hart verpletterd door dit gewicht, en niet in staat tot
rust te komen. Intussen kwam mijn aanbiddelijke Jezus en **Hij zei:**
“Mijn dochter, waarom ben je zo in de war en rusteloos en verkwist je
jouw tijd hiermee?

Wat jou betreft is er niets aan de hand.

En bovendien alles is Goddelijke Voorzienigheid,

- die rampen, vervolging en tegenkantingen toelaat
om de mens te rechtvaardigen en hem terug te brengen tot eenheid
met zijn Schepper:
- één op één,
- zonder menselijke steun,
- net zoals hij was toen hij werd geschapen.

Hoe goed en heilig een mens ook is, hij houdt altijd iets van de
menselijke geest in zijn binnenste.

En ook uiterlijk is hij niet volkomen vrij.

Hij houdt altijd iets menselijks waarop hij hoopt, waarop hij zich verlaat
en steunt en waardoor hij waardering en respect wil krijgen.

Maar als de storm van rampen, vervolging en tegenkantingen een
beetje op komt zetten... Oh, wat een verwoestende hagel komt er
neer op de menselijke geest.

In feite vindt de mens, als hij tegenstand krijgt, niet gewild is en
versmaad door mensen, geen voldoening meer bij hen.

Integendeel, hulp, steun, vertrouwen en waardering vallen allemaal weg. En als hij aanvankelijk gewoon was ernaar op zoek te gaan, nadien schuwt hij dit, omdat hij waar hij ook gaat niets vindt dan bitterheid en doornen.

Dus teruggebracht tot deze toestand, blijft hij alleen.
Maar een mens kan niet alleen zijn en hij is er ook niet voor gemaakt.
Wat zal de arme kleine doen?

Hij zal zich keren naar zijn middelpunt, God,
- totaal en zonder de minste hindernis.
God zal zich helemaal aan hem geven
en de mens zal zich helemaal aan God geven.

Hij zal *zijn verstand* gebruiken om Hem te kennen,
- *zijn geheugen* om God en zijn weldaden te herinneren,
- *zijn wil* om Hem lief te hebben.

En aldus, mijn dochter,
- wordt de mens op die manier gerechtvaardigd, geheiligd en
- wordt het doel waarvoor hij werd geschapen,
teruggegeven aan zijn ziel.

En zelfs als hij later te maken heeft met mensen en hulp, steun en waardering wordt hem geboden dan ontvangt hij dat met onverschilligheid. Hi weet immers uit ervaring wat dat is.

En als hij er gebruik van maakt doet hij dat enkel
- omdat hij de eer en glorie van God ziet.
Maar wat altijd blijft is enkel *God en hijzelf.*”

4- 167 - 30 december 1902 - Eén daad in strijd met de Goddelijke Wil is voldoende om Jezus' Werk in de ziel te vernietigen.

In mijn gebruikelijke toestand leek het of ik de allerheiligste Drie-eenheid zag. Het was alsof Zij een besluit wilden nemen over wat Zij met de wereld wilden doen. En ik was in hun midden.

Het leek mij dat **Zij zegden**: “Als er geen zeer hevige geselingen naar

de wereld worden gezonden, is alles voorbij wat betreft religie. En zij zullen nog erger worden dan barbaren.”

En terwijl ze dit zegden leek het of

- oorlogen van allerlei aard,
- aardbevingen die hele steden vernietigden en
- ziekten op de aarde neerdaalden.

Dit ziende zei ik bevend over al mijn leden:
“Verheven Majesteit, vergeef de ondankbaarheid van de mensen. Meer dan ooit is het hart van de mens nu opstandig. Maar als de mens merkt dat hij wordt gekastijd zal hij zelfs nog meer in opstand komen, en belediging op belediging stapelen tegen uw Majesteit.”

Een Stem uit hun midden zei:

“De mens kan rebelleren wanneer hij enkel gekastijd wordt. Maar als hij wordt vernietigd houdt de opstandigheid op. We spreken hier niet over kastijding, maar over vernietiging.”

Hierna verdwenen Zij, maar wie beschrijft hoe ik achterbleef!
Het was vooral omdat

- ik neiging had om deze lijdens-toestand te willen ontvluchten en
- mijn wil niet volkomen was afgestemd op de Goddelijke Wil.

Ik kon zeer duidelijk zien dat de grofste belediging die het schepsel haar Schepper kan aandoen is zich verzetten tegen zijn allerheiligste Wil.

Ik voelde pijn hierom en ik was heel bang dat ik zou handelen tegen zijn Wil in Maar desondanks kon ik niet tot rust komen.
Na een hevige strijd kwam mijn aanbiddelijke Jezus terug en **Hij zei:**

“Mijn dochter, dikwijls schep Ik vreugde in het uitkiezen van zielen.

- Ik omring hen met goddelijke Sterkte zodat geen vijand bij hen binnenkomt.
- Ik vestig in hen mijn blijvende woning.

En in dit verblijf van Mij, verlaag Ik Mij tot zagezegd de nederigste dienstverlening:

- Ik knap haar op,
- Ik trek bij haar alle doornen eruit,
- Ik vernietig al het kwaad dat de menselijke natuur bij haar heeft teweeggebracht en
- Ik plant in haar al de mooie en goede dingen, die in Mij gevonden kunnen worden.

Uiteindelijk leg Ik de krachtigste tuin van mijn vreugden aan, die dient
 - voor mijn vreugde,
 en naargelang de omstandigheden
 - voor mijn glorie en het heil van anderen.

Dat gaat zover dat je kan zeggen dat zij niets meer van zichzelf heeft, maar alleen dient als mijn woning.

Weet je wat er nodig is om alles te vernietigen?
 Eén daad tegengesteld aan mijn Wil !
 En dat is wat jij zou doen als je tegen mijn Wil ingaat.

En ik: “Heer, ik ben bang dat mijn oversten me laten gehoorzamen zoals de vorige keer.”

En Hij: “Dit is niet jouw zaak; Ikzelf zal Me met hen bemoeien, maar jouw wil speelt hier geen rol.”

Desondanks kon ik niet kalm worden.
 En ik bleef maar herhalen in mijn binnenste:
 “Wat een droevige verandering heeft er zich in mij plaats gevonden!
 Wie heeft mijn wil gescheiden van de Wil van Mijn God,
 - die één leken te zijn?”

4- 168 - 31 december 1902 - De slachtofferziel wordt vurig bemind door Jezus. Soms maakt Luisa Jezus misselijk omdat zij uiterlijk voor de goddelijke Gerechtigheid verschijnt, bedekt met de zonden van anderen.

Nog steeds vol angst dat ik me zou verzetten tegen de Wil van mijn aanbiddelijke Jezus, voelde ik me bedrukt en verdrietig.

En ik smeekte Hem me hiervan te bevrijden met de woorden:
“Heer, heb medelijden met mij. Ziet U niet in welk gevaar ik verkeer?
Hoe is het mogelijk dat ik, ellendig kleine worm, het waag om me tegen uw heilige Wil t verzetten?”

En bovendien:

- welk goeds kan ik eventueel nog vinden en
- in welke afgrond stort ik mezelf, als ik gescheiden ben van Jezus' Wil?”

Toen ik dit zei kwam de gezegende Jezus in mijn binnenste in beweging en middels een Licht dat Hij me zond, leek Hij me te zeggen:

“Je begrijpt nooit iets. Dit is de toestand van een slachtofferziel. Toen ze je aanboden als slachtofferziel voor Corato, aanvaardde je dat. Welnu, wat voor kwaad is er in Corato?”

Is er misschien geen rebellie:

- van de mens tegen de Schepper,
- van priester en leken,
- en van partijen?

Welnu, jouw ongewenste opstandige toestand, jouw angst, jouw pijnen zijn een boetedoening.

En deze boete heb Ik zelf gedaan in Gethsemani, toen Ik ertoe kwam te zeggen:

'Als het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbijgaan.
Maar niet mijn Wil maar uw Wil geschiede'

Nochtans had Ik er zozeer naar verlangd gedurende mijn gehele Leven, zo hevig dat het Mij verteerde.”

Toen ik dit hoorde werd ik opnieuw een beetje kalmer en ik kreeg wat kracht. Ik smeekte Hem zijn bitterheid in mij uit te storten.

Ik kwam dicht bij zijn Mond, maar hoe ik ook zoog, er kwam niets uit. Er was enkel een zeer bittere Adem die me van binnen totaal bitter maakte.

Toen ik dus zag dat Hij niets in mij uitstortte zei ik:

“Heer, U bemint mij niet meer. U wilt geen bitterheid in me uitstorten – stort dan tenminste uw zoetheid in mij.”

En Hij: “Het is juist het tegenovergestelde. Ik bemin je meer. En als je in mijn binnenste zou kunnen komen, zou je overal in Mij zeer duidelijk liefde voor jou zien.

Soms bemin Ik je zoveel dat het zo ver gaat dat Ik je net zoveel bemin als Ik Mezelf bemin, alhoewel Ik op andere momenten niet naar jou kan kijken en Ik van jou walg.”

Wat een donderslag waren deze laatste woorden voor mijn arme hart! Te denken dat Ik niet altijd werd bemind door mijn geliefde Jezus en dat het zo ver ging dat ik een afschuwelijke ziel was... Als Hij zich niet gehaast had de bedoeling hiervan uit te leggen, had ik het niet kunnen overleven.

Dus vervolgde Hij: ”Arme dochter, is dit zeer hard voor jou? Je ondergaat hetzelfde lot als Ik. Ik was altijd wie Ik was, één met de allerheiligste Drie-eenheid. En Wij beminden elkaar met eeuwige, onscheidbare Liefde.

Toch zag Ik er, als Slachtoffer bedekt met al de ongerechtigheden van de mensen voor de Godheid afschuwelijk uit. Het was zo erg dat de Goddelijke Gerechtigheid Mij in geen enkel opzicht spaarde, en onverbiddelijk was, zo erg dat Ik verlaten werd.

Jij bent altijd wie je bent bij Mij. Maar omdat je slachtofferziel bent is jouw uiterlijk voor de Goddelijk Gerechtigheid bedekt met de zonden van anderen. Daarom sprak Ik deze woorden tot jou. Word echter weer kalm, want Ik bemin je altijd.”

Na deze woorden verdween Hij. Het leek dat de gezegende Jezus me in verwarring wou brengen, alhoewel Hij me onmiddellijk vrede schonk. Moge Hij altijd gezegend en gedankt worden.

4- 169 - 5 januari 1903 - Vrijheid is noodzakelijk om goed en kwaad te onderscheiden.

Deze morgen voelde ik me bijna vrij van lijden. Ik wist zelf niet wat te doen. Toen voelde ik me buiten mezelf. En ik zag mensen van ons

land die behalve de woorden en rampen waarover ze hadden gesproken, plannen beraamden om tot daden over te gaan.

Intussen zag ik de gezegende Jezus en ik zei:

“Heer U geeft te veel vrijheid aan deze duivelse mensen.

Tot nu toe bleef het bij duivelse woorden,

maar nu staan ze op het punt de hand te slaan aan uw priesters.

Leg hen aan banden en heb medelijden met hen.

En verdedig tezelfdertijd degenen die U toebehoren.”

En Hij: “Dochter, deze vrijheid is noodzakelijk om goed en kwaad te onderscheiden. Weet echter dat Ik de mensen beu ben,
- zo beu dat Ik dat met jou wil delen.

Als jij in feite genoeg hebt van deze toestand van slachtofferziel en er bijna uit wil stappen, dan kom je naar Mij.

Ik waarschuw je, pas op dat je je eigen wil niet inschakelt.

Want Ik zoek naar de wil van het schepsel om daarop mijn Wil te bouwen en de rebellen te kastijden.

Maar, laten we het proberen:

Ik wil je terug laten lijden en zij zullen zonder kracht achterblijven

En ze zullen niet in staat zijn ook maar iets te doen van wat zij willen.”

Wie beschrijft wat ik leed en hoeveel keer Hij mijn kruisiging herhaalde!

En terwijl Hij dat deed, hief Hij zijn Hand naar de Hemel en **Hij zei**:

“Mijn dochter, Ik schiep de mens niet voor de aarde, maar voor de Hemel. Zijn verstand, zijn hart en alles in zijn binnenste is bedoeld voor de Hemel.

Als hij dit had begrepen,

- zou hij de inwerking van de allerheiligste Drie-eenheid op zijn drie vermogens ontvangen hebben en

- zou dat in zijn binnenste ingeprent zijn.

Maar omdat hij zich met de aarde bezighoudt, krijgt hij modder, bederf en het slotwater van ondeugden dat de aarde bevat.”

4- 170 - 7 januari 1903 - Jezus vermenigvuldigt in Luisa hetzelfde lijden dat Hij leed in zijn Mensheid en met dezelfde weldaden en dezelfde uitwerking.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand dacht ik:

“Hoe is het mogelijk, hoe kan het zijn, dat een beetje lijden van mij

- de Heer kastijdingen doet opschorten en

- menselijke kracht doet afnemen

zodat zij geen revoluties ontketenen en misdadige wetten indienen?

Bovendien, wie ben ik dat ik dat alles verdien met wat lijden? “

Terwijl ik dit dacht kwam de gezegende Jezus en Hij zei:

“Mijn dochter, noch jij, noch degene die jou begeleidt heeft jouw toestand begrepen.

In jouw lijdens-toestand verdween je inderdaad totaal.

En alleen Ik, niet mystiek, maar in levende lijve,

vermenigvuldig hetzelfde Lijden dat mijn Mensheid onderging.

Was het misschien niet mijn Lijden

- dat de demonen verzwakte,

- dat het blinde verstand verlichtte en in één woord,

- de Verlossing van de mens betekende?

En als dat destijds kon gebeuren in mijn Mensheid,

kan dat dan nu misschien niet gebeuren door jouw lijden?

Als een koning in een hutje gaat wonen en van daaruit genaden, hulp en geld uitdeelt, zou hij zijn taak als koning voortzetten.

Als iemand dit niet zou geloven zou je zeggen dat hij een dwaas is.

Als dat een koning is, kan hij net zo veel goed doen in het hutje als in het paleis. En men bewondert zijn goedheid eerder omdat hij, koning zijnde, het niet beneden zijn waardigheid acht in hutjes en ellendige krotten te leven. Dit is bij jou het geval.”

Ik begreep dit alles zeer goed en ik zei:

“Mijn Heer, alles wat U zegt is mooi. Maar het hele probleem van mijn toestand zit in de komst van de priester.”

En Hij: “Mijn dochter, zelfs als een koning in een hutje leeft, dan is het vanwege omstandigheden, noodzaak en zijn positie als koning, passend voor zijn dienaren om hem niet alleen te laten, maar hem gezelschap te houden, hem te bedienen en hem te gehoorzamen bij alles wat hij maar wil.”

Ik bleef zo overtuigd achter dat ik niet wist wat nog te zeggen.

4- 171 - 9 januari 1903 - Alles wordt geschreven in de harten van wie geloven, hopen en beminnen.

Deze morgen voelde ik me heel bedrukt.

Monseigneur was me komen bezoeken en zei dat hij er niet zeker van was dat het Jezus Christus was die in mij werkzaam was.

Toen de gezegende Jezus kwam, **zei Hij:**

“Mijn dochter, om een onderwerp goed te begrijpen is geloof nodig, omdat zonder geloof alles in het menselijk verstand duister is.

Enkel het feit van te geloven ontsteekt een licht in het verstand.

En door middel van dit licht kan je zeer helder herkennen:

- waarheid en leugen,
- wanneer genade werkzaam is,
- wanneer de natuur en wanneer de duivel handelt.

Kijk, het evangelie is bij allen bekend.

Maar wie begrijpt de betekenis van mijn woorden en de waarheden die het bevat? Wie bewaart die in zijn hart en maakt er een schat van waarmee hij het eeuwig Koninkrijk kan kopen? Iemand die gelooft.

Alle anderen verstaan er niet alleen niets van. Maar zij gebruiken mijn woorden om die te bespotten en de gek te steken met de heilige dingen.

Dus je kan zeggen dat alles wordt geschreven in de harten van degenen die geloven, hopen en liefhebben.

En niets wordt geschreven voor alle anderen.

Hetzelfde geldt voor jou: iemand die een beetje geloof heeft ziet dingen heel helder en vindt de waarheid.
Wie dat niet heeft, ziet alles zeer verward.”

4- 172 - 10 januari 1903 - De meest belangrijke en troostrijke woorden voor de lieve Mama zijn: “De Heer zij met U.”

Deze morgen na een zeer hevige strijd kwam de Koningin-Moeder met het Kindje in haar armen. Zij gaf Hem aan mij en vroeg Hem blij te maken met voortdurende daden van liefde.

Ik deed dat zoveel ik kon. Terwijl ik dat deed **zei Jezus me**:
“Mijn geliefde, de woorden die mijn Moeder het meest blij maakten en haar het meeste troostten, zijn: “Dominus Tecum” (De Heer zij met U)

In feite voelde Zij,
- van zodra deze werden uitgesproken door de Aartsengel,
hoe het hele goddelijke Wezen aan Haar werd meegedeeld.

Hierdoor voelde Zij zich bekleed met goddelijke Macht. zodanig dat haar eigen macht oploste bij het zien van de goddelijke Macht.
En Zij bleef achter met de goddelijke Macht in haar handen.”

4- 173 - 11 januari 1903 - Luisa ziet monseigneur in gevecht omwille van de godsdienst.

Mijn biechtvader had mij gevraagd om te bidden voor de intentie van de monseigneur. Toen ik buiten mezelf was, kon ik zien dat het niet om de monseigneur ging maar om andere mensen.

Onder hen kon ik een zeer goede dame zien. Zij was zeer ontsteld en zij weende. En ik zag monseigneur onder de armen van het kruis, met Christus erop gekruisigd. Hij verdedigde Hem.
Hij kreeg de gelegenheid om te strijden omwille van de godsdienst.
En ik zag de gezegende **Jezus die zei**:
“Ik zal hen in verwarring brengen.”

4- 174 - 13 januari 1903 - Luisa ziet de Allerheiligste Drie-Eenheid. Het kwaad van lofprijzingen, bewieroking.

In mijn gebruikelijke toestand leek ik de Allerheiligste Drie-Eenheid te zien. Zij keken naar elkaar en in die Blikken lag zo'n grootse Schoonheid dat Zij in extase bleven louter door naar elkaar te kijken. In deze toestand vloeiden Zij over van Liefde. Zij werden a.h.w. in beweging gebracht door deze Liefde. En hierdoor kwamen Zij nog meer in extase.

Al het Goede en alle Vreugde lag besloten in Henzelf.
En het geheel

- van hun eeuwig Leven,
- van hun Gelukzaligheid en
- van hun Handelingen

werd samengevat in dit éne woord: **“Liefde”**.

En de hele gelukzaligheid van de heiligen werd gevormd door deze volmaakte Handelingen van de Allerheiligste Drie-Eenheid.

Terwijl ik dat zag nam de Zoon de gestalte aan van de Gekruisigde. Hij kwam uit hun midden, Hij kwam naar mij toe en Hij liet mij delen in de pijnen van de kruisiging.

Terwijl Hij bij mij bleef, begaf Hij zich weer in hun midden en Hij bood zijn en mijn lijden aan.

En zo bracht Hij voldoening voor de liefde die alle mensen Hen verschuldigd waren.

Wie kan hun vreugde beschrijven en hoe voldaan Zij waren door het Offer van de Zoon!

Het leek mij dat sinds de schepping niets uit hun Binnenste was gekomen dan enkel vlammen van Liefde.

En om uiting te geven aan deze Liefde begonnen Zij vele andere evenbeelden van Zichzelf te scheppen.

Zij zijn enkel dan tevreden,

wanneer Zij ontvangen wat Zij gegeven hebben.

Dit betekent dat Zij Liefde gaven en liefde verlangen te ontvangen.

Dus de vreselijkste belediging is Hen niet te beminnen.

Toch, oh God, driemaal heilig, wie is er die U liefheeft!

Hierna verdwenen Zij.

Maar wie kan zeggen wat ik begreep! Mijn gedachten waren verward, en mijn tong is niet in staat een woord uit te spreken.

Even daarna kwam de gezegende Jezus terug met zijn Gelaat vol speeksel en modder en **Hij zei:**

“Mijn dochter, lof, bewieroking zijn speeksel en modder.

Zij bevuilden en besmeuren de ziel en verblinden de geest.

Zo voorkomen zij dat de ziel weet wie ze werkelijk is, vooral als deze lof en bewieroking niet uitgaan van de waarheid.

Als ze in feite uitgaan van de waarheid en de persoon is de lofprijzing waard, zal zij vanuit de waarheid, Mij de eer geven.

Maar als zij uitgaan van de leugen drijven zij de ziel naar excessen en zo zal ze nog meer in het kwaad verzeild geraken.”

4- 175 - 31 januari 1903 - Verdiensten van de Doornenkroon van Jezus

Na veel strijd zag ik de gezegende Jezus heel even in mijn binnenste met de doornenkroon. Ik begon naar Hem te kijken en ik kreeg medelijden.

Hij zei: “Mijn dochter, Ik wilde lijden door deze doornen in mijn Hoofd:
- niet alleen om alle zondige gedachten uit te boeten,
- maar ook om de Goddelijke Intelligentie te verenigen met de menselijke.

De Goddelijke Intelligentie leek verdwenen uit de menselijke intelligentie. Mijn doornen riepen Haar terug uit de Hemel en entten Haar opnieuw op de menselijke intelligentie.

En dat niet alleen: Ik verkreeg

Hulp, Kracht en Klarheid voor hen die de Goddelijke dingen gingen meedelen en duidelijk maken aan anderen.”

4- 176 - 1 februari 1903 - Een protestantse kerk wordt geopend in Corato. De Koningin-Moeder maakt Luisa verwijten.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me erg bedroefd, vooral omdat mijn biechtvader me had verteld dat er deze morgen een protestantse kerk zou geopend worden in Corato.

Hij had me gevraagd de Heer te smeken om iets te laten gebeuren dat hen zou verwarren als gevolg van een beetje lijden van mij.

Maar ik zag dat de Heer niet kwam. Ik had niet veel lijden.

En aangezien dit het enige middel is om deze soort genaden te verkrijgen, voelde ik me zeer bedroefd.

Toen, na heel wat strijd kwam de gezegende Jezus. Ik zag hoe mijn biechtvader sterk aandrong en smeekte dat ik mocht lijden.

Dus leek het dat Hij de Pijnen van het Kruis met mij wou delen.

Nadien zei Hij: “Mijn dochter, Ik heb je laten lijden op gezag van de priester. En Ik zal toestaan dat zij die naar de protestanten gaan, met hen zullen lachen in plaats van overtuigd te worden door wat zij zeggen.

De kastijding die terecht kwam op Corato tijdens de dagen dat Ik je ontsloeg van je slachtoffer zijn, moet echter nu zijn beloop hebben. En als je verder lijdt zal Ik de harten zo bewerken? dat Ik op het gepaste moment van de gelegenheid gebruik zal maken om hen totaal te verwarren en vernietigen.”

Nadien kwam de Koningin-Moeder. Het was alsof zij een beetje meer rechtschapenheid van mij wou. Zij wees me terecht in verband met enkele gedachten en woorden.

Vooraf dit:

- als ik me zie met weinig lijden,
 - en ik me zeg dat het niet de Wil van God is,
- en dat ik dus de toestand van slachtoffer moet verlaten.

Wie kan beschrijven **hoe streng Zij mij terecht wees:**

“Als de Heer toestaat dat je een paar dagen van deze taak ontheven wordt dan is dat mogelijk. Maar het feit dat jij dat zelf beslist dat is

onaanvaardbaar voor God. Het is alsof jij Hem de wet voorschrijft wat Hij met jou moet doen.”

Ik voelde die strengheid zo hevig dat ik op het punt stond het bewustzijn te verliezen. Het ging zo ver dat de gezegende Jezus uit medelijden met mij, me ondersteunde in Zijn armen.

4- 177 - 9 februari 1903 -De rijkdom van de katholieke Kerk en wat er ontbreekt bij de protestanten.

Deze morgen zag ik, in mijn gebruikelijke toestand, mijn biechtvader met een andere heilige priester. Deze zei: “Laat die gedachte los dat jouw plaats niet de Wil van God zou zijn.”

Toen begon hij te spreken over de protestanten in Corato waarover men sprak. Hij zei: “Zij zullen weinig of niets doen, omdat de protestanten niet het lokaas van de Waarheid hebben om de harten te raken zoals de katholieke Kerk. Zij missen de boot van de ware Deugd om zich in veiligheid te kunnen stellen.

Zij hebben geen zeilen, roeispanten of anker:

- de voorbeelden en onderrichtingen van Jezus Christus.

Zij hebben zelfs

- geen brood om hun honger te stillen,

- geen water om hun dorst te lessen en zichzelf te reinigen:
dat zijn de sacramenten.

Nog erger, hun ontbreekt de zee van Genade om op zoek te gaan naar zielen die ze willen winnen.

Dus omdat dit alles ontbreekt, welke vooruitgang kunnen zij eventueel boeken?” En Hij zei nog veel andere dingen die ik moeilijk weet te herhalen.

Hierna kwam mijn lieve Jezus en Hij zei: “Mijn dochter,

- wie Mij liefheeft stelt zich op voor het Goddelijk Centrum, maar

- wie zich heeft overgegeven en in alles mijn Goddelijke Wil doet, bezit het centrum van de Godheid in zichzelf.”

En Hij verdween in een flits. Even later kwam Hij terug. Ik dankte Hem voor de Schepping, de Verlossing en voor zo vele andere weldaden.

Hij vervolgde:

“Bij de Schepping vormde Ik de materiële wereld.

Door de Verlossing heb Ik de spirituele wereld gevormd.”

4- 178 - 22 februari 1903 - De zonde is vergif. Droefheid is tegengif.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn aanbiddelijke Jezus maar eventjes. **Hij zei:**

“Mijn dochter, de zonde beledigt God en verwondt de mensen. Omdat zij door de mens werd begaan en God werd beledigd, was een God-Mens nodig om het te herstellen, opdat God volledig eerherstel zou krijgen.

Ongeveer dertig jaar van mijn sterfelijk Leven gaf Ik voldoening:

- voor de drie tijdperken van de wereld,
- voor de drie verschillende soorten wetten:
 - de natuurwet, de voorgeschreven wet en de wet van de genade en
- voor de drie verschillende levensperioden van ieder mens;
 - de puberteit, de jongelingsjaren en ouderdom.

Ik gaf eerherstel en kreeg verdiensten voor allen

En mijn Mensheid diende als trap om naar de Hemel op te klimmen.

Maar als de mens niet door de beoefening van zijn eigen deugden deze trap betreedt, probeert hij tevergeefs op te stijgen

En zal hij mijn Werken nutteloos maken voor zichzelf.”

Toen ik het woord zonde hoorde **zei ik:** “Heer, vertel me eens:

“waarom bent U zo blij als een ziel bedroefd is omdat zij U beledigd heeft?”

En Hij: “

De zonde is vergif dat de ziel totaal vergiftigt en haar zo misvormt dat mijn beeld in haar verdwijnt.

Verdriet vernietigt dit gif en herstelt mijn evenbeeld in haar.

Echte spijt is een tegengif en omdat spijt het gif vernietigt, ontstaat er een hiaat in de ziel.
En dat hiaat wordt gevuld met mijn genade.

Daarom ben Ik blij: Ik zie weer de uitwerking van mijn Verlossing door middel van de spijt.”

4- 179 - 23 februari 1903 - De mensen willen Jezus Christus niet als hun hoofd. De Kerk zal altijd de Kerk zijn.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me in een tuin die de Kerk leek te zijn. Het leek me dat daar dichtbij mensen waren die een aanval planden op de Kerk en de Paus. Te midden van hen was onze Heer aan het kruis, maar zonder Hoofd. Wie kan beschrijven hoe pijnlijk, hoe afschuwelijk het was om zijn allerheiligst lichaam in die toestand te zien!

Ik begreep dat de mensen Jezus Christus niet aanvaardden als hun Hoofd. En omdat de Kerk Hem op aarde vertegenwoordigt, proberen zij te vernietigen wat zijn plaats inneemt.

Toen bevond ik me op een andere plaats waar ik andere mensen aantrof die me vroegen: “Wat zeg je over de Kerk?”

Ik voelde een licht in mijn geest en ik zei: “De Kerk zal altijd de Kerk zijn. Zij zal gewassen worden in haar eigen bloed, maar dit bad zal haar mooier en glorieuzer maken.”

Toen ze dit hoorden zeiden ze: “Dit is vals – laten we onze god aanroepen en laten we zien wat hij zegt.”

Toen kwam er een man die iedereen in lengte overtrof, met een kroon op zijn hoofd en hij zei: “De Kerk zal vernietigd worden, er zal geen openbare dienstverlening meer zijn, hoogstens wat in het verborgene. En de Madonna zal niet langer erkend worden.”

Toen ik dit hoorde zei ik: “En hoe durf je dit te zeggen! Ben je misschien die slang door God veroordeeld om over de aarde te kruipen? En nu durf je laten geloven dat je een koning bent en je misleidt zo het volk?”

Ik beveel je bekend te maken wie je bent!
Terwijl ik dit zei werd hij, eerst groot, dan zeer klein.
Hij nam de gestalte aan van een slang en in een flits plonsde hij de diepte in. Toen bevond ik me in mezelf.

4- 180 - 5 maart 1903 - Jezus verschijnt met een bundel kruisen in zijn armen. Hij zegt aan Luisa dat het de kruisen van de ontgoocheling zijn, die hij voor iedereen heeft klaarliggen.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, bevond ik mij samen met de gezegende Jezus. Hij droeg een bundel kruisen, van doornen, in zijn armen. En Hij was zeer moe en vermoeid.

Toen ik Hem in die toestand zag, zei ik: “Heer, waarom vermoeit U zich zo met deze bundel in uw armen?”

En Hij: “Mijn dochter, dit zijn de kruisen van de ontgoocheling, die ik altijd klaar heb liggen om de mensen te ontgoochelen.”

Terwijl Hij dit zei, bevonden we ons temidden van de mensen
Zodra de gezegende Jezus *iemand zag die zich aan de mensen hechtte*, nam Hij uit die bundel *het kruis van de vervolging* en gaf het hem.

En diegene die zich vervolgd en slecht gezien voelde, raakte ontgoocheld en hij begreep

- dat dit de mensen waren en
- dat alleen God het verdient om bemind te worden.

Als *iemand anders rijkdom bezat*, nam Hij uit die bundel het kruis van de armoede en gaf het hem. En toen hij zag dat zijn rijkdom verdween, begreep hij, bedroefd, dat alles hier beneden rook is, en dat ware rijkdom eeuwig is. En daarom hechtte hij zijn hart aan alles wat eeuwig is.

Als *iemand anders gehecht was aan zijn eigen achting, aan kennis*, nam de gezegende Jezus heel zachtjes het kruis van laster en verwarring en gaf het aan hem. En diegene, die verward en belasterd was, nam als het ware een masker af en begreep zijn nietsheid.

Hij bracht zijn hele innerlijk in orde, alleen voor God en niet meer voor zichzelf.

En zo ging het verder met alle andere kruisen.

Daarna **zei mijn aanbiddelijke Jezus mij:**

"Heb je de reden gezien waarom Ik deze bundel kruisen in mijn armen houd? De liefde voor de mensen dwingt mij om hem vast te houden, in een voortdurende aandacht voor hen;

Het kruis is namelijk

- de belangrijkste ontgoocheling en
- het eerste oordeel van het werk van de mensen.

Als de mens zich overgeeft,

- dan zal het kruis het oordeel van God afwenden

Daarom ben ik zeer tevreden als iemand zich tijdens zijn leven onderwerpt aan het oordeel van het kruis.

Als hij zich dan niet overgeeft, zal hij zich moeten onderwerpen aan het tweede oordeel, bij de dood.

Dan zal hij door God met de strengste strengheid worden geoordeeld, veel meer nog omdat hij weggelopen is van het oordeel van het kruis, - dat een oordeel van Liefde is.

Daarna verdween hij, en ik begreep ook dat het waar is dat Jezus het kruis liefheeft. Maar vaak daagt de mens zelf Jezus uit, prikkelt hem om hem het kruis te geven.

Want als hij zich zou onderwerpen aan God, aan zichzelf en aan de schepselen, en de Heer geen wanorde in hem zou zien, zou Hij vredevol blijven en hem vrede geven.

4- 181 - 6 maart 1903 - Jezus neemt Luisa mee om de wereld te zien. Hij zegt: "Ecce Homo."

Na veel moeite liet de gezegende Jezus zich zien vanuit mijn innerlijk.

Hij zei mij: "Laten we gaan kijken of de mensen Mij willen."

En ik: "Natuurlijk willen ze U, aangezien U het meest beminnelijke Wezen bent, wie zou het lef hebben om U niet te willen?"

En Hij: “Laten we gaan en dan zal je zien wat ze zullen doen.”

We gingen erheen en toen we op een plaats kwamen waar vele mensen stonden, stak Hij zijn Hoofd uit mijn innerlijk en **Hij zei** dezelfde woorden die Pilatus zei toen hij Hem aan het volk toonde: “***Ecce Homo***”.

En ik begreep dat die woorden betekenden of zij wensten dat de Heer
- zou regeren als hun Koning en
- heerschappij zou hebben over hun harten, hun gedachten
en hun daden.

Zij antwoordden: “Neem Hem weg, wij willen Hem niet, kruisig Hem liever, opdat elke herinnering aan Hem vernietigd wordt.”

O, hoe vaak herhalen deze scènes zich.

Daarop **zei de Heer tegen iedereen**: “***Ecce Homo***.”

Toen Hij dit zei, ontstond er gemor en verwarring.

Sommigen zeiden: Ik wil Hem niet als mijn Koning, ik wil rijkdom.

Anderen wilden plezier,

weer anderen eer,

sommigen waardigheid en

weer anderen vele andere dingen.

Met afkeer luisterde ik naar deze stemmen, en **de Heer zei mij**:

“Je hebt gehoord dat niemand Mij wil. Maar dat is niets. Laten we ons tot de religieuze klasse wenden en kijken of zij Mij willen.”

Toen bevond ik mij temidden van priesters, bisschoppen, religieuzen en vrome vrouwen. En **Jezus herhaalde** met luide stem:

“***Ecco Homo***.”

Zij zegden: “Wij willen Hem, maar wij willen ook *ons comfort*,

anderen: ‘wij willen Hem, maar in combinatie met *ons belang*’.

Anderen: ‘wij willen Hem, maar in combinatie met achting, eer.

Wat heeft een religieus zonder achting eraan?

Anderen: “Wij willen Hem, maar in combinatie met enige voldoening van een mens. Hoe kan je immers alleen leven zonder dat iemand je voldoening schenkt?”

Sommigen wilden tenminste voldoening in het sacrament van de biecht.

Maar bijna niemand wilde Hem alleen. Er waren er zelfs enkele die zich helemaal niets aantrokken van Jezus Christus.”

Toen **zei Hij** mij zeer bedroefd: “Mijn dochter, laten we ons terugtrekken, je hebt gezien dat niemand Mij wil, of in het beste geval willen ze Mij verbinden met iets wat hen bevalt. Ik ben daar niet tevreden mee, want echt regeren is alleen regeren.” Terwijl hij dit zei, bevond ik mij in mijzelf.

4- 182 - 9 maart 1903 - Jezus spreekt over nederigheid en beantwoording van de Genade.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik dat de gezegende Jezus in mij bad en **Hij zei:** “Heilige Vader,
- verheerlijk uw Naam,
- verwar en verberg U voor de hoogmoedigen en
- openbaar U aan de nederigen.
Want alleen de nederigen erkennen U als hun Schepper en erkennen zichzelf als uw schepselen.”

Toen hij dit gezegd had, was Hij niet meer te horen. En ik begreep de kracht van de nederigheid voor God.

Ik begreep dat Hij niet aarzelde om zijn kostbaarste schatten toe te vertrouwen aan de nederigen. Integendeel, alles is open voor de nederigen. Niets is achter slot en grendel.

Voor de hoogmoedigen is het juist het tegenovergestelde. Het lijkt wel alsof Hij een strik om hun voeten legt om hen bij elke stap te verwarren.

Kort daarna verscheen hij opnieuw en **Hij zei mij:** “Mijn dochter, je herkent dat een lichaam leeft van de voortdurende innerlijke warmte. Een dood lichaam kan je met een uiterlijke warmte verwarmen.

Deze warmte komt echter niet uit het ware leven en koelt onmiddellijk weer af.

Zo kan je weten of de ziel levendig is in de genade:

Haar innerlijke leven komt tot uiting

- in de werken die ze verricht en
 - in de liefde die ze voor Mij heeft.
- En ze voelt de kracht van mijn eigen Leven in het hare.

Als ze zich echter door een externe oorzaak verwarmt, dat wil zeggen als ze iets goeds doet en vervolgens

- afkoelt,
- terugkeert naar haar ondeugden en
- terugvalt in haar gebruikelijke zwakheden,

dan is er een grote zekerheid dat ze dood is voor de genade, of zich in de laatste fase van haar leven bevindt.

Men kan herkennen dat ik het werkelijk ben die naar de ziel toekom,

- als zij mijn Genade in haar binnenste ervaart en
- als al het goede dat zij doet in haar binnenste samensmelt.

Als je daarentegen ziet dat alles uiterlijk is en als je niets goeds in het binnenste van de ziel waarneemt, dan kan het zijn dat de duivel aan het werk is. Terwijl Hij dit zei, verdween Hij.

Maar eventjes later kwam Hij terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, hoe vreselijk zal het zijn voor deze zielen

- die zo rijkelijk door mijn genade zijn bevrucht en
- die daar niet op hebben gereageerd!

Het Hebreeuwse volk was het meest gezegend, het meest bevrucht, en toch het meest onvruchtbaar. Zelf heb Ik tijdens mijn openbare leven slechts magere resultaten behaald.

Zo hebben Wij niet de vruchten voortgebracht die Paulus bij andere volkeren heeft behaald, die minder door de genade zijn bevrucht, maar die er beter op hebben gereageerd.

Want het gebrek aan reactie op de genade:

- verblindt de ziel,

- maakt haar geneigd om dingen verkeerd te interpreteren en
- maakt de weg vrij voor koppigheid, zelfs tegenover wonderen. ”

4- 183 - 12 maart 1903 – Klachten - ezus spreekt over zijn Leven en de Eucharistie.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, voelde ik mij helemaal alleen en verlaten. Na veel moeite toonde Hij zich in mij
Ik zei Hem:

"Mijn lieve Leven, hoe komt het dat je me alleen hebt gelaten?
Toen je me in deze toestand bracht,
- was alles éénheid en
- werd alles in onderlinge overeenstemming gedaan.
Met een zachte kracht trok U me volledig naar U toe."

"O, hoe is het tafereel veranderd!
Niet alleen hebt U mij verlaten, niet alleen doet U geen enkele moeite om me in deze toestand te houden, maar ik ben ook gedwongen om voortdurend moeite te doen om niet uit deze toestand te komen.
En deze moeite is voor mij een voortdurend sterven."

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter, hetzelfde gebeurde bij Mij toen in het consistorie van de Heilige Drie-Eenheid, het Mysterie van de Incarnatie werd afgekondigd om het menselijk geslacht te redden.

Ik, verenigd met de Wil van de drie goddelijke Personen,
- heb aanvaard en
- heb mijzelf opgeofferd als slachtoffer voor de mens.

Alles was eenheid tussen de drie goddelijke Personen.
Alles werd besloten in onderlinge overeenstemming.
Maar toen Ik aan het werk ging om de zending te volbrengen, vooral toen Ik mij in een sfeer van lijden en schande bevond,
- beladen met alle misdaden van de mensen,
voelde Ik mij alleen en door iedereen verlaten,
- zelfs door mijn geliefde Vader.

"Niet alleen dat. Maar, beladen met al het lijden, hoezeer heb ik de Almachtige moeten dwingen
- om mijn Offer te aanvaarden en
- om mij toe te staan dit Offer verder te zetten voor de redding van de hele mensheid, nu en in de toekomst.

Ik heb dit bereikt en mijn Offer duurt nog steeds voort. Mijn inspanning is voortdurend, hoewel het een grote inspanning van Liefde is.

Wil je weten waar en hoe mijn Offer voortduurt?
In het Sacrament van de Eucharistie.

Daar is mijn Offer voortdurend.
Voortdurend is de inspanning die Ik bij mijn Vader lever, *opdat Hij Barmhartigheid betoont aan de mensen om hun liefde te verkrijgen.*

Zo bevind Ik Mij in een voortdurende staat van voortdurend sterven,
- alhoewel elke sterfte een dood van Liefde is.
Ben je dan niet blij dat Ik de etappes van mijn eigen Leven met je deel?

4- 184 - 18 maart 1903 - Jezus zegt dat wie zijn Wil doet, het beste kiest.

Vanmorgen vroeg mijn biechtvader me of ik het verlangen had om te lijden. Ik antwoordde: "Ja."

Maar ik voel me rustiger, ik geniet van meer vrede.
En ik ben blij als ik niets anders wil dan wat God wil.
Daarom wil ik me daaraan houden.

Later kwam de gezegende Jezus. Hij zei mij:
"Mijn dochter, je hebt gekozen voor het allerbeste.

Wie altijd in Mijn Wil verblijft, bindt Mij op zo'n manier dat er voortdurend een Kracht uit Mij voortkomt,
die de ziel in voortdurende beschikbaarheid voor Mij houdt.
Zo vormt de ziel mijn voedsel vormt en Ik het hare vormt.

Als de ziel daarentegen buiten mijn Wil is, kunnen zelfs de grote,

heilige en goede dingen die ze doet, geen smakelijk voedsel zijn voor Mij, omdat ze deze dingen doet zonder deze Kracht die van Mij uitgaat.

Ik herken haar werken dan immers niet als werken van mijn Wil."

Deo Gratias.

**Moge alles zijn tot eer van God
en voor de triomf van het Koninkrijk van het allerhoogste Fiat!**

Inhoudstafel

Deel 4	5 september 1900 - 23 februari 1903.....	5
4- 1-	5 september 1900 - Hoop, voedsel voor de Liefde.....	5
4- 2-	6 september 1900 - De rol van offerziel.	5
4- 3 -	9 september 1900 - Jezus bereidt de ziel van Luisa voor op de H. Communie. De noodzaak van bloedvergieten.	7
4- 4 -	10 september 1900 - Bedreigingen voor de verdorven wereld.	8
4- 5-	12 september 1900 - De ‘zonde’ van Luisa. Revolutie-complotten tegen de Kerk.	9
4- 6 -	14 september 1900 - Jezus stort zijn bitterheid uit om zijn Gerechtigheid te kalmeren. De heldhaftigheid van ware deugd.	11
4- 7 -	16 september 1900 - Onrust in Andria.	12
4- 8 -	18 september 1900 - Liefde voor de naasten. Luisa smeekt Jezus om haar in de Hemel op te nemen.....	13
4- 9 -	19 september 1900 – Luisa vraagt uit gehoorzaamheid aan Jezus om haar pijn te verzachten.	15
4- 10 -	20 september 1900 - Kruistekens om Luisa te genezen. ..	16
4- 11 -	21 september 1900 - De macht van de gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid moet alles zijn voor Luisa.	17
4- 12 -	22 september 1900 - Telkens Luisa bereid is haar leven te offeren, geeft Jezus haar de verdienste alsof ze werkelijk stierf.	18
4- 13 -	29 september 1900 - Slachtofferzielen zijn een houvast en steun voor Jezus.....	19
4- 14 -	30 september 1900 - Jezus vraagt aan Luisa om zijn bedroefde Moeder te troosten.....	20
4- 15 -	2 oktober 1900 – Een offerziel voor Italië en voor Corato	20
4- 16 -	4 oktober 1900 - Jezus lijdt onder de kastijding van de mensen, omdat zij zijn evenbeeld zijn.	22

4- 17 - 10 oktober 1900 - Deze Geschriften laten in duidelijke taal zien hoe Jezus de zielen bemint. De ziel kan alleen het lichaam verlaten vanuit pijn of vanuit de Liefde.	24
4- 18 - 12 oktober 1900 - De machtigste vijanden van de mens zijn pleziertjes, rijkdom en eer.	28
4- 19 - 14 oktober 1900 - De gevaarlijke geseling van de middenklasse. Enkel onschuld verovert Gods Barmhartigheid en zwakt zijn terechte verontwaardiging af.	29
4- 20 - 15 oktober 1900 - Onenigheid tussen mijn biechtvader en Jezus over de kruisiging van Luisa.	30
4- 21 - 17 oktober 1900 - Een lijdende ziel en een zeer nederige gebed doet Jezus al zijn kracht verliezen en maakt Hem zo zwak dat Hij zich verplicht voelt tegenover die ziel. Het verschijnen van de Gerechtigheid.....	34
4- 22 - 20 oktober 1900 - Net zoals gerechtigheid genoegdoening wenst voor wat onrechtvaardig is, zo wil liefde zich uitstorten en geliefd worden.....	35
4- 23 - 22 oktober 1900 - Twijfels van Luisa over wat haar overkomt. Zij wil weten of dit van God komt of van de duivel. Gehoorzaamheid heeft geen menselijke vermogen tot inzicht. Haar inzicht is goddelijk.	35
4- 24 - 23 oktober 1900 - Ware Liefde blijft nooit alleen.....	37
4- 25 - 29 oktober 1900 - Het meest wezenlijke en noodzakelijke in een ziel is de Liefde.	38
4- 26 - 31 oktober 1900 - De hemelse Moeder helpt Luisa om de Gerechtigheid te ontwapenen. Het heilzaamste en effectiefste geneesmiddel in de meest droevige levensomstandigheden is berusting.	39
4- 27 - 2 november 1900 - Wie in Jezus verblijft zwemt in een zee van louter tevredenheid.....	41
4- 28 - 8 november 1900 - Gehoorzaamheid brengt de ziel terug in haar oorspronkelijke toestand.	41

4- 29 - 10 november 1900 - De meest volmaakte Liefde blijkt uit echt vertrouwen op de geliefde.....	43
4- 30 - 11 november 1900 - Door de Goddelijke Wil te verlaten, verlies je de kennis van God en van jezelf.	44
4- 31 - 13 november 1900 - Luisa ziet veel menselijke ellende, de vernedering en plundering van de Kerk en zelfs het verval van de priesters.....	45
4- 32 - 14 november 1900 - De Koningin-Moeder verkwikt Jezus. Jezus neemt Luisa mee naar het Vagevuur.....	46
4- 33 - 16 november 1900 - Jezus verwijderd het hart van Luisa en Hij geeft haar zijn Liefde als hart.....	48
4- 34 - 18 november 1900 - De vereniging van ons hart met het Hart van Jezus laat ons overgaan naar de staat van volmaakte eenheid(versmelting).	50
4- 35 - 20 november 1900 – Om te leven van het Hart van Jezus geeft Hij haar regels voor een volmaaktere levenswijze.	51
4- 36 - 22 november 1900 - Jezus zet zichzelf op de plaats van het hart en zegt haar welk voedsel Hij van haar wil.....	53
4- 37 - 23 november 1900 - Alle zielen zijn in Jezus.....	54
4- 38 - 25 november 1900 - Het ligt in de aard van ware Liefde om lijden om te zetten in Vreugde en bitterheid in Zoetheid.	55
4- 39 - 3 december 1900 - De aard van de Heilige Drie-eenheid bestaat uit de zuiverste, eenvoudigste en meest communicatieve Liefde.....	56
4- 40 - 23 december 1900 - In het bijzijn van de Heiligheid van de Goddelijke Wil durven de hartstochten zich niet te tonen en verliezen ze hun kracht.....	58
4- 41 - 25 december 1900 - Luisa is getuige van de geboorte van Jezus.....	60
4- 42 - 26 december 1900 - De voortdurende aanwezigheid van het kleine Kind hield Jozef en Maria in een voortdurende extase.	63

4- 43 - 27 december 1900 - God is niet onderhevig aan verandering. De duivel en de menselijke natuur veranderen voortdurend.....	63
4- 44 - 4 januari 1901 - De ongelukkige toestand van een ziel zonder God.....	64
4- 45 - 5 januari 1901 - De Mensheid van Jezus is speciaal geschapen om te gehoorzamen en ongehoorzaamheid te vernietigen. Luisa herstelt de krachten van Jezus.	65
4- 46 - 6 januari 1901 - Jezus openbaart zich aan de drie koningen met Liefde, Schoonheid en Kracht.....	68
4- 47 - 9 januari 1901 - Jezus wil dat Luisa met Hem verenigd is, als een zonnestraal die van de zon haar leven, haar warmte en haar pracht ontvangt.	70
4- 48 - 15 januari 1901 - Jezus zegt aan Luisa dat zij de oorzaak is van zijn grootste martelaarschap.....	71
4- 49 - 16 januari 1901 - Jezus Christus legt Luisa de hiërarchie in de naastenliefde uit.	72
4- 50 - 24 januari 1901 - De mensheid vindt in Mij een zeer krachtig schild dat haar verdedigt, beschermt, verontschuldigt en voor haar bemiddelt. Jezus legt de reden voor zijn afwezigheid uit.	74
4- 51 - 27 januari 1901 – De fundering van het geloof ligt in de fundering van de naastenliefde.....	76
4- 52 - 30 januari 1901 - De deugden, de verdiensten van Jezus, vormen vele torens van Kracht, waarop iedereen kan steunen op de weg naar de eeuwigheid. Het gif van het eigenbelang.	76
4- 53 - 31 januari 1901 - Geduld is de kiem van doorzettingsvermogen. Dit leidt tot standvastigheid. Een geduldige ziel is standvastig en stabiel in het goede! Zonder deze geheime sleutel zouden de andere deugden niet tot bloei komen om de ziel leven te geven en te veredelen.	77
4- 54 - 5 februari 1901 - Luisa ziet twee maagden in dienst van de Gerechtigheid: Volharding en Verberging.....	78

4- 55 - 6 februari 1901 - Richt je op Mij en kijk naar Mij. Je moet je volledig op Mij richten om Mij volledig in jou aan te trekken. Ik wil in jou mijn volmaakt welbehagen vinden.	80
4 - 56 - 10 februari 1901 -- Gehoorzaamheid kijkt ver vooruit. Eigenliefde is zeer kortzichtig.	80
4 - 57 - 17 februari 1901 - De mens wordt eerst in Mij geboren. Ik vraag hem een klein stukje van de weg af te leggen. Aan het einde van die weg ontvang Ik hem opnieuw in Mij en laat Ik hem eeuwig met Mij leven.	82
4- 58 - 8 maart 1901 -Jezus legt Luisa uit dat Hij door het Kruis als God is herkend. Hij leert haar dat er het Kruis van het Lijden en het Kruis van de Liefde is.....	83
4- 59 - 19 maart 1901 - Jezus legt Luisa de beste manier om te lijden uit.....	84
4- 60 - 22 maart 1901 - Luisa ziet de stad Rome en de ernstige zonden die daar begaan worden. Jezus wil straffen sturen en Luisa verzet zich daartegen.....	85
4- 61 - 30 maart 1901 - Jezus spreekt tot Luisa over de Goddelijke Wil en Volharding.....	86
4- 62 - 31 maart 1901 - Wispelturigheid en instabiliteit. Palmzondag - Wanneer het ware Licht van de Waarheid een ziel binnengaat en bezitneemt van haar hart, is die ziel niet onderhevig aan wispelturigheid.....	87
4- 63 - 5 april 1901 - Heb ook medelijden met mijn Moeder. Want mijn Lijden is de oorzaak van haar Pijn. Medelijden met haar hebben, is medelijden met Mij hebben. Op Golgotha, tijdens de Kruisiging, ziet Luisa alle generaties in Jezus.	88
4- 64 - 7 april 1901- Luisa ziet de Verrijzenis van Jezus. Hij spreekt tot haar over de Gehoorzaamheid. Door middel van gehoorzaamheid kan de ziel in zichzelf de volmaakte Verrijzenis tot de deugden vormen.....	89

4- 65 - 9 april 1901 - Als de vurigheid en de deugden van de ziel niet goed geworteld zijn in de Mensheid van Jezus, dan verdorren ze snel in tijden van beproeving.	91
4- 66 - 19 april 1901 - Luisa klaagt over de afwezigheid van Jezus. Jezus troost haar en legt haar dingen uit over de genade.	93
4- 67 - 21 april 1901 - Straffen zijn nodig om te voorkomen dat de mens nog verder vergaat.....	94
4- 68 - 22 april 1901 - De navolging van het Leven van Jezus.	95
4- 69 - 13 juni 1901 - Kruisen en beproevingen zijn het Brood van de eeuwige zaligheid.	95
4- 70 - 18 juni 1901 - Jezus eist zijn glorie van elk deel van ons wezen. Van de staat van vereniging gaan we over naar de staat van versmelting.....	96
4- 71 - 30 juni 1901 - De tekenen waaraan je kan herkennen of de Genade in de ziel aanwezig is.	98
4- 72 - 5 juli 1901 - Jezus is het begin, het midden en het einde van alle verlangens van Luisa.....	99
4- 73 - 16 juli 1901 - Het kwaad begint in de mens wanneer hij het verstandige leeftijd bereikt. Hij zegt dan tegen zichzelf: "Ik ben iemand." Door te geloven dat hij iemand is, verwijderd de mens zich van Mij. Het verschil tussen de liefde van Jezus en de menselijke liefde. Om de Hemel binnen te gaan, moet de ziel volledig in Jezus worden getransformeerd.....	99
4- 74 - 20 juli 1901 - De stem van Luisa's ziel klinkt zacht in het oor van Jezus.....	102
4- 75 - 23 juli 1901 - Ware naastenliefde is: jezelf tot niets herleiden om anderen leven te geven en het kwaad van anderen op zich nemen en zich aan hen geven als hun eigendom.....	103
4- 76 - 27 juli 1901 - De twijfels van de biechtvader. Het antwoord van Jezus.....	104
4- 77 - 30 juli 1901 - Een blik op de wereld. De meeste mensen zijn blind.	105

4- 78 - 3 augustus 1901 - De ziel die de Genade bezit, is machtig over de hel, over de mensen en over God.....	106
4- 79 - 5 augustus 1901 - Versterving is het oog van de ziel. ..	107
4- 80 - 6 augustus 1901 - Door Mij in alles lief te beminnen, maak je Mij gelukkig en tevreden. De liefde van de zaligen in de Hemel is een goddelijk bezit. De liefde van de zielen die op deze aarde rondwandelen, is als een bezit dat Jezus aan het verwerven is.	107
4- 81 - 21 augustus 1901 - De hemelse Moeder leert Luisa het geheim van Geluk.	108
4- 82 - 2 september 1901 - Jezus spreekt over de Kerk en de huidige samenleving.....	110
4- 83 - 4 september 1901 - De vurigheid van het Hart van Jezus voor de Glorie van de goddelijke Majesteit en voor het welzijn van de zielen.....	111
4- 84 - 5 september 1901 - Moed, vrees niet! Als je je echt inspant om te doen wat Ik wil, zelfs als je soms tekortschiet, zal Ik dat aanvullen.	113
4- 85 - 9 september 1901 - De kracht van onze intenties in onze daden.....	115
4- 86 - 10 september 1901 - Onze daden met deze van Jezus verenigen, betekent zijn Leven op aarde verder zetten.	116
4 - 87 - 14 september 1901 - Het begin en het einde van onze daden moet de Liefde van God zijn.	117
4- 88 - 15 september 1901 – Glorie aan het Kruis. Elke Triomf en Glorie zullen komen door het Kruis. Anders zouden de remedies de kwalen zelf verergeren.....	118
4- 89 - 2 oktober 1901 - Jezus neemt Luisa mee naar de Hemel en de engelen vragen Hem haar aan de mensen te tonen. Zij zwemt in God en probeert het Innerlijke van God te verstaan.....	118

4- 90 - 3 oktober 1901 - Luisa biedt zich op een bijzondere manier aan. Er is geen grotere belemmering voor de vereniging met God dan de menselijke wil.	121
4- 91 - 8 oktober 1901 - Als de ziel in vereniging met Jezus werkzaam is, hebben haar daden hetzelfde effect als Zijn Werkzaamheid. Waarde van de intentie.....	123
4- 92 - 11 oktober 1901 - Stilte van Jezus. Het meest noodzakelijke voedsel is Vrede.....	124
4- 93 - 14 oktober 1901 - Jezus toont zich in een flits en Hij maakt Luisa iets duidelijk over de Goddelijke Eigenschappen.....	125
4- 94 - 21 oktober 1901 - De oprechte intentie. Alles wat niet voor God gedaan wordt, wordt verstrooid als stof door een krachtige wind.	127
4- 95 - 25 oktober 1901 – Het gemis maakt duidelijk waar iets vandaan komt en hoe kostbaar het verlorene is.	128
4- 96 - 22 november 1901 – Het 'zelf' draagt het merkteken van alle verval, terwijl zonder het 'zelf' alles veilig is.	130
4- 97 - 27 december 1901 - Jezus deelt de allerheiligste Drie-Eenheid aan de mensen uit. Verdeeldheid onder priesters.....	131
4- 98 - 29 december 1901 - Tegenspoed is noodzakelijk voor iemand die in de schaduw van Jezus leeft.	132
4- 99 - 6 januari 1901 - Belangrijke uitwerking van de vereniging van ons leven met het Leven van Jezus. Iets over de dood.....	133
4- 100 - 11 januari 1901 - Om volmaakt te zijn moet de liefde drievoudig zijn. De wet van de scheiding.....	135
4- 101 - 12 januari 1902 - De blindheid van de mensen. Jezus spreekt over de echtscheiding. Tegenspraak is een kostbare parel.....	136
4- 102 - 14 januari 1902 - Iemand is Jezus niet waardig als hij zich niet van alles ontledigt. Waarin bestaat ware verrukking.....	137
4- 103 - 25 januari 1902 - De koorts van de liefde laat de ziel opstijgen naar de Hemel.....	138

4- 104 - 26 januari 1902 - De Koningin-Moeder wordt verrijkt met de voorrechten van de allerheiligste Drie-Eenheid.....	139
4- 105 - 3 februari 1902 - Luisa biedt haar leven aan, opdat de echtscheidingswet niet zou worden aangenomen.....	139
4- 106- 8 februari 1902 - Betekenis van Jezus' Lijden.....	141
4- 107 – 9 februari 1902 - Jezus stelt zich ter beschikking van de ziel. Luisa vraagt om het wonder dat de echtscheidingswet niet zal worden goedgekeurd.	142
4- 108 - 17 februari 1902 - Jezus legt uit wat de dood is.....	143
4- 109 - 19 februari 1920 - De ziel is als een doek waarop het Goddelijk Evenbeeld komt te staan.	144
4 -110 - 21 februari 1902 - Jezus sprak eenvoudig, zodat zowel de geleerden als de meest onwetenden het konden begrijpen. De predikanten van deze tijd wringen zich in allerlei bochten en vermengen hun toespraak met zoveel spitsvondigheden dat de mensen honger behouden en zich vervelen.	145
4- 111 - 24 februari 1902 - De Koningin-Moeder. Ster van de zee op aarde, Sterrenlicht in de Hemel - Over de echtscheidingswet.	146
4- 112 - 2 maart 1902 - De uitwerking van het Geloof.....	147
4- 113 - 3 maart 1902 - Kastijdingen zijn noodzakelijk.	148
4- 114 - 5 maart 1902 – Het slecht voorbeeld van de leiders	148
4- 115 - 6 maart 1902 - Jezus wordt beroofd van elke Heerschappij, van zijn Majesteit en elk Oppergezag.	149
4- 116 - 7 maart 1902 - In de Goddelijke Aanwezigheid verkrijgt en vermenigvuldigt de ziel in zichzelf de Goddelijke Wijze van handelen.	149
4- 117 - 10 maart 1902 - Liefdespijn is vreselijker dan de hel....	150
4- 118 - 12 maart 1902 - Er dreigen straffen.....	151
4- 119 - 16 maart 1902 - Je moet niet je eigen vertroosting zoeken, of de waardering en het plezier van iemand anders, maar enkel de vreugde van God.....	152

4- 120 - 18 maart 1902 – Ongerustheid doet Jezus lijden.	153
4- 121 - 19 maart 1902 – De mensen zijn corrupt geworden uit hun eigen vrije wil. Jezus wil geen medelijden meer tonen.	154
4- 122 - 23 maart 1902 - De basis van ware heiligheid is zelfkennis.	154
4- 123 - 27 maart 1902 - Lessen van Jezus over de Gerechtigheid.	155
4- 124 - 30 maart 1902 - Het kleed van Licht van de verrezen Mensheid van Jezus.	156
4- 125 - 4 april 1902 - Door het moreel goede te vernietigen wordt ook het materiële en tijdelijk goede vernietigd. De macht van de rede en van de nederigheid.....	156
4- 126 - 16 april 1902 - Hoe omgaan met hartstocht - Alles hangt af van het beheersen van de eerste opwellingen.....	158
4- 127 - 25 april 1902 - Het Kruis is een Sacrament.....	159
4- 128 - 29 april 1902 - Iemand die alles van God verlangt moet alles van zichzelf aan God geven.....	160
4- 129 - 16 mei 1902 - Twee verheven toestanden van de ziel...	161
4- 130 - 22 mei 1902 - De allerheiligste Maagd dringt bij Jezus aan om Luisa te laten lijden.....	162
4- 131 - 2 juni 1902 - De troon van Jezus bestaat uit deugden. De ziel die deugden bezit laat Hem regeren in haar hart.....	164
4- 132- 15 juni 1902 - Liefde is geen eigenschap van God, maar zijn ware Natuur. De ziel die Jezus werkelijk bemint kan niet verloren gaan.	165
4- 133 - 17 juni 1902 - Versterving brengt glorie voort.....	165
4- 134 - 29 juni 1902 - Jezus spreekt over Frankrijk.....	166
4- 135 - 1 juli 1902 - Ware offerzielen moeten zich beschikbaar houden voor het Lijden van Jezus. Samenzweringen tegen de Kerk en de Paus.	166
4- 136 - 3 juli 1902 - Jezus spreekt over zijn Eucharistisch Leven.	167

4- 137 - 7 juli 1902 - Voortdurende vernedering met Christus zal leiden tot eeuwigdurende verheffing met Christus.....	168
4- 138 - 28 juli 1902 - Een geest van onophoudelijk Gebed.....	169
4- 139 - 31 juli 1902 – In ware liefde is geen eigenbelang.....	169
4- 140 - 2 augustus 1902 - Tijdens zijn gehele Leven deed Jezus alles opnieuw, voor allen in het algemeen en voor elk afzonderlijk.....	170
4 - 141- 10 augustus 1902 - Ontberingen, weklachten en de noodzaak van kastijdingen.....	171
4- 142 - 3 september 1902 – Al de Verdiensten van zijn ganse Leven, gaf Jezus aan alle mensen. Hij gaf hen op een speciale en overvloedige wijze aan degene die offerziel is uit liefde voor Hem.	172
4- 143 - 4 september 1902 - De biechtvader vraagt aan Jezus om Luisa niet te laten sterven.	173
4- 144 - 5 september 1902 - Jezus, de engelen en heiligen dringen bij Luisa aan om met hen mee te gaan. De biechtvader verzet zich ertegen.....	174
4- 145 - 10 september 1902 - De voorrechten van de Liefde.....	175
4 - 146 - 22 oktober 1902 - Italië.....	176
4- 147 - 30 oktober 1902 - Jezus Christus kwam om God en mens opnieuw te verenigen.	176
4- 148 - 1 november 1902 - Ware ernst wordt gevonden in de godsdienst. En ware godsdienst bestaat in het kijken naar zijn naaste in God en kijken naar God in zijn naaste.....	177
4- 149 - 5 november 1902 - De Levensboom, geworteld in het Hart van Jezus.....	178
4- 150 - 9 november 1902 - Verschil tussen de werkzaamheid van Jezus en die van de mens.	179
4- 151 -16 november 1902 - Het Woord van God is vreugde. De opdracht van de bisschop betreffende de komst van de biechtvader.....	180

4- 152 - 17 november 1902 - De onmogelijkheid om het bewustzijn te verliezen. Het is een besluit van de Wil van God om een priester in te zetten opdat Luisa terug uit haar lijdens-toestand geraakt.....	181
4- 153 - 21 november 1902 - Jezus gebruikt de natuur van Luisa om binnenin haar, zijn Lijden verder te zetten.	184
4- 154 - 22 november 1902 - Luisa staat op het punt te sterven, maar ...	186
4- 155 - 30 november 1902 - Luisa heeft angst dat haar toestand het werk van de duivel is. Jezus leert haar hoe te weten of Hij het is of de duivel.....	187
4- 156 - 3 december 1902 - Verwarring over gehoorzaamheid. Jezus stelt Luisa gerust.....	188
4- 157 - 4 december 1902 - Jezus maakt de redenen duidelijk van zijn optreden.....	189
4- 158 - 5 december 1902 - Luisa ziet een vrouw die weent over de toestand van de mensen. Zij vraagt Luisa haar toestand van offerziel niet los te laten.	192
4- 159 - 7 december 1902 - Frankrijk en Italië erkennen Jezus niet meer. Jezus ontslaat Luisa van haar slachtofferrol. Zij aanvaardt dit niet en strijdt ervoor dat de echtscheidingswet niet doorgaat.	193
4- 160 - 8 december 1902 -De biechtvader wendt het gezag van de Kerk aan om Jezus in Luisa gekruisigd te houden en haar met Hem te kruisigen om de echtscheidingswet te voorkomen.	194
4- 161 - 9 december 1902 - Luisa wordt met Jezus gekruisigd. Het gevaar van de echtscheidingswet.....	195
4- 162 - 15 december 1902 - Luisa blijft samen met Jezus op het kruis. De mens staat op het punt verpletterd te worden door het gewicht van de Goddelijke Gerechtigheid.....	196
4- 163 - 17 december 1902 - Om slachtofferziel te zijn is voortdurende vereniging met Jezus noodzakelijk.	198

4- 164 - 18 december 1902 - Jezus laat Luisa opnieuw met Hem lijden om degenen die echtscheiding willen te verslaan.	199
4- 165 - 24 december 1902 - Uitwerking van het lijden. De prijs van de hoogmoed.	201
4- 166 - 26 december 1902 - Rampen, vervolging en tegenkantingen dienen tot rechtvaardiging van de mens.	203
4- 167 - 30 december 1902 - Eén daad in strijd met de Goddelijke Wil is voldoende om Jezus' Werk in de ziel te vernietigen.....	204
4- 168 - 31 december 1902 - De slachtofferziel wordt vurig bemind door Jezus. Soms maakt Luisa Jezus misselijk omdat zij uiterlijk voor de goddelijke Gerechtigheid verschijnt, bedekt met de zonden van anderen.	206
4- 169 - 5 januari 1903 - Vrijheid is noodzakelijk om goed en kwaad te onderscheiden.....	208
4- 170 - 7 januari 1903 - Jezus vermenigvuldigt in Luisa hetzelfde lijden dat Hij leed in zijn Mensheid en met dezelfde weldaden en dezelfde uitwerking.....	210
4- 171 - 9 januari 1903 - Alles wordt geschreven in de harten van wie geloven, hopen en beminnen.	211
4- 172 - 10 januari 1903 - De meest belangrijke en troostrijke woorden voor de lieve Mama zijn: “De Heer zij met U.”	212
4- 173 - 11 januari 1903 - Luisa ziet monseigneur in gevecht omwille van de godsdienst.....	212
4- 174 - 13 januari 1903 - Luisa ziet de Allerheiligste Drie-Eenheid. Het kwaad van lofprijzingen, bewieroking.	213
4- 175 - 31 januari 1903 - Verdiensten van de Doornenkroon van Jezus.....	214
4- 176 - 1 februari 1903 - Een protestantse kerk wordt geopend in Corato. De Koningin-Moeder maakt Luisa verwijten.	215
4- 177 - 9 februari 1903 -De rijkdom van de katholieke Kerk en wat er ontbreekt bij de protestanten.....	216

4- 178 - 22 februari 1903 - De zonde is vergif. Droefheid is tegengif.....	217
4- 179 - 23 februari 1903 - De mensen willen Jezus Christus niet als hun hoofd. De Kerk zal altijd de Kerk zijn.....	218
4- 180 - 5 maart 1903 - Jezus verschijnt met een bundel kruisen in zijn armen. Hij zegt aan Luisa dat het de kruisen van de ontgoocheling zijn, die hij voor iedereen heeft klaarliggen.	219
4- 181 - 6 maart 1903 - Jezus neemt Luisa mee om de wereld te zien. Hij zegt: “Ecce Homo.”	220
4- 182 - 9 maart 1903 - Jezus spreekt over nederigheid en beantwoording van de Genade.	222
4- 183 - 12 maart 1903 – Klachten - Jezus spreekt over zijn Leven en de Eucharistie.	224
4- 184 - 18 maart 1903 - Jezus zegt dat wie zijn Wil doet, het beste kiest.	225
Inhoudstafel	227